

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

CS

výroční zpráva 2006

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

výroční zpráva 2006

© Evropský veřejný ochránce práv 2007

Všechna práva vyhrazena.

Užití pro účely vzdělávací a nekomerční je povoleno, je-li uveden pramen.

Autorská práva na fotografie, pokud není uvedeno jinak, vlastní evropský veřejný ochránce práv.
Přední obálka: © iStockphoto.com/urbancow

Úplné znění zprávy je dostupné na internetu na: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

VYTIŠTĚNO NA PAPIŘE BĚLENÉM BEZ POUŽITÍ CHLÓRU

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING
předseda
Evropský parlament
Rue Wiertz
1047 Brusel
BELGIE

Ve Štrasburku dne 12. března 2007

Vážený pane předsedo,

v souladu s čl. 195 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a s čl. 3 odst. 8 rozhodnutí Evropského parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv Vám zasílám svou zprávu za rok 2006.

S pozdravem,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

ÚVOD	15
1 VÝTAH	21
2 STÍŽNOSTI A ŠETŘENÍ	35
2.1 PRÁVNÍ ZÁKLAD ČINNOSTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	35
2.2 PŮSOBNOST EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	35
2.2.1 Stížnosti a šetření z vlastního podnětu	36
2.2.2 Instituce a orgány Společenství	36
2.2.3 „Nesprávný úřední postup“	37
2.2.4 Evropský kodex řádné správní praxe.....	38
2.3 PŘÍPUSTNOST STÍŽNOSTÍ A DŮVODY PRO ŠETŘENÍ	38
2.4 ANALÝZA STÍŽNOSTÍ ŠETŘENÝCH V ROCE 2006	39
2.5 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ	39
2.6 POSTUPY VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	41
2.6.1 Zahájení šetření.....	42
2.6.2 Korektní postup	42
2.6.3 Nahlížení do spisů a slyšení svědků	42
2.6.4 Otevřený postup.....	42
2.7 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ	43
2.7.1 Případy, kdy nebyl zjištěn nesprávný úřední postup	43
2.7.2 Případy vyřešené institucí a smírným řešením	43
2.7.3 Kritické poznámky a návrhy doporučení	44
2.7.4 Zvláštní zprávy Evropskému parlamentu.....	44
2.8 ROZHODNUTÍ O UZAVŘENÍ PŘÍPADŮ V ROCE 2006	45
2.8.1 Otevřenost, přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů.....	45
2.8.2 Komise jako strážce Smlouvy	47

2.8.3	Výběrová řízení, zakázky a granty	48
2.8.4	Personální záležitosti	50
2.8.5	Jiné	51
3	ROZHODNUTÍ PO PROVEDENÍ ŠETŘENÍ	55
3.1	PŘÍPADY, U NICHŽ NEBYL ZJIŠTĚN NESPRÁVNÝ ÚŘEDNÍ POSTUP	55
3.1.1	Evropský parlament	55
	NEVYŽÁDÁNÍ SI VYSVĚTLENÍ V SOUVISLOSTI S VÝBĚROVÝM ŘÍZENÍM ZE STRANY EVROPSKÉHO PARLAMENTU	55
3.1.2	Evropská komise	56
	ZPOŽDĚNÍ PŘI ŘEŠENÍ SKUTKOVÉ PODSTATY STÍŽNOSTI PODLE ČLÁNKU 226	56
	HODNOCENÍ ŠPANĚLSKÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ TÝKAJÍCÍCH SE VYSÍLÁNÍ REPORTÁŽÍ Z BÝČÍCH ZÁPASŮ VYHOTOVENÉ EVROPSKOU KOMISÍ	56
	UKONČENÍ SPOLUPRÁCE ZALOŽENÉ NA DLOUHODOBÝCH ÚMLUVÁCH	57
	VÝBĚR ODBORNÍKŮ V RÁMCI ŠESTÉHO RÁMCOVÉHO PROGRAMU	58
	ZRUŠENÍ FINANCOVÁNÍ NORMALIZAČNÍCH PRACÍ	58
	ÚDAJNĚ PORUŠENÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ K PŘEKLADATELSKÉMU PROGRAMU	59
3.1.3	Soudní dvůr Evropských společenství	60
	OZNÁMENÍ O ZADÁVÁNÍ ZAKÁZEK NA PŘEKLADATELSKÉ SLUŽBY	60
3.1.4	Evropský úřad pro výběr personálu	60
	ÚDAJNĚ NESPRÁVNÉ HODNOCENÍ TESTŮ PŘI VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ	60
	NEPŘÍPUŠTĚNÍ K VÝBĚROVÉ ZKOUŠCE	61
	POVINNOST PŘIHLÁSIT SE POUZE DO JEDNOHO ZE SOUČASNĚ POŘÁDANÝCH VÝBĚROVÝCH ŘÍZENÍ	62
	POSOUZENÍ ODPOVĚDI UCHAZEČE NA ZKUŠEBNÍ OTÁZKU	62
	ÚDAJNĚ ŠPATNÁ ORGANIZACE OTEVŘENÉHO VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ	63
3.1.5	Evropská investiční banka	64
	ODMÍTNUTÍ POSKYTNOUT INFORMACE O MOŽNÉM FINANCOVÁNÍ PROJEKTU V KANDIDÁTSKÉ ZEMI	64
3.1.6	Evropský úřad pro boj proti podvodům	64
	ÚDAJNĚ NEZODPOVĚZENÍ ŽÁDOSTI O INFORMACE	64
3.2	PŘÍPADY VYŘEŠENÉ ORGÁNEM	65
3.2.1	Evropský parlament	65
	PŘÍSTUP K ČLÁNKU VE ZPRAVODAJI „EP NEWSHOUND“	65
3.2.2	Evropská komise	66
	ODMÍTNUTÍ VYPŁATIT DLUŽNÝ PLAT A ÚROKY	66
	ODPOVĚĎ NA ŽÁDOST O PRÁCI VYHOTOVENÁ V JINÉM JAZYCE	66
	ZPOŽDĚNÍ PŘI VYPŁÁCENÍ GRANTU V RÁMCI TWINNINGOVÝCH PARTNERSTVÍ MĚST	67
3.2.3	Evropská komise a Evropská agentura pro životní prostředí	67
	RYCHLÁ OMLUVA ZA CHYBU	67
3.2.4	Výbor regionů	68
	PROPLACENÍ CESTOVNÍCH NÁKLADŮ NA PRACOVNÍ POHOVOR	68

3.3 SMÍRNÁ ŘEŠENÍ DOSAŽENÁ VEŘEJNÝM OCHRÁNCEM PRÁV	69
3.3.1 Evropská komise	69
VÝKLAD SMĚRNICE O OCHRANĚ ÚDAJŮ V SOUVISLOSTI SE STÍŽNOSTÍ NA JEJÍ PORUŠENÍ	69
3.3.2 Evropská investiční banka	70
ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU KE ZPRÁVĚ O AUDITU - 1	70
3.3.3 Evropská agentura pro bezpečnost letectví	71
VRÁCENÍ PŘÍSPĚVKU NA USÍDLENÍ VYPLACENÉHO BĚHEM ZKUŠEBNÍHO OBDOBÍ	71
3.4 PŘÍPADY UZAVŘENÉ S KRITICKOU POZNÁMKOU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	72
3.4.1 Evropský parlament	72
PŘÍSTUP K SEZNAMŮM UCHAZEČŮ VE VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ	72
3.4.2 Rada Evropské unie	73
VYŘIZOVÁNÍ ŽÁDOSTI O INFORMACE	73
3.4.3 Evropská komise	73
NESPRÁVEDLIVÉ ZACHÁZENÍ S PŘIDĚLENÝMI NÁRODNÍMI ODBORNÍKY	73
PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM: POPLATKY PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA A DŮVODY PRO ODMÍTNUTÍ ČÁSTEČNÉHO PŘÍSTUPU	74
ZAMÍTNUTÍ UHRADIT VÝDAJE ZA PRÁVNÍ SLUŽBY	75
ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU KE ZPRÁVĚ O AUDITU - 2	76
NEZODPOVĚZENÍ STÍŽNOSTI PODANÉ PODLE ČL. 90 ODS. 2 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU	77
DISKRIMINACE PŘI VYŘIZOVÁNÍ PŘIHLÁŠKY A NEUMOŽNĚNÍ PŘÍSTUPU K DOKUMENTŮM	78
NEMOŽNOST DOSÁHNOUT NÁPRAVY V EVROPSKÝCH ŠKOLÁCH	79
ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU K PODÁNÍ KOMISE VE SPORU PŘED POROTOU SVĚTOVÉ OBCHODNÍ ORGANIZACE	80
ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO UDELOVÁNÍ VOLNA NÁRODNÍMI ODBORNÍKŮM	80
NEDONUCENÍ NĚMECKA PODROBIT SE ROZSUDKU SOUDU	81
PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM TÝKAJÍCÍM SE PŘIDĚLOVÁNÍ POVOLENEK NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ	82
NESCHOPNOST VYSVĚTLIT NEGATIVNÍ HODNOCENÍ ZAMĚŠTNAVATELŮ AGENTURY	83
KONTROLA DATA ODESLÁNÍ PŘEDBĚŽNÝCH NÁVRHŮ V GRANTOVÉM ŘÍZENÍ	84
3.4.4 Evropský úřad pro výběr personálu	85
NEADEKVÁTNÍ INFORMOVÁNÍ UCHAZEČE O JEHO CHYBÁCH V PŘEKLADATELSKÉ ZKOUŠCE	85
ÚDAJNÁ DISKRIMINACE A NESPRÁVEDLNOST Z DŮVODU KRATŠÍ DOBY NA PŘÍPRAVU NA ÚSTNÍ TEST NEŽ V PŘÍPADĚ OSTATNÍCH UCHAZEČŮ	85
NEKONZISTENTNÍ ÚDAJE V TESTU VE VEŘEJNÉM VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ	86
3.4.5 Výbor regionů	87
ČÁSTEČNÁ PLATBA ZA ÚDAJNĚ NEÚPLNOU PRÁCI	87
3.4.6 Středisko pro rozvoj odborného vzdělávání	88
VZTAH MEZI VEDENÍM A STÁTNÍMI ÚŘEDNÍKY V ORGÁNU SPOLEČENSTVÍ	88
3.5 NÁVRHY DOPORUČENÍ PŘIJATÉ INSTITUCÍ	89
3.5.1 Evropská komise	89
ÚDAJNÁ STÁTNÍ PODPORA PŘI PRIVATIZACI NĚMECKÉHO PODNIKU	89
NEPŘIJETÍ ROZHODNUTÍ ZE STRANY KOMISE OHLEDNĚ STÍŽNOSTI NA PORUŠENÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	90
3.6 PŘÍPADY UZAVŘENÉ Z JINÝCH DŮVODŮ	90
3.6.1 Rada Evropské unie	90
SPONZORSTVÍ PŘEDSEDNICTVÍ RADY	90

3.6.2	Evropská komise	91
	NEODŮVODNĚNÉ PRŮTAHY VE DVOU SOUDNÍCH ŘÍZENÍCH PRO PORUŠENÍ POVINNOSTI.....	91
	NESPRÁVNÉ ZAŘAZENÍ POMOCNÉHO KONFERENCEČNÍHO TLUMOČNÍKA.....	92
	NEZASLÁNÍ ODPOVĚDI PO DOBU PĚTI LET	92
3.6.3	Evropský úřad pro výběr personálu.....	93
	NEOMLUVENÍ SE ZA CHYBU PŘI HODNOCENÍ.....	93
3.7	PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PŘEDLOŽENÍ ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY	94
3.7.1	Rada Evropské unie.....	94
	JAZYKY POUŽÍVANÉ NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH PŘEDSEDNICTVÍ	94
3.7.2	Evropská komise	95
	ZPOŽDĚNÍ PŘI ŘEŠENÍ POLITICKY CITLIVÉ A KONTROVERZNÍ STÍŽNOSTI.....	95
3.8	ŠETŘENÍ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU	96
	ŠETŘENÍ PŘÍPRAVENOSTI KOMISE POUŽÍT MEDIACI PŘI SPORECH SE SMLUVNÍMI STRANAMI	96
	ŘEŠENÍ STÍŽNOSTI OHLEDNĚ VÝSTAVBY PRŮMYSLOVÉHO PŘÍSTAVU VE ŠPANĚLSKU	96
	HORNÍ VĚKOVÁ HRANICE V INTERNÍM PROGRAMU PRO STÁŽISTY	97
3.9	DOTAZY, KTERÝMI SE ZABÝVAL VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV	97
	PRÁVO ČLENSKÉHO STÁTU ROZHODNOUT V ZEMĚDĚLSKÉ ZÁLEŽITOSTI.....	97
	VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ	98
4	VZTAHY S INSTITUCEMI A ORGÁNY EVROPSKÉ UNIE	101
4.1	EVROPSKÝ PARLAMENT	103
4.2	EVROPSKÁ KOMISE	104
4.3	DALŠÍ INSTITUCE A ORGÁNY	105
5	VZTAHY S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A OBDOBNÝMI ORGÁNY	109
5.1	EVROPSKÁ SÍŤ VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV	109
5.2	DALŠÍ SEMINÁŘE A KONFERENCE VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	114
5.3	DALŠÍ AKCE S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A JEJICH ZAMĚSTNANCI	115

6	SDĚLENÍ	119
6.1	NEJVÝZNAMNĚJŠÍ OKAMŽIKY ROKU	119
6.2	INFORMAČNÍ CESTY	121
6.3	DALŠÍ KONFERENCE A SETKÁNÍ	126
6.4	VZTAHY SE SDĚLOVACÍMI PROSTŘEDKY	135
6.5	PUBLIKACE	139
6.6	INTERNETOVÁ KOMUNIKAČNÍ ČINNOST	141
7	PŘÍLOHY	143
A	STATISTIKY	145
B	ROZPOČET VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	152
C	ZAMĚSTNANCI	154
D	REJSTŘÍK ROZHODNUTÍ	163
	JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV	167

ÚVOD

Na začátku každého roku se pouštím do dokončování textu nejdůležitější publikace evropského veřejného ochránce práv — výroční zprávy. Pro její dokončení je nezbytné nerušené soustředění, což má neocenitelnou hodnotu, protože mi umožní nejen posoudit uplynulých dvanáct měsíců, ale také určit oblasti, které zaslouží vylepšení. Mým záměrem je na následujících stránkách vám sdělit výsledky tohoto zamyšlení.

Hlavní úloha veřejného ochránce práv — pomáhat stěžovatelům

Počet stížností obdržených evropským veřejným ochráncem práv v roce 2006 se přiblížil rekordně vysokým hodnotám dosaženým v letech 2005 a 2004, což naznačuje, že počet stížností veřejnému ochránci práv se nyní ustálil na dříve neslýchaném počtu 320 měsíčně. V převážné většině případů podaných v roce 2006 jsem byl schopen stěžovateli pomoci tak, že jsem zahájil šetření, předal případ příslušnému orgánu nebo poskytl radu ohledně toho, kam se obrátit, aby byl problém rychle a účinně vyřešen. Výtah ze zprávy poskytuje přehled případů vyřízených v roce 2006, zatímco ve druhé a třetí kapitole vlastní zprávy se případy rozebírají a představují podrobněji.

Mnoho pozitivních výsledků — příklady osvědčených postupů

Shrnutí případů zahrnutých do této zprávy obsahuje mnoho příkladů toho, jak orgány a instituce EU kladně reagují na problémy, na které je upozorním. Poprvé ve výroční zprávě uvádím šest nejdůležitějších případů, jež slouží jako příklady osvědčených postupů, které bych rád vyzdvihl. Patří sem i případ, ve kterém Evropská komise souhlasila s přezkumem výkladu směrnice o ochraně osobních údajů, aby tak vzala na vědomí obavy občanů, konstruktivní odpověď Evropské investiční banky u případu týkajícího se přístupu k dokumentům a rozhodnutí Evropského parlamentu zrušit věkovou hranici v programu pro stážisty. Mým záměrem při vyzdvihování těchto případů je představit vzory řádné správy pro všechny orgány a instituce EU, aby se z nich inspirovaly a poměřily se s nimi, pokud jde o jejich vlastní postupy. Další informace o těchto případech lze nalézt v následujícím výtahu. Šest nejdůležitějších případů je také uvedeno v příloze D plného znění zprávy.

Některé nevyužité příležitosti

Od té doby, kdy jsem se 1. dubna 2003 ujal úřadu evropského veřejného ochránce práv, jsem se snažil prosazovat kulturu služeb ve správě EU. Občané si to rozhodně zaslouží. Listina základních práv EU obsahuje právo na řádnou správu a naším úkolem je dodržovat tento slib daný evropským občanům.

Jak často říkám, způsob, jakým veřejná správa reaguje na stížnosti, je hlavním měřítkem toho, nakolik se zaměřuje na občany. Přestože se v mnoha oblastech dosáhlo pokroku, byl v roce 2006 bohužel zaznamenán nárůst počtu případů, které jsem uzavřel kritickou připomínkou, a stejně významný pokles počtu případů, u kterých bylo dosaženo smírného řešení. Obdobně politováníhodná je nižší míra přijetí a provádění návrhů doporučení veřejného ochránce práv ze strany institucí.

Takovýto vývoj by měl vyvolat obavy u každého, kdo touží po lepších vztazích mezi Evropskou unií a jejími občany. Stížnosti nabízejí příležitost urovnat problémy a ukázat, že dotyčný orgán nebo instituce bere dodržování základního občanského práva občanů na řádnou správu vážně. Nejsem si jist, zda občany mohou upokojit častá tvrzení institucí, které prohlašují, že chtějí být „blíže

občanovi“, když ve skutečnosti ty samé instituce často nevyužijí příležitosti nabídnuté veřejným ochráncem práv na zlepšení vztahů.

Problém, zdá se, tkví částečně v tom, že někteří pracovníci ve správě ještě ne zcela pochopili a přijali za vlastní myšlenku, že zásady řádné správy vyžadují od institucí a státních zaměstnanců více než se pouze vyvarovat nezákonného počínání. V roce 2007 budu nadále na toto důležité téma klást důraz. Také s úmyslem zajistit, aby má šetření měla konkrétní a trvalý dopad, chci v roce 2007 vypracovat a zveřejnit studie o následném zpracování všech dalších a kritických poznámek z roku 2006. To by mělo dále povzbudit dotyčné instituce, aby zlepšily své postupy ku prospěchu občanů.

Spolupráce s institucemi na prosazení kultury služeb

Přibližně 70 % šetření veřejného ochránce práv se týká Evropské komise. Je tedy nezbytné, aby se Komise ujala hlavní role při prosazování kultury služeb. Se zaměřením na dosažení tohoto cíle jsem zahájil cyklus dvoustranných setkání s každým evropským komisařem, která byla navržena tak, aby vyzdvihla hlavní zásady řádné správy, kterou je nutné dodržovat na každé úrovni v Komisi, a aby se zaměřila na oblasti, v nichž u mě výsledky mých stížností vyvolaly obavy. Otevřenost a postoj 11 komisařů, se kterými jsem se setkal, tak velmi jasně ukazují, že si uvědomují hodnotu konstruktivních odpovědí na stížnosti. Má setkání s dalšími orgány a institucemi EU byla obdobně povzbudivá, podrobnosti o nich lze nalézt ve čtvrté kapitole této zprávy.

Prosazování zásady subsidiarity u opravných prostředků

S vědomím významného počtu stížností, které každoročně obdržím a které nespádají do mé působnosti, jsem v průběhu roku 2006 pokračoval ve svém úsilí prosazovat zásadu subsidiarity opravných prostředků. Zdá se, že mnoho lidí, kteří mi zasílají stížnost, není seznámeno s mimosoudními opravnými prostředky dostupnými v jejich členských státech nebo s tím, že vnitrostátní nebo regionální veřejní ochránci práv mohou být oprávněni zabývat se jejich stížnostmi, včetně případů, kde se jedná o právo EU. Evropská síť veřejných ochránců práv je hlavním zdrojem pomoci vnitrostátním a regionálním veřejným ochráncům práv při co nejúčinnějším vyřizování případů, které se týkají práva EU. V roce 2006 spadalo více než 75 % stížností, které jsem obdržel, mimo mou působnost, především proto, že se týkaly vnitrostátních nebo regionálních správ v členských státech. V převážné většině takových případů příslušelo jinému členovi Evropské sítě veřejných ochránců práv, aby se zabýval záležitostí, kvůli které byla stížnost podána. Ve všech takových případech a s předchozím svolením stěžovatele jsem buď předal stížnost přímo příslušnému veřejnému ochránci práv nebo poradil stěžovateli, kam se má obrátit. Přestože takové postoupení stížností a doporučení jsou bezpochyby velkou pomocí občanům, bylo by pro občany samozřejmě lepší, kdyby oslovili příslušného veřejného ochránce práv hned napoprvé.

Lépe cílená komunikační strategie

Proto v Evropské síti veřejných ochránců práv pracujeme tvrdě na tom, abychom občanům ukázali cestu ke správnému veřejnému ochránci práv poskytováním jasných a srozumitelných informací o četných možnostech odškodnění, které jim jsou dostupné na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni. Tyto informace občané získávají díky odkazům na vnitrostátní a regionální veřejné ochránce práv uvedeným na mé internetové stránce, která minulý rok zaznamenala více než 44 000 návštěv, díky informacím o síti v mých publikacích a prostřednictvím společné prezentace s příslušnými vnitrostátními nebo regionálními veřejnými ochránci práv během mých informačních návštěv v členských státech.

Vedle činností, které probíhají v rámci sítě, jsme zesílili naše komunikační úsilí i obecněji. Během roku jsme vyvinuli tři hlavní strategie pro oslovení veřejnosti — komplexní mediální strategii, plán zásadního přepracování internetové stránky veřejného ochránce práv a politiku podloženou důkladným průzkumem s cílem zlepšit zaměření a oslovení potenciálních stěžovatelů. Tato posledně uvedená strategie je zásadní, pokud má být sníženo současné množství stížností, které spadají mimo mou působnost. Záměrem všech tří akcí je zajistit, aby všichni ti, kteří by mohli vznést přípustnou stížnost k evropskému veřejnému ochránci práv, věděli, jak to provést, a aby ti, jejichž

stížnosti spadají mimo mou působnost, věděli na koho se obrátit pro pomoc. Tyto komunikační aktivity by rovněž měly pomoci zvýšit informovanost široké veřejnosti o úloze evropského veřejného ochránce práv tím, že se pokusí zajistit spolupráci správy EU.

Setkání zaměstnanců

Jaký je význam řádné správy jak z hlediska pojmového, tak procesního, jak více zlepšit a podpořit kulturu služeb úřadu veřejného ochránce práv, jak oslovit občany obecně a jak se zaměřit na konkrétní specificky zaměřené posluchače, to byla některá z témat, o kterých se podrobně diskutovalo během úplně prvního setkání zaměstnanců evropského veřejného ochránce práv, které se uskutečnilo v říjnu 2006. Toto setkání je cvičením sebereflexe, kterého se účastní všichni zaměstnanci dané instituce a jehož cílem je rozvíjet a posilovat chápání hodnot a poslání této instituce a prosazovat jejich účinné šíření. Každý zaměstnanec je nabádán, aby se aktivně účastnil diskuzí a vyjádřil svůj názor na různá diskutovaná témata. Po setkání panuje všeobecná shoda, že se jasně ukázalo, že šlo o velmi produktivní a užitečnou zkušenost, která si zaslouží opakování.

Veškeré činnosti, o kterých jsem se zmínil v tomto úvodu, jsou podrobně zahrnuty ve výroční zprávě, zatímco kratší výkaz o činnosti veřejného ochránce práv se nachází ve výtahu a statistikách, které vycházejí také jako samostatná publikace. Doufám, že vám obě publikace poskytnou ucelený popis činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2006 a že se díky nim budete chtít dozvědět více o instituci, kterou mám tu čest vést. Já osobně se těším na další náročný rok, rok 2007, kdy budu mít dvojí cíl, budu pracovat s institucemi na prosazování řádné správy a zaměřím se na své úsilí v oblasti komunikace tak, aby každý, kdo by mohl potřebovat využít služeb evropského veřejného ochránce práv, byl řádně a dostatečně informován o tom, jak postupovat.

Ve Štrasburku dne 22. února 2007

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 VÝTAH

Dvanáctá výroční zpráva evropského veřejného ochránce práv pro Evropský parlament je přehledem jeho činnosti v roce 2006. Je to čtvrtá zpráva, kterou předkládá P. Nikiforos DIAMANDOUROS, který se ujal funkce evropského veřejného ochránce práv dne 1. dubna 2003.

STRUKTURA ZPRÁVY

Zprávu tvoří šest kapitol a čtyři přílohy. Začíná osobní předmluvou evropského veřejného ochránce práv, v níž hodnotí hlavní činnosti a úspěchy roku a vytyčuje si myšlenky pro budoucnost. Tento výťah tvoří kapitolu 1.

V kapitole 2 jsou popsány postupy evropského veřejného ochránce práv při vyřizování stížností a provádění šetření. Podává přehled stížností, kterými se veřejný ochránce práv zabýval během roku, a to včetně tematického rozboru výsledků případů uzavřených po šetření. Tento rozbor se zabývá nejvýznamnějšími právními poznatky a faktickými nálezy obsaženými v jeho rozhodnutích v roce 2006.

Kapitola 3 sestává z výběru shrnutí rozhodnutí veřejného ochránce práv a pokrývá škálu subjektů a orgánů zúčastněných na stížnostech a šetřeních z vlastního podnětu. Shrnutí jsou uspořádána nejprve podle typu zjištění nebo výsledku a poté podle zúčastněných orgánů nebo institucí. Shrnutí rozhodnutí po šetření z vlastního podnětu a příklady otázek předložených vnitrostátními a regionálními veřejnými ochránci práv jsou uvedeny na konci této kapitoly.

Kapitola 4 je věnována vztahům s ostatními orgány a institucemi Evropské unie. Začíná nástinem významu konstruktivních pracovních vztahů mezi veřejným ochráncem práv a těmito orgány, poté následuje seznam nejrůznějších setkání a projektů, které se v této věci uskutečnily v roce 2006.

Kapitola 5 pojednává o vztazích mezi evropským veřejným ochráncem práv a společenstvím vnitrostátních, regionálních a místních veřejných ochránců práv v Evropě i mimo ni. Podrobně jsou popsány činnosti evropské sítě veřejných ochránců práv a obsažena je rovněž účast evropského veřejného ochránce práv na seminářích, konferencích a setkáních.

Kapitola 6 poskytuje přehled komunikačních činností evropského veřejného ochránce práv. Tato kapitola je rozdělena do šesti oddílů a týká se hlavních událostí roku, informativních cest veřejného ochránce práv, konferencí a setkání evropského veřejného ochránce práv i jeho spolupracovníků, vztahů se sdělovacími prostředky, publikací a on-line komunikace.

Příloha A obsahuje statistické údaje o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2006. V přílohách B a C se uvádějí podrobnosti o rozpočtu a zaměstnancích evropského veřejného ochránce práv. Příloha D obsahuje rejstřík rozhodnutí obsažených v kapitole 3, a to podle čísla případu, jeho obsahu a typu údajného nesprávného úředního postupu. Také uvádí seznam nejdůležitějších případů a všech případů uzavřených s kritickou připomínkou v roce 2006.

SOUHRN

Poslání veřejného ochránce práv

Úřad evropského veřejného ochránce práv byl zřízen Maastrichtskou smlouvou jako součást občanství Evropské unie. Evropský veřejný ochránce práv šetří stížnosti týkající se nesprávného

úředního postupu v činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Se souhlasem Evropského parlamentu definoval veřejný ochránce práv „nesprávný úřední postup“ se zřetelem na lidská práva, právní stát a zásady řádné správy.

Kromě šetření zahájených na základě stížností jednotlivců, podniků a sdružení zahajuje veřejný ochránce práv i šetření z vlastního podnětu, setkává se se členy a úředníky orgánů a institucí EU a oslovuje občany s cílem informovat je o jejich právech a o uplatňování těchto práv.

Stížnosti a šetření v roce 2006

V roce 2006 obdržel veřejný ochránce práv 3 830 stížností. To znamená mírný pokles (2 %) ve srovnání s rokem 2005¹, ale také to potvrzuje ustálení počtu stížností na neslýchaně vysoké úrovni dosažené v roce 2004. Celkem 57 % všech stížností veřejnému ochránci práv bylo v roce 2006 podáno elektronicky, a to buď e-mailem nebo za použití formuláře na jeho internetové stránce. Ve 3 619 případech zaslali stížnosti přímo jednotliví občané a 211 stížností přišlo od sdružení nebo společností.

Téměř v 70 % případů byl veřejný ochránce práv stěžovatelům schopen pomoci, a to buď zahájením šetření jejich případů, předáním případu odpovědnému orgánu nebo podáním doporučení, kam se obrátit za účelem rychlého a účinného řešení daného problému.

V průběhu roku bylo zahájeno celkem 258 nových šetření na základě stížností. Veřejný ochránce práv také zahájil devět šetření z vlastního podnětu. V roce 2006 se zabýval 582 šetřeními, z nichž 315 pocházelo z roku 2005.

Stejně jako v předchozích letech se většina šetření, tj. 387 nebo 66 % z celkového počtu, týkala Evropské komise. Jelikož Komise je hlavním orgánem Společenství přijímajícím rozhodnutí, která mají přímý dopad na občany, je normální, že se stává hlavním terčem stížností občanů. 74 šetření (13 % z celkového počtu) se týkalo Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO), 49 (8 %) Evropského parlamentu a 11 (2 %) Rady Evropské unie.

K hlavním typům údajného nesprávného úředního postupu patřil nedostatek průhlednosti včetně odmítnutí poskytnout informace (ve 25 % případů), nečestné jednání nebo zneužití pravomoci (19 %), neuspokojivý postup (12 %), zbytečné průtahy (9 %), diskriminace (9 %), nedbalost (8 %), právní pochybení (5 %) a neschopnost zajistit plnění závazků, tj. neschopnost Komise plnit úlohu „ochránce Smlouvy“ vůči členským státům (4 %).

Celkem bylo prostřednictvím elektronické pošty obdrženo 3 540 individuálních žádostí, oproti zhruba 3 200 žádostem jak v roce 2005, tak v roce 2004. Všechny obdržely samostatnou odpověď od příslušného zaměstnance úřadu veřejného ochránce práv.

Výsledky šetření veřejného ochránce práv

V roce 2006 uzavřel veřejný ochránce práv 250 šetření, z nichž ve 247 případech šlo o šetření stížností a ve třech o šetření z vlastního podnětu. Přehled zjištění je uveden níže.

Případy bez nesprávného úředního postupu

V 95 případech nebyl na základě šetření veřejného ochránce práv zjištěn nesprávný úřední postup. Takový výsledek není pro stěžovatele vždy negativní, neboť alespoň obdrží od dotyčného orgánu nebo instituce úplné vysvětlení jejich kroků, stejně jako stanovisko veřejného ochránce práv k případu. Mezi příklady případů, u nichž nebyl v roce 2006 zjištěn nesprávný úřední postup, patří tyto:

¹ Mělo by se poznamenat, že v roce 2006 se 281 stížností týkalo stejného předmětu, v roce 2005 se stejného předmětu týkalo 335 stížností.

- Veřejný ochránce práv obdržel stížnost týkající se Evropské investiční banky (EIB) a způsobu, kterým vyřizuje žádosti o informace ohledně jejího možného financování projektu v České republice. Ve své původní odpovědi na žádosti o informace EIB obecně poznamenala, že její odmítnutí poskytnout přístup je v souladu s jejími v tu chvíli platnými postupy a pravidly. V průběhu šetření veřejného ochránce práv přikročila k přesnějšímu vysvětlení, když odkázala na veřejný zájem s ohledem na mezinárodní vztahy. Veřejný ochránce práv došel k závěru, že EIB neporušila svá vlastní pravidla o přístupu k informacím, a uzavřel případ s tím, že nebyl zjištěn nesprávný úřední postup. Do budoucna však EIB navrhl, aby k případnému odmítnutí poskytnout informace doplnila přiměřené vysvětlení toho, proč tak činí, adresované osobě, která žádá o informace, dříve, než se záležitost dostane tak daleko, že je podnětem stížnosti veřejnému ochránci práv. (3501/2004/PB)
- Účastník otevřeného výběrového řízení, které organizoval Úřad pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO), podal stížnost veřejnému ochránci práv ohledně toho, že výběrové řízení nebylo dostatečně průhledné a dobře zorganizované a že nebyly dodrženy časové lhůty pro registraci na výběrové zkoušky. Po svém šetření veřejný ochránce práv zjistil, že EPSO uchazečům pravidelně a v souladu s výzvou k vyjádření zájmu poskytoval informace o po sobě jdoucích fázích výběrového postupu. Dospěl k závěru, že informace poskytnuté úřadem EPSO byly jasné a přiměřené a že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. (472/2006/DK)
- Švédský překladatelský odbor vznesl stížnost k veřejnému ochránci práv ohledně výzvy k předložení nabídek v nabídkovém řízení, které vypsal Soudní dvůr. Výzva obsahovala požadavek, který nebyl zahrnut v původním oznámení o zadávání zakázek a který odbor nemohl splnit. Veřejný ochránce práv zjistil, že podle příslušných pravidel je u některých požadavků dostačující, pokud jsou uvedeny pouze v nabídkovém řízení a ne zároveň v oznámení o zadávání zakázek. Dospěl k závěru, že Soudní dvůr nezměnil v průběhu procesu podmínky, jak tvrdil stěžovatel, a proto nebyl shledán nesprávný úřední postup. (2523/2005/TN)

I když veřejný ochránce práv nezjistí nesprávný úřední postup, může určit, jak by orgán nebo instituce mohly v budoucnu zlepšit kvalitu své správy. V takových případech veřejný ochránce práv učiní další poznámku, jako tomu bylo např. v těchto případech:

- Veřejný ochránce práv nezjistil nesprávný úřední postup, pokud jde o rozhodnutí Parlamentu odmítnout nabídku stěžovatele ve výběrovém řízení. Avšak upozornil Parlament na jeho vlastní prohlášení ohledně jeho diskreční pravomoci u postupů týkajících se výzev k předložení nabídek. Veřejný ochránce práv poznamenal, že se nezdá, že by prohlášení v tomto případě bylo ve shodě s výzvou k podání nabídek nebo se zásadou řádné správy týkající se výkonu diskreční pravomoci. (1315/2005/BB)
- Veřejný ochránce práv Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO) navrhl, že kdykoli jmenovací orgán očekává, že odpověď na odvolání vyhotovenou podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu pro zaměstnance odešle po uplynutí předpokládané čtyřměsíční lhůty, měla by být zaslána prozatímní odpověď. Stalo se tak po šetření stížnosti od uchazeče, který neuspěl v otevřeném výběrovém řízení. EPSO u tohoto konkrétního případu vyjádřilo svou lítost z průtahu. Veřejný ochránce práv měl prospěch z příležitosti, kterou mu poskytla tato stížnost, protože mohl vysvětlit, že je oprávněný prozkoumat zákonnost rozhodnutí výběrové komise. EPSO v tomto případě popíral oprávnění veřejného ochránce práv k takovému počínání. (1217/2004/OV)

Případy vyřešené orgánem a smírným řešením

Vždy, kdy je to možné, se veřejný ochránce práv snaží dosáhnout pozitivního výsledku, který uspokojí stěžovatele i orgán, vůči němuž je stížnost vznesena. Spolupráce orgánů a institucí Společenství je nezbytná pro dosažení výsledků, které pomohou posílit vztahy mezi orgány a občany a vyhnout se potřebě nákladných a časově náročných soudních sporů.

V průběhu roku 2006 bylo 64 případů vyřešeno orgánem nebo institucí po podání stížnosti veřejnému ochránci práv. Mezi nimi byly tyto případy:

- Komise vyřešila případ opožděné platby týkající se výměnného pobytu mezi německým Berlínem a Haltonem ve Spojeném království poté, co místní orgán v Berlíně podal stížnost veřejnému ochránci práv. Komise také oznámila, že podnikla kroky ke zlepšení své správy v oblasti twinningových partnerství měst. Veřejný ochránce práv tuto reakci uvítal, ale dodal, že by také bylo vhodné se o takové případy zajímat. (3172/2005/WP)
- Komise souhlasila, že vyplatí dlužný plat jedné úřednici poté, co veřejný ochránce práv případ vyšetřil. Úřednice onemocněla brzy po nástupu do funkce a nakonec dostala invalidní důchod. Komise jí odmítla za dlouhé období zaplatit a tvrdila, že neposkytla žádné důkazy, které by ukazovaly, že její nepřítomnost měla zdravotní důvody. Jako výsledek šetření veřejného ochránce práv Komise souhlasila, že vyplatí dlužný plat i s úroky, kterých se stěžovatelka domáhala. (106/2005/TN)
- Výbor regionů proplatil cestovní výdaje zájemci o pracovní pohovor a souhlasil se zaplacením úroků poté, co veřejný ochránce práv případ prozkoumal. V odpovědi na stěžovatelovo tvrzení, že by se měl vylepšit postup úhrady, výbor oznámil, že průtah byl způsoben výjimečnými okolnostmi a že jejich postupy nevyžadují revizi. V další poznámce veřejný ochránce práv navrhl, že by se správní normy výboru měly dále vylepšit, pokud mají systematicky sledovat platební dokumentaci, jako je tato. Dalo by se to provést tak, že by se žadatelé kontaktovali v případě, že by nedodali některé důležité dokumenty, a v případě průtahů by žadatelé byli informováni o průtazích a jejich důvodech. (800/2006/WP)

Pokud šetření vede ke zjištění nesprávného úředního postupu, veřejný ochránce práv se snaží vždy pokud možno zajistit smírné řešení. V některých případech lze dospět ke smírnému řešení, pokud dotýčný orgán nebo instituce nabídnou stěžovateli finanční kompenzaci. Jakékoliv takové nabídky jsou činěny podle zásady *ex gratia*, tj. bez přiznání právní odpovědnosti a vytvoření precedentu.

V roce 2006 bylo navrženo 28 smírných řešení. Tři případy, včetně dvou případů, u kterých byl návrh podán v roce 2005, byly uzavřeny v průběhu roku po dosažení smírného řešení. Koncem roku 2006 bylo stále posuzováno 27 smírných řešení. K případům smírného řešení patřily v roce 2006 tyto případy:

- Evropská investiční banka (EIB) poskytla částečný veřejný přístup ke zprávě o auditu poté, co veřejný ochránce práv obdržel stížnost. Navíc souhlasila, že dotýčné společnosti udělí soukromý přístup k oddílům zprávy, která se týká konkrétně skupiny, do které společnost patří. Zpráva se týkala projektu v Africe, který byl podporován z fondů EU a kterého se skupina účastnila. EIB původně přístup ke zprávě zamítla. Veřejný ochránce práv uvítal konstruktivní přístup EIB jako vzor pro budoucí přístup k případům týkajícím se dokumentů. (1776/2005/GG)
- Po stížnosti německého občana Komise souhlasila, že přezkoumá svůj výklad evropské směrnice o ochraně osobních údajů². Podle stěžovatele veřejné orgány země Hamburku protizákonně předaly osobní údaje podnikům, přičemž věděly, že podniky tyto údaje použijí přímo pro účely marketingu. Komise původně uvedla, že směrnice o ochraně osobních údajů neposkytuje žádnou ochranu před takovou možností. Po zásahu veřejného ochránce práv souhlasila, že přezkoumá své hodnocení. (2467/2004/PB)
- Poté, co veřejný ochránce práv zasáhl do případu, Evropská agentura pro bezpečnost letectví (EASA) souhlasila, že zruší plánované vymáhání příspěvků vyplacených stěžovateli. Veřejný ochránce práv zjistil, že EASA stěžovateli poskytla neúplné informace, které pro něj mohly být zavádějící, a jako smírné řešení navrhl, aby EASA zvážila zrušení vymáhání alespoň části příspěvků. EASA trvala na svém stanovisku, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, ale „s ohledem na jedinečnou povahu tohoto případu, s nejvyšší úctou k názoru veřejného ochránce práv“, zrušila vymáhání v plném rozsahu. (1729/2005/(PB)JF)

²

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46 ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. 1995 L 281, s. 31.

Kritické připomínky, návrhy doporučení a zvláštní zprávy

Pokud není možné dosáhnout smírného řešení nebo pokud snaha o takové řešení je neúspěšná, veřejný ochránce práv buď případ uzavře kritickou připomínkou pro dotyčný orgán či instituci nebo předloží návrh doporučení.

Kritická připomínka je použita v případě, že (i) dotyčná instituce už se není schopna vyhnout nesprávnému úřednímu postupu, (ii) tento nesprávný úřední postup nebude mít obecné důsledky a (iii) nenastává potřeba následné aktivity ze strany veřejného ochránce práv. Kritická připomínka je potvrzením stěžovateli, že jeho stížnost je oprávněná, a ukazuje dotyčnému orgánu nebo instituci, co učinily špatně, tak aby se v budoucnu nesprávných úředních postupů vyvarovaly. V roce 2006 uzavřel veřejný ochránce práv kritickou připomínkou 41 šetření. Například:

- Veřejný ochránce práv kritizoval Komisi za to, že nepodniká další kroky k tomu, aby Německo vyhovělo rozsudku Evropského soudního dvora týkajícího se německého nařízení o obalech. Stalo se tak po vznesení stížnosti několika evropskými výrobci a distributory nápojů ohledně nečinnosti Komise v této záležitosti. Soudní dvůr rozhodl, že německé nařízení o obalech pro některé nápoje představuje překážku obchodu uvnitř Společenství. Vzhledem ke skutečnosti, že soudní řízení pro porušení povinnosti týkající se německého nařízení ještě probíhalo, veřejný ochránce práv se domníval, že v kontextu tohoto řízení by Komise mohla přihlédnout k jeho názorům vyjádřeným v kritické připomínce. (1037/2005/GG)
- Veřejný ochránce práv kritizoval EPSO, že neposkytl informace žádané uchazečem v otevřeném výběrovém řízení, které by mu pomohly pochopit jeho známky v překladatelské zkoušce, kterou nesložil. EPSO neuvedl, že by poskytnutí informací znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž, ani nepoukázal na jiné pádné důvody své neschopnosti poskytnout stěžovateli informace. (674/2004/PB)
- Veřejný ochránce práv kritizoval Komisi za to, že odmítá poskytnout přístup k dokumentům nevládní organizaci z oblasti životního prostředí Přátelé země. Dokumenty se týkaly vědeckých záležitostí z oblasti bezpečnosti geneticky modifikovaných potravin, které Komise poskytla Světové obchodní organizaci. Veřejný ochránce práv připomněl, že výjimky z veřejného přístupu musí být vykládány a uplatňovány důsledně, a zjistil, že v tomto případě Komise přijala nepřijatelně široký výklad dotyčných ustanovení. (582/2005/PB)

Pro orgány a instituce je důležité sledovat kritické připomínky veřejného ochránce práv, usilovat o řešení nevyjasněných problémů a v budoucnu se tak vyvarovat nesprávných úředních postupů. Pro rok 2007 má veřejný ochránce práv v úmyslu provést a zveřejnit studii o následném zpracování všech kritických připomínek z roku 2006 ze strany zúčastněných institucí. Také bude provedena obdobná studie o následném zpracování, která se bude věnovat 38 případům s další poznámkou z roku 2006.

U případů, kde se postup následného zpracování veřejným ochráncem práv nejeví jako nezbytný, tj. kde je možné, aby dotčená instituce vyloučila možnost nesprávného úředního postupu, nebo v případech, kdy je nesprávný úřední postup obzvlášť závažný nebo má obecné důsledky, vytvoří obvykle veřejný ochránce práv návrh doporučení pro dotyčný orgán nebo instituci, která musí veřejnému ochránci práv do tří měsíců poskytnout podrobné zdůvodnění.

V průběhu roku 2006 bylo podáno třináct návrhů doporučení. Navíc deset návrhů doporučení z roku 2005 vedlo k přijetí rozhodnutí v roce 2006. V průběhu roku byly uzavřeny čtyři případy poté, co byly návrhy doporučení příslušným orgánem přijaty. Dva případy vyústily ve zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Devět případů bylo uzavřeno z jiných důvodů. Koncem roku 2006 bylo stále posuzováno devět návrhů doporučení, včetně jednoho z roku 2004. Mezi návrhy doporučení z roku 2006 patří tyto:

- Veřejný ochránce práv naléhal na Komisi, aby se co nejrychleji zabývala evropskou směrnicí o pracovní době. Německý lékař vznesl stížnost, že Německo porušilo tuto směrnici, pokud jde o lékaře v nemocnicích a čas, který stráví v pohotovosti na telefonu. Komise si stála za tím, že

změny směrnice právě probíhají. Veřejný ochránce práv však usoudil, že Komise nemá právo nekonečně odkládat řešení stížnosti na základě toho, že směrnice bude možná v budoucnu změněna. (3453/2005/GG)

- Veřejný ochránce práv vyzval Komisi, aby opravila nepřesné a zavádějící informace, které se objevily na letácích, plakátech a ve video prezentaci o právech cestujících v letecké dopravě. Stalo se tak po dvou stížnostech od dvou sdružení leteckých společností. Kritizovaly informace poskytované Komisí o právech cestujících na kompenzaci a pomoc v případě odepření nástupu na palubu, zrušení letu či dlouhého zpoždění. Ačkoli veřejný ochránce práv neshledal všechna tvrzení stěžovatelů jako odůvodněná, odhalil v informačních materiálech některá nepřesná a zavádějící tvrzení a požádal Komisi, aby je opravila. (1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG)

Podrobné stanovisko Komise k návrhu doporučení veřejného ochránce práv k případu 3453/2005/GG mělo být doručeno v prosinci 2006 a k případům 1475/2005/(IP)GG a 1476/2005/(BB)GG v březnu 2007. Vzhledem k tomu, že tato šetření ještě nebyla koncem roku 2006 uzavřena, nevyskytují se ve třetí kapitole této zprávy.

Mezi návrhy doporučení přijatými v roce 2006 byly tyto:

- Komise přijala zjištění veřejného ochránce práv, že řádná správní praxe by bývala vyžadovala, aby Komise požadovala vysvětlení tvrzení pronesených na zasedání německého regionálního parlamentního výboru, a potvrdila, že se o to pokusí. Stalo se tak po návrhu doporučení, ve kterém veřejný ochránce práv naléhal na Komisi, aby přijala přiměřené kroky k tomu, aby zjistila, zda prodej státem vlastněné společnosti v Německu obnášel prvky státní podpory. Podle stěžovatele by to vyžadovalo vysvětlit tvrzení na zasedání regionálního parlamentního výboru, podle kterých se jednalo o státní podporu. (642/2004/GG)
- Komise přijala návrh doporučení, ve kterém ji veřejný ochránce práv vyzval, aby co nejrychleji přijala rozhodnutí ve věci stěžovatelovy stížnosti o přestupku a sdělila své rozhodnutí stěžovateli. Dánský obchodník s automobily se obrátil na veřejného ochránce práv a tvrdil, že Komise nesplnila svůj závazek nalézt řešení jeho stížnosti o přestupku týkající se dánských daní na dovážené automobily. (956/2004/PB)

Pokud orgán nebo instituce Společenství na návrh doporučení nereagují dostatečně, může evropský veřejný ochránce práv podat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Je to jeho poslední zbraň i poslední zásadní krok, který ve věci podniká, neboť přijetí usnesení a výkon pravomocí jsou věci politické úvahy Parlamentu. V roce 2005 byly předloženy dvě zvláštní zprávy:

- Veřejný ochránce práv vyzval Radu, aby znovu posoudila volbu jazyků použitých na internetových stránkách předsednictví EU. Stalo se tak po podání stížnosti německým sdružením, které tvrdí, že by tyto internetové stránky měly být dostupné nejen v angličtině a francouzštině, ale také v němčině. Rada tvrdí, že jedině členský stát, který předsedá, je odpovědný za své internetové stránky. Veřejný ochránce práv nesouhlasil a po zamítnutí návrhu doporučení předložil záležitost Evropskému parlamentu. (1487/2005/GG)
- Ve zvláštní zprávě Parlamentu veřejný ochránce práv tvrdí, že tvrzení Komise, že nebyla schopna dosáhnout politické shody ohledně toho, jak postupovat, ji nezprošťuje povinnosti se řádně zabývat stížností na porušení práva. Německý poskytovatel služeb v oblasti sportovního sázení vznesl stížnost ke Komisi poté, co mu německé orgány přikázaly zastavit nabízení jeho služeb, čímž ho přinutily ukončit podnikání. Z pohledu stěžovatele se jednalo o porušení Svobody poskytovat služby. Po předložení zvláštní zprávy sdělila Komise Parlamentu a veřejnému ochránci práv, že přijala rozhodnutí o stížnosti na porušení práva. (289/2005/GG)

Šetření z vlastního podnětu

Veřejný ochránce práv využívá oprávnění zahájit šetření z vlastního podnětu ve dvou zásadních případech. Zaprvé může tuto pravomoc využít k šetření možného nesprávného úředního postupu, když stížnost podává neoprávněná osoba (tj. když stěžovatel není občanem nebo obyvatelům Evropské unie nebo právnickou osobou se sídlem v členském státě EU). V roce 2006 bylo zahájeno

pět takových šetření z vlastního podnětu. Veřejný ochránce práv může využít oprávnění na šetření z vlastního podnětu rovněž při řešení domnělých systémových problémů orgánů. V roce 2006 tak učinil čtyřikrát, včetně těchto dvou případů:

- Veřejný ochránce práv požádal Komisi o vyšetření možnosti zvýšeného využití mediace při řešení sporů, které plynou ze zakázek, které financuje. Komise odpověděla kladně a přijala závazek nabádat k alternativním metodám řešení sporů v budoucnosti tím, že do svých standardních veřejných zakázek vloží nepovinnou doložku o mediaci. Při uzavírání šetření požádal veřejný ochránce práv Komisi, aby mu do 30. června 2007 poskytla informace o sledování týkající se jak doložky o mediaci, tak úsilí o rozšíření využití mediace vyvinutého institucí, aby byly zahrnuty spory o grantech. Veřejný ochránce práv také zdůraznil, že je důležité doporučit využití mediace u sporů mezi dodavateli a subdodavateli. (OI/1/2006/TN)
- V lednu 2006 veřejný ochránce práv zahájil šetření z vlastního podnětu týkající se pravidel a postupů Evropského parlamentu ohledně horní věkové hranice v jeho programu pro stážisty. Ve svých doporučeních veřejný ochránce práv odkazoval na (i) článek 21 zákazu diskriminace Listiny základních práv Evropské unie, (ii) nedávnou judikaturu Soudního dvora, podle které je zásada zákazu diskriminace na základě věku obecnou zásadou práva Společenství, a (iii) rozhodnutí Komise, které následovalo po doporučení veřejného ochránce práv, zrušit věkovou hranici v jejím programu pro stážisty. Parlament informoval veřejného ochránce práv, že od 15. února 2006 v programu pro stážisty již horní věkovou hranici neuplatňuje. (OI/3/2006/BB)

Nejdůležitější případy, které jsou příkladem osvědčených postupů

Výše uvedené ohlasy **Evropské komise** na šetření veřejného ochránce práv zahájené z vlastního podnětu o mediaci (OI/1/2006/TN) a **Evropského parlamentu** na šetření z vlastního podnětu o možné diskriminaci na základě věku (OI/3/2006/BB) jsou názornými příklady osvědčených postupů, které si zaslouží být zařazeny mezi „nejdůležitější případy“, které jsou ve výroční zprávě veřejného ochránce práv pro rok 2006 uvedeny jako význačné. Také slouží jako vzor pro další orgány a instituce EU ohledně toho, jak nejlépe reagovat na podněty veřejného ochránce práv. Komise dále prokázala ochotu konstruktivně pracovat s veřejným ochráncem práv na výše uvedeném případě, když souhlasila, že přezkoumá svůj výklad evropské směrnice o ochraně osobních údajů (2467/2004/PB). Když pochopila argumenty veřejného ochránce práv a obavy stěžovatele, ukázala, že je ochotná dostat občana do centra svých činností. Veřejný ochránce práv takovou reakci chválí.

Další příklad konstruktivní odezvy ze strany institucí v roce 2006 se objevil u případu **106/2005/TN** uvedeného výše, kde Komise souhlasila se zaplacením dlužné částky úřednici jako součást jejího platu, stejně jako úroků. **Evropská agentura pro bezpečnost letectví** (EASA) poskytla příklad skutečné kultury služeb, když navzdory tomu, že nadále trvala na tom, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, souhlasila se smírným řešením veřejného ochránce práv (viz **1729/2005/JF** výše). Konečně inovativní způsob, jakým **Evropská investiční banka** (EIB) vyhověla žádosti stěžovatele o přístup ke zprávě o auditu u případu **1776/2005/GG**, zatímco zároveň chránila zákonné zájmy třetích stran, je příkladem reakce na stížnost, která by do budoucna mohla sloužit jako vzor přístupu k případům týkajícím se dokumentů.

Další analýza

Závěrečný oddíl druhé kapitoly výroční zprávy obsahuje přezkum těchto a jiných případů z pohledu těchto tematických kategorií: (i) otevřenost, včetně přístupu k dokumentům a informacím, stejně jako ochrana údajů; (ii) Komise jako „ochránce Smlouvy“; (iii) výběrová řízení, smlouvy a granty a (iv) personální záležitosti, včetně nábory pracovníků.

Třetí kapitola zprávy obsahuje shrnutí 59 rozhodnutí z celkového počtu 250 konečných rozhodnutí učiněných v roce 2006. Tato shrnutí odrážejí celou škálu témat a orgánů, které jsou předmětem šetření veřejného ochránce práv, a veškeré nálezy jím učiněné.

Rozhodnutí o ukončení případu jsou obvykle zveřejněna na internetových stránkách veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtině a v jazyce, v němž byla stížnost předložena.

Vztahy s orgány a institucemi Evropské unie

Aby evropský veřejný ochránce práv vykonával svou práci pro občany účinně, nezbytně potřebuje mít konstruktivní pracovní vztahy s orgány a institucemi Evropské unie. Spolupráce probíhá formou pravidelných setkání a společných akcí. Veřejný ochránce práv využívá příležitostí, které tato setkání nabízejí, aby vysvětlil svou úlohu při prosazování řádné správy v orgánech a institucích.

Zvlášť důležitá byla v roce 2006 dvoustranná setkání s evropskými komisaři, kde se diskutovalo o používání nového postupu Komise při zabývání se šetřeními veřejného ochránce práv, který byl zaveden v listopadu 2005. V červnu se veřejný ochránce práv také účastnil velmi přínosného setkání se zaměstnanci Komise, kteří odpovídají za koordinaci vyřizování šetření veřejného ochránce práv. Klíčovou úlohu při zprostředkování těchto setkání sehrály místopředsedkyně Komise Margot WALLSTRÖMOVÁ, která je mimo jiné odpovědná za vztahy s veřejným ochráncem práv, a generální tajemnice Komise Catherine DAYOVÁ. Margot WALLSTRÖMOVÁ také v prosinci promluvila k zaměstnancům veřejného ochránce práv ve Štrasburku a přehledně popsala úsilí Komise o zlepšení vztahů s občany.

Veřejný ochránce práv nadále v roce 2006 stavěl na svých konstruktivních pracovních vztazích se členy Evropského parlamentu. Vedle řady osobních setkání s poslanci se pan DIAMANDOUROS v průběhu roku 2006 zúčastnil čtyř setkání petičního výboru, během nichž představil svou výroční zprávu a zvláštní zprávy, které se zabývaly řadou témat. Na žádost výboru byl veřejný ochránce práv také zastoupen některým ze svých podřízených na každém setkání, které výbor během daného roku organizoval.

Veřejný ochránce práv v roce 2006 pokračoval v oslovování dalších orgánů a institucí. V březnu se setkal s předsedy Soudního dvora, Soudu prvního stupně a Soudu pro veřejnou službu, předsedou Účetního dvora a předsedou Evropské investiční banky v Lucemburku. V říjnu se setkal s řediteli Evropské agentury pro obnovu a Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání v Řecku. Po celý rok také prezentoval svou práci různým skupinám zaměstnanců evropských institucí v Bruselu, Lucemburku a Štrasburku.

S úmyslem zajistit nejlepší možné služby pro občany podepsal veřejný ochránce práv v roce 2006 několik důležitých dohod.

V březnu podepsal novou dohodu s Parlamentem, která se týká spolupráce v oblastech jako politika nemovitostí, informační technologie a komunikace. Nová dohoda by veřejnému ochránci práv měla umožnit co nejrozsáhleji využít zdrojů poskytnutých jeho úřadu a zároveň mu zajistit naprostou autonomii práce.

Další důležitou dohodou, která byla v roce 2006 podepsána, bylo memorandum o porozumění s evropským inspektorem ochrany údajů. Účelem dohody je zajistit nakládání se stížnostmi týkajícími se ochrany osobních údajů a vyhnout se zbytečnému zdvojení. Veřejný ochránce práv a inspektor ochrany údajů Peter HUSTINX podepsali memorandum o porozumění dne 30. listopadu v Bruselu.³

Dříve ten samý den veřejný ochránce práv podepsal dohodu se španělskou vládou, která má občanům umožnit podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv v kterémkoli z úředních jazyků ve Španělsku (baskičtina, katalánština/valencijština a galicijština). Podpisem dohody veřejný ochránce práv svůj postup sladil se závěry Rady EU z června 2005, které stanovují použití

³ Memorandum o porozumění mezi evropským veřejným ochráncem práv a evropským inspektorem ochrany údajů; Úř. věst. 2007 C 27, s. 21.

těchto jazyků k usnadnění komunikace občanů s institucemi EU. Stálý zástupce Španělska v EU, velvyslanec Carlos BASTARRECHE SAGÜES, dohodu podepsal jménem španělské vlády.

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány

Evropský veřejný ochránce práv úzce spolupracuje se svými kolegy na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, aby zajistil, že jsou stížnosti občanů na právo EU řešeny rychle a účinně. To je zvláště důležité vzhledem k tomu, že mnoho stěžovatelů se na evropského veřejného ochránce práv obrací, když mají problémy s vnitrostátní, regionální nebo místní správou. V mnoha případech může účinný opravný prostředek poskytnout veřejný ochránce práv v dotčené zemi. Stejně důležitá je tato spolupráce při mapování důležitých událostí ve světě veřejných ochránců práv, při výměně informací o právu EU a sdílení osvědčených postupů. Tato spolupráce se většinou uskutečňuje pod záštitou evropské sítě veřejných ochránců práv, přestože se evropský veřejný ochránce práv stejně tak zúčastňuje i konferencí, seminářů a setkání mimo tuto síť.

Evropská síť veřejných ochránců práv

Do Evropské sítě veřejných ochránců práv patří nyní téměř 90 úřadů ve 31 zemích, s vnitrostátní a regionální působností v celé Evropské unii a na vnitrostátní úrovni v zemích, které požádaly o členství v EU, dále v Norsku a na Islandu. Při vyřizování případů slouží síť jako účinný mechanismus spolupráce. Pokud je to možné, předává evropský veřejný ochránce práv případy přímo vnitrostátním a regionálním veřejným ochráncům práv nebo stěžovatelům vhodně poradí. V roce 2006 evropský veřejný ochránce práv doporučil 828 stěžovatelům, aby se obrátili na vnitrostátního nebo regionálního veřejného ochránce práv a v 363 případech (z nichž se 270 týkalo stejného předmětu) předal stížnost přímo příslušnému veřejnému ochránci práv.

Vedle běžné neformální výměny informací v rámci sítě existuje i zvláštní postup, jehož prostřednictvím si vnitrostátní nebo regionální veřejní ochránci práv mohou vyžádat písemnou odpověď na dotazy ohledně práva EU a jeho výkladu, včetně dotazů, které vyvstávají v průběhu řešení určitých případů. Evropský veřejný ochránce práv poskytuje odpověď přímo nebo případy případně postupuje dalším orgánům a institucím EU. V roce 2006 byly obdrženy dva takové dotazy (jeden od vnitrostátních a jeden od regionálních veřejných ochránců práv) a tři byly vyřízeny (včetně dvou z roku 2005). Podrobnosti dotazů jsou uvedeny v kapitole 3.

Síť se rovněž věnuje i výměně zkušeností a osvědčených postupů – cílům, kterých se snaží dosáhnout prostřednictvím seminářů a setkání, pravidelného informačního bulletinu, elektronického diskusního fóra a každodenního elektronického zpravodajství.

Semináře pro vnitrostátní a regionální veřejné ochránce práv každý druhý rok pořádá evropský veřejný ochránce práv spolu se svými vnitrostátními nebo regionálními partnery. Pátý seminář regionálních veřejných ochránců práv členských států EU, pořádaný veřejným ochráncem práv pro místních orgány státní správy v Anglii, panem Tonym REDMONDEM, a evropským veřejným ochráncem práv se uskutečnil v Londýně od 19. do 21. listopadu. Této události se zúčastnilo přibližně 80 účastníků z každé ze šesti zemí, kde jsou veřejní ochránci práv na regionální úrovni (jmenovitě Belgie, Německo, Španělsko, Itálie, Rakousko a Spojené království⁴). Téma semináře znělo „Spolupráce na prosazování řádné správy a obraně práv občanů v EU“. Program zahrnoval zasedání o právu EU, o prosazování řádné správy, vyřizování stížností a spolupráci veřejných ochránců práv.

Kontaktní pracovníci, kteří fungují jako první kontaktní body pro síť v rámci úřadů vnitrostátních veřejných ochránců práv, se rovněž setkávají každé dva roky. Pátý seminář kontaktních pracovníků se uskutečnil od 18. do 20. června ve Štrasburku. Nesl název „Podporování základních práv – sdílení osvědčených postupů“, seminář se zaměřil na poskytnutí prostoru pro výměnu postojů mezi kontaktními pracovníky týkajícími se osvědčených postupů v jejich institucích, stejně jako na diskuzi o jejich práci na prosazování základních práv. Seminář rovněž kontaktním pracovníkům

4

Země jsou uvedeny v pořadí podle protokolu EU; tj. abecedně podle jména každé země v jejím vlastním jazyce. Toto pořadí podle protokolu se používá v celé této publikaci.

poskytl příležitost přezkoumat fungování sítě a navrhnout způsoby jeho vylepšení. Celkem se semináře zúčastnilo 28 účastníků z 26 evropských zemí, poprvé včetně zástupců z institucí vnitrostátního veřejného ochránce práv Bulharska, Chorvatska a Rumunska.

Bulletin *Evropští veřejní ochránci práv – bulletin* v roce 2005 nadále sloužil jako nesmírně cenný nástroj pro výměnu informací o právu EU a osvědčených postupech. Dvě vydání z dubna a října obsahovala články o nadřazenosti práva EU, vzájemném uznávání kvalifikací v EU, evropském právu životního prostředí a přístupu k informacím o životním prostředí, úloze veřejných ochránců práv při kontrole věznic, všeobecném přístupu k širokopásmovému internetu, diskriminaci v přístupu k zaměstnání, svobodě projevu, právech dětí a problémech migrace a azylu. Internetová diskuse veřejného ochránce práv a prostory pro sdílení dokumentů se nadále během roku rozvíjely a umožňovaly úřadům sdílet informace prostřednictvím zasílání a zveřejňování otázek a odpovědí. Bylo zahájeno několik hlavních diskuzí o tak rozmanitých otázkách, jako je sledování věznic, status osoby s trvalým pobytem pro děti přistěhovalců narozené v EU, boj proti diskriminaci a prosazování rovného zacházení a právo volit v místních volbách v EU. Také elektronický zpravodaj veřejného ochránce práv – *Denní zprávy veřejného ochránce práv* – vycházel každý pracovní den a obsahoval články, tiskové zprávy a oznámení z úřadů z celé sítě.

Informativní návštěvy u veřejných ochránců práv v členských státech a kandidátských zemích se také ukázaly být vysoce účinné, pokud se rozvoje sítě týče, a představují výborný prostředek pro zvyšování povědomí o nástrojích komunikace, které síť poskytuje. V průběhu roku 2006 navštívil evropský veřejný ochránce práv své kolegy veřejné ochránce práv v Lucembursku (březen), Španělsku (květen), Severním Irsku (listopad) a Bulharsku (listopad).

Setkání

V průběhu roku přesáhlo úsilí evropského veřejného ochránce práv o spolupráci s jeho partnery rámec činnosti evropské sítě veřejných ochránců práv. S cílem šířit povědomí o veřejných ochráncích práv, diskutovat o vztazích mezi orgány a vyměňovat si osvědčené postupy se zúčastnil 28 akcí pořádaných vnitrostátními a regionálními veřejnými ochránci práv a setkal se s mnoha veřejnými ochránci práv a zástupci institucí veřejných ochránců práv v rámci EU i mimo ni.

Komunikační činnosti

Oslovování občanů je ústřední činností funkce veřejného ochránce práv. Úsilí věnované šíření informací týkajících se práva podat stížnost na nesprávný úřední postup v roce 2006 ještě více vzrostlo. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci během konferencí, seminářů a setkání, která se konala v průběhu roku, přednesli přibližně 120 prezentací. Návštěvy Lucemburska, Španělska, Severního Irsku a Bulharska veřejnému ochránci práv poskytly další příležitost ke zvýšení informovanosti občanů v těchto zemích.

Mediální činnost v roce 2006 vzrostla, novinářům v celé Evropě bylo rozesláno 22 tiskových zpráv. Mezi diskutované otázky patřila volba jazyků na internetových stránkách předsednictví EU, průhlednost v oblasti zájmových skupin a dotací, stížnost ohledně toho, že nebyla řádně uplatněna směrnice o pracovní době, a nedostatečná otevřenost ve fungování Rady. Veřejný ochránce práv poskytl přes 40 rozhovorů novinářům z novin, rozhlasu a televize a elektronických médií v Bruselu, Štrasburku i jinde. Svou činnost dále představil během tiskových konferencí a setkání, kde rovněž odpovídal na otázky.

Během celého roku byly materiály o práci evropského veřejného ochránce práv široce distribuovány, zejména pak při dnech otevřených dveří, které uspořádal Evropský parlament v květnu. V roce 2006 vyšla nová vydání dvou důležitých komunikačních nástrojů: průvodce stížnostmi a formulář nazvaný *Evropský veřejný ochránce práv: Mohl by vám pomoci?*, který je dostupný ve 23 jazycích, a *Evropský veřejný ochránce práv – na první pohled*, brožura ve 25 jazycích. Francouzské vydání pamětního svazku veřejného ochránce práv nazvaného *The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution* (*Evropský veřejný ochránce práv: původ, založení, vývoj*) vyšel v listopadu v tvrdých i měkkých deskách. Veřejný ochránce práv nadále v průběhu roku distribuoval výtisky dalších svých publikací, zejména potom *Evropského kodexu řádného administrativního chování* ve

25 jazycích. Kodex vyšel v roce 2006 v makedonštině, aby pomohl při prosazování řádné správy v Bývalé jugoslávské republice Makedonie.

Internetová stránka veřejného ochránce práv se pravidelně aktualizovala, objevovala se zde rozhodnutí, tiskové zprávy a podrobnosti o činnosti veřejného ochránce práv v oblasti komunikace. V květnu se tato internetová stránka společně se stránkami ostatních orgánů, institucí a agentur EU přesunula na novou .EU doménu na nejvyšší úrovni. Současná oficiální adresa je: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Od 1. ledna do 31. prosince 2006 zaznamenaly internetové stránky veřejného ochránce práv 416 533 jednotlivých návštěvníků. Nejnavštěvovanější částí byla anglická jazyková verze, následovaná francouzskou, španělskou, německou a italskou verzí. Pokud jde o geografický původ návštěvníků, nejvíce jich pocházelo z Itálie, následovalo Švédsko, Spojené království, Španělsko a Německo. Sekce s odkazy na internetové stránce veřejného ochránce práv obsahuje odkazy na stránky vnitrostátních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě. V roce 2006 tyto stránky s odkazy zaznamenaly přes 44 000 návštěv, což jasně ukazuje, že koordinační činnost evropského veřejného ochránce práv týkající se sítě veřejných ochránců má pro občany přidanou hodnotu.

Interní vývoj

Evropský veřejný ochránce práv pokračoval ve svém úsilí zajistit, aby byla tato instituce vybavena pro vyřizování stížností občanů 25 členských států v 21 jazycích Smlouvy. Přípravy rovněž probíhaly v očekávání přistoupení Bulharska a Rumunska dne 1. ledna 2007.

Pokud jde o zaměstnance, veřejný ochránce práv dne 1. srpna 2006 po otevřeném výběrovém řízení jmenoval svého prvního generálního tajemníka. Také byl přijat třetí hlavní právní dohlázeňitel pro právní oddělení, aby dále pomohl posílit postupy řízení případů a kontrolu kvality.

Plán pracovních míst veřejného ochránce práv vykazoval v roce 2006 celkem 57 pracovních míst, ve srovnání s 51 pracovními místy v roce 2005. Tento nárůst byl způsoben především přípravami na přistoupení Bulharska a Rumunska a prováděním rozhodnutí o dosažení plné autonomie vůči oddělení Parlamentu ohledně řízení zaměstnanců veřejného ochránce práv. V roce 2007 se neočekává žádný nárůst rozpočtu, který byl přijat rozpočtovými orgány v prosinci 2006.

S úmyslem rozvinout a posílit porozumění hodnotám a posláním této instituce a prosazování jejich účinného předávání zorganizoval veřejný ochránce práv v říjnu 2006 setkání zaměstnanců. To bylo poprvé v její krátké historii, co tato instituce podnikla takovou věc.

V rámci příprav na toto setkání byli zaměstnanci vyzváni, aby vyjádřili své postoje ohledně celkového fungování úřadu a širšího dopadu dosavadní činnosti veřejného ochránce práv prostřednictvím účasti na cvičeních sebehodnocení. To proběhlo formou dotazníku, ve kterém zaměstnanci hodnotili různé aspekty pracovních postupů a metod činnosti evropského veřejného ochránce práv v různých oblastech činnosti instituce, stejně jako úspěchy veřejného ochránce práv z širšího pohledu. Dalším cílem této důležité akce bylo zajistit lepší řízení rizik v rámci instituce, jak to vyžadují normy vnitřní kontroly EU.

Výsledky dotazníků společně s dalšími podkladovými materiály posloužily jako základ pro rámcové diskuze během akce, které se zaměřily na (i) význam řádné správy jak z hlediska pojmového, tak procesního, (ii) na to, jak oslovit občany ve velkém a jak se zaměřit na konkrétní, specificky zaměřené posluchače, a (iii) jak dále zvýšit a prosazovat kulturu služeb v rámci úřadu veřejného ochránce práv. Každý zaměstnanec byl nabádán, aby se aktivně účastnil diskuzí. Po setkání se dospělo k obecné shodě ohledně toho, že tato akce rozhodně byla velmi přínosnou a užitečnou zkušeností, která zaslouží opakování.

Veřejný ochránce práv přijal novou strukturu rozpočtu pro rok 2007. Celkově bylo z rozpočtu na rok 2007 přiděleno 8 152 800 EUR (oproti 7 682 538 EUR v roce 2006).

2 STÍŽNOSTI A ŠETŘENÍ

Jedním z nejdůležitějších způsobů, kterým evropský veřejný ochránce práv prosazuje řádnou správní praxi, je vyšetřování možných případů nesprávného úředního postupu a případné doporučení kroků směřujících k nápravě. O možných případech nesprávného úředního postupu se veřejný ochránce práv dozvídá především prostřednictvím stížností, jejichž vyřizování je nejdůležitějším aspektem jeho činnosti.

Právo podat stížnost evropskému veřejnému ochránci práv je jedním z práv občanů Evropské unie (článek 21 Smlouvy o ES) a je obsaženo v Chartě základních práv (článek 43).

Veřejný ochránce práv má rovněž možnost provádět šetření z vlastního podnětu, a tedy zaujmout aktivní roli v boji proti nesprávným úředním postupům.

2.1 PRÁVNÍ ZÁKLAD ČINNOSTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Činnost veřejného ochránce práv se řídí článkem 195 Smlouvy o ES, statutem veřejného ochránce práv (který má podobu rozhodnutí Evropského parlamentu¹) a prováděcími předpisy přijatými veřejným ochráncem práv podle článku 14 jeho statutu. Současné prováděcí předpisy vstoupily v platnost dne 1. ledna 2003. Jsou k dispozici na webové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) nebo je lze získat v tištěné formě v úřadu veřejného ochránce práv.

Statut i nadále poskytuje dobrý rámec pro činnost veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv nicméně po pečlivém přezkoumání určil některé menší změny, které by mohly zvýšit jeho schopnost pracovat účinněji ve prospěch evropských občanů. Z tohoto důvodu zaslal dne 11. července 2006 předsedovi Evropského parlamentu žádost o zahájení postupu ke změně statutu.

2.2 PŮSOBNOST EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Článek 195 Smlouvy o ES zmocňuje veřejného ochránce práv k přijímání stížností od kteréhokoli občana Unie nebo od kterékoli fyzické nebo právnické osoby s bydlištěm nebo statutárním sídlem v jednom z členských států, pokud se tyto stížnosti týkají případů nesprávného úředního postupu v orgánu nebo instituci Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudních pravomocí. Stížnost je mimo jeho působnost, jestliže:

1. stěžovatel nespadá do kategorie osob, které mají právo podat stížnost;
2. není namířena proti orgánu nebo instituci Společenství;
3. je namířena proti postupu Soudního dvora nebo Soudu prvního stupně při výkonu soudních pravomocí nebo;
4. netýká se možného případu nesprávného úředního postupu.

Každý z těchto bodů je podrobněji rozebrán níže.

¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262 ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv, Úř. věst. 1994, L 113, s. 15.

2.2.1 Stížnosti a šetření z vlastního podnětu

I když je právo stěžovat si evropskému veřejnému ochránci práv omezeno na občany členských států, na osoby s trvalým bydlištěm a na právnické osoby se sídlem v členském státě, je veřejný ochránce práv rovněž oprávněn provádět šetření z vlastního podnětu. Na základě této pravomoci může veřejný ochránce práv šetřit i možný případ nesprávného úředního postupu, na který ho upozornila osoba, která nemá právo podat stížnost. Obvyklým postupem veřejného ochránce práv v těchto případech je poskytnout dotčené osobě stejné procesní možnosti během šetření, jako kdyby byla dotčená věc projednávána jako stížnost.

V roce 2006 bylo zahájeno pět takových šetření z vlastního podnětu.

O tom, zda použít pravomoci zahájit šetření z vlastního podnětu, rozhoduje veřejný ochránce práv případ od případu. Například v reakci na obavy organizací občanské společnosti ohledně odpovědnosti Evropské investiční banky (EIB) dal veřejný obhájce práv jasně najevo, že má pravomoc šetřit možný nesprávný úřední postup při poskytování půjček EIB mimo Evropskou unii (poskytování úvěrů třetím zemím). Navíc (s výhradou možného budoucího omezení zdrojů) předpokládá veřejný obhájce práv, že svoji pravomoc zahájit šetření z vlastního podnětu využije ve všech případech, v nichž by jediným důvodem, proč nešetřit stížnost na údajný nesprávný úřední postup EIB při poskytování úvěrů třetím zemím, byla skutečnost, že stěžovatel není občanem Unie ani osobou s trvalým bydlištěm v Unii.

2.2.2 Instituce a orgány Společenství

Působnost veřejného ochránce práv se týká orgánů a institucí Společenství. Seznam institucí je uveden v článku 7 Smlouvy, ale definice nebo závazný seznam jeho orgánů neexistuje. Termín zahrnuje orgány vytvořené podle zakládajících smluv, jako jsou Hospodářský a sociální výbor a Evropská centrální banka, stejně jako orgány zřízené základními právními předpisy včetně agentur, jako jsou Evropská agentura pro životní prostředí a Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích (FRONTEX).

Stížnosti na veřejné orgány členských států nespádají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, i když se týkají záležitostí, které spadají do oblasti působnosti práva EU. Mnoho těchto stížností však spadá do působnosti národních a regionálních veřejných ochránců práv v Evropské síti veřejných ochránců práv (viz níže oddíl 2.5).

Příklad stížnosti, která nebyla namířena proti instituci nebo orgánu Společenství

V únoru 2006 obdržel veřejný ochránce práv řadu stížností ohledně stanoviska č. 4-2005 Síť nezávislých odborníků na základní práva v rámci EU. Podle stěžovatelů z uvedeného stanoviska vyplývalo, že lékaři mohou být nuceni provádět potraty bez ohledu na své přesvědčení.

Síť nezávislých odborníků je financována na základě smlouvy o poskytování služeb mezi Komisí a Univerzitou v Louvain, která byla uzavřena na základě výběrového řízení. Vlastní publikace sítě i publikace Komise síť popisují jako zcela nezávislou a Komise výslovně odmítá odpovědnost za její názory. Za těchto okolností veřejný ochránce práv usoudil, že není oprávněn se dotčenými stížnostmi zabývat.

Stížnost 530/2006/KW

Stížnost na Evropskou obrannou agenturu

Evropská obranná agentura (EDA) byla zřízena společnou akcí Rady 2004/551/SZBP ze dne 12. července 2004 v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie.

Veřejný ochránce práv obdržel stížnost od osoby, která u agentury EDA žádala o zaměstnání. Veřejný ochránce práv požádal o stanovisko agenturu EDA a Radu a obě ho poskytl.

Při rozhodování o tomto případě vzal veřejný ochránce práv na vědomí, že EDA je ve své činnosti podřízena Radě, že se stížnost týká postupu při přijímání zaměstnanců a že Rada přijala služební řád agentury EDA jako právní nástroj Společenství. Za těchto okolností dospěl veřejný ochránce práv k názoru, že stížnost spadá do jeho působnosti.

Důvěrný případ

2.2.3 „Nesprávný úřední postup“

Evropský veřejný ochránce práv důsledně zastává stanovisko, že nesprávný úřední postup je velmi široký pojem a že řádná správa vyžaduje v první řadě dodržování právních předpisů a zásad včetně základních práv. Zásady řádné správy však jdou dále a vyžadují, aby orgány a instituce Společenství nejen dodržovaly své povinnosti vyplývající z právních předpisů, ale také chápaly svou činnost jako službu veřejnosti a usilovaly o to, aby se s občany jednalo řádným způsobem a aby občané mohli plně požívat svých práv. Pokud je určitý postup protiprávní, je samozřejmě také nesprávný, ale nesprávný úřední postup neznamená automaticky protiprávní jednání. Pokud veřejný ochránce práv zjistí, že je určitý úřední postup nesprávný, nevyplývá z toho automaticky, že došlo k protiprávnímu jednání, které by mohlo být předmětem soudního stíhání.²

V reakci na výzvu Evropského parlamentu, aby byl nesprávný úřední postup jasně definován, veřejný ochránce práv nabídl následující definici z *Výroční zprávy za rok 1997*:

Pokud veřejný orgán nejedná v souladu s pravidlem nebo zásadou, které jsou pro něj závazné, jedná se o nesprávný úřední postup.

V roce 1998 přijal Evropský parlament usnesení, v němž tuto definici uvítal. Z výměny dopisů mezi veřejným ochráncem práv a Komisí v roce 1999 vyplývá, že i Komise s touto definicí souhlasí.

Charta základních práv vyhlášená v prosinci 2000 řadí právo na řádnou správu mezi základní práva občanů Unie (článek 41).

Článek 43 charty obsahuje právo podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv, který představuje vnější mechanismus, jehož prostřednictvím lze orgány a instituce Společenství volat k odpovědnosti za nesprávný úřední postup. Je důležité uznat, že nedílnou součástí řádné správy je kultura služeb občanům. Neměla by být zaměňována za kulturu viny, která podporuje defenzivní postoj. V této souvislosti je třeba poznamenat, že šetření veřejného ochránce práv nepředstavují disciplinární řízení nebo kroky k němu vedoucí (viz souhrn případu 163/2006/MHZ v kapitole 3).

Strategie veřejného ochránce práv na podporu kultury služeb zahrnuje nejen různé proaktivní iniciativy, ale i vyřizování stížností. Důležitou součástí kultury služeb je nutnost uznat chyby, jestliže k nim dojde, a pokud možno věci napravit. Veřejný ochránce práv podporuje orgány a instituce v tomto jednání tím, že se pokud možno snaží najít řešení společně s dotyčným orgánem nebo dotyčnou institucí, aby uspokojil stěžovatele. Je však třeba poznamenat, že se příslušná ustanovení statutu (čl. 3 odst. 5³) a prováděcích předpisů (článek 6.1⁴) použijí pouze v případě, že se zřejmě jedná o nesprávný úřední postup a že existuje možnost nápravy.

Nesprávný úřední postup a mediaci

Některé jazykové verze termínu „evropský ombudsman“ (např. francouzský termín *Médiateur européen*, italský *Mediatore europeo*) by mohly vést k nedorozumění, že k funkcím veřejného ochránce práv patří mediaci v tom smyslu, že veřejný ochránce práv pomůže urovnat rozdíly mezi stranami, které jsou ve sporu, aniž by zkoumal jeho podstatu.

² Viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 28. října 2004 ve spojených případech T-219/02 a T-337/02, *Herrera v. Komise*, § 101, a ze dne 4. října 2006 v případě T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack v. Komise*, § 128.

³ „Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem či dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídl.“

⁴ „Pokud veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, usiluje ve spolupráci s dotyčným orgánem pokud možno o smírné řešení, aby pochybení napravil a uspokojil stěžovatele.“

Veřejný ochránce práv může ve skutečnosti pouze navrhnout smírné řešení za účelem odstranění nesprávného úředního postupu.

Veřejný ochránce práv se nicméně aktivně snaží podporovat orgány a instituce Společenství v tom, aby k řešení sporů využívaly mediaci: viz například shrnutí šetření z vlastního podnětu OI/1/2006/TN a případu 2601/2005/ID uvedená v kapitole 3. V roce 2006 veřejný ochránce práv rovněž požádal Komisi o informace o tom, jaké mediační služby jsou k dispozici jejím zaměstnancům a jak jejich práce souvisí s postupy uvedenými v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu. Komise ve své odpovědi uvedla svého prostředníka pro řešení sporů mezi zaměstnanci, tým zabývající se obtěžováním a poradce pro důvěrné otázky v DG ADMIN a interního zprostředkovatele v DG TREN. Aby mohl zhodnotit možnost zásahu, dostává prostředník pro řešení sporů mezi zaměstnanci podle čl. 90 odst. 2⁵ kopii všech stížností.

Jak ukazuje několik shrnutí v kapitole 3, je jedním z nejúčinnějších způsobů, jak zmírnit napětí a odstranit konflikty, omluva za chybu. Okamžitá omluva může vést k rychlému řešení dané věci (3297/2006/BU a 3684/2006/BU), nebo alespoň k tomu, aby se veřejný ochránce práv vyhnul nutnosti provést formální kritiku dotčeného orgánu (1841/2005/BM a 242/2006/BM). Pouhé vyjádření lítosti však není omluvou (163/2006/MHZ). Je třeba poznamenat, že omluvu lze vyjádřit takovým způsobem, který nepředpokládá připuštění viny nebo zákonné odpovědnosti (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Evropský kodex řádné správní praxe

Dne 6. září 2001 schválil Evropský parlament tzv. Kodex řádné správní praxe, který musí orgány a instituce Evropské unie, jejich správní orgány a pracovníci dodržovat při jednání s veřejností. Kodex bere ohled na zásady evropského správního řádu obsažené v judikatuře soudů Společenství a čerpá inspiraci z národních zákonů. Parlament dále vyzval veřejného ochránce práv, aby Kodex řádné správní praxe uplatňoval. Veřejný ochránce práv proto k pravidlům a zásadám kodexu přihlíží při posuzování stížností a při šetřeních z vlastního podnětu.

2.3 PŘÍPUSTNOST STÍŽNOSTÍ A DŮVODY PRO ŠETŘENÍ

Než veřejný ochránce práv zahájí šetření stížnosti oprávněné osoby na případ nesprávného úředního postupu orgánu nebo instituce Společenství, je třeba zjistit, zda tato stížnost splňuje další kritéria přípustnosti. Statut uvádí tato kritéria:

1. Musí být uveden autor a předmět stížnosti (čl. 2 odst. 3 statutu).
2. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat správnost soudního rozhodnutí (čl. 1 odst. 3).
3. Stížnost musí být podána do dvou let od okamžiku, kdy se stěžovatel dozvěděl o skutečnostech, z nichž stížnost vychází (čl. 2 odst. 4).
4. Stížnosti musí předcházet pokus o řešení situace příslušnou správní cestou k danému orgánu nebo instituci (čl. 2 odst. 4).
5. V případě stížnosti na pracovní právní vztahy mezi orgány a institucemi a jejich úředníky a zaměstnanci musí být před podáním stížnosti vyčerpány všechny možnosti, které poskytuje interní správní řízení (čl. 2 odst. 8).

Článek 195 Smlouvy o ES stanoví, že veřejný ochránce práv „provádí šetření, která považuje za opodstatněná“. V některých případech nemusí být pro zahájení šetření dostatečné důvody, i když je stížnost přípustná.

Veřejný ochránce práv je také toho názoru, že pokud se již stížností zabýval jako peticí petiční výbor Evropského parlamentu, není pro šetření důvod, nejsou-li předloženy nové důkazy.

⁵

Dopis veřejného ochránce práv předsedovi Komise ze dne 15. února 2006; odpověď předsedy Komise veřejnému ochránci práv ze dne 15. dubna 2006.

2.4 ANALÝZA STÍŽNOSTÍ ŠETŘENÝCH V ROCE 2006

V roce 2006 obdržel veřejný ochránce práv 3 830 nových stížností v porovnání se 3 920 stížnostmi v roce 2005⁶. V souladu se zavedenou praxí jsou všechny stížnosti, které vedly k zahájení šetření, uvedeny ve statistikách, které veřejný ochránce práv vydává. Aby nedocházelo k jejich zkreslení, jsou nepřipustné hromadné stížnosti zasílané elektronickou poštou, kterých je často až několik tisíc, uváděny ve statistikách zvlášť, a to až do jedenácté stížnosti včetně.

Ve 3 619 případech zaslali stížnosti přímo jednotliví občané a 211 stížností přišlo od sdružení nebo společností.

Proces posuzování stížností s cílem zjistit, zda spadají do působnosti veřejného ochránce práv, splňují kritéria přípustnosti a zda existuje důvod pro zahájení šetření, byl v roce 2006 dokončen v 95 % případů. Ze všech zkoumaných stížností spadalo do působnosti veřejného ochránce práv o něco málo více než 21,5 %. Z těchto stížností splňovalo kritéria přípustnosti 449, avšak 191 stížností neposkytovalo důvody pro šetření.

V průběhu roku bylo na základě stížností zahájeno celkem 258 nových šetření. Veřejný ochránce práv také zahájil devět šetření z vlastního podnětu. Statistická analýza těchto šetření je uvedena v příloze A.

Evropský veřejný ochránce práv se v roce 2006 zabýval celkem 582 šetřeními, z nichž 315 bylo převedeno z roku 2005.

Stejně jako v předchozích letech se většina šetření týkala Evropské komise (66 % všech stížností). Jelikož Komise je hlavním orgánem Společenství, který přijímá rozhodnutí, která mají přímý dopad na občany, je pochopitelné, že se stává hlavním terčem jejich stížností. 74 šetření se týkalo Úřadu pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO), 49 Evropského parlamentu a 11 Rady Evropské unie.

Hlavními typy nesprávného úředního postupu byly nedostatek transparentnosti a odmítnutí poskytnout informace (190 případů), nekorektnost nebo zneužití pravomoci (141 případů), neuspokojivý postup (91 případů), neodůvodněné průtahy (71 případů), diskriminace (65 případů), nedbalost (59 případů), právní pochybení (36 případů) a neplnění povinností, tj. Evropská komise nevykonávala svou úlohu „strážce Smluv“ ve vztahu k členským státům (28 případů).

2.5 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ

Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti, snaží se veřejný ochránce práv doporučit stěžovateli jiný orgán, který by mohl stížnost vyřídit, zejména pokud se případ týká práva EU. Pokud je to možné, postoupí veřejný ochránce práv se souhlasem stěžovatele stížnost jinému kompetentnímu orgánu za předpokladu, že se stížnost jeví jako odůvodněná.

Rakouská občanka si stěžovala na uvěznění své dcery v Kosovu. Pracovníci služeb evropského veřejného ochránce práv zatelefonovali kanceláři veřejného ochránce práv v Kosovu, který záležitost prošetřil a krátce nato telefonicky informoval evropského veřejného ochránce práv, že byla dcera stěžovatelky propuštěna z vězení. Tato informace byla okamžitě předána stěžovateli spolu s radou, aby se obrátila na veřejného ochránce práv v Kosovu, pokud požaduje více informací nebo pokud chce danou věc řešit jako stížnost.

Případ 3353/2006/RF

⁶

Je třeba poznamenat, že v roce 2006 se 281 stížností týkalo stejného předmětu, v roce 2005 se stejného předmětu týkalo 335 stížností.

Jak již bylo uvedeno, evropský veřejný ochránce práv úzce spolupracuje se svými národními a regionálními protějšky v členských státech prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv (viz kapitola 5). Účelem této sítě je mimo jiné usnadňovat a urychlovat předávání stížností příslušným národním nebo regionálním ochráncům práv nebo podobným orgánům. Plnoprávným členem této sítě je také petiční výbor Evropského parlamentu.

V roce 2006 bylo postoupeno 399 stížností. Z tohoto počtu bylo 363 stížností včetně 270 stížností týkajících se stejného předmětu postoupeno národnímu nebo regionálnímu veřejnému ochránci práv, 22 stížností bylo předáno Evropskému parlamentu k projednání jako petice, devět bylo předáno systému SOLVIT⁷, čtyři Evropské komisi a jedna bankovnímu sdružení v Německu.

Příklady případů postoupených systému SOLVIT

Španělský občan si najal na jeden den auto v Nizozemsku. Po návratu do Španělska dostal oznámení od nizozemské policie o pokutě za dopravní přestupek v Rotterdamu. Stěžovatel tvrdil, že v Rotterdamu nikdy nebyl. Jelikož v Nizozemsku nežil, neuměl nizozemsky a neznal správní řízení v Nizozemsku, nemohl proti pokutě protestovat.

Veřejný ochránce práv stížnost postoupil španělskému centru SOLVIT, které se spojilo se svým nizozemským protějškem.

V dubnu 2006 dostal stěžovatel dopis od nizozemských orgánů, v němž uznaly odůvodněnost jeho tvrzení a oznámily mu, že pokutu tudíž platit nemusí.

Případ 3713/2005/BM

Španělská státní železniční společnost (RENFE) nabízela kartu („zlatou kartu“) osobám nad 60 let, která jim poskytovala nárok na slevu jízdného v její síti. Zlatou kartu mohli získat pouze španělští občané nebo osoby s bydlištěm ve Španělsku. Občané ostatních států EU s bydlištěm v jiných zemích EU na ni neměli nárok. To byl případ manželky stěžovatele, která byla Angličanka a žila ve Spojeném království. Naopak stěžovatel, španělský občan rovněž žijící ve Velké Británii, zlatou kartu získal bez problémů.

Jelikož tento případ nebyl v jeho působnosti, postoupil veřejný ochránce práv stížnost španělskému centru SOLVIT, které společnost RENFE požádalo, aby změnila podmínky pro získání zlaté karty tak, aby byla odstraněna diskriminace občanů EU. V listopadu 2006 informovalo RENFE španělské centrum SOLVIT, že odstranilo požadavek na bydliště ve Španělsku.

Případ 862/2006/BM

Příklady případů řešených prostřednictvím Evropské sítě veřejných ochránců práv

Švýcarský občan žijící v Uruguayi pracoval dvanáct let ve Španělsku, kde také platil příspěvky na sociální zabezpečení, nicméně španělské úřady sociálního zabezpečení neuznaly jeho právo na důchod.

Evropský veřejný ochránce práv případ postoupil španělskému veřejnému ochránci práv, který zahájil šetření. Španělské úřady sociálního zabezpečení poté souhlasily s tím, že dlužnou částku důchodu uhradí.

Případ 2162/2006/BM

Regionální veřejný ochránce práv španělského Aragónu postoupil evropskému veřejnému ochránci práv dvě stížnosti ohledně dopravních spojů mezi Francií a Španělskem. První stížnost se týkala tunelu Somport, který byl déle než týden uzavřený. Ve stížnosti se tvrdilo, že tím, že nezajistily volný přístup k tunelu, porušily francouzské úřady podmínky připojené k finanční pomoci Společenství poskytnuté za účelem jeho výstavby. Druhá stížnost se týkala železničního spojení mezi Canfrancem ve Španělsku a Oloronem ve Francii. Stěžovatel tvrdil, že železniční projekt dostal finanční pomoc z EU a že francouzské úřady musí začít toto spojení znovu provozovat, aby zajistily svobodu pohybu zboží a občanů mezi uvedenými regiony.

⁷

SOLVIT je systém zřízený Evropskou komisí, jehož úkolem je pomáhat lidem, kteří zakoušejí potíže při uplatňování svých práv na vnitřním trhu Evropské unie.

Evropský veřejný ochránce práv postoupil stížnosti Komisi v její úloze strážce Smlouvy.

V dubnu 2006 poskytl regionální veřejný ochránce práv Aragónu další informace a zdůraznil, že mezi dotčenými dvěma zeměmi neexistuje žádné účinné železniční nebo silniční spojení, a kritizoval postoj francouzských úřadů.

Komise evropského veřejného ochránce práv průběžně informovala o vývoji vyšetřování a o svém konečném rozhodnutí ne zahájit řízení pro protiprávní jednání. K uzavření tunelu Somport došlo dle vysvětlení Komise z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek a stavebních prací. Přestože Francie naplánovala další stavební práce, nenaruší to kamionovou dopravu. Komise došla k závěru, že riziko pro volný pohyb neexistuje. Co se týče železničního spojení mezi Canfrancem a Olorónem, Komise vysvětlila, že rozhodnutí o opětovném zahájení provozu je věcí příslušných vnitrostátních úřadů a že tento projekt není financován EU.

Regionální veřejný ochránce práv Aragónu nebyl s odpovědí Komise spokojen. Evropský veřejný ochránce práv ho informoval o tom, za jakých podmínek je možno podat stížnost na Komisi v souvislosti s danou věcí.

Případy 483/2003/JMA a 1510/2005/BM

Stěžovatel, německý občan, se snažil získat finanční prostředky z EU na projekt na podporu rybolovu mořského pstruha v oblasti Flensburgu v severním Německu. Stěžovatel tvrdil, že mu regionální společnost pro rozvoj veřejného podnikání dala protichůdné informace o dostupnosti těchto finančních zdrojů a že odmítla jeho žádost přijmout. Evropský veřejný ochránce práv postoupil stížnost petičnímu výboru zemského sněmu spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko.

Výbor následně informoval veřejného ochránce práv, že po konzultacích s příslušným ministerstvem došel k závěru, že stěžovatel nebyl záměrně znevýhodněn a že má nyní možnost předložit svůj projekt skupině odborníků včetně zástupců regionální vlády a předních sdružení a marketingových organizací v dané oblasti.

Případ 3399/2005/WP

Italská občanka si stěžovala, že Národní institut sociálního zabezpečení v Itálii jí bezdůvodně snížil starobní důchod.

Evropský veřejný ochránce práv stěžovatelce poradil, aby se obrátila na veřejnou ochránkyni práv italského regionu Friuli-Venezia Giulia.

Regionální veřejná ochránkyně práv následně evropského veřejného ochránce práv informovala, že Národní institut sociálního zabezpečení své rozhodnutí znovu zvážil a přikl stěžovatelce více než 20 000 EUR plus úroky.

Evropský veřejný ochránce práv poděkoval regionální veřejné ochránkyni práv za její účinný zákrok.

Důvěrný případ

Rada byla poskytnuta ve 2 363 případech. V 828 z nich bylo stěžovateli doporučeno, aby se obrátil na národního nebo regionálního veřejného ochránce práv, a 166 stěžovatelům bylo doporučeno, aby podali petici Evropskému parlamentu. Ve 383 případech bylo doporučeno obrátit se na Evropskou komisi. Tyto údaje zahrnují několik případů, kdy stížnost vznesená proti Komisi byla shledána nepřipustnou, neboť před jejím podáním nebyly provedeny náležité administrativní kroky. Ve 109 případech bylo doporučeno obrátit se na SOLVIT, zatímco v 877 případech bylo stěžovatelům doporučeno, aby kontaktovali jiné orgány, většinou specializované veřejné ochránce práv nebo orgány zabývající se stížnostmi v členském státě.

2.6 POSTUPY VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Veškeré stížnosti zaslané veřejnému ochránci práv jsou registrovány a potvrzeny obvykle do týdne po obdržení. Dopis potvrzující přijetí informuje stěžovatele o postupu a obsahuje referenční číslo, stejně jako jméno a telefonní číslo pracovníka, který se stížností zabývá. Stížnost je analyzována,

aby se zjistilo, zda má být zahájeno šetření, a stěžovatel je informován o výsledcích analýzy obvykle do jednoho měsíce.

Pokud není zahájeno šetření, je stěžovatel informován o důvodech. Kdykoli je to možné, je stížnost postoupena jinému orgánu nebo je stěžovateli doporučeno, na který příslušný orgán by se mohl obrátit.

2.6.1 Zahájení šetření

Prvním krokem v šetření je předání stížnosti danému orgánu nebo instituci se žádostí o zaslání stanoviska veřejnému ochránci práv, obvykle do tří měsíců. V roce 2004 se Evropský parlament a Komise dohodly na zkrácení dvouměsíční lhůty pro stížnosti, které se týkají odmítnutí zpřístupnit dokumenty.

2.6.2 Korektní postup

Podle zásady korektního postupu nesmí rozhodnutí veřejného ochránce práv o určité stížnosti přihlížet k informacím obsaženým v dokumentech, které poskytl buď stěžovatel nebo orgán či instituce Společenství, pokud druhá strana neměla možnost se s těmito dokumenty seznámit a vyjádřit své stanovisko.

Veřejný ochránce práv proto zasílá stanovisko orgánu či instituce Společenství stěžovateli, aby mohl vyjádřit své připomínky. Stejně se postupuje i v případech, že na základě stížnosti probíhá další šetření.

Ve Smlouvě ani ve statutu není stanovena možnost odvolání nebo jiných opravných prostředků, kterými by se bylo možné bránit proti rozhodnutí veřejného ochránce práv, pokud jde o vyřízení stížnosti nebo výsledky šetření. Tak jako na ostatní orgány a instituce Společenství se však i na veřejného ochránce práv vztahuje článek 288 Smlouvy o ES o odpovědnosti za způsobené škody. Pokud se tedy stěžovatel domnívá, že veřejný ochránce práv postupoval při vyřizování stížnosti nesprávně, může v zásadě uplatnit tento článek.

2.6.3 Nahlížení do spisů a slyšení svědků

Ustanovení čl. 3 odst. 2 statutu veřejného ochránce práv vyžaduje, aby orgány a instituce Společenství poskytly veřejnému ochránci práv veškeré informace, o které je požádá, a umožnily mu přístup k příslušným spisům. Mohou to odmítnout pouze z důvodu utajení v odůvodněných případech.

Pravomoc veřejného ochránce práv nahlížet do spisů mu umožňuje ověřovat úplnost a přesnost informací, které mu poskytly příslušné orgány nebo instituce Společenství. Stěžovatelé a veřejnost tak mají záruku, že veřejný ochránce práv může provádět hloubkové a úplné šetření.

Čl. 3 odst. 2 statutu dále vyžaduje, aby úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství na požádání veřejného ochránce práv svědčili.

V roce 2006 využil veřejný ochránce práv své pravomoci nahlížet do spisů orgánů v 15 případech. Pravomoc vyslýchat svědky byla použita jednou.

2.6.4 Otevřený postup

Stížnosti veřejnému ochránci práv se projednávají veřejně, pokud stěžovatel nepožádá o zachování důvěrnosti.

Článek 13 prováděcích předpisů stanoví, že stěžovatel musí mít přístup ke spisu. Článek 14 upravuje přístup veřejnosti k dokumentům v držení veřejného ochránce práv za stejných podmínek a se

stejnými omezeními, jaké jsou stanoveny v nařízení 1049/2001⁸. Nicméně tam, kde veřejný ochránce práv nahlíží do spisu dotčeného orgánu nebo instituce nebo získává důkazy od svědka, stěžovatel ani veřejnost nemůže mít přístup k důvěrným dokumentům nebo důvěrným informacím získaným při vyšetřování nebo slyšení (čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 2). Účelem této výjimky je usnadnit výkon vyšetřovacích pravomocí veřejného ochránce práv.

2.7 VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

Během šetření je stěžovatel informován o každém novém kroku. Jakmile veřejný ochránce práv rozhodne o uzavření šetření, informuje stěžovatele o výsledcích šetření a svých závěrech. Rozhodnutí veřejného ochránce **nejsou právně závazná** a stěžovateli ani dotčenému orgánu nebo instituci nevznikají na jejich základě práva ani závazky, které by byly právně vymahatelné.

V roce 2006 uzavřel veřejný ochránce práv 250 šetření, z nichž ve 247 případech šlo o šetření stížností a ve třech o šetření z vlastního podnětu.

Pokud se šetření týká více než jednoho obvinění nebo tvrzení, může vést k rozdílným zjištěním veřejného ochránce práv.

2.7.1 Případy, kdy nebyl zjištěn nesprávný úřední postup

V roce 2006 bylo 95 případů (včetně dvou šetření zahájených na základě vlastního podnětu) uzavřeno s tím, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. To nutně neznamená negativní výsledek pro stěžovatele, protože se mu alespoň dostane od daného orgánu nebo instituce podrobného vysvětlení jeho jednání. I když veřejný ochránce práv nezjistí nesprávný úřední postup, může nalézt možnost, jak by se kvalita správy ze strany orgánu nebo instituce mohla v budoucnosti zvýšit. V takových případech připojí veřejný ochránce práv svoji poznámku.

2.7.2 Případy vyřešené institucí a smírným řešením

Vždy, kdy je to možné, se veřejný ochránce práv snaží dosáhnout pozitivního výsledku, který uspokojí stěžovatele i instituci, vůči níž je stížnost vznesena. Spolupráce orgánů a institucí Společenství je nezbytná pro dosažení takových výsledků, které pomohou posílit vztahy mezi institucemi a občany a vyhnout se potřebě nákladných a časově náročných soudních sporů.

V průběhu roku 2006 bylo 64 případů vyřešeno v rámci orgánu nebo instituce po podání stížnosti veřejnému ochránci práv. U 52 z nich se díky zásahu veřejného ochránce práv podařilo získat rychlou odpověď na korespondenci, která do té doby nebyla zodpovězena (podrobnosti o tom, jak se v těchto případech postupuje, naleznete v oddíle 2.9 *Výroční zprávy za rok 1998*).

Pokud se během šetření zjistí nesprávný úřední postup, veřejný ochránce práv vždy, pokud je to možné, usiluje o smírné řešení. V roce 2006 bylo navrženo 28 smírných řešení. V průběhu roku byly tři případy uzavřeny po dosažení smírného řešení (včetně dvou případů, kdy byl návrh podán v roce 2005). Na konci roku 2006 se stále jednalo o 27 návrzích na smírná řešení.

V některých případech lze dospět ke smírnému řešení, pokud dotýčný orgán nebo instituce nabídnou stěžovateli finanční odškodnění. Tyto nabídky se činí *ex gratia*, to znamená bez právní závaznosti a aniž tak vzniká precedens.

⁸

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, 2001 Úř. věst. L 145, s. 43.

2.7.3 Kritické poznámky a návrhy doporučení

Pokud není smírné řešení možné nebo pokud snaha o nalezení smírného řešení nevedla k žádným výsledkům, veřejný ochránce práv buď případ uzavře kritickou poznámkou danému orgánu nebo instituci, nebo vypracuje návrh doporučení.

Kritická poznámka je zpravidla použita v případě, kdy dotyčná instituce už nemůže nesprávnému úřednímu postupu zamezit, nesprávný úřední postup zřejmě nebude mít obecné důsledky a není třeba, aby veřejný ochránce práv činil další kroky. Kritická poznámka je vhodná i v případech, kdy se veřejný ochránce práv domnívá, že návrh doporučení by byl zbytečný, nebo kdy není vhodné předložit zvláštní zprávu k případu, v němž dotčený orgán nebo instituce nepřijmou návrh doporučení.

Kritická poznámka je potvrzením stěžovateli, že jeho stížnost je oprávněná, a ukazuje dotyčnému orgánu nebo instituci, kde pochybily, aby se tak v budoucnu nesprávného úředního postupu vyvarovaly. V roce 2006 uzavřel veřejný ochránce práv kritickou poznámkou 41 šetření. Úplný seznam těchto případů je uveden v příloze D.

Během roku 2007 má veřejný ochránce práv v úmyslu provést a zveřejnit studii následných opatření, které dotčené instituce podnikly po kritických poznámkách z roku 2006. Také bude provedena obdobná studie o následných opatřeních přijatých ve 38 případech, u nichž byla v roce 2006 učiněna další poznámka.

V případech, kdy se následné kroky veřejného ochránce práv jeví jako nezbytné (tj. tam, kde je možné, aby dotčený orgán napravit svůj nesprávný úřední postup, nebo tam, kde je pochybení zvláště závažné, nebo má všeobecný dopad), obvykle veřejný ochránce práv zpracuje návrh doporučení pro dotčený orgán nebo instituci. Podle čl. 3 odst. 6 statutu veřejného ochránce práv musí orgán nebo instituce do tří měsíců zaslat podrobné stanovisko. V průběhu roku 2006 bylo podáno 13 návrhů doporučení. Navíc deset návrhů doporučení z roku 2005 vedlo k přijetí rozhodnutí v roce 2006. Čtyři případy byly v průběhu roku uzavřeny poté, co byly návrhy doporučení přijaty příslušnou institucí. Dva případy vyústily ve zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Devět případů bylo uzavřeno z jiných důvodů. Koncem roku 2006 bylo stále posuzováno devět návrhů doporučení, včetně jednoho návrhu z roku 2004.

2.7.4 Zvláštní zprávy Evropskému parlamentu

Pokud orgán nebo instituce Společenství uspokojivým způsobem nereagují na návrh doporučení, evropský veřejný ochránce práv může předložit zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Tato zvláštní zpráva může obsahovat doporučení.

Jak bylo zdůrazněno ve *Výroční zprávě evropského veřejného ochránce práv za rok 1998*, má možnost předkládat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu pro práci veřejného ochránce práv nesmírnou cenu.

Zvláštní zpráva Evropskému parlamentu je posledním věcným krokem, který veřejný ochránce práv v souvislosti s případem podniká, protože přijetí usnesení a výkon pravomocí Parlamentu jsou předmětem politického úsudku Parlamentu. Veřejný ochránce práv samozřejmě poskytuje Parlamentu při projednávání zvláštní zprávy veškeré požadované informace a pomoc.

Podle jednacího řádu EP je za vztahy Parlamentu s veřejným ochráncem práv odpovědný petiční výbor. Na schůzi petičního výboru konané dne 12. října 2005 navíc veřejný ochránce práv přislíbil, v souladu s čl. 195 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu, že na vlastní žádost vystoupí ve výboru vždy, když bude Parlamentu předkládat zvláštní zprávu.

V roce 2006 byly Parlamentu předloženy dvě zvláštní zprávy. Týkají se případů 289/2005/GG a 1487/2005/GG.

2.8 ROZHODNUTÍ O UZAVŘENÍ PŘÍPADŮ V ROCE 2006

Rozhodnutí o ukončení případu jsou obvykle zveřejněna na webové stránce veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>) v angličtině a v jazyce stěžovatele, pokud je jiný než angličtina. V kapitole 3 je shrnuto 59 rozhodnutí, kterými byla uzavřena šetření. Ze souhrnu je patrné, jak velkého počtu témat a kolika orgánů a institucí Společenství se týkala rozhodnutí v 250 šetřeních, která byla uzavřena v roce 2006, a jak různé důvody vedly k uzavření šetření. Jsou označeny podle jedacího čísla případu, obecného předmětu v oblasti působnosti Společenství a druhu údajného nesprávného úředního postupu, který stěžovatel uvádí.

Zbývající část tohoto oddílu kapitoly 2 analyzuje nejvýznamnější zjištění právní a skutkové podstaty obsažené v rozhodnutích. Organizačním principem je horizontální klasifikace hlavních témat šetření, jejímž základem je rozdělení do pěti hlavních kategorií:

- otevřenost (včetně přístupu k dokumentům a informacím) a ochrana údajů,
- Evropská komise jako „strážce Smlouvy“,
- výběrová řízení, zakázky a granty,
- personální záležitosti včetně nábory zaměstnanců,
- jiné.

Je třeba zmínit, že tyto kategorie se do značné míry prolínají. Například otázky spojené s „otevřeností“ a „přístupem k dokumentům“ se často vyskytují ve stížnostech týkajících se role Komise jako „strážce Smlouvy“.

2.8.1 Otevřenost, přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů

Vysoký podíl šetření (25 %) provedených v roce 2006 se týkal údajného nedostatku otevřenosti. Podle článku 1 Smlouvy o Evropské unii jsou rozhodnutí Unie přijímána „co nejotevřeněji“ a v článku 255 Smlouvy o ES je stanoveno právo každého občana na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Toto právo je upraveno nařízením 1049/2001⁹. Po několika šetřeních veřejného ochránce práv v letech 1996 a 1999 přijala předpisy pro přístup k dokumentům také řada jiných orgánů a institucí Společenství.

Přístup k dokumentům

Podle nařízení 1049/2001 si mohou žadatelé vybrat, jaké opravné prostředky použijí: mohou zamítnutí žádosti buď předložit soudu podle článku 230 Smlouvy o ES, nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv. V roce 2006 rozhodl veřejný ochránce práv o jedenácti stížnostech týkajících se uplatňování nařízení 1049/2001, z nichž bylo devět namířeno proti Komisi, jedna proti Radě a jedna proti Evropskému parlamentu. V jednom dalším případě (1845/2004/GG) se koncem roku stále očekávalo podrobné stanovisko Komise k návrhu doporučení.

Byla uzavřena dvě šetření stížností týkající se přístupu k dokumentům a informacím, které byly namířeny proti Evropské investiční bance (EIB).

Shrnutí devíti výše uvedených případů je uvedeno v kapitole 3.

Co se týče výjimek v přístupu k dokumentům, poukázal veřejný ochránce práv v případě 617/2003/IP na to, že nařízení 1049/2001 neobsahuje výjimku, která by Evropskou unii zavazovala k tomu, aby odmítala umožnit přístup k dokumentům pouze z toho důvodu, že se v dotčeném členském státě dokumenty neposkytují zdarma. V případě 582/2005/PB veřejný ochránce práv nepřijal argument

⁹

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, 2001 Úř. věst. L 145, s. 43.

Komise, že postupy WTO pro řešení sporů se musejí přizpůsobit „soudnímu řízení“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení. V případě 1463/2005/TN se veřejný ochránce práv domníval, že se čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení, který se týká dokumentů, které orgán vypracoval k vnitřnímu použití, nevztahuje na dokumenty, které Komise zaslala orgánům členských států nebo je od nich obdržela. Komise se rovněž nemohla opírat o čl. 4 odst. 3 třetí odrážku týkající se ochrany z důvodu vyšetřování, neboť nestanovila, že by zpřístupnění vedlo k porušení cílů příslušného vyšetřování spočívajících v kontrole, zda jsou národní alokační plány členských států pro přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s právními předpisy Společenství. V případě 1919/2005/GG zaujal veřejný ochránce práv stanovisko, že čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení neposkytuje důvod k tomu, aby Evropský parlament odmítl přístup k seznamu uchazečů ve výběrovém řízení. Veřejný ochránce práv si nedokázal představit, jak by zveřejnění skutečnosti, že se některý úředník Společenství ucházel o jiné místo ve službách Společenství, mohlo narušit jeho soukromí.

Článek 11 nařízení 1049/2001 požaduje, aby každý orgán zajistil veřejný přístup k rejstříku dokumentů, do něž se odkazy na dokumenty zaznamenávají neprodleně. V případě 1764/2003/ELB veřejný ochránce práv zjistil, že evidence dokumentů Komise je nedostatečná, pokud jde o dokumenty týkající se auditu provedeného Komisí. Veřejný ochránce práv poznamenal, že správné finanční řízení je předmětem velkého zájmu veřejnosti a že zprávy o auditu jsou cennými zdroji informací o způsobu, jakým jsou finanční prostředky Společenství využívány.

V případě 1776/2005/GG odpověděla Evropská investiční banka (EIB) na návrh veřejného ochránce práv s tím, že souhlasí se zveřejněním některých částí zprávy o auditu podle vlastních předpisů o přístupu veřejnosti k dokumentům. Navíc umožnila společnosti stěžovatele soukromý přístup k určitým oddílům zprávy, které se výslovně týkaly skupiny společností, k níž stěžovatel patřil. Veřejný ochránce práv veřejně uvítal konstruktivní přístup EIB k tomuto případu a zdůraznil, že soukromí a obchodní tajemství sice patří mezi oprávněné zájmy, kvůli nimž je možno omezit veřejný přístup, nicméně by se z tohoto důvodu neměl zakazovat přístup osobám, o jejichž soukromí nebo obchodní tajemství se jedná.

Přístup k informacím

V případě 3436/2004/ELB se stěžovatelé obrátili se stížností na Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) s tvrzením, že jsou obětí podvodu. Veřejný ochránce práv se domníval, že stěžovatelé měli právo očekávat, že úřad OLAF bude věnovat zvláštní pozornost jejich zájmu získat informace o příslušných šetřeních, která OLAF provedl. Rovněž však uvedl, že povinnost evropských orgánů odpovídat na žádosti o informace je podle Evropského kodexu řádné správní praxe omezena, aby nedocházelo k nepřiměřené administrativní zátěži institucí.

V případě 3501/2004/PB veřejný ochránce práv zjistil, že v průběhu jeho šetření uvedla EIB opodstatněné důvody k tomu, proč odmítla poskytnout informace požadované jednou neziskovou organizací. Do budoucna však EIB vyzval, aby k případnému odmítnutí poskytnout informace doplnila přiměřené vysvětlení toho, proč tak činí, adresované osobě, která žádá o informace, než se záležitost dostane tak daleko, že se stane podnětem stížnosti veřejnému ochránci práv.

Ochrana údajů

Případ 2467/2004/PB se týkal toho, jak Komise vyřizuje stížnost, kterou dostala ohledně právních předpisů německé země Hamburku. Stěžovatel tvrdil, že došlo k porušení čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice o ochraně osobních údajů¹⁰, který se týká použití osobních údajů pro účely přímého marketingu. Veřejný ochránce práv zjistil, že Komise neposkytl platné a přesvědčivé argumenty pro svůj postoj, podle kterého se uvedená směrnice nevztahuje na konkrétní okolnosti

¹⁰

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46 ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 1995, s. 31. Podle čl. 14 odst. 1 písm. b) této směrnice: „Členské státy přiznávají subjektu údajů právo: a) ... b) ... vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, připravovanému správcem pro účely přímého marketingu; nebo být informován dříve než jsou osobní údaje poprvé sděleny třetí osobě ... pro účely přímého marketingu a musí mu být výslovně poskytnuto právo ... vznést námitky proti zmíněnému sdělení ...“.

uváděné stěžovatelem. Ve své odpovědi na návrh smírného řešení Komise připustila, že je možný širší výklad čl. 14 odst. 1 písm. b) a zavázala se tuto otázku spolu s členskými státy řešit a zabývat se v této souvislosti i konkrétním případem právních předpisů Hamburku.

2.8.2 Komise jako strážce Smlouvy

Právní stát je jedním ze základních principů Evropské unie. Jedním z nejvýznamnějších úkolů Komise je úloha strážce Smlouvy¹¹. V článku 226 Smlouvy o ES je stanoven obecný postup, jímž může Komise vyšetřovat a předávat Soudnímu dvoru možné případy porušení právních předpisů Společenství ze strany členských států. Komise může zahájit šetření z vlastního podnětu, na základě stížnosti nebo pokud je požádána, aby se zabývala peticemi zaslanými Evropskému parlamentu podle článku 194 Smlouvy o ES. Další postupy se použijí v případě konkrétních záležitostí, jako jsou protiprávní státní podpory.

Stížnosti, které nespadají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, se často týkají údajného porušení práva Společenství ze strany členských států. Tyto případy může často nejlépe vyřešit jiný člen Evropské sítě veřejných ochránců práv. V některých případech však veřejný ochránce práv považuje za vhodné předat stížnost Komisi. V oddíle 2.5 jsou uvedeny příklady obou postupů.

Evropský veřejný ochránce práv dostává a vyřizuje stížnosti na Komisi v její úloze strážce Smlouvy. Když veřejný ochránce práv zahájí šetření takové stížnosti, stěžovatele v nutných případech vždy jasně upozorní na to, že šetření nebude zkoumat, zda došlo k porušení předpisů, neboť v působnosti evropského veřejného ochránce práv není šetřit kroky orgánů členských států.

Kapitola 3 obsahuje shrnutí devíti rozhodnutí, která dokládají, jak veřejný ochránce práv nakládá se stížnostmi na Komisi jako strážce Smlouvy. Osm z těchto případů je uvedeno níže spolu s případem, který zůstal na konci roku 2006 nevyřízený.

Co se týče postupů, kterými se má řídit Komise při vyřizování stížností, je hlavním referenčním dokumentem pro veřejného ochránce práv sdělení, které Komise vydala v roce 2002¹² jako odpověď na kritiku veřejného ochránce práv. Ve sdělení se uvádí, že útvary Komise budou šetřit stížnosti tak, aby k rozhodnutí o vydání formálního oznámení nebo o uzavření případu dospěly nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy generální sekretariát stížnost zaregistroval. Bod 3 sdělení uvádí podrobný seznam okolností, za nichž není generální tajemník povinen zaregistrovat dopis jako stížnost. V odpovědi na další poznámku v případě 3369/2004/JMA Komise potvrdila, že požadavky sdělení rovněž platí pro období po odeslání dopisu s formálním oznámením dotčenému členskému státu.

Dva případy byly uzavřeny poté, co Komise přijala návrh doporučení veřejného ochránce práv. V případě 642/2004/GG doporučil veřejný ochránce práv, aby Komise znovu přezkoumala, zda prodej určitého podniku zahrnoval státní podporu. Doporučení bylo vydáno z toho důvodu, že se vláda Dolního Saska rovněž domnívala, že zaplacená částka se pohybovala pod tržní cenou. Komise přijala zjištění veřejného ochránce práv v dané záležitosti a obrátila se na německé orgány, aby podaly vysvětlení příslušných tvrzení. Komise rovněž přijala návrh doporučení v případě 956/2004/PB, že by měla co nejrychleji přijmout rozhodnutí ve věci stěžovatelovy stížnosti ohledně porušení předpisů a sdělit stěžovateli své rozhodnutí. Stěžovatel, dánský obchodník s automobily, si stěžoval, že Komise nesplnila svůj závazek nalézt řešení jeho stížnosti na porušení předpisů týkající se dánských daní na dovážené automobily.

V případě 289/2005/GG veřejný ochránce práv vypracoval návrh doporučení spočívající v tom, že by se Komise měla usilovně a neprodleně zabývat stěžovatelovou stížností na porušení právních

¹¹ Článek 211 Smlouvy o ES požaduje, aby Komise dbala „na provádění této smlouvy, jakož i aktů přijatých orgány Společenství na jejím základě“.

¹² Sdělení Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovatelem v případech porušení právních předpisů Společenství, Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

předpisů při omezení služeb v oblasti sportovního sázení. Ve svém podrobném stanovisku vyjádřila Komise lítost, že z důvodu neexistence politické shody nebyla schopna přijmout rozhodnutí o této citlivé otázce. Veřejný ochránce práv toto nepovažoval za dostatečný důvod pro neřešení stížnosti na porušení předpisů v přiměřené době a vypracoval proto zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Komise následně informovala Parlament a veřejného ochránce práv, že Německu zaslala dopis s formálním oznámením.

Veřejný ochránce práv nepokládal za nutné vypracovávat návrh doporučení v případě 1037/2005/GG, v němž zjistil, že Komise neposkytla přesvědčivé argumenty, které by prokázaly, že nejsou potřeba další kroky k tomu, aby Německo vyhovělo rozsudku Evropského soudního dvora. V dotčeném rozsudku Soudní dvůr stanovil, že německé nařízení o obalech pro některé nápoje představuje překážku obchodu uvnitř Společenství. Veřejný ochránce práv dotčený případ uzavřel kritickou poznámkou s tím, že by Komise mohla své pochybení napravit v rámci druhého řízení o porušení dotčeného nařízení, které v té době probíhalo.

Dva případy se týkaly vynucování evropských právních předpisů o pracovní době. V případě 2944/2004/ID vysvětlila Komise v únoru 2005 veřejnému ochránci práv, že odložila své rozhodnutí o tom, zda se má dále zabývat stížností na porušení právních předpisů, kterou stěžovatelka předložila v srpnu 2003, neboť toto rozhodnutí záviselo na dalším vývoji návrhu Komise na změnu příslušných právních předpisů Společenství. Veřejný ochránce práv přijal vysvětlení Komise o tom, proč nedodržela běžnou roční lhůtu, ale rovněž poznamenal, že by stěžovatelka mohla podat novou stížnost veřejnému ochránci práv, pokud by nebyla spokojena s tím, jak Komise dále nakládá s její stížností. V případě 3453/2005/GG si lékař v listopadu 2005 stěžoval, že Komise nepodnikla žádné kroky ve stížnosti, kterou před více než 3,5 lety podal na Německo. Stanovisko Komise k této stížnosti opět odkázalo na její návrh změnit příslušné právní předpisy Společenství. Veřejný ochránce práv dospěl k názoru, že Komise nemá právo nekonečně odkládat řešení stížnosti na základě toho, že příslušný předpis bude možná někdy v budoucnu změněn, a vypracoval návrh doporučení, v němž Komisi vyzval, aby se stížností co nejrychleji zabývala. Ke konci roku 2006 byl tento případ stále otevřen.

Veřejný ochránce práv obdržel více než 5 000 stížností a dalších oznámení, jejichž autoři kritizovali Komisi v souvislosti s výstavbou průmyslového přístavu v Granadille na španělském ostrově Tenerife. Podle stěžovatelů Komise rozhodla, že výstavba není v rozporu s právními předpisy Společenství, zejména čl. 6 odst. 4 směrnice o přírodních stanovištích¹³. Veřejný ochránce práv měl za to, že by bylo užitečné zahájit šetření z vlastního podnětu (OI/2/2006/JMA), aby Komise danou situaci vysvětlila. Jelikož ze stanoviska Komise jasně vyplynulo, že ve skutečnosti o dané věci ještě nerozhodla, veřejný ochránce práv své šetření ukončil.

Případ 3133/2004/JMA se týkal stížnosti adresované Komisi na porušení španělských právních předpisů při provádění směrnice o televizním vysílání. Stěžovatel napadl závěr Komise, že dotčená směrnice byla správně provedena. S ohledem na judikaturu Soudního dvora týkající se provádění směrnice a znění a rozsahu působnosti příslušných španělských právních předpisů dospěl veřejný ochránce práv k názoru, že je analýza Komise ohledně odpovídajícího provedení směrnice přiměřená. Veřejný ochránce práv tedy nezjistil nesprávný úřední postup.

2.8.3 Výběrová řízení, zakázky a granty

Orgány a instituce Společenství používají veřejné zakázky jak pro získání zboží a služeb potřebných k výkonu jejich funkcí, tak i jako nástroj pro správu grantů a dotací v celé řadě programů EU¹⁴.

Veřejný ochránce práv se může zabývat i stížnostmi na postup zadávání (nebo na nezadání) zakázky a na řízení zakázek. Nicméně objeví-li se pochybnosti, zda nedošlo k porušení smlouvy, omezuje se veřejný ochránce práv ve svém šetření na zkoumání toho, zda orgány nebo instituce

¹³ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. 1996 L 59, s. 63.

¹⁴ Stížnostem týkajícím se zaměstnaneckých smluv je věnován pododíl 2.8.4.

Společenství poskytly logické a přiměřené vysvětlení právního základu pro své kroky a proč se domnívají, že je jejich názor na smluvní pozici opodstatněný.

V kapitole 3 je shrnuto osm rozhodnutí, která ukazují, jak veřejný ochránce práv řeší stížnosti tohoto typu, a jedno rozhodnutí o šetření z vlastního podnětu. Šest z těchto případů je uvedeno níže.

V případě 1252/2005/GG tvrdil subdodavatel, že rozhodnutí Komise o ukončení smlouvy, na jejímž základě poskytovala finanční podporu *Comité Européen de Normalisation* (CEN), bylo nezákonné a nespravedlivé. Veřejný ochránce práv Komisi připomněl, že by měla reagovat i na tvrzení o nespravedlnosti, nicméně nezjistil nesprávný úřední postup. Vysvětlení Komise, proč není povinna předem upozorňovat na svá rozhodnutí, se zdálo přiměřené a Komise není odpovědná za to, že se CEN rozhodlo nepředložit žádost o platbu za práci stěžovatele.

V případě 786/2006/JF odmítl Výbor regionů závěrečnou zprávu stěžovatele pět dní po smluvní lhůtě. Veřejný ochránce práv pochopil, že výbor je toho názoru, že přes své opožděné informování stěžovatele měl právo neuhradit celou částku, neboť zpráva neměla takovou kvalitu, na jakou měl podle smlouvy nárok. Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že pokud nebyl výbor schopen dodržet smluvní lhůtu, měl o tom v rámci řádné správy stěžovatele před vypršením této lhůty informovat. Jelikož tak neučinil, dopustil se nesprávného úředního postupu. Výbor nicméně poskytl logické a přiměřené vysvětlení právního základu pro své kroky a proč se domnívá, že je jeho názor na smluvní pozici opodstatněný. Veřejný ochránce práv se nesnažil určit, zda došlo k porušení smlouvy, ani zda měl výbor podle smlouvy právo odmítnout zaplacení celé částky.

Stěžovatel v případě 866/2006/SAB napadl rozhodnutí Komise o odmítnutí jeho předběžných návrhů v rámci programu Socrates. Podle Komise byly předběžné návrhy odeslány až po stanovené lhůtě. Šetření veřejného ochránce práv odhalilo listinné důkazy, které měla Komise v okamžik rozhodování k dispozici, svědčící o tom, že předběžné návrhy byly ve skutečnosti odeslány v den vypršení lhůty. Veřejný ochránce práv tedy zjistil nesprávný úřední postup.

Případ 3172/2005/WP se týkal zpoždění při vyplácení grantu, který Komise poskytla na určité činnosti spojené s twinningovým partnerstvím měst. Ve svém stanovisku ke stížnosti se Komise za zpoždění omluvila a vysvětlila, s jakými administrativními problémy se musela potýkat a jaká zlepšení platebního systému v důsledku toho zavedla. Stěžovatel informoval veřejného ochránce práv, že platbu obdržel a že tím považuje celý případ za vyřízený. Ve své další poznámce požádal veřejný ochránce práv Komisi, aby zvážila, zda by v těchto případech neměla zaplatit úrok z prodlení.

Případ 2523/2005/TN se týkal výzvy k předkládání nabídek pořádané Soudním dvorem na uzavření rámcových smluv na překlady právních textů. Výzva k předkládání nabídek obsahovala požadavek na dodání zkušební překlady. Stěžovatel napadl tento požadavek z toho důvodu, že nebyl uveden v původním oznámení o zadávání zakázek. Veřejný ochránce měl za to, že se nejednalo o nesprávný úřední postup, jelikož zkušební překlad patří mezi doplňkové informace toho typu, které je možno podle směrnice 92/50¹⁵ uvést ve fázi výzvy k předkládání nabídek.

Ve svém šetření z vlastního podnětu OI/1/2006/TN požádal veřejný ochránce práv Komisi, aby prozkoumala možnost zvýšeného využití mediace při řešení sporů, které plynou ze zakázek, které Komise financuje. Komise odpověděla kladně a přijala závazek podporovat alternativní metody řešení sporů v budoucnosti tím, že do svých standardních smluv o veřejných zakázkách vloží nepovinnou doložku o mediaci. Při uzavírání šetření požádal veřejný ochránce práv Komisi, aby mu do 30. června 2007 poskytla informace o následných krocích týkajících se jak doložky o mediaci, tak toho, jaké úsilí vyvinula, aby rozšířila využití mediace i na spory o grantech. Veřejný ochránce práv také zdůraznil, že je důležité doporučit využití mediace u sporů mezi dodavateli a subdodavateli.

15

Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, Úř. věst. 1992 L 209, s. 1. Tato směrnice již není platná, nicméně platila v době zveřejnění oznámení.

2.8.4 Personální záležitosti

Kapitola 3 obsahuje 18 shrnutí rozhodnutí o stížnostech, které se týkají personálních záležitostí. Devět z těchto shrnutí se týká náborů pracovníků organizovaných Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) a šest pracovních vztahů s orgány a institucemi EU. Dvě shrnutí se týkají rozhodnutí o stížnostech od přidělených národních odborníků a jedno se týká šetření z vlastního podnětu (OI/3/2006/BB). V tomto posledním případě následoval Evropský parlament příkladu Komise z roku 2005 a s platností od 15. února 2006 zrušil horní věkovou hranici pro stážisty.

Stížnost na pracovně právní vztahy s orgány a institucemi Společenství lze veřejnému ochránci práv podat pouze tehdy, pokud stěžovatel vyčerpal všechny možnosti podle čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu a pokud vypršela lhůta pro obdržení odpovědi. V případech 1217/2004/OV a 2227/2004/MF zdůraznil veřejný ochránce práv, že neposkytnutí odpovědi na stížnost podanou podle čl. 90 odst. 2 je nesprávným úředním postupem. I když služební řád považuje neobdržení odpovědi během čtyřměsíční lhůty za záporné rozhodnutí, je účelem tohoto ustanovení umožnit dotčené osobě, aby se odvolala k Soudu pro veřejnou službu, nikoli zprostit správní orgány povinnosti poskytnout odpověď.

Dvě stížnosti týkající se pracovně právních vztahů měly velmi pozitivní výsledek pro stěžovatele a ukázaly vynikající spolupráci mezi veřejným ochráncem práv a dotčeným orgánem a institucí.

V případě 106/2005/TN Komise odmítla uhradit plat dcery stěžovatele, bývalé úřednice v Komisi, která onemocněla brzy po nástupu do funkce. V reakci na stížnost změnila Komise svůj postoj a souhlasila s tím, že vyplatí dlužný plat i s úroky.

Případ 1729/2005/JF se týkal vymáhání příspěvků vyplacených stěžovateli Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví (EASA). Veřejný ochránce práv zjistil, že EASA stěžovateli poskytla neúplné informace, které pro něj mohly být zavádějící, a jako smírné řešení navrhl, aby EASA zvážila zrušení vymáhání alespoň části příspěvků. Ve své odpovědi EASA trvala na tom, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. Nicméně „s ohledem na jedinečnou povahu tohoto případu, s nejvyšší úctou k názoru veřejného ochránce práv“, EASA zrušila vymáhání v plném rozsahu. Tím bylo dosaženo smírného řešení.

Ve třech dalších případech však Komise odmítla nejen návrhy veřejného ochránce práv na smírné řešení, ale i jeho další úsilí o dosažení uspokojivého výsledku. Dva z těchto případů se týkaly přidělených národních odborníků.

V případě 760/2005/GG navrhl veřejný ochránce práv nejprve jako smírné řešení a posléze jako návrh doporučení, aby Komise zvážila změnu nebo vyjasnění pravidel pro poskytování mimořádného volna přiděleným národním odborníkům, kteří mají svědčit u soudu. Ve svém podrobném stanovisku Komise uvedla, že posoudí návrh veřejného ochránce práv v rámci budoucího podrobnějšího zkoumání situace přidělených národních odborníků, nicméně s lítostí oznámila, že není schopna poskytnout podrobnější informace o tom, kdy k tomuto zkoumání dojde.

Případ 495/2003/ELB se týkal sporu o příspěvky, které nebyly přidělenému národnímu odborníkovi vyplaceny. Poté, co Komise odmítla návrh na smírné řešení, napsal veřejný ochránce práv příslušnému komisaři a požádal ho, aby se osobně podílel na hledání uspokojivého výsledku stížnosti, který by mohl mít podobu platby *ex gratia* pro stěžovatele. I když Komise následně změnila příslušná pravidla, zaujal dotyčný komisař ve své odpovědi stanovisko, že si Komise původní pravidla vyložila správně a návrh veřejného ochránce práv zamítl. Podle veřejného ochránce práv se Komise ke stěžovatelům zachovala nespravedlivě z toho důvodu, že v této věci postupovala v podstatě tak, jako kdyby následně přijatá pravidla platila v době, kdy Komise rozhodovala o vyplacení příspěvků.

Případ 1537/2003/ELB se týkal bývalého dočasného zaměstnance Komise, který byl zproštěn disciplinárního obvinění po dlouhých průtazích, což veřejný ochránce práv označil za nesprávný úřední postup. Veřejný ochránce práv navrhl, aby jako smírné řešení Komise zvážila, zda by stěžovateli neměla uhradit výdaje, které mu vznikly v souvislosti s obhajobou během disciplinárního

řízení. Komise zaujala názor, že ji to služební řád neumožňuje. I v tomto případě napsal veřejný ochránce práv příslušnému komisaři a vyjádřil svůj názor, že služební řád Komisi nebrání v provedení platby ex gratia. Dotčený komisař však přístup veřejného ochránce práv odmítl.

Ve všech třech případech vyjádřil veřejný ochránce práv ve svém závěrečném rozhodnutí politování, že Komise nevyužila příležitost ukázat svůj závazek vůči zásadám řádné správy. Veřejný ochránce práv oznámil svůj záměr prozkoumat společně s příslušným komisařem, jak by bylo možno co nejlépe prosazovat kulturu služeb v dotčených generálních ředitelstvích.

2.8.5 Jiné

Kapitola 3 obsahuje rovněž několik shrnutí, které nespádají do kategorií, kterým byly věnovány předchozí pododdíly. Čtyři z těchto případů jsou uvedeny níže.

V případě 2601/2005/ID tvrdila společnost stěžovatele, že Komise porušila její práva duševního vlastnictví na automatický překladový program. Komise nespochybnila, že by stěžovatel tato práva neměl, vyjádřila však své pochybnosti ohledně jejich působnosti a rozsahu. Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že by stěžovatel měl přesně stanovit a určit právní základ práv, která byla podle něj porušena. Jelikož tak stěžovatel neučinil, veřejný ochránce práv nezjistil, že by ze strany Komise došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Veřejný ochránce práv nicméně vyzval stěžovatele a Komisi, aby zvážili možnost využití mediaci a snažili se najít vzájemně přijatelné řešení.

Dva případy se týkají rozsahu odpovědnosti Rady za své předsednictví.

V případě 1487/2005/GG si sdružení na obranu německého jazyka stěžovalo, že internetové stránky předsednictví EU nejsou k dispozici v němčině. Rada se nezabývala zásadními argumenty stěžovatele ohledně počtu občanů EU, kteří mají němčinu jako první nebo druhý jazyk. I když Rada uznala, že předsednictví je součástí Rady jako instituce, tvrdila, že nenese odpovědnost za jeho internetové stránky, neboť prý spadají do pravomoci členských států, které Radě právě předsedají. Veřejný ochránce práv nicméně usoudil, že Rada je skutečně odpovědná za to, jaké jazyky se používají na internetových stránkách předsednictví, a že by informace na těchto stránkách měly být pokud možno k dispozici ve všech úředních jazycích Společenství. Dále byl toho názoru, že pokud se má použít méně jazyků, musí být jejich výběr založen na objektivních a logických kritériích. Tím, že se Rada nezabývala podstatou stěžovatelova požadavku, dopustila se nesprávného úředního postupu. Po té, co Rada odmítla návrh doporučení v dané záležitosti, vypracoval veřejný ochránce práv zvláštní zprávu pro Evropský parlament.

V případě 2172/2005/MHZ vyjádřil stěžovatel své pochybnosti ohledně komerčního sponzorství určitého předsednictví. Rada zaujala názor, že komerční sponzorství jejího předsednictví nespadá do její kompetence jakožto orgánu Společenství. Jako smírné řešení navrhl veřejný ochránce práv, aby Rada přijala odpovědnost za tuto záležitost a ukázala svou ochotu přijmout v přiměřeném časovém rámci opatření, která by takovému sponzorství zabránila, nebo ho regulovala způsobem, který zajistí řádné řešení případných konfliktů mezi soukromými zájmy a veřejnými povinnostmi. Rada tento návrh zamítla. Vzhledem k tomu, že obecná otázka odpovědnosti Rady za její předsednictví již byla Evropskému parlamentu předložena ve zvláštní zprávě v případě 1487/2005/GG, veřejný ochránce práv se touto otázkou dále nezabýval. Veřejný ochránce práv se nicméně nadále obával, že to, že Rada neodpověděla na zásadní otázku komerčního sponzorství svého předsednictví, by mohlo mít nepříznivý vliv na důvěru občanů v Unii a její fungování. Veřejný ochránce práv tedy o této záležitosti napsal jednotlivě stálým zástupcům členských států.

Případ 3403/2004/GG se týkal odpovědnosti Komise v souvislosti s dostupností odvolacího řízení v evropských školách. I když současná úmluva, kterou se školy řídí, vstoupila v platnost v roce 2002, začalo se ustanovení o odvolacím řízení provádět až v roce 2005. Tento odklad vedl Radu pro stížnosti k domněnce, že není oprávněná k tomu, aby se zabývala případem stěžovatelů, který se týkal známek udělených v roce 2004, které se stěžovatelé od té doby snažili napadnout. Veřejný ochránce práv naléhal na Komisi, aby Nejvyšší radu přesvědčila o nutnosti přijmout předpisy, které by Radě pro stížnosti umožnily projednat odvolání stěžovatelů. Přes konstruktivní a vytrvalé

úsilí Komise o pomoc stěžovatelům nepodnikla Rada pro stížnosti žádné kroky. Veřejný ochránce práv měl za to, že vzhledem k jasné povaze nedostatku a důležitosti dané věci měla Komise trvat na tom, aby Nejvyšší rada návrh projednala. Vzhledem k důležitosti dané věci požádala Komise generálního tajemníka evropských škol, aby dal rozhodnutí veřejného ochránce práv na program jednání Nejvyšší rady.

Rozhodnutí po provedení šetření

3 ROZHODNUTÍ PO PROVEDENÍ ŠETŘENÍ

Tato kapitola sestává z výběru shrnutí rozhodnutí veřejného ochránce práv v roce 2006 a ilustruje škálu subjektů a orgánů zúčastněných na stížnostech a šetřeních z vlastního podnětu. Obsahuje shrnutí všech rozhodnutí o stížnostech zmíněných v tematickém rozboru kapitoly 2. Shrnutí rozhodnutí o stížnostech jsou uspořádána nejprve podle typu zjištění nebo výsledku, a poté podle zúčastněných orgánů nebo institucí. Shrnutí rozhodnutí po šetření z vlastního podnětu a příklady otázek předložených národními a regionálními veřejnými ochránci práv jsou uvedeny na konci této kapitoly.

V každém oddíle této kapitoly jsou uvedeny případy v pořadí podle čísla případu. Například v oddíle 3.1.2 je případ 2944/2004/ID uveden před případem 3133/2004/JMA. Úplné znění rozhodnutí v jednotlivých případech lze nalézt pomocí seznamu rozhodnutí na webové stránce evropského veřejného ochránce práv (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Jednotlivá rozhodnutí lze zobrazit po zadání čísla případu. Úplná znění rozhodnutí jsou na webové stránce v angličtině a v jazyce stížnosti, pokud to není angličtina. Výtisk úplného znění rozhodnutí uveřejněného na webové stránce je možné si vyžádat v úřadu evropského veřejného ochránce práv.

3.1 PŘÍPADY, U NICHŽ NEBYL ZJIŠTĚN NESPRÁVNÝ ÚŘEDNÍ POSTUP

3.1.1 Evropský parlament

NEVYŽÁDÁNÍ SI VYSVĚTLENÍ V SOUVISLOSTI S VÝBĚROVÝM ŘÍZENÍM ZE STRANY EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1315/2005/BB na Evropský parlament

Evropský parlament odmítl nabídku stěžovatele ve výběrovém řízení, neboť stěžovatel nepředložil originál určitého potvrzení podle požadavků řízení, nýbrž jeho fotokopii.

Poté, co veřejný ochránce práv rozhodl, že výše uvedený nedostatek ve výběrovém řízení je zásadní a je důvodem k vyloučení dotčené nabídky podle jasných ustanovení výzvy k předkládání nabídek, poznamenal, že možnost, aby se zadavatel spojil s účastníkem výběrového řízení by se podle ustanovení výzvy k předkládání nabídek musela považovat za „zvláštní výjimku“ ze zákazu „jakéhokoli kontaktu mezi účastníky výběrového řízení a zadavateli“ po zahájení výběrového řízení. Veřejný ochránce práv rovněž vzal v úvahu nutnost zajistit rovné zacházení s účastníky výběrového řízení. Ve světle výše uvedených skutečností nelze nápravu tohoto nedostatku považovat ani za „vysvětlení“ výběrového řízení, ani za nápravu „jasné administrativní chyby“ ve smyslu příslušné výjimky uvedené ve výzvě k předkládání nabídek. Rozhodnutí o odmítnutí nabídky tedy nepředstavovalo nesprávný úřední postup.

Veřejný ochránce práv rovněž učinil další poznámku ohledně prohlášení Parlamentu, že v tomto případě „nevyužil svou možnost požádat o doplnění chybějících dokumentů nebo potvrzení“. Ve své další poznámce veřejný ochránce práv poznamenal, že toto prohlášení se nezdá být v souladu s výzvou k předkládání nabídek a se zásadami řádné správy týkajícími se výkonu pravomoci postupovat dle vlastního uvážení.

3.1.2 Evropská komise

ZPOŽDĚNÍ PŘI ŘEŠENÍ SKUTKOVÉ PODSTATY STÍŽNOSTI PODLE ČLÁNKU 226

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2944/2004/ID na Evropskou komisi

Stěžovatelka podala stížnost Komisi na porušení právních předpisů v srpnu 2003. V září 2004 uvedla ve stížnosti veřejnému ochránci práv, že ji Komise neinformovala o tom, jak zhodnotila podstatu jejího tvrzení ohledně vnitrostátních předpisů o pracovní době a pracovní pohotovosti, které podle ní porušovaly směrnice Společenství.

Ve svém rozhodnutí o stížnosti veřejný ochránce práv nejprve poznamenal, že podle závazku, který si Komise stanovila v bodě 8 svého sdělení Evropskému parlamentu a evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovateli v souvislosti s porušením právních předpisů Společenství¹, lze roční lhůtu stanovenou v tomto bodě nedodržet pouze ve zvláštních případech, a že Komise musí dostatečně vysvětlit, proč došlo k tomuto prodlžení.

V tomto případě Komise uvedla, že své rozhodnutí o tom, zda se má dále zabývat stížností stěžovatelky podle článku 226, odložila z toho důvodu, že případný postup v této věci závisí na dalším vývoji jejího návrhu z 22. září 2004 o změně právních předpisů Společenství týkajících se pracovní doby včetně pracovní pohotovosti. V tomto ohledu Komise uvedla, že tento návrh byl přijat po rozsáhlých konzultacích v celé Evropě, které následovaly po rozhodnutí Soudního dvora v případech C-303/98 a C-151/02, která měla silný dopad na členské státy, zejména na jejich systémy veřejného zdraví. Ve svém rozhodnutí z ledna 2006 veřejný ochránce práv shledal, že Komise poskytla rozumné a odpovídající vysvětlení toho, proč nezhodnotila podstatu stížnosti stěžovatelky podle článku 226 ve výše uvedené roční lhůtě. Veřejný ochránce práv nicméně učinil další poznámku, v níž zopakoval, že řádná správní praxe od Komise vyžaduje, aby stěžovatele průběžně informovala o stavu stížností, které jí předložili, a vyzval Komisi, aby stěžovatelku pravidelně informovala o stavu její stížnosti. Rovněž poznamenal, že by stěžovatelka mohla podat novou stížnost veřejnému ochránci práv, pokud není spokojena s tím, jak Komise dále nakládá s její stížností.

HODNOCENÍ ŠPANĚLSKÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ TÝKAJÍCÍCH SE VYSÍLÁNÍ REPORTÁŽÍ Z BYČÍCH ZÁPASŮ VYHOTOVENÉ EVROPSKOU KOMISÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3133/2004/JMA na Evropskou komisi

Stížnost se týkala rozhodnutí Komise uzavřít formální stížnost, v níž stěžovatel tvrdil, že španělský právní předpis o provádění směrnice 89/552/EHS², konkrétně zákon 22/1999, neobsahuje povinnost ve smyslu článku 22 směrnice, podle něhož by televizní vysílání nemělo zahrnovat žádný pořad,

¹ KOM(2002) 141 v konečném znění, Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

² Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, Úř. věst. 1989 L 298, s. 23.

který by mohl vážně poškodit tělesný, duševní nebo morální vývoj dětí a mladistvých, zejména takové pořady, které obsahují bezdůvodné násilí, jako jsou dle názoru stěžovatele býčí zápasy.

Komise argumentovala tím, že všechny povinnosti směrnice byly správně transponovány zákonem 22/1999 a že článek 17 tohoto zákona plně odráží povinnosti stanovené v článku 22 směrnice. Vyslovila názor, že ačkoli španělský právní předpis neobsahuje odkaz na bezdůvodné násilí, byl tento pojem, jakož i pornografie, ve směrnici uveden pouze pro ilustraci obsahu televizního pořadu, který by mohl vážně poškodit vývoj dětí a mladistvých. Dle názoru Komise však není oblast působnosti tohoto ustanovení omezena na tyto dva konkrétní aspekty, ale mohla by zahrnovat i další situace.

Veřejný ochránce práv uvedl, že článek 22 směrnice výslovně zakazuje členským státům, aby subjektům televizního vysílání ve své působnosti povolily vysílání televizních pořadů, které by mohly vážně poškodit vývoj dětí a mladistvých. Směrnice však neobsahuje definici konkrétních typů pořadů, které by členské státy měly považovat za pořady poškozující vývoj dětí a mladistvých, i když zmiňuje pořady obsahující pornografii nebo bezdůvodné násilí jako příklady, které patří do této kategorie. S odvoláním na čl. 249 odst. 3 Smlouvy o ES a judikaturu soudů Společenství veřejný ochránce práv konstatoval, že transpozice směrnice do vnitrostátního práva nevyžaduje, aby ustanovení směrnice byla uzákoněna v konkrétním výslovném právním ustanovení vnitrostátního práva přesně týmiž slovy, jelikož obecný právní kontext může být dostačující, pokud skutečně zajišťuje plné uplatňování směrnice jasným a přesným způsobem.

Veřejný ochránce práv uvedl, že článek 22 směrnice a ustanovení, kterým se provádí do španělského práva, konkrétně článek 17 zákona 22/1999, byly téměř totožné pouze s tou výjimkou, že španělský zákon nezmiňuje konkrétně pořady, které zahrnují pornografii nebo bezdůvodné násilí. Jak je uvedeno v analýze Komise o přiměřenosti této transpozice, jakýkoli pořad obsahující pornografii nebo bezdůvodné násilí by jistě poškodil vývoj dětí a mladistvých, a spadal by tudíž do oblasti působnosti španělského prováděcího ustanovení. S ohledem na znění a rozsah výše uvedených ustanovení považoval veřejný ochránce práv stanovisko Komise za odůvodněné. Veřejný ochránce práv tudíž dospěl k závěru, že rozhodnutí Komise nezahajovat soudní řízení pro porušení povinnosti proti španělským orgánům a v souladu s tím i ukončit formální stížnost podanou stěžovatelem bylo odůvodněné.

UKONČENÍ SPOLUPRÁCE ZALOŽENÉ NA DLOUHODOBÝCH ÚMLUVÁCH

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 191/2005/BB na Evropskou komisi

EuronAid („EA“), neziskové sdružení nevládních organizací, již 20 let mobilizuje potravinovou pomoc v naturáliích v rámci programů Komise pro potravinovou pomoc a zajišťování potravin prováděných nevládními organizacemi. V září 2004 zaslala Komise EA dopis, v němž potvrdila, že vzhledem k novému finančnímu nařízení³ nemůže s EA uzavřít novou smlouvu na základě svých dlouhodobých úmluv s tímto sdružením.

Komise své rozhodnutí založila na (i) člancích 54 a 57 finančního nařízení a (ii) člancích 110 a 89 finančního nařízení a zásadách průhlednosti a volné soutěže. Stěžovatel napadl správnost těchto úvah. Ohradil se nicméně pouze proti důvodu (i) a nenapadl konkrétně důvod (ii). Veřejný ochránce práv uvedl, že zásady a pravidla Společenství, jimiž se řídí poskytování grantů nebo veřejných zakázek na služby, představují oddělený, samostatný a nezávislý základ pro napadené rozhodnutí, a vzal při tom v úvahu, že spolupráce, která mezi Komisí a EA probíhala předtím, než vstoupilo v platnost finanční nařízení, byla zřejmě založena na *přímém* poskytování grantů a zakázek na služby. I za předpokladu, že úkoly, které EA podle svého tvrzení prováděla v rámci své předchozí spolupráce s Komisí, byly „úkoly technického poradenství a správní, přípravné nebo doplňující úkoly, které nezahrnují ani výkon veřejné moci, ani použití pravomoci volného uvážení“ ve smyslu čl. 57 odst.

³

Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství; Úř. věst. 2002 L 248, s. 1.

2 finančního nařízení, nebylo by v žádném případě možné tyto úkoly EA přidělit bez přihlédnutí k zásadám a pravidlům Společenství, jimiž se řídí poskytování grantů nebo veřejných zakázek na služby. Veřejný ochránce práv tedy nezjistil nesprávný úřední postup.

VÝBĚR ODBORNÍKŮ V RÁMCI ŠESTÉHO RÁMCOVÉHO PROGRAMU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 552/2005/SAB na Evropskou komisi

Stěžovatel tvrdil, že generální ředitelství Komise pro výzkum porušilo zásady řádné správy tím, že vybralo stejné odborníky, kteří by mu měli pomoci při hodnocení návrhů v rámci šestého rámcového programu, jako zaměstnávalo předtím. Poté, co Komise ve svém stanovisku vysvětlila, že při výběru odborníků použila zvláštní zásadu rotace, která byla stanovena v Pravidlech Komise pro hodnocení návrhů a výběrové postupy⁴, a uvedla, že každý kalendářní rok je třeba nahradit minimálně 25 % odborníků, napadl stěžovatel přiměřenost této kvóty.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že podle pravidel Komise byly navrhované postupy hodnocení vytvořeny tak, aby byly co nejrychlejší a současně byla zachována kvalita hodnocení. Komise stanovila danou kvótu s tím záměrem, aby nastolila přiměřenou rovnováhu mezi výběrem nových odborníků a legitimním zájmem na zachování zkušených a vysoce kvalifikovaných odborníků. Veřejný ochránce práv rovněž poznamenal, že předchozí praxe spočívající v nahrazování jedné třetiny odborníků zřejmě způsobila vážné problémy s nalezením dostatečného množství odborníků a že Komise přijala napadenou kvótu po rozsáhlých konzultacích a po několika letech zkušeností v příslušné oblasti. Veřejný ochránce práv rozhodl, že výše uvedené objektivní odůvodnění dotčené kvóty je relevantní a legitimní, a došel k závěru, že se neprokázalo, že by Komise překročila hranice svého uvážení. Veřejný ochránce práv tedy nezjistil nesprávný úřední postup.

ZRUŠENÍ FINANCOVÁNÍ NORMALIZAČNÍCH PRACÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1252/2005/GG na Evropskou komisi

Ve smlouvě podepsané v roce 1991 se Komise zavázala k poskytnutí finanční podpory Evropskému výboru pro normalizaci (CEN) za vypracování určitých evropských norem. Stěžovatele, německého odborníka, jmenoval jeden ze subdodavatelů CEN, který měl provést určité zkoušky pro evropskou normu, vedoucím projektu.

V květnu/červnu 2002 podepsaly Komise a CEN dodatek ke smlouvě, jímž financování projektu ukončily.

Stěžovatel tvrdil, že rozhodnutí Komise zrušit financování bylo nesprávné a nespravedlivé. Požadoval, aby Komise uhradila CEN nezaplacenou částku, aby zúčastněné instituce a osoby mohly dostat za svou práci zaplacenou.

Komise upozornila na to, že postup normalizačních prací na základě řady dohod byl pomalý a neuspokojivý. V souladu se zásadou správného finančního řízení byly tudíž tyto smlouvy po konzultaci s dodavateli ukončeny. Komise nenesla odpovědnost za žádné subdodavatelské smlouvy. CEN byl povinen každého zúčastněného aktéra informovat o plánovaném ukončení a vyřídit s Komisí všechny zbývající žádosti o platby ještě před ukončením smlouvy. Komise pokládala své právní závazky za řádně splněné.

Veřejný ochránce práv rovněž vyzval Komisi, aby mu poskytla stanovisko ohledně tvrzení stěžovatele o nespravedlnosti rozhodnutí. V této souvislosti veřejný ochránce práv poznamenal,

⁴

KOM C/2003/883.

že příslušná korespondence nedala odpověď na otázku, zda Komise upozornila předem na svůj záměr smlouvu ukončit.

Komise konstatovala, že ze zápisů z jejích jednání s dodavateli jasně vyplývá, že pokud by nebyly dodržovány dohodnuté harmonogramy, mohla by financování kdykoli zrušit. Nebylo žádného důvodu, proč dávat CEN další upozornění. Pokud jde o otázku, zda bylo rozhodnutí vůči stěžovateli nespravedlivé, zdůraznila Komise, že s ním nikdy nebyla ve smluvním vztahu.

K tvrzení stěžovatele, že rozhodnutí Komise bylo nezákonné, veřejný ochránce práv poznamenal, že stěžovatel nepochybně tvrdil, že smlouva byla ukončena na základě společné dohody CEN a Komise. Dospěl k názoru, že tvrzení stěžovatele není opodstatněné.

Pokud jde o údajnou nespravedlnost, veřejný ochránce práv konstatoval, že stěžovatel dokončil svou práci do doby, kdy bylo rozhodnuto o zrušení financování. Bylo tudíž pochopitelné, že rozhodnutí Komise nesl nelibě. Argument Komise, že nebylo žádného důvodu pro další upozornění, byl podle všeho důvodný. Veřejný ochránce práv se domnívá, že Komisi nelze přičítat odpovědnost za rozhodnutí CEN, že nevznese žádný požadavek na platbu za práci stěžovatele. Případ uzavřel s konstatováním, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

ÚDAJNÉ PORUŠENÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ K PŘEKLADATELSKÉMU PROGRAMU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2601/2005/ID na Evropskou komisi

Stěžovatel, společnost SYSTRAN, tvrdil, že Komise porušuje jeho majetková práva k automatickému překladatelskému programu. Podle stěžovatele byla Komise na základě těchto práv povinna získat před provedením určitých změn v programu, který byl vytvořen na základě několika smluv s ní, povolení.

Komise nepopřela *existenci* práv duševního vlastnictví společnosti SYSTRAN k programu, ale spíše vyjádřila pochybnosti týkající se *obsahu a rozsahu* těchto práv. V podstatě tvrdila, že důkazní břemeno, že skutečně došlo k porušení příslušných práv duševního vlastnictví, nese stěžovatel a že stěžovatel by měl nejprve prokázat právní a smluvní základy těchto práv.

Veřejný ochránce práv konstatoval, že právní aspekty ochrany práva, jako je právo, na něž se odvolává stěžovatel, mohou záviset na použitelných právních předpisech a na obsahu smluvních vztahů, které mezi zúčastněnými stranami vznikly v souladu s těmito právními předpisy. V tomto případě stěžovatel pouze uvedl, že jeho právo je uznáno směrnicí 91/250/EHS o právní ochraně počítačových programů⁵ a vnitrostátními právními předpisy členských států jako celku, zejména právními předpisy Francie, Belgie a Lucemburska. Neuvedl však žádná konkrétní ustanovení směrnice (která je určena členskými státy, a nikoli Společenství či jeho orgánům) ani ustanovení příslušných použitelných vnitrostátních právních předpisů, a dokonce ani nevyjasnil, které vnitrostátní právní předpisy by se měly uplatňovat a proč. Mimoto stěžovatel ani nedokázal specifikovat a prokázat právní základ práva, k jehož porušení údajně došlo. Veřejný ochránce tak došel k závěru, že stěžovatel údajné porušení neprokázal.

Veřejný ochránce práv na závěr vyzval stěžovatele a Komisi, aby zvážili možnost obrátit se se svým sporem na smířčí řízení, v němž by mohli společně za pomoci zprostředkovatele/ů najít přijatelné řešení problému nebo alespoň s dostatečnou přesností a jasností formulovat faktické a technické sporné otázky před postoupením věci soudu nebo rozhodčímu orgánu.

⁵

Směrnice Rady 91/250/EHS ze dne 14. května 1991 o právní ochraně počítačových programů, Úř. věst. 1991 L 122, s. 42.

3.1.3 Soudní dvůr Evropských společenství

OZNÁMENÍ O ZADÁVÁNÍ ZAKÁZEK NA PŘEKLADATELSKÉ SLUŽBY

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2523/2005/TN na Soudní dvůr Evropských společenství

Stížnost se týkala oznámení o zadávání zakázek, které zveřejnil Soudní dvůr ohledně uzavření rámcových smluv na překlady právních textů. Stěžovatelem byla švédská překladatelská kancelář, která byla na základě své přihlášky do výběrového řízení vyzvána, aby předložila svou nabídku. Tato výzva nicméně rovněž obsahovala požadavek, který nebyl v původním oznámení o zadávání zakázek uveden, aby jako součást výběrového řízení předložil překladatel pro každou jazykovou kombinaci do 37 dní zkušební překlad. Vzhledem k tomu, že překladatel této kanceláře pro jazykové kombinace angličtina – švédština a francouzština – švédština byl v době, kdy kancelář tuto výzvu dostala, na 35denní dovolené, nebyl stěžovatel s to tento požadavek splnit.

Podle stěžovatele měly být všechny požadavky spojené s postupem při zadávání zakázek jasné stanoveny v původním oznámení a Soudní dvůr podle něj neoprávněně změnil podmínky během probíhajícího řízení.

Soudní dvůr tvrdil, že jednal v souladu s platnými předpisy, zejména směrnici 92/50⁶ o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby.

Jelikož se nezdálo, že by stěžovatel zpochybnil předpisy použité Soudním dvorem, považoval veřejný ochránce práv za rozumné prozkoumat daný případ ve světle směrnice 92/50. Z čl. 32 odst. 3 směrnice 92/50 lze vyvozovat, že některé požadavky na informace stačí upřesnit pouze ve výzvě k předkládání nabídek, nikoli již v oznámení o zadávání zakázek. Veřejný ochránce práv měl za to, že toto zjištění potvrzuje čl. 19 odst. 2 písm. d), kde se stanoví, že dopis vybízející vybrané zájemce k předložení nabídek musí obsahovat označení dokumentů, které je nutno připojit, buď aby pomohly při ověřování skutečností, jež zájemce uvádí, nebo aby doplnily již uvedené informace. Veřejný ochránce práv měl za to, že zkušební překlad je takovou doplňující informací, a nedomníval se, že Soudní dvůr změnil dané podmínky během probíhajícího řízení. Veřejný ochránce práv tedy nezjistil nesprávný úřední postup.

3.1.4 Evropský úřad pro výběr personálu

ÚDAJNĚ NESPRÁVNÉ HODNOCENÍ TESTŮ PŘI VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1217/2004/OV (důvěrné) na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovateli, který se účastnil otevřeného výběrového řízení COM/A/9/01 pořádaného úřadem EPSO, bylo sděleno, že se nedostal mezi 200 uchazečů, kteří dostali nejlepší známku z písemné zkoušky e) a ústní zkoušky f). Stěžovatel se písemně obrátil na úřad EPSO a požádal o přezkoumání svých výsledků, protože byl vzhledem ke své pečlivé přípravě na zkoušky, svým jazykovým schopnostem a zkušenostem v dané oblasti přesvědčen, že došlo k chybě ve známkování. Zaslal úřadu EPSO také soubor obsahující zvukové CD a čtyřstránkový přepis své ústní zkoušky, aby dokázal, že jeho odpovědi při ústní zkoušce byly správné. Výběrová komise nicméně trvala na svém

⁶ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, Úř. věst. 1992 L 209, s. 1. Tato směrnice již není platná, nicméně platila v době zveřejnění oznámení.

rozhodnutí. Stěžovatel podal odvolání podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu, na nějž orgán oprávněný ke jmenování odpověděl 2. března 2004. Stěžovatel nicméně nedostal překlad rozhodnutí do svého mateřského jazyka, nizozemštiny.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel zpochybnil hodnocení svých testů ze strany výběrové komise a tvrdil, že komise nevzala v úvahu důkazy, které předložil, a své odpovědi nezdůvodnila. Stěžovatel rovněž tvrdil, že EPSO nedodrželo lhůty pro odpověď na jeho odvolání podle čl. 90 odst. 2 a napadl skutečnost, že mu úřad neodpověděl v nizozemštině.

Ve svém společném stanovisku připomněly Komise a úřad EPSO, že hodnocení uchazečů je poměrné, a uvedly, že soubor, který stěžovatel zaslal, obsahoval dokumenty, které neměly žádný význam pro přezkoumání jeho testů. Úřad EPSO rovněž zdůraznil, že odpověď v nizozemštině na odvolání podle čl. 90 odst. 2 byla stěžovateli ve skutečnosti zaslána dne 1. června 2004, a vyjádřilo svou lítost nad tímto zpožděním.

V odpovědi na další šetření odlišil úřad EPSO *administrativní práci*, kterou vykonávají zaměstnanci EPSO a v níž lze případně zjistit nesprávný služební postup, a *rozhodnutí přijatá výběrovou komisí*, která může podle něj přezkoumat pouze Soud pro veřejnou službu.

Ve svém rozhodnutí, odkazujícím na judikaturu Soudního dvora, veřejný ochránce práv zdůraznil, že i on může zkoumat zákonnost rozhodnutí výběrové komise, za něž nese konečnou odpovědnost orgán oprávněný ke jmenování.

Ve věci hodnocení testů stěžovatele došel veřejný ochránce práv k závěru, že se výběrová komise ve svém hodnocení nedopustila zjevné chyby a že své rozhodnutí dostatečně odůvodnila. Veřejný ochránce práv měl rovněž za to, že prepis ústní zkoušky nepředstavoval významný faktor pro hodnocení výkonu stěžovatele ze strany výběrové komise, neboť se zakládal na jeho vlastních vzpomínkách na zkoušku.

Co se týče odpovědi na odvolání stěžovatele podle článku 90, vzal veřejný ochránce práv v úvahu skutečnost, že úřad EPSO vyjádřil lítost nad pozdním zasláním odpovědi a překladu do nizozemštiny, a došel k závěru, že není třeba další šetření. Učinil nicméně další poznámku, ve které vyzval orgán oprávněný ke jmenování, aby v případě, že očekává, že svou odpověď odešle po uplynutí čtyřměsíční lhůty, zaslal dotčenému prozatímní odpověď.

NEPŘIPUŠTĚNÍ K VÝBĚROVÉ ZKOUŠCE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1482/2005/MHZ na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stížnost byla podána jménem Sdružení absolventů státní školy veřejné správy v souvislosti s veřejným výběrovým řízením EPSO/A/8/03 na místa asistentů řídicích pracovníků v oblasti „auditu“ (z řad polských státních příslušníků).

Řada polských uchazečů, které Nejvyšší kontrolní úřad v Polsku (dále jen „kontrolní úřad“) po složení příslušné zkoušky a absolvování specifického školení v oblasti auditu jmenoval státními auditory, byla z výběrového řízení vyloučena s odůvodněním, že nemají vysokoškolskou kvalifikaci v příslušném oboru a že jejich odborná kvalifikace není na požadované ekvivalentní úrovni.

Stěžovatel tvrdil, že výběrová komise nevzala v úvahu polský systém vzdělávání auditorů, a tudíž nesprávně vyhodnotila kvalifikaci polských uchazečů. Rovněž se domáhal toho, aby úřad EPSO urychleně vyhlásil v oblasti auditu nové výběrové řízení, kterého by se uchazeči z Polska mohli zúčastnit.

Úřad EPSO upozornil na skutečnost, že komise má rozsáhlé možnosti, jak posoudit kvalifikaci uchazečů, a že takové posouzení se provádí na základě požadavků stanovených v oznámení o výběrovém řízení. Úřad EPSO rovněž uvedl, že v oblasti auditu uspořádal dvě nová výběrová řízení (EPSO/AD/23-24/05), k nimž mohli být uchazeči, kteří neměli kvalifikaci v oboru požadovaném pro danou funkci, připuštěni na základě doplňkové kvalifikace.

Veřejný ochránce práv vyslovil názor, že oznámení o výběrovém řízení vypracoval úřad EPSO na základě nedokonalého pochopení polského systému vzdělávání auditorů, ale že v oznámeních o nových výběrových řízeních, jak se zdá, náležitě využil doplňující informace, na něž upozornil stěžovatel. Veřejný ochránce práv rovněž poznamenal, že uchazeči, jejichž přihlášky byly zamítnuty, byli podle všeho způsobilí účastnit se nových výběrových řízení a že stěžovatel jasně uvedl, že neusiloval o zrušení příslušného výběrového řízení.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že další šetření stížnosti nejsou opodstatněná, a případ uzavřel.

POVINNOST PŘIHLÁSIT SE POUZE DO JEDNOHO ZE SOUČASNĚ POŘÁDANÝCH VÝBĚROVÝCH ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2616/2005/SAB na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Úřad EPSO zveřejnil oznámení tří výběrových řízení na lingvistické administrátory, v nichž uchazečům oznamoval, že je možné, že se testy v rámci těchto řízení budou pořádat současně, a instruoval je, aby podali přihlášku pouze do jednoho z nich. Stěžovatel toto omezení napadl a projevil své přání podat přihlášku do všech tří výběrových řízení.

EPSO vysvětlilo, že testy pořádalo současně z důvodu lepšího využití omezených časových možností a finančních důsledků spojených s přijímáním nových zaměstnanců, které zahrnuje velké množství uchazečů.

Veřejný ochránce práv považoval vysvětlení úřadu EPSO za rozumné ve světle legitimního cíle, kterým je zajištění řádného nakládání s časem, a racionálního využití dostupných finančních zdrojů. Alternativní řešení, které by úřad EPSO nutilo pořádat testy v rámci dotčených výběrových řízení odděleně, aby se potenciální uchazeči mohli zúčastnit všech těchto řízení, by způsobilo nepřiměřené a bezdůvodné problémy administrativním pracovníkům a neomluvitelné zpoždění institucím a dalším uchazečům. Ve světle těchto úvah a skutečností, že se testy v rámci těchto otevřených výběrových řízení skutečně konaly ve stejný den, došel veřejný ochránce práv k závěru, že nic nenasvědčuje tomu, že by úřad EPSO překročil hranice své pravomoci, když kandidátům umožnilo podat přihlášku pouze do jednoho výběrového řízení. Veřejný ochránce práv tedy nezjistil nesprávný úřední postup.

Veřejný ochránce práv měl nicméně za to, že by úřad EPSO neměl zakazovat uchazečům, aby podali přihlášku do více souběžných výběrových řízení, pokud není jisté, že se testy při těchto řízeních skutečně budou konat současně. Učinil tedy v tomto směru další poznámku.

POSOUZENÍ ODPOVĚDI UCHAZEČE NA ZKUŠEBNÍ OTÁZKU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3389/2005/WP na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovatel se zúčastnil otevřeného výběrového řízení na korektory textů v německém jazyce. Jedna ze zkušebních otázek byla tato: „Co znamená „prelims“? a) tu část knihy, která předchází textové části; b) bibliografii; c) hlavní titul spolu s příslušným podtitulem; d) žádnou z těchto možností. Stěžovatel zvolil možnost d). Podle seznamu správných odpovědí však byla správnou odpovědí možnost a).

Stěžovatel ve své stížnosti veřejnému ochránci práv tvrdil, že výběrová komise nesprávně označila jeho odpověď na danou otázku za nesprávnou. Tvrdil, že nejen že ta část knihy, která předchází textové části, představuje „prelims“, ale také že se někdy části „prelims“, jako jsou prázdné stránky nebo fotografie autora, vyskytují až po textové části. Stěžovatel se rovněž odvolával na toto slovníkové heslo: „Výraz „prelims“ označuje stránky knihy, které předcházejí samotnému textu, jako je tiráž. (...) V knihách některých vydavatelů se tiráž objevuje na konci knihy.“

Ve svém stanovisku úřad EPSO uvedl, že výběrová komise má rozsáhlé pravomoci postupovat podle vlastního uvážení a není povinna přesně vysvětlovat, proč nepovažovala některou odpověď uchazeče za dostatečnou, ani poskytovat podrobné informace o hodnocení, které provedla. Úřad EPSO nicméně veřejného ochránce práv informoval, že po přezkoumání případu stěžovatele došla výběrová komise k názoru, že stěžovatel svým odkazem na slovníkové heslo potvrdil obecné postavení „prelims“ v knihách. Takže i jemu muselo být zřejmé, že odpověď a) nemohla být chybná. Nebylo tudíž možné považovat za správnou odpověď d). Úřad EPSO zaujal stanovisko, že stěžovatel nebyl schopen prokázat, že nebylo možno najít správnou odpověď na dotčenou otázku.

Za použití stejných kritérií, jaká používají soudy Společenství ve věcech přijímání nových zaměstnanců a pro něž jsou charakteristické rozsáhlé pravomoci výběrové komise, se veřejný ochránce práv snažil zjistit, zda se výběrová komise ve svém hodnocení dopustila zjevné chyby. Z informací, které veřejný ochránce práv získal, vyšlo například najevo, že tiráž, která je obvykle součástí „prelims“, je skutečně občas umístěna až za textovou část. Veřejný ochránce práv tedy pochopil, proč stěžovatel váhal se zvolením odpovědi a). Pokud bychom však předpokládali, že definice „prelims“, kterou poskytl stěžovatel, je správná, měl veřejný ochránce práv za to, že odpověď d) správná být nemohla, neboť nelze popřít, že „prelims“ (také) označují tu část knihy, která předchází textové části, tudíž odpověď a) nelze vyloučit jako nesprávnou.

Veřejný ochránce práv měl v každém případě za to, že stěžovatel neprokázal, že by se výběrová komise ve svém hodnocení dopustila zjevné chyby. Veřejný ochránce práv případ uzavřel s tím, že nezjistil nesprávný úřední postup.

ÚDAJNĚ ŠPATNÁ ORGANIZACE OTEVŘENÉHO VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 472/2006/DK na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Účastník otevřeného výběrového řízení pořádaného úřadem EPSO si veřejnému ochránci práv stěžoval, že výběrové řízení nebylo dostatečně průhledné a dobře zorganizované. Účastník zvláště tvrdil, že nebyly dodrženy časové lhůty pro registraci na výběrové zkoušky.

Úřad EPSO uznal, že někteří uchazeči měli problémy, když se snažili zaregistrovat ke zkouškám, z toho důvodu, že se první den registračního období snažilo zaregistrovat velké množství uchazečů a IT systém byl v důsledku toho přetížen. Úřad EPSO byl tedy nucen zřídit čekací systém, aby omezilo nepříjemnosti způsobené výše uvedenými potížemi. Úřad EPSO rovněž zdůraznil, že vždy zveřejňoval důležité a aktuální informace na své stránce Porta pro uchazeče (on-line profil) a na své úřední webové stránce.

Poté, co zvážil, jaké informace poskytuje úřad EPSO na svých úředních webových stránkách a na stránce Porta pro uchazeče a jak rychle tyto informace poskytuje, veřejný ochránce práv shledal, že úřad EPSO poskytoval uchazečům informace ohledně následných stádií výběrového řízení pravidelně a v souladu s výzvou k vyjádření zájmu. V této souvislosti veřejný ochránce práv poznamenal, že se úřad EPSO snažil odpovědným způsobem informovat kandidáty o technických potížích, s nimiž se potýkal, a o změnách, které bylo nutno provést při organizaci výběrových zkoušek, aby bylo možno tyto potíže vyřešit. Navíc byly informace poskytované úřadem EPSO jasné a odpovídající, neboť z nich mohl soudný čtenář vyčíst, jaké bude příští stádium řízení a jaké prvky řízení se změnily. Veřejný ochránce práv měl rovněž za to, že úřad EPSO nemohl původně předvídat výše uvedené technické problémy, že tuto nepředvídanou událost řešil přiměřeným způsobem a zejména že uchazeče bezprostředně informoval o souvisejících změnách v organizaci výběrového řízení. Na základě výše uvedených skutečností nezjistil veřejný ochránce práv v souvislosti s tvrzeními stěžovatele nesprávný úřední postup.

3.1.5 Evropská investiční banka

ODMÍTNUTÍ POSKYTNOUT INFORMACE O MOŽNÉM FINANCOVÁNÍ PROJEKTU V KANDIDÁTSKÉ ZEMI

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3501/2004/PB na Evropskou investiční banku (EIB)

EIB odmítla žádost stěžovatelů (předloženou v roce 2003) o informace o možném financování projektu ze strany EIB v České republice, neboť ji české orgány požádaly, aby tyto informace držela v tajnosti, dokud český parlament tyto půjčky neschválí. V odpovědi na stížnost, která jí byla zaslána, uvedla EIB obecně, že její zamítnutí bylo v souladu s její tehdejší politikou a platnými pravidly. Tato odpověď nereagovala na argument stěžovatelů, že podle příslušné publikace EIB má být zajištěna průhlednost, ledaže se organizátoři projektu postaví proti, a to z oprávněných důvodů souvisejících s obchodními / tržními důvěrnými informacemi.

Stěžovatelé se tudíž obrátili na veřejného ochránce práv.

Během šetření veřejného ochránce práv napravila EIB to, že se původně nezabývala argumentem stěžovatelů ohledně průhlednosti, a poskytla vysvětlení, ve kterém se odvolala na veřejný zájem v souvislosti s mezinárodními vztahy. Veřejný ochránce práv shledal, že se EIB mohla přesvědčivě opírat o tyto ohledy. Veřejný ochránce práv měl dále za to, že EIB nebyla povinna získat písemné potvrzení o prosbě české vlády o zachování důvěrnosti konkrétně pro daný projekt a že v rámci jeho šetření poskytla EIB dostatek důkazů ohledně jednání českých orgánů, které ji vedlo k tomu, že odmítla poskytnout dotčené informace.

Veřejný ochránce práv poukázal na to, že zásady řádné správy vyžadují, aby správní orgány poskytovaly občanům informace, o něž požádali, ledaže uvedou oprávněné a přiměřené důvody pro jejich neposkytnutí. Tento požadavek byl vyjádřen i v kodexu řádné správní praxe vypracovaném EIB, který rovněž odkazoval na povinnost poskytovat důvody pro svá rozhodnutí.

Co se týče tohoto případu, došel veřejný ochránce práv k závěru, že nebylo zjištěno, že by EIB porušila svá vlastní pravidla pro přístup k informacím. Vyzval nicméně EIB, aby v případě, že v budoucnu odmítne poskytnout informace, poskytla osobě, která o informace požádala, odpovídající vysvětlení dříve, než tato osoba podá stížnost veřejnému ochránci práv.

3.1.6 Evropský úřad pro boj proti podvodům

ÚDAJNÉ NEZODPOVĚZENÍ ŽÁDOSTI O INFORMACE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3436/2004/ELB na Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)

Stěžovatelé jsou řediteli společnosti, jejíž projekt (Blue Dragon) byl vybrán pro financování z fondů Společenství v rámci iniciativy Společenství LEADER II. S podezřením, že se finanční prostředky, o něž jménem společnosti požádali, staly předmětem podvodu, obrátili se na úřad OLAF. Na konci vyšetřování došel úřad OLAF k závěru, že by vyplacené finanční prostředky Společenství měly být vráceny. Stěžovatelé tvrdili, že úřad OLAF neodpověděl na otázky, které mu položili v souvislosti s vyšetřováním projektu Blue Dragon.

Ve svém stanovisku úřad OLAF konstatoval, že se otázky položené v dopise stěžovatelů týkaly týchž událostí a téhož období, o nichž pojednávala stížnost 1769/2002/(IJH)ELB. V souvislosti s uvedenou stížností poskytl úřad OLAF rozsáhlé informace týkající se otázek řešených v jeho podáních. Tato záležitost a konkrétní otázky položené v dopise stěžovatelů byly mimoto

předmětem zkoumání i Výboru pro rozpočtovou kontrolu (COCOBU), jemuž úřad OLAF poskytl podrobné písemné i ústní informace. Požadovat od úřadu OLAF, aby znovu poskytl podrobné odpovědi na stejné otázky, by znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž. Úřad OLAF dospěl k závěru, že proto omezil svá podání na informace o tom, kde byly odpovědi na každou z otázek položených stěžovateli v jejich dopise již zodpovězeny, a poskytl doplňující informace, které by mohly být užitečné.

Veřejný ochránce práv se domníval, že jako údajné oběti podvodu, které podaly stížnost úřadu OLAF, stěžovatelé oprávněně očekávají, že úřad OLAF bude věnovat zvláštní pozornost jejich zájmu získat informace o příslušných šetřeních, která úřad OLAF provedl. Rovněž však vzal v úvahu, že povinnost evropských orgánů odpovídat na žádosti o informace je podle Evropského kodexu řádné správní praxe omezena. Zejména zájmy řádné správy vyžadují, aby se na tuto povinnost vztahovala, s cílem předcházet nepřiměřené administrativní zátěži, zásada přiměřenosti. Za okolností jako v tomto případě, kdy úřad OLAF již odpověděl na šetření veřejného ochránce práv a COCOBU, se veřejný ochránce práv domnívá, že úřad OLAF mohl přiměřeně odpovědět na dopis stěžovatelů uvedením, kde byly odpovědi na každou z otázek položených stěžovateli již poskytnuty. Veřejný ochránce práv uznal, že stěžovatelé nebyli s obsahem těchto odpovědí spokojeni. Avšak po pečlivém zkoumání otázek a odpovědí vyslovil veřejný ochránce práv názor, že s tvrzením stěžovatelů, že jim úřad OLAF neposkytl odpověď, nelze souhlasit.

3.2 PŘÍPADY VYŘEŠENÉ ORGÁNEM

3.2.1 Evropský parlament

PŘÍSTUP K ČLÁNKU VE ZPRAVODAJI „EP NEWSHOUND“

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1363/2006/MF na Evropský parlament

Stěžovatel, úředník Evropského parlamentu, si chtěl přečíst článek o politické situaci ve Španělsku, který byl zveřejněn dne 4. března 2006 ve zpravodaji „EP Newshound“ (interním týdenním online zpravodaji Evropského parlamentu). Tento článek byl však mezitím stažen. Ve svém e-mailu ze 6. dubna 2006 požádal stěžovatel útvar odpovědný za „EP Newshound“, aby mu zaslal kopii článku. Téhož dne informoval odpovědný útvar stěžovatele, že vzhledem k tomu, že byl článek stažen a zrušen z důvodu „lidových reakcí“, nelze jeho požadavku vyhovět.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým mu odmítl poskytnout kopii článku, bylo nespravedlivé, diskriminující a znamenalo neposkytnutí informace.

Parlament informoval veřejného ochránce práv o tom, že se rozhodl zaslat článek přímo stěžovateli. Stěžovatel poté informoval veřejného ochránce práv, že článek dostal a že byl spokojen s odpovědí Parlamentu. Veřejný ochránce práv došel k závěru, že Parlament celou věc vyřešil.

3.2.2 Evropská komise

ODMÍTNUTÍ VYPLATIT DLUŽNÝ PLAT A ÚROKY

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 106/2005/TN na Evropskou komisi

Stížnost se týkala údajného odmítnutí Komise vyplatit plat dceři stěžovatelky, bývalé úřednici Komise, která krátce po nástupu do funkce onemocněla. Po určité době pracovní neschopnosti prohlásila Komise výsledek lékařského vyšetření, jemuž se dcera stěžovatelky podrobila před nástupem do funkce, za neplatný. Komise argumentovala, že musela být nemocná již v době lékařského vyšetření. Záležitost byla postoupena Soudu prvního stupně, který rozhodnutí Komise zrušil, a dcera byla znovu uvedena do funkce úřednice. Jelikož byla stále nemocná, nemohla pracovat a nakonec dostala od listopadu 2002 invalidní důchod. Komise však dceři stěžovatelky nezaplatila za období od května 2001 do října 2002 žádný plat s odůvodněním, že nedoložila zdravotní důvody své nepřítomnosti. Dcera stěžovatelky podala v této záležitosti stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu, ale ve stanovené lhůtě neobdržela odpověď. Stěžovatelka proto podala jménem své dcery stížnost veřejnému ochránci práv.

Stěžovatelka tvrdila, že Komise již měla nezbytné informace, aby mohla dojít k závěru, že dcera byla v daném období nemocná, jelikož její pracovní neschopnost posoudil v daném období výbor pro otázky invalidity Komise. Stěžovatelka tvrdila, že rozhodnutí Komise klasifikovat nepřítomnost její dcery v období od května 2001 do října 2002 jako neoprávněnou, bylo nepřiměřené. Stěžovatelka se domáhala, aby Komise vyplatila její dceři plat za příslušné období.

Ve svém stanovisku Komise vysvětlila, že rozhodla o přijetí dceřiny stížnosti podle čl. 90 odst. 2 a že jí dlužný plat za příslušné období vyplatila. Stěžovatelka uznala, že plat byl vyplacen, ale považovala za pozoruhodné, že Komise nezaplatila žádné úroky.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že ve své stížnosti podle čl. 90 odst. 2 dcera stěžovatelky požadovala nejen, aby jí byl vyplacen dlužný plat, ale také aby jí Komise zaplatila úroky. Jelikož Komise ve svém stanovisku vysvětlila, že rozhodla o „přijetí [dceřiny] stížnosti podle čl. 90 odst. 2“, bylo podle veřejného ochránce práv vhodné pokračovat v šetření a dotázat se Komise, proč nezaplatila úroky.

Ve své odpovědi Komise uznala, že úroky by měly být zaplacený. Stěžovatelka později informovala veřejného ochránce práv, že Komise danou částku uhradila. Poděkovala službám veřejného ochránce práv za jejich pomoc při vyřízení záležitosti.

ODPOVĚĎ NA ŽÁDOST O PRÁCI VYHOTOVENÁ V JINÉM JAZYCE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1841/2005/BM na Evropskou komisi

Stěžovatel poslal zastoupení Evropské komise v Barceloně (dále jen „zastoupení“) žádost o práci ve španělštině. Zastoupení mu poslalo e-mail v katalánštině, v němž ho informovalo, že nebyl zařazený do užšího seznamu.

Stěžovatel tvrdil, že tím, že Komise odpověděla na jeho žádost v jiném jazyce než v jazyce, v němž napsal svůj první dopis, a navíc v jazyce, který není uveden ve Smlouvě o ES, nedodržela článek 21 Smlouvy o ES.

Komise vysvětlila, že zastoupení všeobecně používá oba úřední jazyky regionu, jak stanovuje španělská ústava. V tomto případě poslalo zastoupení všem nevybraným uchazečům e-mail v katalánštině. Komise vyslovila politování nad chybou s tím, že stěžovateli byl zaslán překlad odpovědi do španělštiny i s omluvou. Komise uvedla, že uložila zastoupení, aby v budoucnosti posílalo e-maily určené pro více příjemců jak ve španělštině, tak i v katalánštině.

Stěžovatel informoval veřejného ochránce práv, že považuje záležitost za urovnanou, a poděkoval mu za služby, které pomohly při hledání kladného řešení stížnosti.

ZPOŽDĚNÍ PŘI VYPLÁCENÍ GRANTU V RÁMCI TWINNINGOVÝCH PARTNERSTVÍ MĚST

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3172/2005/WP na Evropskou komisi

Místní orgán v Berlíně v Německu a jeho partnerský orgán v Haltonu ve Spojeném království zorganizovaly v rámci twinningových partnerství měst výměnný program pro žáky svých hudebních škol. Na jeden projekt, který se konal v Haltonu v říjnu 2004, přidělila Komise grant ve výši téměř 11 000 EUR. Německý orgán si nicméně stěžoval veřejnému ochránci práv, že (i) při vyřizování žádosti o finance došlo k velkému zpoždění, (ii) Komise nezaplatila svou část grantu a (iii) že se marně snažil o kontakt s Komisí.

Ve svém stanovisku se Komise omluvila za zpoždění, které bylo způsobeno obzvlášť vysokým objemem plateb v oblasti twinningových partnerství měst a reorganizací příslušného útvaru. Vysvětlila, že v případě setkání občanů vyplácela přímo všem pozvaným městům jejich část grantu. Vzhledem k úspěchu programu a zvyšujícímu se počtu mnohostranných projektů však tento systém již nebylo možno zvládnout. Komise se tedy rozhodla, že zjednoduší systém plateb a bude vyplácet všechny granty v plné částce přímo pořadajícímu městu, jehož úkolem bude poslat pozvaným městům jejich část grantu. Z důvodu velkého pracovního vytížení byl tento systém použit již v roce 2004, i když výzva k předkládání návrhů počítala s přímými platbami pozvaným městům. Komise o této změně informovala pořadatelská města a hlavní organizace zastupující města a obce. Bylo však obtížné informovat současně všechna pozvaná města, i když Komise uznala, že by to pro ně bylo bývalo užitečné. Co se týče dotčeného projektu, spojila se Komise s partnerským orgánem v Haltonu a připomněla mu jeho povinnost. Po této připomínce vyplatil dotčený orgán stěžovateli jeho část grantu.

Komise vyjádřila lítost nad skutečností, že stěžovatel nebyl dostatečně informován o novém platebním systému.

Stěžovatel informoval služby veřejného ochránce práv o tom, že platbu obdržel a že tím považuje celý případ za vyřízený. Poděkoval veřejnému ochránci práv za jeho úsilí. Veřejný ochránce práv tedy případ uzavřel. V další poznámce však dodal, že vzhledem k tomu, že žadatelé o finance v této oblasti bývají orgány s relativně omezenými finančními prostředky, považoval by za další zlepšení správních standardů Komise, pokud by v těchto případech uvažovala o zaplacení úroků za pozdní platby.

3.2.3 Evropská komise a Evropská agentura pro životní prostředí

RYCHLÁ OMLUVA ZA CHYBU

Shrnutí rozhodnutí o stížnostech 3297/2006/BU a 3684/2006/BU

V odpovědi na dotaz stěžovatele použila Evropská agentura pro životní prostředí (EEA) chybné příjmení. Jelikož podstata dotazu nespádala do její pravomoci, přeposlala agentura EEA dotaz Komisi, aby na něj odpověděla. Komise zaslala stěžovateli potvrzení o příjmu. Potvrzení o příjmu však bylo napsáno v polštině, zatímco dotaz byl napsán ve slovenštině.

Stěžovatel se obrátil na veřejného ochránce práv a pracovníci jeho služeb zatelefonovali agenturu EEA a Komisi, aby se záležitost rychle vyřešila a našlo se řešení, které by stěžovatele uspokojilo. Odpovědi od agentury EEA a útvarů Komise byly pozitivní a oba orgány souhlasily s tím, že stěžovateli zašlou rychle omluvu. Pracovníci služeb veřejného ochránce práv se pak spojili se stěžovatelem, který omluvu s radostí přijal.

Veřejný ochránce práv měl za to, že agentura EEA a Komise stížnost vyřešily a poděkoval jim za dobrou spolupráci, kterou prokázali pracovníci jejich útvarů.

3.2.4 Výbor regionů

PROPLACENÍ CESTOVNÍCH NÁKLADŮ NA PRACOVNÍ POHOVOR

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 800/2006/WP na Výbor regionů

V říjnu 2005 se stěžovatel zúčastnil pracovního pohovoru ve Výboru regionů, po němž zaslal Komisi doporučený dopis spolu s požadovanými doklady k proplacení cestovních nákladů. Jelikož nedostal žádnou odpověď, spojil se s výborem v prosinci 2005. Dne 10. ledna 2006 ho výbor informoval, že požadované doklady nedostal. Dne 14. ledna 2006 zaslal stěžovatel výboru kopie požadovaných dokladů. Bylo mu sděleno, že tyto doklady postačují k proplacení nákladů.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv předložené v březnu 2006 stěžovatel tvrdil, že platbu stále nedostal a že mu výbor neodpověděl na jeho upomínku z února 2006. Stěžovatel požadoval, aby mu byly proplaceny jeho cestovní náklady, aby mu byly zaplaceny úroky z prodlení a aby se zlepšil postup výboru při proplácení nákladů.

Ve svém stanovisku výbor uvedl, že stěžovatelův doporučený dopis nikdy nedostal, ale že se rozhodl náklady proplatit na základě kopií dokladů. Výbor rovněž uvedl, že lhůta pro proplácení nákladů byla stanovena na 2. března 2006. Platba však byla provedena až 29. dubna 2006, a to z toho důvodu, že v uvedeném období probíhala ve výboru vnitřní reorganizace. Výbor proto stěžovateli zaplatil úroky. Co se týče stěžovatelova tvrzení, že by se měl zlepšit postup výboru při proplácení nákladů, výbor oznámil, že průtah byl způsoben výjimečnými okolnostmi a že jeho postupy nevyžadují revizi.

Stěžovatel informoval služby veřejného ochránce práv, že je spokojen s tím, jak výbor jeho případ vyřešil, co se týče dlužné platby a úroků. Nesouhlasil však s názorem výboru, že jeho postupy nepotřebují zlepšit. Stěžovatel tvrdil, že ho výbor neinformoval o tom, že nedostal požadované doklady. Výbor ho navíc mohl informovat o vnitřní reorganizaci, která způsobila zpoždění plateb. Stěžovatel nicméně uvedl, že případ je možno uzavřít a poděkoval veřejnému ochránci práv za jeho pomoc.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že výbor stížnost vyřešil, co se týče proplacení nákladů a vyplacení úroků. Vzal dále v úvahu, že stěžovatel upustil od svého požadavku na zlepšení postupu výboru při proplácení nákladů a případ uzavřel.

Nicméně v další poznámce veřejný ochránce práv navrhl, že by se správní standardy výboru dále zlepšily, pokud by se výbor systematicky zabýval platební dokumentací jako je tato, zvláště tím, že se spojí se žadateli, pokud chybí některé doklady nutné k provedení platby, a že v případě prodlení bude žadatele informovat o těchto prodleních a jejich důvodech.

3.3 SMÍRNÁ ŘEŠENÍ DOSAŽENÁ VEŘEJNÝM OCHRÁNCEM PRÁV

3.3.1 Evropská komise

VÝKLAD SMĚRNICE O OCHRANĚ ÚDAJŮ V SOUVISLOSTI SE STÍŽNOSTÍ NA JEJÍ PORUŠENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2467/2004/PB na Evropskou komisi

Stěžovatel podal Komisi stížnost na porušení s tím, že zákon Svobodného a hanzovního města Hamburk o evidenci osob odporuje čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice ES 95/46 o ochraně osobních údajů⁷, jelikož umožňuje, aby osobní údaje ve vlastnictví státu (a zejména údaje jeho matriky) byly předávány třetím osobám, *aniž* jsou subjekty údajů o tom informovány nebo *aniž* mají příležitost vznést proti tomu námitku, *i když* je jasné, že tyto třetí osoby mají v úmyslu tyto údaje prodat pro účely přímého marketingu. Komise stížnost zamítla s odůvodněním, že (i) z čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice nelze vyvozovat oddělené právo na vznesení námítky proti všem veřejným orgánům; a (ii) s ohledem na přímý marketing se čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice týká pouze subjektů, které skutečně mají v úmyslu použít osobní údaje pro svůj vlastní přímý marketing, a že subjekt, jako je matrika, do této kategorie nespadá.

Veřejný ochránce práv zjistil, že Komise vyložila výrazy „zpracování“ a „správce“ definované v článku 2 směrnice⁸ nevhodně úzce a že neposkytla platné a přesvědčivé argumenty pro svůj postoj, podle kterého se čl. 14 odst. 1 písm. b) nevztahuje na okolnosti uváděné stěžovatelem. Veřejný ochránce práv tak učinil návrh smírného řešení, podle něhož by Komise mohla uvážit opětovné přezkoumání své odpovědi stěžovateli.

Ve své odpovědi Komise připustila, že čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice by mohl být vykládán se zaměřením nejen na úmysl správce, ale i na specifické znalosti o zpracování pro účely přímého marketingu, což by mohly být účely správce *nebo* účely třetí strany. Komise tak uvedla, že bude s členskými státy řešit otázku širšího výkladu čl. 14 odst. 1 písm. b) a že se při tom zaměří na správné provádění všeobecného práva na podání námítky proti veškerému zpracování pro účely přímého marketingu. Komise se v této souvislosti bude zabývat i konkrétním případem právních předpisů Hamburku. Stěžovatel přivítal odpověď Komise na návrh smírného řešení, který předložil veřejný ochránce práv, a návrh považoval za úspěšný.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. 1995 L 281, s. 31. Podle čl. 14 odst. 1 písm. b) této směrnice: „Členské státy přiznávají subjektu údajů právo: a) ... b) ... vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, připravovanému správcem pro účely přímého marketingu; nebo být informován dříve než jsou osobní údaje poprvé sděleny třetí osobě ... pro účely přímého marketingu a musí mu být výslovně poskytnuto právo ... vznést námitky proti zmíněnému sdělení ...”.

⁸ Podle čl. 2 písm. b) se „zpracováním osobních údajů („zpracování“)" rozumí „jakýkoli úkon ... s osobními údaji ...“. Podle čl. 2 písm. d) se „správcem“ rozumí „fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který ... určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů“.

3.3.2 Evropská investiční banka

ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU KE ZPRÁVĚ O AUDITU - 1

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1776/2005/GG na Evropskou investiční banku

Na počátku 90. let minulého století se dvě společnosti patřící do stejné skupiny zúčastnily projektu výstavby vodní elektrárny v Lesothu, který byl podporován z fondů EU, včetně fondů, které uvolnila Evropská investiční banka (EIB). Po korupční aféře, do níž byl zapletený místní konzultant, kterého společnosti najaly, provedla EIB audit, jehož výsledkem byla zpráva v roce 2000. Na základě závěrů této zprávy uzavřel Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vyšetřování této záležitosti. Avšak v roce 2003 a na základě nových informací zahájil úřad OLAF nové vyšetřování.

Stěžovatel, právník zastupující jinou společnost z téže skupiny, požádal EIB o přístup k její zprávě o auditu. EIB žádost zamítla s odvoláním na své předpisy o přístupu veřejnosti k dokumentům, podle nichž „přístup ke všem dokumentům nebo k jejich částem se zamítá, pokud by zveřejnění ohrozilo ochranu (...) účelu kontrol, vyšetřování a auditů“.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že by se toto ustanovení nemělo vykládat tak široce, aby se vztahovalo i na vyšetřování, která již byla uzavřena. V žádném případě nebyla ochrana již opodstatněná na základě obsahu příslušného dokumentu. S cílem pomoci společnostem bránit se zdůraznil, že je důležité pochopit, jaké nové důkazy vedly k opětovnému zahájení vyšetřování úřadem OLAF.

EIB potvrdila své stanovisko, že zpřístupnění není možné.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že vzhledem k tomu, že úřad OLAF rozhodl na základě závěrů zprávy o ukončení svého prvního vyšetřování, a k tomu, že zpráva byla podle všeho vypracována asi čtyři roky před podáním žádosti o zpřístupnění, není bezprostředně zřejmé, jak by zveřejnění zprávy mohlo ohrozit ochranu účelu jakýchkoli starých či nových kontrol, vyšetřování a auditů. EIB dále neuvažovala o možnosti zpřístupnit zprávu alespoň částečně. Veřejný ochránce práv tedy předložil EIB návrh smírného řešení s žádostí o přehodnocení žádosti stěžovatele.

Ve své odpovědi EIB vysvětlila, že o plném zveřejnění nelze uvažovat. Avšak po dalším uvážení a v duchu dobré spolupráce by mohly být zveřejněny určité výňatky (které přiložila ke své odpovědi). Dále by výjimečně udělila stěžovateli soukromý přístup k určitým dalším oddílům.

Stěžovatel zdůraznil, že je za udělení přístup vděčný. Veřejný ochránce práv s potěšením konstatoval, že se podařilo dohodnout smírné řešení. Uvítal konstruktivní a vstřícný přístup EIB k tomuto případu a poznamenal, že inovační způsob, jakým EIB splnila žádost stěžovatele o přístup a zároveň ochránila oprávněné zájmy třetích stran, by mohl posloužit jako model pro budoucí případy.

3.3.3 Evropská agentura pro bezpečnost letectví

VRÁCENÍ PŘÍSPĚVKU NA USÍDLENÍ VYPLACENÉHO BĚHEM ZKUŠEBNÍHO OBDOBÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1729/2005/JF (důvěrné) na Evropskou agenturu pro bezpečnost letectví (EASA)

Stěžovatel nastoupil do agentury EASA jako dočasný zaměstnanec a měl projít šestiměsíčním zkušebním obdobím nejprve v Bruselu a pak v Kolíně nad Rýnem.

Před koncem zkušebního období informovala agentura EASA stěžovatele, že jeho pracovní smlouva nebyla potvrzena. Později téhož měsíce požádala agentura EASA stěžovatele, aby uhradil příspěvky na usídlení, které mu již byly vyplaceny.

Stěžovatel tvrdil, že agentura EASA jednala hrubě a v rozporu s přirozenou spravedlností. Tvrdil, že ukončení jeho pracovního poměru bylo jednostranné a nedobrovolné a že mu vznikly značné výdaje, neboť se musel během několika měsíců dvakrát stěhovat.

Agentura EASA v souhrnu tvrdila, že dočasný zaměstnanec získává právo na příspěvek na usídlení až poté, co úspěšně dokončí zkušební období. Agentura rovněž připomněla, že stěžovatel podepsal dvě prohlášení, která ho informovala o tom, že se příspěvky na usídlení vyplácejí předem pod podmínkou, že je dotčená osoba vrátí, pokud nebude do funkce jmenována. Z důvodu lepší srozumitelnosti změnila EASA formuláře s prohlášením o příspěvku na usídlení tak, aby do nich bylo zahrnuto i nedobrovolné ukončení pracovního poměru. Agentura chápala, že je pro zaměstnance obtížné, když se musejí stěhovat nejdříve do Bruselu a pak do Kolína nad Rýnem, ale stěžovateli byly uhrazeny veškeré platby a příspěvky, na něž měl podle zákona nárok, takže získal náhradu za své velké výdaje spojené se stěhováním.

Veřejný ochránce práv zaznamenal, že agentura EASA zaplatila stěžovateli příspěvek na usídlení před ukončením zkušebního období, tedy ve chvíli, kdy na ni podle vlastní analýzy agentury EASA neměl nárok. Rovněž vzal na vědomí, že agentura EASA v podstatě připustila, že prohlášení podepsaná stěžovatelem uváděla povinnost vrátit příspěvek pouze v případě dobrovolné rezignace, nikoli v případě nedobrovolného ukončení pracovního poměru. Podle názoru veřejného ochránce práv tedy agentura EASA poskytla neúplné informace, které mohly stěžovatele uvést v omyl. I když zavedená judikatura stanoví, že se předpokládá, že úředníci znají svá práva a povinnosti, neznamená to, že orgány a instituce Společenství mohou poskytovat zavádějící informace.

Veřejný ochránce práv proto navrhl, aby agentura EASA jako smírné řešení zvážila, zda nezruší alespoň částečně požadavek na vrácení příspěvku na usídlení.

Ve své odpovědi agentura EASA trvala na tom, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. Nicméně „s ohledem na jedinečnou povahu tohoto případu a s nejvyšší úctou k názoru veřejného ochránce práv“, EASA souhlasila s návrhem smírného řešení a zrušila požadavek na vrácení příspěvku na usídlení v plném rozsahu.

3.4 PŘÍPADY UZAVŘENÉ S KRITICKOU POZNÁMKOU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

3.4.1 Evropský parlament

PŘÍSTUP K SEZNAMŮM UCHAZEČŮ VE VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1919/2005/GG na Evropský parlament

Stěžovatel, úředník Evropského parlamentu, podal přihlášku na tři volná místa, která parlament inzeroval. Poté požádal o přístup k seznamům vhodných uchazečů v těchto výběrových řízeních, z nichž byli všichni buď úředníky Parlamentu, nebo úředníky jiných orgánů Společenství. Parlament mu umožnil částečný přístup k seznamům. Na poskytnutých kopiích však byla jména všech uchazečů vymazána, kromě jména samotného stěžovatele. Stěžovatel tvrdil, že názor Parlamentu, že podle pravidel ochrany údajů je třeba chránit soukromí a integritu uchazečů, je chybný.

Parlament uvedl, že zveřejnění jmen dalších uchazečů by mohlo vést k profesním problémům dotčených osob, pokud by nebyly jmenovány na dotčené místo, zvláště z hlediska budoucího kariérního postupu. Dále uvedl, že vzhledem ke lhůtě pro vyřizování žádostí o přístup k dokumentům nebylo možné požádat všechny žadatele, zda souhlasí s uvedením svých jmen.

Parlament nicméně navrhl, aby ty tři orgány, na něž se vztahují právní předpisy o přístupu k dotčeným dokumentům (Komise, Rada a samotný Parlament), přijaly společný postoj k přístupu k seznamům uchazečů ve výběrových řízeních.

Veřejný ochránce práv tuto iniciativu přivítal. V souvislosti se sporným případem zaujal veřejný ochránce práv stanovisko, že odmítnutí zveřejnit jména žadatelů nebylo v případě uchazečů z orgánů a institucí Společenství oprávněné. Vzhledem k tomu, že služební řád stanoví povýšení podle zásluh a výslovně počítá s přesuny úředníků mezi orgány a uvnitř nich, dopustila by se nadřízená osoba protiprávního jednání, pokud by některého úředníka znevýhodnila z důvodu, že požádal o jiné místo. Navíc vzhledem ke známé politice Parlamentu spočívající v podpoře mobility veřejný ochránce práv poznamenal, že by ho velmi překvapilo, kdyby některý úředník byl v takové situaci skutečně znevýhodněn.

Pokud by navíc zveřejnění seznamů skutečně mohlo ohrozit soukromí uchazečů, měl veřejný ochránce práv za to, že by bylo vhodné zeptat se jich před vydáním rozhodnutí na jejich názor. Jelikož dotčené seznamy obsahovaly jména 35 uchazečů a jelikož bylo možno předpokládat, že lze všechny uchazeče kontaktovat pomocí e-mailu, nechápal veřejný ochránce práv, proč je nebylo možné konzultovat v příslušné lhůtě.

Veřejný ochránce práv proto vyzval ve svém návrhu doporučení Parlament, aby znovu zvážil požadavek stěžovatele. Parlament tento návrh doporučení neprovedl.

Vzhledem k tomu, že Parlament uznal, že tato otázka vyžaduje další pozornost, a vzhledem k tomu, že stále probíhala diskuse mezi orgány na toto téma, uzavřel veřejný ochránce práv tento případ kritickou poznámkou. Veřejný ochránce práv zdůraznil, že tento závěr nevylučuje možnost danou záležitostí znovu přezkoumat ve světle závěrů, k nimž dané orgány dospějí.

3.4.2 Rada Evropské unie

VYŘIZOVÁNÍ ŽÁDOSTI O INFORMACE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 817/2006/TNna Radu Evropské unie

Stěžovatel se spojil telefonicky s Radou a ptal se, zda má Rada povinnost nebo možnost vyjádřit svou podporu Dánsku v jeho neshodách s několika muslimskými zeměmi. Stěžovatel si přál hovořit s vysokým představitelem pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a generálním tajemníkem Rady EU panem SOLANOU a byl spojen se sekretářkou, která mu sdělila, že s panem SOLANOU hovořit nemůže. Sekretářka mu řekla, že danou otázku nelze snadno zodpovědět, a spojila ho se zaměstnancem odpovědným za kontakty s tiskem. Tento zaměstnanec rovněž nebyl schopen na danou otázku odpovědět.

Stěžovatel se obrátil na veřejného ochránce práv s tvrzením, že Rada nejednala v souladu se svou politikou větší otevřenosti a vstřícnosti k občanům.

Podle Rady nebylo nepřiměřené, že úředník tiskového odboru nebyl schopen poskytnout odpověď vyjadřující postoj orgánu. V té době Rada stále diskutovala o svém podrobném postoji k dané záležitosti. Za těchto okolností si Rada uměla jen těžko představit, jakou smysluplnou odpověď by mohl stěžovatel dostat.

Veřejný ochránce práv nepovažoval za nepřiměřené, že byl stěžovatel se svou žádostí o informace odkázán na tiskový odbor, neboť tiskový odbor by měl být běžně informován o postoji Rady k různým otázkám. Tiskový odbor však měl stěžovateli vysvětlit, že Rada ještě neformulovala postoj k dané záležitosti, pokud tomu tak bylo. Jestliže tiskový odbor neměl nezbytné informace, aby stěžovateli odpověděl, měl mu poradit, aby zaslal písemnou žádost o informace v souladu s čl. 22 odst. 2 Evropského kodexu řádné správní praxe. Neposkytnutí informací nebo rady stěžovateli v tomto případě představovalo nesprávný úřední postup.

3.4.3 Evropská komise

NESPRAVEDLIVÉ ZACHÁZENÍ S PŘIDĚLENÝMI NÁRODNÍMI ODBORNÍKY

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 495/2003/ELB na Evropskou komisi

Stěžovateli byli manželé, kteří oba pracovali jako přidělení národní odborníci v Komisi. Jejich stížnost se týkala práva manželky na příspěvky. Komise jí přiřkla nižší denní příspěvky, neboť místem jejího předpokládaného pobytu bylo místo, z něž byla přidělena (Brusel). Podle stěžovatelů bylo místem nábory manželky Paříž, a měla tedy dostat plné denní příspěvky.

Ve svém stanovisku Komise vysvětlila, že podle článku 20 rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 2002, kterým se řídí přidělování těchto příspěvků, je hlavním místem pobytu manžela Brusel. Místem předpokládaného pobytu manželky je tedy rovněž Brusel, a má tedy nárok pouze na snížené denní příspěvky.

Poté, co porovnal francouzskou a anglickou verzi rozhodnutí Komise, navrhl veřejný ochránce práv smírné řešení. Navrhl, aby Komise zvážila možnost, že by manželce zaplatila (i) plné denní příspěvky, na něž měla nárok podle francouzské verze článku 17, a (ii) další paušální příspěvky, na něž měla nárok podle anglické i francouzské verze článku 18.

Komise tento návrh zamítla. Měla za to, že záměrem autora rozhodnutí bylo zamezit vyplácení vyšších příspěvků, pokud byl odborník přidělen do místa, kde byl již jeho partner usídlen. Komise připustila, že ve francouzské verzi rozhodnutí se vyskytla chyba v překladu, ale měla za to, že tato chyba nemohla být základem pro zákonné právo a nepředstavovala nesprávný úřední postup.

V únoru 2004 přijala Komise nové rozhodnutí, které změnilo francouzský i anglický text tak, aby uskutečnila to, o čem tvrdila, že bylo jejím záměrem již v rozhodnutí z roku 2002.

V prosinci 2005 zaslal veřejný ochránce práv dopis odpovědnému komisaři se žádostí o to, aby se osobně zasadil o nalezení uspokojivého výsledku stížnosti, a navrhl mu, že by tento výsledek mohl mít podobu platby *ex gratia* stěžovatelům. Komisař zaujal ve své odpovědi stanovisko, že si Komise platná pravidla vyložila správně a návrh veřejného ochránce práv odmítl.

Veřejný ochránce práv měl za to, že Komise jednala nespravedlivě, neboť se ke stěžovatelům chovala v podstatě tak, jakoby k příslušnému datu platilo nové rozhodnutí, nikoli rozhodnutí původní. To byl nesprávný úřední postup a veřejný ochránce práv učinil kritickou poznámku. Vyjádřil navíc lítost, že Komise nevyužila příležitost ukázat svůj závazek vůči zásadám řádné správy. Veřejný ochránce práv oznámil svůj záměr prozkoumat společně s příslušným komisařem, jak by bylo možno co nejlépe prosazovat kulturu služeb v dotčeném generálním ředitelství.

PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM: POPLATKY PODLE VNITROSTÁTNÍHO PRÁVA A DŮVODY PRO ODMÍTNUTÍ ČÁSTEČNÉHO PŘÍSTUPU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 617/2003/IP na Evropskou komisi

Stěžovatel požádal Komisi o přístup k určitým dokumentům podle nařízení 1049/2001⁹. Komise žádost odmítla na základě toho, že by jejich *zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby* (čl. 4 odst. 2 první odrážka tohoto nařízení).

Poté, co veřejný ochránce práv zvážil podání stěžovatele a Komise, vypracoval návrh doporučení, v němž uvedl, že by Komise měla buď znovu zvážit své rozhodnutí a umožnit přístup k těm dokumentům nebo jejich částem, na něž se nevztahuje výše uvedená výjimka, nebo poskytnout dostatečně podrobné vysvětlení, které ukáže, že se tato výjimka vztahuje na některé nebo všechny dokumenty nebo na jejich části.

Komise ve svém podrobném stanovisku uznala, že určitá část dokumentů požadovaných stěžovatelem byla podle italského práva veřejnými dokumenty. Jelikož však v Itálii nebyly veřejnosti k dispozici zdarma, zaujala Komise stanovisko, že by bylo nevhodné a v rozporu se zásadou loajální spolupráce mezi tímto orgánem a dotčeným členským státem, aby stěžovateli poskytla kopie příslušných dokumentů zdarma. Komise proto navrhla, že jako spravedlivé řešení umožní stěžovateli nahlédnout do příslušných dokumentů ve Společném výzkumném středisku v Ispře.

Co se týče možnosti umožnit částečný přístup k ostatním dokumentům, uvedla Komise, že prozkoumání příslušné dokumentace stránku po stránce a výběr jejích omezených částí by představovalo naprosto nepřiměřenou administrativní zátěž a že veřejný zájem na získání přístupu k neúplným částem dokumentů nemůže ospravedlnit administrativní práci s tím spojenou.

Veřejný ochránce práv nepokládal postoj Komise za přesvědčivý. Jelikož však měl za to, že nebylo zřejmé, jaké opatření by měl Evropský parlament přijmout, aby veřejnému ochránci práv a stěžovateli pomohl, dospěl k závěru, že není vhodné předkládat zvláštní zprávu, a případ uzavřel dvěma kritickými poznámkami. Veřejný ochránce práv poukázal zvláště na to, že nařízení 1049/2001 neobsahuje výjimku, která by Evropskou unii zavazovala k tomu, aby odmítala umožnit přístup

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

k dokumentům pouze z toho důvodu, že se v dotčeném členském státě dokumenty neposkytují zdarma. Rovněž připomněl, že Soud prvního stupně rozhodl, že orgány mohou v určitých případech stanovit, že veřejný zájem na získání částečného přístupu k požadovaným dokumentům vyvažuje pracovní zátěž s tím spojenou. Veřejný ochránce práv však také poznamenal, že Soud prvního stupně podmínil tuto zásadu konkrétním a individuálním prostudováním dotčených dokumentů. V současném případě zřejmě nebylo žádné takové konkrétní a individuální prostudování provedeno.

ZAMÍTNUTÍ UHRADIT VÝDAJE ZA PRÁVNÍ SLUŽBY

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1537/2003/ELB (důvěrné) na Evropskou komisi

Stěžovatel byl dočasným zaměstnancem Komise. Bylo proti němu zahájeno disciplinární řízení a následně byl zproštěn obvinění, které proti němu bylo vzneseno. Po zproštění obvinění požadoval stěžovatel odškodnění včetně uhrazení nákladů na přípravu vlastní obhajoby.

Podle Komise neměl stěžovatel nárok na náhradu výdajů za právní služby, neboť disciplinární řízení proti němu se nedostalo před disciplinární komisi.

Poté, co veřejný ochránce práv zvážil stanovisko stěžovatele a Komise, podal návrh na smírné řešení, v němž navrhl, že vzhledem k závažnosti obvinění vznesených vůči stěžovateli a časové lhůtě, která uplynula před rozhodnutím Komise neobracet se na disciplinární komisi, by Komise mohla zvážít, že stěžovateli nahradí přiměřené výdaje, které mu vznikly v souvislosti s jeho obhajobou během disciplinárního řízení.

V odpovědi na návrh veřejného ochránce práv zaujala Komise názor, že bez ohledu na závažnost obvinění vznesených vůči stěžovateli a časové lhůtě, která uplynula před rozhodnutím Komise neobracet se na disciplinární komisi, jí služební řád nedovoluje uhradit přiměřené výdaje, které stěžovateli vznikly v souvislosti s jeho obhajobou.

V listopadu 2005 zaslal veřejný ochránce práv dopis odpovědnému komisaři se žádostí o to, aby se osobně zasadil o nalezení uspokojivého výsledku stížnosti. Dotčený komisař ve své odpovědi zopakoval, že Komise nemá stejný názor na výklad služebního řádu jako veřejný ochránce práv, a návrh zamítl.

Veřejný ochránce práv měl za to, že služební řád Komisi nebrání, aby pozitivně reagovala na jeho návrh zvážít uhrazení přiměřených výdajů, které stěžovateli vznikly v souvislosti s jeho obhajobou, a to prostřednictvím platby *ex gratia*. Veřejný ochránce práv tedy došel k závěru, že se Komise dopustila nesprávného úředního postupu, když odmítla uhradit stěžovateli výdaje bez ohledu na závažnost obvinění vznesených vůči němu a časové lhůtě, která uplynula před rozhodnutím Komise neobracet se na disciplinární komisi.

Vzhledem k tomu, že Komise odmítla nejen návrh na smírné řešení, ale i další iniciativu vedoucí k řešení případu, která byla osobně určena odpovědnému komisaři, měl veřejný ochránce práv za to, že by nemělo smysl vypracovávat návrh doporučení. Veřejný ochránce práv rovněž zaujal názor, že možné následky tohoto nesprávného úředního postupu nebyly natolik závažné, aby byly důvodem pro vypracování zvláštní zprávy pro Evropský parlament. Veřejný ochránce práv tedy případ uzavřel kritickou poznámkou.

Veřejný ochránce práv rovněž vyjádřil lítost, že příslušné generální ředitelství Komise nevyužilo příležitost ukázat svůj závazek vůči zásadám řádné správy, a oznámil svůj záměr prozkoumat společně s příslušným komisařem, jak by bylo možno v dotčeném generálním ředitelství co nejlépe prosazovat kulturu služeb.

Poznámka: Tato stížnost byla vznesena jak vůči Komisi, tak vůči úřadu OLAF. Ze šetření veřejného ochránce práv nicméně jasně vyplynulo, že za podstatné otázky, které byly vzneseny, je odpovědná pouze samotná

Komise. Návrh veřejného ochránce práv na smírné řešení a kritická poznámka při závěrečném rozhodnutí byly tedy určeny pouze Komisi, nikoli úřadu OLAF.

ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU KE ZPRÁVĚ O AUDITU - 2

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1764/2003/ELB na Evropskou komisi

Stěžovatel požádal Komisi, aby mu poskytla přístup ke zprávě o auditu týkající se Nigeru. Získal pouze částečný přístup k dokumentu (k výňatkům z vnitrostátních právních předpisů). Stěžovatel tvrdil, že odmítnutím přístupu ke zbývajícím částem zprávy o auditu Komise nedodržela nařízení 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům¹⁰. Tvrdil, že tento dokument by mu měl být zpřístupněn.

Komise argumentovala tím, že zamítnutí přístupu ke zbývajícím částem zprávy o auditu je opodstatněné, jelikož zveřejnění by ohrozilo ochranu účelu auditů a ochranu veřejného zájmu, pokud jde o mezinárodní vztahy. Kromě toho se na oddíly obsahující osobní údaje vztahovala další výjimka ve smyslu nařízení 1049/2001.

Veřejný ochránce práv navrhl smírné řešení s přihlédnutím k tomu, že vzhledem k výjimce týkající se ochrany účelu auditů Komise neprokázala oprávněnost omezit přístup veřejnosti ke zprávě o auditu na základě této výjimky, a pokud jde o ochranu veřejného zájmu v souvislosti s mezinárodními vztahy, neodůvodnila náležitě své zamítnutí zveřejnit ty části zprávy, jejichž zveřejnění sama připustila. Doporučil tudíž, aby Komise zvážila zpřístupnění těch částí zprávy, jejichž zveřejnění sama navrhla.

Ačkoli Komise souhlasila se zpřístupněním části dokumentu, stěžovatel zdůraznil, že materiál, který byl vyškrtnut, představoval v podstatě veškerý zásadní obsah zprávy o auditu.

Veřejný ochránce práv konstatoval, že Komise má rozsáhlé pravomoci, pokud jde o rozhodnutí o zamítnutí přístupu na základě ochrany veřejného zájmu v souvislosti s mezinárodními vztahy. V důsledku toho je rozsah přezkumu veřejného ochránce práv v této souvislosti omezen na ověření toho, zda byly dodrženy procesní předpisy a povinnost uvést důvody, zda byly skutečnosti uvedeny přesně a zda nedošlo k zjevné chybě při posuzování nebo zneužití pravomoci. Pokud jde o povinnost uvést důvody, připomněl veřejný ochránce práv, že ačkoli je na každé dotčené instituci, aby doložila, že se na dokumenty, o jejichž zpřístupnění se usiluje, skutečně vztahují výjimky uvedené v nařízení 1049/2001, nemusí být možné uvést příčiny odůvodňující potřebu utajení u každého jednotlivého dokumentu bez zveřejnění jeho obsahu, čímž výjimka ztratí svůj skutečný účel.

Veřejný ochránce práv konstatoval, že zpráva se týká hloubkového auditu správy Nigeru. Dále uvedl, že podle názoru Komise by plné zveřejnění požadovaného dokumentu mohlo vést ke zhoršení jejích vztahů s Nigerem. Zjistil, že Komise jasně vysvětlila své napadnuté zamítnutí a že toto vysvětlení, třebaže bylo stručné, bylo dostačující s ohledem na skutečnost, že uvedení dalších informací, zejména odkazů na obsah příslušného dokumentu, by negovalo účel výjimky, o níž se opíralo. Veřejný ochránce práv dále zjistil, že napadnuté rozhodnutí nebylo nepříznivě ovlivněno zjevným chybným posouzením, pokud jde o ochranu veřejných zájmů v souvislosti s mezinárodními vztahy. Dospěl k závěru, že v souvislosti s napadnutým zamítnutím Komise poskytnout přístup k částem zprávy o auditu, který požadoval stěžovatel, nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

Stěžovatel rovněž tvrdil, že evidence dokumentů Komise je neúplná, protože při jejím prohledávání našel pouze dva dokumenty týkající se auditu.

¹⁰

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

Komise původně rozhodla, že její evidence dokumentů by měla obsahovat odkazy na dokumenty, které se zásadně týkají její legislativní činnosti. Rozsah evidence se měl postupně rozšiřovat. Ve snaze vyhovět stěžovateli rozhodla Komise o vytvoření seznamu dokumentů, které vlastní v souvislosti s tímto auditem.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že správné finanční řízení je předmětem velkého zájmu veřejnosti a že zprávy o auditu jsou cennými zdroji informací o způsobu, jakým jsou finanční prostředky Společenství využívány. Zásady řádné správy tak vyžadují, aby zprávy o auditu a příslušné dokumenty, které Komise vlastní, měly v uspořádání evidence dokumentů vysokou prioritu. Veřejný ochránce práv poznamenal, že Komise k obsahu své evidence měla pouze obecné poznámky, které nemohou dostatečně vyřešit nedostatky, na něž poukázal stěžovatel. Veřejný ochránce práv zjistil, že evidence dokumentů Komise je nedostatečná, pokud jde o dokumenty týkající se dotyčného auditu. To bylo případem nesprávného úředního postupu. Veřejný ochránce práv učinil kritickou poznámku.

NEZODPOVĚZENÍ STÍŽNOSTI PODANÉ PODLE ČL. 90 ODS. 2 SLUŽEBNÍHO ŘÁDU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2227/2004/MF na Evropskou komisi

Dne 14. března 2003 podal stěžovatel stížnost podle čl. 90 odst. 2 na rozhodnutí Komise, které se týkalo jeho cestovních výdajů na služební cestě. Vzhledem k tomu, že tato stížnost nebyla nikdy postoupena odpovědným službám, podal stěžovatel Komisi dne 19. srpna 2003 další stížnost. Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že Komise mu neposkytla odůvodněnou odpověď na jeho stížnost podle čl. 90 odst. 2.

Komise argumentovala, že opomenutí odpovědět na stížnost podle čl. 90 odst. 2 považuje za nepřímou přijaté rozhodnutí o jejím zamítnutí.

Vzhledem ke svému postoji z předchozích případů, podle kterého je řádnou správnou praxí orgánu oprávněného ke jmenování odpovědět přímo na všechny stížnosti podle čl. 90 odst. 2, pokládal veřejný ochránce práv opomenutí Komise poskytnout odůvodněnou odpověď na stížnost stěžovatele za případ nesprávného úředního postupu.

Veřejný ochránce práv proto adresoval Komisi návrh doporučení, podle kterého by Komise měla poskytnout odůvodněnou odpověď na stížnost stěžovatele podle čl. 90 odst. 2.

Ve svém podrobném stanovisku se Komise odvolávala na své omezené zdroje a argumentovala tím, že možnost implicitně zamítnout odvolání má zajistit manévrovací prostor s cílem stanovit v tomto ohledu priority řádné správy. Komise dále tvrdila, že vzhledem k tomu, že možnost nepřímého rozhodování o zamítnutí odvolání je stanovena ve služebním řádu a ve vnitrostátních právních systémech některých členských států, nelze uplatnění této možnosti považovat za nesprávný úřední postup. Dodala, že během posledních dvou let přijala pět nepřímých rozhodnutí o zamítnutí stížností z celkového počtu 1 211 stížností podle čl. 90 odst. 2. Komise dále tvrdila, že důvody rozhodnutí byly uvedeny v samotném rozhodnutí o výdajích na služební cestu.

Vzhledem k tomu, že Komise odmítla přijmout návrh doporučení, pokládal veřejný ochránce práv za nutné zdůraznit toto:

Řádnou správnou praxí orgánu oprávněného ke jmenování je odpovědět na stížnosti podle čl. 90 odst. 2 přímo. Ve svém podrobném stanovisku se Komise nezabývala důvody, o které se návrh doporučení opíral. Mimořádně malý počet nepřímých zamítavých rozhodnutí, jak se zdá, potvrzuje, že omezené zdroje Komise ji nepřiměly k tomu, aby upustila od vydávání přímých odpovědí na tyto stížnosti. Mimoto, ačkoli by se mohlo akceptovat, že Komise by měla mít možnost stanovit si priority v souvislosti se stížnostmi, které jí byly podány podle čl. 90 odst. 2, nestává se tím její rozhodnutí neodpovědět z jakéhokoli důvodu určitému stěžovateli slučitelným se zásadami řádné správy. Pojem nesprávného úředního postupu, jak potvrdila judikatura soudů Společenství, je

širší než pojem nezákonnosti. Očividně nestačilo, že v rozhodnutí Komise týkajícím se cestovních výdajů stěžovatele na jeho služební cestě byly uvedeny důvody, o něž se opíralo. Pokud se Komise domnívala, že toto rozhodnutí bylo správné a obsahovalo všechna nezbytná vysvětlení, muselo být pro ni ze všeho nejsnadnější přijmout odůvodněné rozhodnutí o stížnosti podle čl. 90 odst. 2. Vzhledem k tomu, že Komise nebyla schopná vyřešit řádně první stížnost stěžovatele podle čl. 90 odst. 2, měla být odpověď na jeho druhou stížnost podle čl. 90 odst. 2 ze dne 19. srpna 2003 o to potřebnější.

Veřejný ochránce práv proto znovu zopakoval své stanovisko, že podle zásad řádné správy musí správa poskytnout písemnou odpověď na stížnosti podle čl. 90 odst. 2 a že tato odpověď musí být poskytnuta ve čtyřměsíční lhůtě, která je stanovena v uvedeném ustanovení. Opomenutí Komise tak v tomto případě učinit bylo případem nesprávného úředního postupu.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve svých připomínkách ke stanovisku Komise uvedl, že nepovažuje za užitečné pokračovat v šetření jeho stížnosti, dospěl veřejný ochránce práv k závěru, že není vhodné podávat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Veřejný ochránce práv proto případ uzavřel s kritickou poznámkou.

DISKRIMINACE PŘI VYŘIZOVÁNÍ PŘIHLÁŠKY A NEUMOŽNĚNÍ PŘÍSTUPU K DOKUMENTŮM

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2437/2004/GG na Evropskou komisi

V roce 2003 zveřejnila Komise výzvu k předkládání návrhů v rámci programu Leonardo da Vinci. Žadatelé měli předložit předběžné návrhy, které Komise posoudila za pomoci externích odborníků. Žadatelům, jejichž předběžné návrhy byly vybrány, byly zaslány připomínky a návrhy externích odborníků a byli vyzváni, aby předložili podrobné návrhy.

Komise informovala stěžovatele, že jeho předběžný návrh nemohl být vybrán, neboť nedodržel časovou lhůtu. Komise později uznala, že se dopustila chyby. Aby tuto chybu napravila, vyzvala stěžovatele k předložení podrobného návrhu. Stěžovatel tuto výzvu přijal. V červnu 2004 ho však Komise informovala, že jeho projekt nebyl vybrán k financování.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatel tvrdil, že byl diskriminován, neboť neměl tu výhodu spočívající v připomínkách externích odborníků, aby mohl vylepšit svůj předběžný návrh. Stěžovatel vznesl nárok na odškodnění ve výši více než 11 000 EUR. Tvrdil dále, že Komise nenaložila řádně s jeho žádostí o přístup k dokumentům.

Veřejný ochránce práv měl za to, že Komise jednala rychle a konstruktivně, když byla upozorněna na dotčenou chybu. Nezajistila však, aby bylo se stěžovatelem zacházeno stejným způsobem jako s ostatními žadateli, kteří byli vyzváni k předložení podrobných návrhů. Veřejný ochránce práv tedy vypracoval návrh doporučení, v němž Komisi vyzval, aby stěžovateli nabídla spravedlivé odškodnění, které by mohlo být mnohem nižší než požadovaná částka. Veřejný ochránce práv rovněž doporučil, aby se Komise zabývala žádostí stěžovatele o přístup k dokumentům v plném rozsahu, z procesního i hmotněprávního hlediska.

Ve svém podrobném stanovisku Komise mezi jinými uvedla, že stěžovatel výslovně odmítl zhodnocení svého předběžného návrhu, takže tedy neexistuje žádný důvod, proč by měl požadovat odškodnění. Komise rovněž zpřístupnila další dokumenty ze svého spisu.

Veřejný ochránce práv nepokládal argument Komise za přesvědčivý, zejména proto, že bylo zřejmé, že pouhé svolení předložit podrobný návrh nestačí k tomu, aby se zajistilo rovné zacházení. Ve svém vyjádření k podrobnému stanovisku Komise nicméně stěžovatel vysvětlil, že jediný postup, který by byl správný a možný za daných okolností, by bylo přistoupit ke zcela novému zveřejnění příslušné části výzvy k předkládání návrhů. Veřejný ochránce práv tedy došel k závěru, že předložení podrobného návrhu je třeba považovat za záměrné a informované rozhodnutí

stěžovatele přijmout riziko, že tento postup nemusí vést k uspokojivému výsledku. Veřejný ochránce práv měl tudíž za to, že již neexistuje žádný základ pro nárok na odškodnění.

Co se týče přístupu k dokumentům, stále nebylo jasné, zda Komise zpřístupnila stěžovateli veškeré dokumenty obsažené ve spise, který se ho týkal. Veřejný ochránce práv proto požádal Komisi, aby znovu zvážila příslušné otázky. Komise odpověděla, že neexistuje žádný zvláštní spis týkající se žádosti stěžovatele, kterou reagoval na výzvu k předkládání návrhů, a že všechny příslušné dokumenty byly zpřístupněny.

Veřejný ochránce práv zaujal názor, že vzhledem ke zvláštním okolnostem případu není třeba vypracovávat kritickou poznámku o diskriminaci, ke které došlo. Učinil však kritické poznámky ohledně nakládání se žádostí o přístup k dokumentům, jak z hlediska hmotněprávního, tak procesního.

NEMOŽNOST DOSÁHNOUT NÁPRAVY V EVROPSKÝCH ŠKOLÁCH

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3403/2004/GG na Evropskou komisi

Syn stěžovatelů navštěvoval evropskou školu v Bruselu až do roku 2003, kdy složil závěrečnou zkoušku. V písemné zkoušce z němčiny mu učitel dal 9,5 bodů („výbornou“). Jelikož mu ale druhý zkoušející dal pouze 5,5 bodů („nedostatečnou“), byl povolán třetí zkoušející, který stanovil konečnou známku na 6 bodů.

Stěžovatelé se odvolali, ale Rada pro stížnosti dotčené evropské školy měla za to, že není kompetentní danou věc řešit. Tvrdila, že článek 27 Úmluvy o statutu evropských škol, která platí od roku 2002, sice s takovými odvoláními počítá, nicméně současná prováděcí ustanovení neumožňují podat odvolání v takovém případě, jako je tento.

Stěžovatelé se tedy obrátili na veřejného ochránce práv. Vzhledem k tomu, že evropské školy nepatří mezi orgány ani instituce Společenství, muselo se jeho šetření zaměřit na úlohu Komise. Stěžovatelé zdůrazňovali, že Komise je povinna zajistit jejich právo na korektní postup.

V únoru 2005 byla přijata nová prováděcí ustanovení. Rada pro stížnosti nicméně opět zamítla případ stěžovatelů, neboť nová ustanovení nebylo možno použít se zpětnou platností.

Po neúspěšném pokusu o dosažení smírného řešení vypracoval veřejný ochránce práv návrh doporučení, v němž Komisi vyzval, aby zajistila předložení návrhu na změnu prováděcích ustanovení Nejvyšší radě evropských škol, aby Rada pro stížnosti mohla prozkoumat případ stěžovatelů.

Komise ve své odpovědi poukázala na to, že evropské školy informovala o tom, že vůči tomuto návrhu neexistují žádné právní námitky. Dodala, že přípravný výbor Nejvyšší rady o této otázce následně diskutoval, ale k její velké lítosti rozhodl, že nepodpoří žádný návrh vedoucí ke změně současného stavu. Komise se domnívala, že udělala vše, co bylo možné.

Veřejný ochránce práv přivítal konstruktivní a vytrvalé úsilí Komise o pomoc stěžovatelům. Zaujal nicméně názor, že význam zapojení Komise do systému evropských škol je takový, že Komise musí hrát aktivní úlohu, aby zajistila, že evropské školy budou dodržovat zásady řádné správy.

Veřejný ochránce práv připomněl, že nezbytná změna příslušných prováděcích ustanovení byla zaměřena pouze na to, aby byly zajištěny praktické účinky článku 27 úmluvy ode dne, kdy úmluva vstoupila v platnost. Nebyl tedy žádný zřejmý důvod, který by Nejvyšší radě bránil přijmout takovouto změnu.

Veřejný ochránce práv měl za to, že vzhledem k jasné povaze nedostatku a významu dané záležitosti měla Komise trvat na tom, aby Nejvyšší rada návrh projednala. Jelikož to Komise neučinila, připojil veřejný ochránce práv kritickou poznámku.

Vzhledem k tomu, že nová prováděcí ustanovení vstoupila v platnost v roce 2005 a že počet osob, kterých se tento problém týká, je tedy zřejmě velmi omezený, nepovažoval veřejný ochránce práv za vhodné vypracovávat o daném případě zvláštní zprávu pro Evropský parlament. Podobné otázky však vyvstaly ve dvou dalších případech, které veřejný ochránce práv stále projednává (2153/2004/MF a 3323/2005/WP) a jejichž výsledek není předem rozhodnutý na základě současného rozhodnutí.

Stěžovatelé informovali veřejného ochránce práv, že jsou spokojeni s tím, jak s případem naložil, a že doufají, že Komise na toto rozhodnutí upozorní evropské školy.

Komise následně informovala veřejného ochránce práv, že vzhledem k důležitosti dané věci požádala generálního tajemníka evropských škol, aby dal rozhodnutí veřejného ochránce práv na program jednání Nejvyšší rady. Dále veřejného ochránce práv informovala o tom, že evropské školy přijaly Kodex řádné správní praxe (k dispozici na webové stránce evropských škol).

ZAMÍTNUTÍ PŘÍSTUPU K PODÁNÍ KOMISE VE SPORU PŘED POROTOU SVĚTOVÉ OBCHODNÍ ORGANIZACE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 582/2005/PB na Evropskou komisi

Organizace *Přátelé země* nedostala přístup k druhému podání Komise předloženému porotě Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“). Spor vznikl na základě stížnosti Spojených států a spol. v souvislosti s přístupem Evropského společenství ke komerčnímu využívání biotechnologií (geneticky modifikovaných organismů). Podle stěžovatele Komise porušila nařízení 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům¹¹. Ve svém stanovisku Komise tvrdila, že „postupy WTO pro řešení sporů se musejí přizpůsobit soudnímu řízení“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, podle kterého „odepřou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany: (...) - soudního řízení (...)“.

Veřejný ochránce práv připomněl, že výjimky týkající se přístupu veřejnosti se musejí vykládat a uplatňovat důsledně. Úvaha, že „soudní řízení“ podle čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení 1049/2001 zahrnuje i postupy pro řešení sporů, které se musejí přizpůsobit soudnímu řízení, představuje nepřipustně široký výklad. Vedle toho Komise neprokázala, že zákonodárce Společenství měl v úmyslu zahrnout do výrazu „soudní řízení“ v nařízení 1049/2001 i jiné postupy řešení sporů. Vzhledem k tomu zaujal veřejný ochránce práv stanovisko, že Komise své zamítnutí přístupu neodůvodnila dobře, a učinil kritickou poznámku.

Pokud jde o požadavek stěžovatele, aby se v budoucnosti podání Komise zveřejňovala v době, kdy jsou předkládána porotě WTO, veřejný ochránce práv zejména konstatoval, že jeho zjištění výše uvedeného nesprávného úředního postupu samo o sobě neznamená, že by Komise měla být všeobecně povinna zveřejňovat či jinak sdělovat třetím stranám svá podání ve sporech WTO ve stádiu řízení, na které poukazoval stěžovatel.

ZVLÁŠTNÍ PRAVIDLA PRO UDĚLOVÁNÍ VOLNA NÁRODNÍM ODBORNÍKŮM

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 760/2005/GG na Evropskou komisi

Stěžovatelka pracovala pro Komisi jako přidělený národní odborník. Její žádost o mimořádné volno, aby mohla svědčit u soudu, byla zamítnuta z toho důvodu, že platná pravidla s touto možností pro přidělené národní odborníky nepočítají.

¹¹

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv stěžovatelka tvrdila, že toto odmítnutí je diskriminací, neboť úředníci Společenství mají v těchto situacích nárok na mimořádné volno.

Stanovisko Komise naznačovalo, že za prvé lze jakékoli možné nerovné zacházení vysvětlit objektivními rozdíly mezi úředníky a přidělenými národními odborníky, za druhé že v podstatě nešlo o žádné nerovné zacházení mezi úředníky a přidělenými národními odborníky, jelikož neexistence zvláštního ustanovení, které by těmto odborníkům umožnilo dostat mimořádné volno v takových případech, je kompenzována možností dostat mimořádné volno pod jinými hlavičkami.

Veřejný ochránce práv nepokládal postoj Komise za přesvědčivý, neboť Komise (i) neposkytla uspokojivé vysvětlení, proč by ji stávající rozdíly mezi úředníky a přidělenými národními odborníky měly opravňovat k tomu, aby s nimi zacházela rozdílně při rozhodování o žádostech o mimořádné volno z důvodu svědčení u soudu, a (ii) neprokázala, že by se s úředníky a přidělenými národními odborníky v podstatě zacházelo stejně.

Veřejný ochránce práv navrhl jako smírné řešení, aby Komise zvážila změnu nebo vyjasnění stávajících pravidel tak, aby přidělení národní odborníci mohli dostat mimořádné volno za stejných podmínek jako úředníci, pokud mají svědčit u soudu. Jelikož Komise návrh nepřijala, zopakoval ho veřejný ochránce práv v podobě návrhu doporučení.

Ve svém podrobném stanovisku Komise bez dalšího rozvádění uvedla, že posoudí návrh veřejného ochránce práv v rámci budoucího podrobnějšího zkoumání situace přidělených národních odborníků. Komise poznamenala, že stěžovatelce byl v roce 2006 nicméně udělen jeden den řádného volna navíc.

Veřejný ochránce práv měl za to, že tato odpověď není uspokojivá, neboť nepředstavuje závazek, že návrh doporučení bude proveden.

Jelikož se nezdálo, že by bylo třeba předkládat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu, uzavřel veřejný ochránce práv případ kritickou poznámkou.

Veřejný ochránce práv rovněž vyjádřil lítost nad skutečností, že příslušný útvar Komise nevyužil příležitost ukázat svůj závazek vůči zásadám řádné správy, a oznámil svůj záměr prozkoumat společně s příslušným komisařem, jak by bylo možno v dotčeném generálním ředitelství co nejlépe prosazovat kulturu služeb.

NEDONUCENÍ NĚMECKA PODROBIT SE ROZSUDKU SOUDU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1037/2005/GG na Evropskou komisi

V roce 1998 Německo přijalo „nařízení o předcházení vzniku obalových odpadů a o jejich využití“, kterým se evropská směrnice transponovala do vnitrostátního práva. Podle nařízení byli výrobci a distributoři povinni bezplatně zpětně odebírat prázdné prodejní obaly a využívat je. Za určitých podmínek tato povinnost mohla být splněna účastí v hromadném systému sběru použitých prodejních obalů. Pokud distributoři některých nápojů nebyli součástí takového systému, museli od zákazníků vybírat zálohu na plastové láhve a nádoby. Pokud však nebyly splněny určité podmínky týkající se podílu opakovaně použitelných obalů na trhu, nemohli výrobci už splnit své povinnosti účasti v systému. V takovém případě začaly nápoje v obalech na jedno použití podléhat systému zálohování a individuálního zpětného odběru. Dne 2. července 2002 německé úřady požádaly, aby se od 1. ledna 2003 zálohovaly obaly na jedno použití na minerální vodu, pivo a sycené nealkoholické nápoje.

Po soudním řízení pro porušení povinnosti proti Německu týkajícím se minerálních vod rozhodl Evropský soudní dvůr, že příslušná právní úprava představuje překážku obchodu uvnitř Společenství (věc C-463/01). Zejména rozhodl, že nařízení nestanovilo dostatečně dlouho přechodnou lhůtu.

Ve druhé věci, kterou německý soud podal Soudnímu dvoru (věc C-309/02), Soudní dvůr rozhodl, že změna systému nakládání s obalovými odpady je slučitelná s právem Společenství, pouze pokud v okamžiku změny existuje fungující systém, kterého se dotýční výrobci a distributoři mohou skutečně účastnit.

Ve své stížnosti veřejnému ochránci práv dva právníci jednající za společnosti postižené nařízením tvrdili, že Komise neučinila nezbytné kroky pro to, aby Německo přiměla k podrobení se těmto rozsudkům.

Podle Komise oba rozsudky nestanovily právní základ, aby musela po Německu požadovat zrušení příslušné právní úpravy. V prvním rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že povinné zálohování není slučitelné s právem Společenství pouze z toho důvodu, že bylo zavedeno bez dostatečné přechodné lhůty. Komise se domnívala, že dostatečně dlouhá lhůta do té doby v každém případě už uplynula.

Pokud jde o druhý rozsudek, Komise zastávala názor, že ho v dané věci nelze uplatnit, protože se jednalo o rozhodnutí o předběžné otázce, které uvádělo pouze obecné podmínky týkající se slučitelnosti zálohování s právem Společenství bez posuzování německého systému jako takového. Otázka, zda je německý systém slučitelný s právem Společenství z důvodu nedostatečného zeměpisného pokrytí, byla předmětem jiného soudního řízení pro porušení povinnosti, jímž se Komise zabývala současně. Nebylo tudíž nutné žádné další opatření.

Veřejný ochránce práv připomněl, že k případu nesprávného úředního postupu může dojít, když správa špatně vykládá právní předpis nebo zásadu. V tomto případě byl relevantní článek 228 Smlouvy o ES. Stanovuje, že pokud členský stát nepřijme vhodná opatření, vydá Komise odůvodněné stanovisko a může věc předložit Soudnímu dvoru.

Dle názoru veřejného ochránce práv bylo jasné, že zavedení nového systému musí předcházet přechodná lhůta. Podle něho Komise na podporu svého názoru, že uplynutí času *po* zavedení způsobilo, že rozhodnutí Soudního dvora přestalo platit, nepředložila žádné přesvědčivé právní argumenty. Zdálo se, že argumenty, o které se opírala, byly motivovány účelností.

Pokud jde o druhý rozsudek Soudního dvora, bylo podle veřejného ochránce práv tvrzení, že Komise nezajistila, aby se Německo podrobilo tomuto rozsudku, zjevně neopodstatněné, jelikož se jednalo o rozhodnutí o předběžné otázce ohledně výkladu Smlouvy. Zjistil však, že rozsudek se jasně vztahoval na německé nařízení a stanovoval podmínky, které musí splnit.

Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že dokonce i za předpokladu, že dostatečná přechodná lhůta již uplynula, by postoj Komise, že není zapotřebí žádného dalšího opatření týkajícího se podrobení se prvním rozsudku, mohl být opodstatněný, pouze pokud by sama zajistila fungující systém, otevřený všem zainteresovaným společnostem. Komise však již dříve došla k závěru, že žádný takový systém nebyl vytvořen. Dále připustila, že tato otázka je stále posuzována v souvislosti s jiným soudním řízením pro porušení povinnosti. Veřejný ochránce práv proto pokládal postoj Komise za sporný.

Dospěl k závěru, že Komise nesprávně vyložila své povinnosti podle článku 228 Smlouvy o ES tím, že neposkytla přesvědčivé argumenty dokládající, že nebylo třeba žádných dalších kroků pro donucení Německa podrobit se rozhodnutím Soudního dvora.

Vzhledem ke skutečnosti, že jedno ze soudních řízení pro porušení povinnosti týkající se německého nařízení stále probíhalo, domníval se, že v kontextu tohoto řízení by Komise mohla přihlídnout k jeho názorům vyjádřeným v kritické poznámce.

PŘÍSTUP K DOKUMENTŮM TÝKAJÍCÍM SE PŘIDĚLOVÁNÍ POVOLENEK NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1463/2005/TN na Evropskou komisi

Stížnost se týkala odmítnutí Komise umožnit přístup k dokumentům vztahujícím se k národním plánům pro přidělování povolenek na emise skleníkových plynů, které Komisi zaslaly Spojené království, Francie a Slovensko. Komise odepřela přístup k dotčeným dokumentům na základě čl. 4

odst. 2 třetí odrážky a čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce nařízení 1049/2001¹² o přístupu veřejnosti k dokumentům s tvrzením, že její jednání s členskými státy stále probíhají a že přístup k dotčeným dokumentům by ohrozil její vyjednávací pozici.

Stěžovatel tvrdil, že všechny národní alokační plány musejí být posuzovány jednotlivě a bez volného uvážení, takže postoj Komise k jednomu tomuto plánu nemůže ovlivnit její postoj k jinému plánu. Stěžovatel tvrdil, že mu Komise neoprávněně odepřela přístup k dotčeným dokumentům.

Ve svém stanovisku Komise uvedla, že posuzování národních alokačních plánů má podobu šetření, jehož účelem je stanovit, zda tyto plány splňují směrnici 2003/87¹³ o obchodování s emisemi skleníkových plynů. Tento postup vyžaduje rozsáhlá jednání s cílem najít řešení, které by odpovídalo právním předpisům Společenství a bralo v úvahu zvláštní situaci dotčeného členského státu.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že stěžovateli byl umožněn přístup k požadovaným dokumentům poté, co byl dokončen proces schvalování národních alokačních plánů pro všechny členské státy. Co se však týče toho, že Komise odepřela přístup k těmto plánům během probíhajících jednání, veřejný ochránce práv zdůraznil, že zásady řádné správy vyžadují, aby byly poskytnuty platné a přesvědčivé argumenty.

Čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení 1049/2001 se týká dokumentů, které orgán vypracoval k vnitřnímu použití. Dokumenty, jichž se týkala žádost o přístup, byly sděleními, která byla zaslána orgánům určitých členských států a od těchto orgánů obdržena. Podle názoru veřejného ochránce práv je tedy nebylo možno považovat za dokumenty určené k vnitřnímu použití.

Podle čl. 4 odst. 2 nařízení je odepření přístupu možné pouze tehdy, pokud je možno stanovit, že by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany účelů vyšetřování. Účelem vyšetřování v této souvislosti bylo zajistit, aby byly národní alokační plány členských států v souladu s právními předpisy Společenství. Aby byla výjimka uvedena v čl. 4 odst. 2 platná, musela by Komise stanovit, že zpřístupnění dotčených dokumentů naruší tento účel. Komise tak neučinila. Veřejný ochránce práv tedy došel k závěru, že Komise neoprávněně odmítla přístup k dokumentům během probíhajících jednání a že toto odmítnutí představovalo nesprávný úřední postup. Veřejný ochránce práv učinil v tomto směru kritickou poznámku.

NESCHOPNOST VYSVĚTLIT NEGATIVNÍ HODNOCENÍ ZAMĚSTNANKYNĚ AGENTURY

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 163/2006/MHZ na Evropskou komisi

Úředník Komise zaslal dopis Evropské agentuře pro životní prostředí (EEA) o problémech týkajících se spolupráce Komise s pracovní skupinou EEA, za níž byla stěžovatelka odpovědná. Podle stěžovatelky, která byla následně propuštěna, byl dopis odeslán na žádost jejího nadřízeného s cílem předložit proti ní důkazy. Stěžovatelka napsala Komisi a požádala o vysvětlení. Jelikož jí Komise neodpověděla, obrátila se stěžovatelka na veřejného ochránce práv.

Komise potvrdila, že stěžovatelka nedostala odpověď na svůj dopis, a projevila nad touto skutečností lítost. Zaujala nicméně názor, že by nebylo vhodné, aby vstupovala do diskuse s jednotlivými zaměstnanci nebo bývalými zaměstnanci agentury EEA o svých kontaktech s agenturou. Z tohoto důvodu nebyla Komise v podstatě schopna odpovědět na žádost stěžovatelky o informace.

¹²

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. 2001 L 145, s. 43.

¹³

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES, Úř. věst. 2003 L 275, s. 32.

Ve svém vyjádření stěžovatelka uvedla, že očekávala, že dotčený úředník Komise dostane písemné upozornění a že kopie tohoto upozornění bude zaslána jí.

Veřejný ochránce práv měl za to, že Komise předložila rozumné odůvodnění toho, proč stěžovatelce neposkytla požadované informace. Nicméně tím, že Komise neodpověděla na stěžovatelčin dopis, dopustila se nesprávného úředního postupu. Vyjádření politování Komise nad tím, že neodpověděla, není jednoznačnou omluvou, od níž by bylo možné očekávat, že stěžovatelku uspokojí. Veřejný ochránce práv proto učinil kritickou poznámku.

Co se týče otázky, kterou vznesla stěžovatelka ve svém vyjádření, poukázal veřejný ochránce práv na to, že disciplinární sankce lze uložit pouze v souladu s příslušnými ustanoveními služebního řádu. Pokud by měl veřejný ochránce práv jako součást svého šetření předložené stížnosti zkoumat, zda se má v dotčeném případě zahájit disciplinární řízení, prováděl by ve skutečnosti něco, co lze nazvat předběžným disciplinárním řízením, jehož závěry by nespíše předjímaly výsledek následného disciplinárního řízení nebo by se tak na ně mohlo pohlížet. Jelikož lze vyjádření stěžovatelky považovat za nový nárok, měl veřejný ochránce práv za to, že se jím nelze zabývat v rámci jeho šetření.

KONTROLA DATA ODESLÁNÍ PŘEDBĚŽNÝCH NÁVRHŮ V GRANTOVÉM ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 866/2006/SAB na Evropskou komisi

Stěžovatel tvrdil, že Komise řádně nenaložila s jeho předběžnými návrhy podanými v rámci programu Socrates, neboť došla nesprávně k závěru, že byly odeslány po stanovené lhůtě (1. listopadu 2005). Stěžovatel v podstatě tvrdil, že Komise dostala záznamy o tom, že předběžné návrhy podal včas. Ve svém stanovisku Komise uvedla, že předběžné návrhy prohlásila za nezpůsobilé, jelikož stvrzenky z letecké přepravy, které společnost DHL poskytující expresní poštovní služby dodala Komisi spolu s předběžnými návrhy, byly označeny datem 2. listopadu 2005. Podle Komise nebyl žádný důvod toto datum zpochybňovat.

V příslušné výzvě k předkládání návrhů se uvádělo, že bude stanoveno „datum uzávěrky pro předkládání (odesílání) návrhů“ a za datum uzávěrky k předkládání dotčených předběžných návrhů byl určen 1. listopad 2005. V přihlášce bylo uvedeno, že tímto datem je „1. listopadu 2005 (podle poštovního razítka). Žádosti s poštovním razítkem po tomto datu nebudou brány v úvahu. Žádost je třeba zaslat poštou.“

Šetřením veřejného ochránce práv vyšlo najevo, že předběžné návrhy přepravovaly dvě společnosti pro expresní poštovní služby. Veřejný ochránce práv poznamenal, že podle stvrzenek z letecké přepravy, o kterých se zmiňovala Komise, se zjistilo, že zásilku, kterou jí dodala DHL, převzala DHL od společnosti s názvem SPEEDEX, nikoli od stěžovatele. Samotný název této společnosti ukazoval na to, že tato společnost poskytuje expresní poštovní služby. Za těchto okolností veřejný ochránce práv nepřijal argument Komise, že není důvod pochybovat o tom, že datum vyznačené na stvrzenkách společnosti DHL je datem odeslání zásilky. Připomněl dále, že se sice zdálo, že Komise prohledala pomocí internetu databázi DHL, aby zkontrolovala datum odeslání zásilky, nicméně nepodnikla další kroky, aby si toto datum ověřila. Komise navíc potvrdila své původní rozhodnutí odmítnout předběžné návrhy stěžovatele, i když ho stěžovatel napadl tím, že poskytl dokumenty dokládající, že byly odeslány 1. listopadu 2005 prostřednictvím společnosti SPEEDEX. Ve světle výše uvedených skutečností došel veřejný ochránce práv k závěru, že Komise skutečně s dotčenými předběžnými návrhy nenaložila řádným způsobem a dopustila se nesprávného úředního postupu.

3.4.4 Evropský úřad pro výběr personálu

NEADEKVÁTNÍ INFORMOVÁNÍ UCHAZEČE O JEHO CHYBÁCH V PŘEKLADATELSKÉ ZKOUŠCE

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 674/2004/PB na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovatel požádal úřad EPSO o informace, díky nimž by pochopil své známky v překladatelské zkoušce, kterou nesložil. Úřad EPSO mu poslal hodnotící list s tím, že „...kvalita překladu je co do věrnosti originálu a/nebo vhodnosti použité francouzštiny pro plnění budoucích úkolů nedostatečná“. V průběhu šetření veřejného ochránce práv úřad EPSO poskytl určité informace o typech chyb, které stěžovatel udělal.

V roce 1999 se Komise zavázala, že uchazečům zpřístupní jejich vlastní oznámkované testy poté, co Evropský parlament a Evropská komise přijaly Zvláštní zprávu veřejného ochránce práv o otevřenosti v náborových postupech. V této zprávě bylo zdůrazněno, že zpřístupněním (i) by uchazeč získal příležitost zjistit své chyby a tak zlepšit svůj výkon v budoucnosti; (ii) zvýšila by se důvěra uchazeče ve správu; a (iii) neúspěšní uchazeči, kteří by chtěli hodnocení zpochybnit, by mohli argumentovat přesněji.

Ve svém návrhu doporučení o tomto případě vyslovil veřejný ochránce práv názor, že vhodnost informací uváděných v hodnotícím listě, který vyhotovuje výběrová komise, se musí posoudit z hlediska účelu poskytnout uchazeči kopii jeho oznámkovaného testu. Hodnotící list tak musí s ohledem na tento účel poskytovat dostatečně jasné a podrobné informace. Veřejný ochránce práv zjistil, že u hodnotících listů týkajících se překladatelské zkoušky tento požadavek znamená, že musí poskytovat informace nejen o typech, ale i o závažnosti a rozsahu chyb či slabých stránek, které výběrová komise v testu uchazeče zjistila, aniž by to však pro ni znamenalo nepřiměřenou administrativní zátěž. Veřejný ochránce práv opakovaně zdůraznil, že výběrová komise, vycházejíc ze zásad řádné správy, není povinna poskytnout uchazečům podrobné stanovisko o *konkrétních* chybách či slabých stránkách, které našla.

Úřad EPSO odpověděl poskytnutím více informací o *typech* chyb, které stěžovatel ve zkoušce udělal. Uvedl však, že výběrová komise není povinna uvádět závažnost a význam různých typů chyb nalezených při opravování příslušného testu. Úřad EPSO tak nepřijal návrh doporučení veřejného ochránce práv.

Ve svém rozhodnutí veřejný ochránce práv poznamenal, že úřad EPSO ani neuvedl, že poskytování výše uvedených informací by s sebou neslo nepřiměřenou administrativní zátěž, ani nenaznačil žádné jiné platné důvody, proč stěžovateli nebyly tyto informace poskytnuty. Veřejný ochránce práv proto učinil kritickou poznámku. Mimoto veřejný ochránce práv konstatoval, že zvaží, zda by nebylo přínosné zabývat se výše uvedenou problematikou v šetření z vlastního podnětu o přístupu k hodnotícím kritériím, která výběrové komise stanovují pro písemné zkoušky (šetření OI/5/05/PB), a že případně zvaží, zda by nebylo prospěšné zahájit samostatné šetření z vlastního podnětu.

ÚDAJNÁ DISKRIMINACE A NESPRAVEDLNOST Z DŮVODU KRATŠÍ DOBY NA PŘÍPRAVU NA ÚSTNÍ TEST NEŽ V PŘÍPADĚ OSTATNÍCH UCHAZEČŮ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3399/2004/OV na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovatel se zúčastnil otevřeného výběrového řízení COM/A/3/02, které pořádal úřad EPSO. V prosinci 2003 ho úřad EPSO informoval, že nebude připuštěn k ústnímu testu e), neboť jeho známka 23,2 bodů ze 40 v písemném testu d) nebyla dostačující k tomu, aby se dostal mezi 145 nejlepších uchazečů. Stěžovatel požádal o kopii svého testu. Dopisem z 27. ledna 2004 mu výběrová

komise odpověděla, že znovu posoudila jeho test a rozhodla se ho pozvat k ústnímu testu e), který se měl konat 18. února 2004. Dne 23. dubna 2004 informovalo EPSO stěžovatele, že nebyl zařazen na rezervní seznam. Stěžovatel z dopisu zjistil, že z písemného testu d) ve skutečnosti dostal 25,6 bodů ze 40.

Stěžovatel se obrátil na veřejného ochránce práv s tvrzením, že (i) došlo k administrativním nesrovnalostem při opravě jeho písemného testu d), jak dokládají různé známky, které mu byly sděleny (23,2 bodů ze 40 oproti 25,6 bodům ze 40), a (ii) že se s ním nezacházelo přiměřeně a stejně jako s ostatními uchazeči, neboť pozvání k písemnému testu dostal až 3. února 2004 a měl tak méně času na přípravu.

Ve společném stanovisku uvedly Komise a EPSO, že přezkoumáním písemného testu stěžovatele se dospělo k nové známce 25,6 bodů ze 40 a že se v tomto případě nejednalo o administrativní nesrovnalost, nýbrž o opravné rozhodnutí. Co se týče tvrzení o nepřiměřeném a nerovném zacházení, poukázaly Komise a EPSO na to, že v oznámení o výběrovém řízení byli kandidáti informováni o tom, jaké různé schopnosti, způsobilosti a znalosti se budou během testů hodnotit, a všichni kandidáti tak mohli využít období po předběžných testech k přípravě na další testy včetně ústních.

Pracovníci služeb veřejného ochránce práv zkontrolovali spis úřadu EPSO. Výběrová komise dostala 14 žádostí od kandidátů požadujících buď přehodnocení písemného testu d), nebo více informací o důvodech své nedostatečné známky. Komise považovala všech 14 žádostí za žádosti o řehodnocení. Po třetím oznámkování byli dva kandidáti včetně stěžovatele připuštěni k ústnímu testu. Veřejný ochránce práv tak mohl potvrdit a přivítat skutečnost, že výběrová komise provedla skutečné přehodnocení testu stěžovatele, které vyústilo v opravné rozhodnutí. Co se týče tvrzení o administrativních nesrovnalostech, nebyl tedy zjištěn nesprávný úřední postup. Veřejný ochránce práv navíc učinil další poznámku, v níž podpořil EPSO a výběrovou komisi, aby ve všech výběrových řízeních zvažovaly žádosti o přehodnocení a opravovaly svá předchozí hodnocení, čímž podpoří důvěru občanů ve výběrová řízení pořádaná úřadem EPSO.

Co se týče druhého tvrzení, měl veřejný ochránce práv za to, že rozdíl v zacházení byl objektivně vysvětlen skutečností, že došlo k přehodnocení stěžovatelova testu, v důsledku čehož byl připuštěn k ústnímu testu. Veřejný ochránce práv nicméně shledal, že se stěžovatelem nebylo zacházeno přiměřeně a spravedlivě, protože úřad EPSO stěžovateli navrhl jako datum ústního testu 18. února 2004, zatímco mu mohl navrhnout jako další možné datum 1. března 2004, čímž by stěžovateli poskytl deset dní na přípravu navíc. Veřejný ochránce práv proto v tomto směru učinil kritickou poznámku.

NEKONZISTENTNÍ ÚDAJE V TESTU VE VEŘEJNÉM VÝBĚROVÉM ŘÍZENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 32/2005/ELB na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovatel se zúčastnil veřejného výběrového řízení. Nedosáhl potřebný počet bodů v testu (c), který zahrnoval sérii otázek s výběrem odpovědí „pro zhodnocení všeobecné způsobilosti [uchazečů], zejména [jejich] schopnosti úsudkem řešit verbální a numerické úlohy“. Stěžovatel tvrdil, že otázka č. 21 tohoto testu obsahovala neúplné informace.

Veřejný ochránce práv výše uvedené tvrzení stěžovatele akceptoval. Nicméně byl i toho názoru, že otázku č. 21 nelze považovat za nekonzistentní s účelem testu a nelze ji samu o sobě pokládat za neslučitelnou se zásadou rovného zacházení s uchazeči nebo se zásadami řádné správy, podle nichž musejí orgány a instituce Společenství plnit své správní úkoly důsledně a musejí občanům poskytovat informace, které jsou přesné a nejsou prezentovány zavádějící formou. V tomto ohledu veřejný ochránce práv rovněž konstatoval, že jelikož oznámení o výběrovém řízení a úvodní stránka testu (c) uchazeče jasně informovaly o tom, že tento test obsahuje otázky, jejichž účelem je otestovat zejména jejich „schopnosti úsudkem řešit verbální a numerické úlohy“, nepředstavovalo opomenutí úřadu EPSO specifikovat v těchto dokumentech, že otázka v testu může obsahovat

určité nekonzistentní informace, samo o sobě případ nesprávného úředního postupu. Domníval se však, že s ohledem na řádnou správní praxi by úřad EPSO mohl uvažovat o zahrnutí takového vysvětlení do budoucích oznámení o výběrovém řízení.

Vzhledem k povaze testu s výběrem odpovědí, jasnému a jednoznačnému pokynu, že uchazeči „*mají vybrat na každou otázku správnou odpověď*“, a že s ohledem na princip a všeobecné znalosti jsou odpovědi, které lze v kontextu testu s výběrem odpovědí považovat za správné, omezeny na odpovědi navržené v testu, veřejný ochránce práv neakceptoval tvrzení stěžovatele, že by jeho rozhodnutí neodpovědět na dotýcnou otázku mohlo být pokládáno za správnou odpověď.

Veřejný ochránce práv dále poznamenal, že na úvodní stránce testu (c) bylo zdůrazněno, že „*správná odpověď se opírá výhradně o informace uvedené v textu nebo v tabulce*“. Správná odpověď na dotýcnou otázku se však opírala o informace uvedené kumulativně v textu i v tabulce. Informace, které byly uchazeči poskytnuty na úvodní stránce testu (c), tak byly nepřesné. To představovalo případ nesprávného úředního postupu a veřejný ochránce práv učinil příslušnou kritickou poznámku. Veřejný ochránce práv se dále zabýval otázkou, zda nebylo nesprávným úředním postupem rozhodnutí úřadu EPSO nepovažovat nezodpovězení otázky č. 21 za správnou odpověď stěžovatele, a v důsledku toho mu neudělit jeden další bod. S ohledem na svá jiná zjištění a skutečnost, že stěžovatel netvrdil, že jeho nezodpovězení otázky bylo způsobeno, dokonce i zčásti, nekonzistentností a nepřesností uvedenými výše, veřejný ochránce práv vyslovil závěr, že pokud jde o tento aspekt případu, k nesprávnému úřednímu postupu nedošlo.

3.4.5 Výbor regionů

ČÁSTEČNÁ PLATBA ZA ÚDAJNĚ NEÚPLNOU PRÁCI

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 786/2006/JF na Výbor regionů

Stěžovatel provedl studii na základě smlouvy s Výborem regionů a předložil závěrečnou zprávu. Podle smlouvy měl výbor 30 dní na schválení nebo zamítnutí zprávy. Pět dní poté, co vypršelo smluvní období, informoval výbor stěžovatele, že není spokojen s kvalitou zprávy a že tudíž stěžovateli zaplatí pouze dvě třetiny smluvní částky.

Stěžovatel tvrdil, že výbor nerespektoval ustanovení smlouvy a neinformoval ho o možnostech odvolání. Tvrdil rovněž, že výbor neodpověděl na jeho dopisy včetně dopisu, v němž navrhoval mimosoudní řešení dané záležitosti. Stěžovatel požadoval, aby mu výbor zaplatil celý smluvní honorář plus úroky.

Výbor vysvětlil své zpoždění při poskytování stanovisek k závěrečné zprávě stěžovatele tím, že bylo nutno zprávu důkladně prozkoumat a konzultovat útvary interního auditu a právních služeb ohledně příštích kroků. Na dopis stěžovatele neodpověděl z toho důvodu, že stěžovatel uvedl, že se chystá podniknout právní kroky.

Možnost veřejného ochránce práv zkoumat stížnosti týkající se plnění smluvních povinností je omezená. Zaujal tedy stanovisko, že by se neměl snažil určit, zda došlo k porušení smlouvy, ani zda měl výbor podle smlouvy právo odmítnout zaplacení celé částky. Pokud však výbor nebyl schopen dodržet smluvní lhůtu, měl o tom v rámci řádné správy stěžovatele před vypršením této lhůty informovat. Tím, že tak neučinil, se dopustil nesprávného úředního postupu a veřejný ochránce práv učinil kritickou poznámku.

Veřejný ochránce práv pochopil, že výbor je toho názoru, že přes své opožděné informování stěžovatele měl právo neuhradit celou smluvní částku, neboť stěžovatel nepředložil zprávu takové kvality, na jakou měl výbor podle smlouvy nárok. Dospěl tedy k závěru, že výbor poskytl logické

a přiměřené vysvětlení právního základu pro své kroky a proč se domnívá, že je jeho názor na smluvní pozici opodstatněný.

Co se týče dalších hledisek stížnosti, zaujal veřejný ochránce práv názor, že výbor není povinen stěžovatele informovat o dalších obecných možnostech, neboť dotčená smlouva obsahuje zvláštní ustanovení k řešení sporů. Veřejný ochránce práv nicméně kritizoval výbor za to, že stěžovateli neodpověděl na jeho dopisy.

3.4.6 Středisko pro rozvoj odborného vzdělávání

VZTAH MEZI VEDENÍM A STÁTNÍMI ÚŘEDNÍKY V ORGÁNU SPOLEČENSTVÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1429/2005/JF na Středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP)

Stěžovatel tvrdil, že ředitel střediska CEDEFOP jednostranně rozhodl, že středisko v srpnu 2005 na týden uzavře, a ignoroval žádost výboru zaměstnanců, aby počkal, až se zaměstnanci o uzavření poradí na své valné hromadě.

Středisko CEDEFOP vysvětlilo, že k letnímu uzavření střediska došlo poprvé v roce 2003, a to na zkoušku. V roce 2004 se po konzultacích s výborem zaměstnanců CEDEFOP rozhodlo letní uzavření zopakovat.

Po šetření došel veřejný ochránce práv k závěru, že výbor zaměstnanců požádal vedení střediska CEDEFOP, aby s vydáním sporného rozhodnutí počkalo do valné hromady zaměstnanců. Veřejný ochránce práv měl za to, že výbor zaměstnanců se po této žádosti mohl důvodně domnívat, že pokud vedení střediska tuto žádost nepřijme, vysvětlí své důvody a tím prokáže, že konzultace s výborem zaměstnanců bere vážně. Důkazy, které měl veřejný ochránce práv k dispozici, však ukazovaly, že takové vysvětlení poskytnuto nebylo a že ho středisko CEDEFOP ve svém stanovisku nepředložilo.

Veřejný ochránce práv proto učinil kritickou poznámku v tom směru, že to, že středisko CEDEFOP neodpovědělo na žádost výboru zaměstnanců, nebylo v souladu se zásadami řádné správy, které platí pro vztahy mezi vedením a státními úředníky v institucích Společenství.

3.5 NÁVRHY DOPORUČENÍ PŘIJATÉ INSTITUCÍ

3.5.1 Evropská komise

ÚDAJNÁ STÁTNÍ PODPORA PŘI PRIVATIZACI NĚMECKÉHO PODNIKU

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 642/2004/GG na Evropskou komisi

V roce 1989 Preussag AG získal (tehdejší) státní podnik Salzgitter AG za 2 452 miliardy DM. Podle stěžovatele byla tato cena hluboko pod skutečnou hodnotou společnosti a zahrnovala tak prvky státní podpory.

V prosinci 2003 stěžovatel požádal generální ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise („GR pro hospodářskou soutěž“), aby zasáhlo.

Ve své odpovědi GR pro hospodářskou soutěž uvedlo, že již transakci přezkoumalo, že nenašlo žádné známky nezákonné státní podpory a že dopis stěžovatele neobsahoval žádné nové prvky, které by byly důvodem k jinému výkladu příslušných skutečností.

V březnu 2004 se stěžovatel obrátil na veřejného ochránce práv. Tvrdil, že GR pro hospodářskou soutěž se jeho dopisem z prosince 2003 nezabývalo s náležitou péčí.

Po důkladném šetření zahrnujícím čtyři žádosti o další informace směřované Komisi se veřejný ochránce práv zaměřil na argument stěžovatele, že prohlášení učiněná na zasedání výboru parlamentu Dolního Saska (spolkové země, která byla prodejem Salzgitter AG společnosti Preussag AG zasažena nejvíce) naznačovala nebo dokládala, že tento případ zahrnoval státní podporu.

Veřejný ochránce práv měl za to, že dokument předložený stěžovatelem v této souvislosti ukazoval, že vláda Dolního Saska byla rovněž toho názoru, že Preussag AG koupil Salzgitter AG za cenu, která nebyla cenou tržní. Podle názoru veřejného ochránce práv by řádná správní praxe tudíž vyžadovala, aby se Komise přinejmenším snažila zjistit, zda v protikladu k jejím dosavadním předpokladům neobsahoval daný prodej prvky státní podpory. Komise však nepodnikla žádné kroky, aby vysvětlila prohlášení, která zazněla na výše uvedeném zasedání, což podle názoru veřejného ochránce práv představovalo nesprávný úřední postup. Vypracoval proto návrh doporučení, aby Komise podnikla příslušné kroky ke zjištění, zda prodej Salzgitter AG společnosti Preussag AG v roce 1989 neobsahoval prvky státní podpory.

Ve svém podrobném stanovisku informovala Komise veřejného ochránce práv, že jeho zjištění přijímá, a obrátila se proto na německé orgány, aby si vyjasnila příslušná tvrzení.

Ve svém vyjádření stěžovatel uvedl, že by Komise měla vést vlastní šetření, aby získala informace z nezávislých zdrojů.

Veřejný ochránce práv zaujal názor, že Komise přijala jeho návrh doporučení a že opatření, která podnikla k jeho provedení, jsou dostatečná.

Aby se veřejný ochránce práv vyhnul možnému nedorozumění, považoval za užitečné dodat, že pokud se zjistí, že zástupci vlády Dolního Saska skutečně považovali prodej Salzgitter AG společnosti Preussag AG za „dárek“ pro tuto společnost, vyžadovala by řádná správní praxe, aby Komise celý případ důkladněji prošetřila. Veřejný ochránce práv nicméně poznamenal, že nemá žádný důvod předpokládat, že tak Komise v případě nutnosti neučiní.

NEPŘIJETÍ ROZHODNUTÍ ZE STRANY KOMISE OHLEDNĚ STÍŽNOSTI NA PORUŠENÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ*Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 956/2004/PB na Evropskou komisi*

V rámci šetření minulé stížnosti ze strany veřejného ochránce práv (případ 801/2001/PB) se Komise zavázala přijmout do října 2001 rozhodnutí o stížnosti stěžovatele na porušení právních předpisů Společenství ze strany Dánska v souvislosti s daněmi za automobily. Nicméně tak neučinila a v průběhu šetření případu 1237/2002/(PB)OV veřejným ochráncem práv tuto skutečnost vysvětlila tím, že dává přednost globálnímu přístupu k problémům spojeným s daněmi za automobily a že jejím cílem je řešit tyto problémy současně ve všech členských státech. Veřejný ochránce práv toto vysvětlení přijal. Pokračující průtahy při přijímání rozhodnutí ze strany Komise vedly k současné stížnosti veřejnému ochránci práv.

Veřejný ochránce práv vypracoval návrh doporučení, v němž poukázal na to, že není možné, aby Komise nepřijala rozhodnutí o stížnosti stěžovatele na porušení právních předpisů po celou dobu, kdy uplatňovala svůj globální přístup. To, že Komise stále nepřijala rozhodnutí, nelze dostatečně odůvodnit tím, že nebyla schopna získat informace, které od členských států požadovala v roce 2001 a 2003. Komise měla dostatek času na to, aby se tyto informace snažila získat, a nebylo jasné, proč by ji mělo toto neposkytnutí informací bránit v tom, aby rozhodla o jednotlivých stížnostech na porušení předpisů. V tomto ohledu veřejný ochránce práv připomněl, že podle judikatury Soudního dvora musí členské státy usnadňovat Komisi plnění její úlohy strážce Smlouvy. Pokud některý členský stát odmítne pomáhat Komisi v jejích šetřeních podle článku 226 Smlouvy o ES, jedná se o neplnění povinnosti, kterou od každého členského státu požaduje článek 10 Smlouvy. V takovém případě může Komise danou věc předložit Soudnímu dvoru.

V podrobném stanovisku informovala Komise veřejného ochránce práv o tom, že přijala rozhodnutí o příslušných otázkách a že o těchto rozhodnutích informovala stěžovatele. Veřejný ochránce práv tedy došel k závěru, že Komise přijala jeho návrh doporučení.

3.6 PŘÍPADY UZAVŘENÉ Z JINÝCH DŮVODŮ

3.6.1 Rada Evropské unie

SPONZORSTVÍ PŘEDSEDNICTVÍ RADY*Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2172/2005/MHZ na Radu Evropské unie*

Stěžovatel napsal Radě a vyjádřil své obavy ohledně komerčního sponzorství jejího předsednictví. Zvláště se zmínil o příkladu sponzorství irského předsednictví (od ledna do června 2004). Sekretariát Rady mu odpověděl, že jeho dopis předá bývalému irskému předsednictví a současnému lucemburskému předsednictví. Ve své odpovědi informovalo lucemburské předsednictví stěžovatele o své webové stránce a uvedlo, že nemá žádné sponzory.

Stěžovatel tvrdil, že Rada neodpověděla na jeho dotaz ohledně komerčního sponzorství svého předsednictví. Prohlašoval, že by měl dostat odpověď.

Ve svém stanovisku Rada uvedla, že otázka komerčního sponzorství jejího předsednictví není záležitostí, která by spadala do kompetence Rady jako orgánu Společenství.

Veřejný ochránce práv měl za to, že odpověď Rady na stěžovatelovy obavy nebyla dostatečná, a zaslal Radě návrh na smírné řešení, podle nějž by měla zvážit pozměnění a doplnění své odpovědi stěžovateli v dané věci tak, že by (i) přijala skutečnost, že otázka komerčního sponzorství jejího předsednictví spadá do kompetence Rady jako orgánu Společenství, a (ii) vyjádřila svou ochotu přijmout v přiměřeném časovém rámci opatření, která by takovému sponzorství zabránila, nebo ho regulovala způsobem, který zajistí řádné řešení případných konfliktů mezi soukromými zájmy a veřejnými povinnostmi.

Rada odmítla návrh veřejného ochránce práv na smírné řešení, a to na základě stejného postoje, který vyjádřila ve svém stanovisku.

Veřejný ochránce práv měl za to, že další šetření ohledně obecné otázky odpovědnosti Rady za její předsednictví není nutné, neboť stejná otázka vyvstala v dalším případě (1487/2005/GG), v němž veřejný ochránce práv předložil zvláštní zprávu Evropskému parlamentu v listopadu 2006.

Veřejný ochránce práv měl nicméně dále obavy, že důvěra občanů v Unii a její fungování by mohla být nepříznivě ovlivněna tím, že Rada nereagovala na výzvu, aby zvážila přijetí opatření, která by zabránila komerčnímu sponzorství jejího předsednictví nebo ho regulovala způsobem, který by zajistil řádné řešení případných konfliktů mezi soukromými zájmy a veřejnými povinnostmi.

Vzhledem k postoji Rady, že o pořádání předsednictví musí rozhodnout orgány členských států, se veřejný ochránce práv rozhodl upozornit na danou věc členské státy jednotlivě. Napsal tedy o této záležitosti jejich stálým zástupcům.

3.6.2 Evropská komise

NEODŮVODNĚNÉ PRŮTAHY VE DVOU SOUDNÍCH ŘÍZENÍCH PRO PORUŠENÍ POVINNOSTI

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 3369/2004/JMA na Evropskou komisi

Stížnost se týkala údajného opomenutí Komise postupovat s náležitou péčí v řízeních pro porušení povinnosti v souvislosti se dvěma formálními stížnostmi, které stěžovatel podal v letech 2001 a 2003. Stížnosti podané Komisi se týkaly španělských právních předpisů, které neuznaly práva přiznaná menšinovým společníkům právem Společenství¹⁴.

Stěžovatel tvrdil, že navzdory neformálním ujištěním, která mu daly služby Komise o blížícím se odeslání odůvodněného stanoviska španělským orgánům ohledně jeho první stížnosti, se nestalo nic. Rovněž tvrdil, že Komise dva roky nic nepodnikla v souvislosti s jeho druhou stížností, a sice navzdory ujišťování jejích služeb, že v brzké době bude španělským orgánům zasláno úřední oznámení.

Komise uvedla, že dne 5. ledna 2005 doručila španělským orgánům odůvodněné stanovisko týkající se první stížnosti a úřední oznámení týkající se druhé stížnosti. Komise zdůraznila, že odpovědné služby nemohly stěžovatele ujišťovat o provedení těchto opatření do určitého termínu, jelikož toto rozhodnutí může přijmout pouze sbor komisařů. Komise rovněž poznamenala, že doba, kterou její služby potřebovaly na vyřízení těchto dvou případů, závisela na nutnosti úzké spolupráce s překladatelskou službou s cílem posoudit mnoho rozsáhlých podání přijatých jak od stěžovatele, tak i od odpovědných orgánů členského státu. Komise se domnívala, že vzhledem k okolnostem

¹⁴

Druhá směrnice Rady 77/91/EHS ze dne 13. prosince 1976 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření, Úř. věst. 1997, L 26, s. 1.

tohoto případu se její služby stížnostmi zabývaly s náležitou péčí a dodržely ustanovení jejího sdělení o vztazích se stěžovateli v případech porušení povinnosti¹⁵.

Veřejný ochránce práv poznamenal, že sdělení nespecifikuje ani běžnou lhůtu pro vyšetřování stížností po vystavení úředního oznámení, ani informace, které mají stěžovatelé dostat v období po odeslání takového oznámení. Veřejný ochránce práv upozornil, že v čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie je uvedeno, že „každý má právo na to, aby orgány a instituce Unie vyřizovaly jeho záležitosti nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“. Po pečlivém studiu judikatury soudů Společenství týkající se volnosti rozhodování Komise při řešení případů porušení povinnosti došel veřejný ochránce práv k závěru, že judikatura nevylučuje uplatnění zásad řádné správy ve vztazích mezi Komisí a stěžovateli v období po odeslání úředního oznámení. Veřejný ochránce práv se proto domnívá, že Komise by měla ve svých vztazích se stěžovateli v období po odeslání úředního oznámení respektovat zásady řádné správy.

NESPRÁVNÉ ZAŘAZENÍ POMOCNÉHO KONFERENCEČNÍHO TLUMOČNÍKA

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2787/2005/OV (důvěrná) na Evropskou komisi

Stěžovatel začal v roce 1995 pracovat jako pomocný konferenční tlumočnický („auxiliary conference interpreter“, ACI) pro Evropský parlament. S ohledem na jeho předchozí čtyři roky odborných zkušeností z oboru mu Parlament okamžitě udělil status 1. třídy¹⁶. V roce 2001 začal stěžovatel pracovat pro společný tlumočnický a konferenční servis Generálního ředitelství Evropské komise pro tlumočení (dále jen „DG SCIC“). Navzdory svým očekáváním byl stěžovatel zařazen jako tlumočnický 2. třídy. Na konci roku 2004 evropské orgány rozhodly, že sloučí své seznamy ACI a všem ACI byl zaslán výpis z osobní karty („fiche signalétique“). Z výpisu stěžovatele bylo zřejmé, že jako tlumočnický 1. třídy byl zařazen až od listopadu 2004. Když si stěžovatel tohoto předpokládaného omylu všiml, napsal Komisi v dubnu 2005 e-maily, v nichž žádal o opravu svých osobních údajů, kde by mělo být uvedeno, že tlumočnickem 1. třídy byl od ledna 1995 a nikoli od listopadu 2004. Stěžovatel rovněž požádal o výplatu 28 % svého platu odpovídající částce nevyplacené z důvodu údajně chybného zařazení v období od roku 2001, kdy začal pracovat v Komisi, do listopadu 2004, kdy byl zařazen jako tlumočnický 1. třídy. Komise stěžovateli odpověděla, že jeho zařazení změněno nebude.

V srpnu 2005 podal stěžovatel veřejnému ochránci práv stížnost, v níž požadoval, aby Komise (i) opravila jeho osobní údaje a oficiálně uznala, že je tlumočnickem 1. třídy od ledna 1995, a (ii) opravila jeho výplaty v období od září 2001 do 10. listopadu 2004, kdy byl chybně zařazen jako tlumočnický 2. třídy, a zaplatila mu 28 % jeho platu, které mu za toto období stále dluží.

Ve svém stanovisku ke stížnosti Komise poznamenala, že údaje zakódované v osobní kartě stěžovatele budou opraveny v souladu s jeho žádostí. Stěžovatel následně informoval veřejného ochránce práv, že ačkoli neobdržel plat, který mu nebyl vyplacen z důvodu chybného zařazení, dostal morální zadostiučinění.

NEZASLÁNÍ ODPOVĚDI PO DOBU PĚTI LET

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 242/2006/BM na Evropskou komisi

8. listopadu 2000 zaslal stěžovatel dopis Komisi, v němž ji požádal o pomoc při řešení problému se španělským soudním systémem. Komise mu zaslala potvrzení o příjmu s datem 20. listopadu

¹⁵

Sdělení Evropskému parlamentu a Evropskému veřejnému ochránci práv o vztazích se stěžovatelem při porušení práva Společenství (KOM(2002) 141 v konečném znění), Úř. věst. 2002 C 244, s. 5.

¹⁶

Evropské orgány mají systém dvou tříd pro pomocné konferenční tlumočnický (dále jen „ACI“) na zasedáních, a to 2. třídu (začínající tlumočnický) a 1. třídu (zkušený tlumočnický, který odpracoval pro evropské orgány více než 100 dnů). Rozdíl v odměně činí 28 %.

2000, v němž mu vysvětlila, že jeho dopis dostal referenční číslo a byl postoupen generálnímu ředitelství Komise pro spravedlnost a vnitřní věci. Stěžovatel však na svůj dopis nedostal nikdy věcnou odpověď. Měl za to, že skutečnost, že mu Komise neodpověděla pět let na jeho dopis, je nepřijatelná a požádal veřejného ochránce práv, aby danou situaci vyšetřil.

Ve svém stanovisku Komise potvrdila, že obdržela dopis stěžovatele z 8. listopadu 2000 a že mu zaslala potvrzení o příjmu. Dále uvedla, že se stěžovatel obrátil na Komisi opět v roce 2003 a požadoval odpověď na svůj dopis. Komise vyjádřila lítost, že na danou věc neodpověděla, uznala, že toto selhání není v souladu s jejími povinnostmi a pravidly, a omluvila se. Komise dále vysvětlila, že dne 14. července 2006 zaslala dopis stěžovateli, v němž se omluvila za zpoždění a informovala stěžovatele, že jeho případ má domácí rozměr a nemá žádnou souvislost s právem ES, neboť se týká smluvního vztahu mezi dvěma španělskými společnostmi a problému se španělským soudním systémem. Komise stěžovateli poradila, aby se obrátil na příslušné vnitrostátní orgány.

Veřejný ochránce práv připomněl, že jak Evropský kodex řádné správní praxe, tak Kodex řádného úředního chování zaměstnanců Evropské komise vůči veřejnosti obsahují zvláštní ustanovení týkající se odpovědí na korespondenci. Rovněž poznamenal, že Komise ve svém stanovisku připustila, že tato ustanovení nedodržela. Ve světle skutečností daného případu neshledal veřejný ochránce práv žádný důvod k tomu, aby se domníval, že Komise nesouhlasí se stěžovatelovým hodnocením svého chování. Veřejný ochránce práv nicméně poznamenal, že Komise odpověděla na tuto stížnost tím, že upřímně přiznala, že nejednala v souladu se svými pravidly a povinnostmi, a že se stěžovateli omluvila, a to jak přímo, tak prostřednictvím svého stanoviska ke stížnosti. Veřejný ochránce práv přivítal odpověď Komise, stejně jako skutečnost, že Komise sama poskytla informaci o tom, že se na ni stěžovatel v roce 2003 znovu obrátil se žádostí o odpověď na svůj dopis, ale že po této připomínce nenásledovala žádná odpověď. Veřejný ochránce práv rovněž poznamenal, že Komise stěžovateli poskytla věcnou odpověď a stěžovatel nevznnesl žádný další požadavek. Veřejný ochránce práv měl tedy za to, že není třeba vést další šetření.

3.6.3 Evropský úřad pro výběr personálu

NEOMLUVENÍ SE ZA CHYBU PŘI HODNOCENÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 2312/2004/MHZ na Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO)

Stěžovatelka se zúčastnila otevřeného výběrového řízení na místa pomocných úředníků českého občanství. Výběrová komise ji z výběrového řízení vyřadila z toho důvodu, že jí její kvalifikace neumožňuje pokračovat v doktorském studiu v České republice. Karlova univerzita v Praze stěžovatelku následně do doktorského studia přijala. Stěžovatelka o této skutečnosti informovala výběrovou komisi, ale ta trvala na svém rozhodnutí.

Stěžovatelka tvrdila, že úřad EPSO nezhodnotil správně její akademický titul, když uvedl, že jí neumožňuje pokračovat v doktorském studiu.

Úřad EPSO zaujal názor, že se výběrová komise nedopustila chyby.

Veřejný ochránce práv nesouhlasil s názorem úřadu EPSO, neboť kvalifikace stěžovatelky jí ve skutečnosti umožnila pokračovat v doktorském studiu v České republice, jak se prokázalo tím, že ji Karlova univerzita k doktorskému studiu přijala. Výběrová komise tedy učinila chybu, což však nutně neznamená, že by se jí mělo kritizovat nebo volat k odpovědnosti. Veřejný ochránce práv rovněž zaujal názor, že vzhledem k tomu, že uchazeči ve výběrových řízeních pořádaných úřadem EPSO komunikují s tímto úřadem a že EPSO odpovídá i na stížnosti, které uchazeči zaslali veřejnému ochránci práv, měl by to být úřad EPSO, kdo se v případě chyby výběrové komise uchazečům omluví. Konečně jak stanoví čl. 12 odst. 3 Evropského kodexu řádné správní praxe, zásady řádné

správy vyžadují od institucí, aby uznávaly své chyby a omlouvaly se za ně. Veřejný ochránce práv proto navrhl, aby úřad EPSO jako smírné řešení zvážil, zda se stěžovatelce neomluví.

Úřad EPSO návrh veřejného ochránce práv nepřijal a své odmítnutí zopakoval v odpovědi na další dopis od veřejného ochránce práv.

Jelikož se úřad EPSO dvakrát odmítl stěžovatelce omluvit, omluvil se jí veřejný ochránce práv jménem Evropských společenství za hodnocení, že jí její kvalifikace neumožňuje pokračovat v doktorském studiu.

3.7 PŘÍPADY UZAVŘENÉ PO PŘEDLOŽENÍ ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY

3.7.1 Rada Evropské unie

JAZYKY POUŽÍVANÉ NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH PŘEDSEDNICTVÍ

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 1487/2005/GG na Radu Evropské unie

Sdružení na obranu německého jazyka si stěžovalo, že Rada nezajistila, aby internetové stránky předsednictví byly k dispozici v němčině.

Stěžovatel poukázal na to, že němčina je mateřským jazykem více občanů EU než kterýkoli jiný jazyk a že po vstupu nových členských států do Unie se němčina stala spolu s angličtinou jazykem, který používá většina občanů EU, buď jako svůj mateřský jazyk, nebo jako cizí jazyk. Stěžovatel dále uvedl, že sdělení orgánů EU, která jsou určena hlavně veřejnosti, by měla být dostupná co největšímu počtu občanů EU. Pokud se má použít omezený počet jazyků, měl by být podle stěžovatele tento výběr založen na demografickém významu těchto jazyků. Stěžovatel proto považoval za nepochopitelné, proč se na internetových stránkách předsednictví běžně používá pouze angličtina a francouzština, kromě jazyka země, která právě Unii předsedá.

I když Rada uznala, že předsednictví je součástí Rady jako instituce, tvrdila, že nenese odpovědnost za jeho internetové stránky, neboť prý spadají do pravomoci členských států, které právě Unii předsedají.

Veřejný ochránce práv byl toho názoru, že předsednictví je zcela jasně součástí Rady, tudíž jeho internetové stránky nelze považovat na „národní“ stránky, které jsou mimo dosah práva Společenství. Otázku jazyků používaných na internetových stránkách předsednictví tedy nelze považovat za otázku, která je mimo rámec působnosti Rady. Veřejný ochránce práv měl tedy za to, že tím, že se Rada nezabývala podstatou stěžovatelova požadavku, dopustila se nesprávného úředního postupu. Veřejný ochránce práv proto vypracoval návrh doporučení v dané věci.

Poté, co Rada zamítla návrh doporučení, vypracoval veřejný ochránce práv dne 30. listopadu 2006 zvláštní zprávu Evropskému parlamentu, v níž parlament požádal o podporu v souvislosti s těmito závěry svého šetření:

- (i) Rada je odpovědná za jazyky používané na internetových stránkách svého předsednictví;
- (ii) informace na internetových stránkách předsednictví Rady by měly být pokud možno k dispozici ve všech úředních jazycích Společenství;

- (iii) má-li být počet jazyků používaných na internetových stránkách předsednictví Rady omezený, musí být jejich výběr založen na objektivních a logických kritériích; a
- (iv) odmítnutí Rady zabývat se podstatou věci, tj. žádostí stěžovatele, aby internetové prezentace předsednictví byly k dispozici rovněž v němčině, je tedy neoprávněné a představuje nesprávný úřední postup.

3.7.2 Evropská komise

ZPOŽDĚNÍ PŘI ŘEŠENÍ POLITICKY CITLIVÉ A KONTROVERZNÍ STÍŽNOSTI

Shrnutí rozhodnutí o stížnosti 289/2005/GG na Evropskou komisi

Stěžovatel nabízel služby v oblasti sportovního sázení v Dolním Sasku v Německu. Uvedl, že mu německé orgány přikázaly, aby přestal tyto služby nabízet, čímž ho přinutily, aby své podnikání ukončil. Stěžovatel tvrdil, že chování německých orgánů porušuje právní předpisy EU, zvláště svobodu poskytování služeb. Jeho právní zástupce předložil Komisi stížnost na porušení právních předpisů. Když Komise neodpověděla na dotaz o stavu vyšetřování sedm měsíců po registraci stížnosti, obrátil se stěžovatel na veřejného ochránce práv. Stěžovatel v podstatě tvrdil, že Komise nenaložila řádně s jeho stížností na porušení právních předpisů. Tvrdil, že reakce Komise byla naléhavě nutná, neboť mu uzavření jeho podniku působilo ztráty.

Komise uvedla, že dostala několik stížností na porušení předpisů v souvislosti se sázkařskými službami a že zhodnotila oprávněnost a přiměřenost počtu vnitrostátních zákazů služeb v oblasti sportovního sázení. V době, kdy probíhalo zkoumání stížností na porušení předpisů vůči Německu, Itálii a Nizozemsku, zaslala Komise dopis s formálním oznámením Dánsku.

Podle svého vyjádření Komise stále „intenzivně“ zkoumala specifická hlediska stížnosti stěžovatele na porušení předpisů. Veřejný ochránce práv měl za to, že se nezdá, že by informace, které mu byly poskytnuty, podpořily toto vyjádření. Komise rovněž uvedla, že tento případ vyžaduje obtížné hodnocení oprávněnosti a přiměřenosti počtu vnitrostátních zákazů služeb v oblasti sportovního sázení z důvodu veřejného pořádku. Komise však sama přiznala, že dosud nenavázala žádný kontakt s německými orgány. Veřejný ochránce práv považoval za nepravděpodobné, že by Komise mohla zhodnotit oprávněnost a přiměřenost bez těchto kontaktů. V návrhu doporučení požádal veřejný ochránce práv Komisi, aby se usilovně a neprodleně zabývala stěžovatelovou stížností na porušení právních předpisů.

Ve svém podrobném stanovisku Komise uvedla, že stížnosti na porušení předpisů v souvislosti se sázkařskými službami jsou „vysoce politicky citlivé a kontroverzní“. Tato otázka byla vznesena na čtyřech interních zasedáních zabývajících se porušením právních předpisů. Rozhodnutí o zahájení řízení pro porušení právních předpisů však vyžaduje podporu sboru komisařů, kterou zatím sbor neposkytl.

Veřejný ochránce práv uvítal upřímnost podrobného sdělení Komise. Měl však za to, že tyto ohledy nezbavují Komisi její povinnosti zabývat se řádně těmito stížnostmi.

S vědomím, že Komise může v případě porušování právních předpisů postupovat dle vlastního uvážení, veřejný ochránce práv poznamenal, že se tento případ týká administrativní fáze postupu. Měl za to, že Komise nemá právo nekonečně odkládat své rozhodnutí o dotčené stížnosti na porušení předpisů na základě toho, že není schopna dosáhnout politického konsensu o tom, jak postupovat. Veřejný ochránce práv zaujal stanovisko, že se jedná o důležitou otázku principu. Své doporučení proto zopakoval ve zvláštní zprávě Evropskému parlamentu.

Komise veřejného ochránce práv následně informovala, že se mezitím rozhodla zahájit řízení pro porušení právních předpisů tím, že zaslala dopis s formálním oznámením Německu.

3.8 ŠETŘENÍ VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV Z VLASTNÍHO PODNĚTU

ŠETŘENÍ PŘIPRAVENOSTI KOMISE POUŽÍT MEDIACI PŘI SPORECH SE SMLUVNÍMI STRANAMI

Shrnutí rozhodnutí o šetření z vlastního podnětu OI/1/2006/TN

Evropský veřejný ochránce práv každoročně dostává velké množství stížností na Komisi v souvislosti se spory týkajícími se zakázek. Tyto stížnosti posílají jednotlivci, malé a střední podniky a další organizace a týkají se jak dodavatelů, tak subdodavatelů. Veřejný ochránce práv zahájil šetření z vlastního podnětu, v němž požádal Komisi, aby prozkoumala možnost zvýšeného využití mediace při řešení sporů, které plynou ze zakázek, které Komise financuje. Učinil tak poté, co Komise podpořila mediaci jako rychlejší, jednodušší a levnější způsob řešení sporů.

Během šetření se Komise zavázala, že v budoucnu podpoří alternativní způsoby řešení sporů. Uvedla, že by se to mohlo provést tak, že se do standardních smluv o veřejných zakázkách vloží nepovinná doložka o mediaci. Varovala však, že využití mediace nebo jiných metod řešení sporů může znamenat náklady. Uvedla rovněž, že nemůže ukládat povinnost použít mediaci ve sporech mezi svými dodavateli a jejich subdodavateli.

Ve svém rozhodnutí o šetření uvítal veřejný ochránce práv vložení nepovinné doložky o mediaci do smluv, které Komise uzavírá. Zdůraznil, že mediace je obvykle levnějším způsobem řešení sporů než předložení dané věci přímo soudu. Veřejný ochránce práv požádal Komisi, aby ho informovala o následných krocích v souvislosti s použitím doložky o mediaci a o svém úsilí rozšířit použití mediace na spory týkající se grantů udělovaných Komisí. Veřejný ochránce práv dále zdůraznil, že je rovněž důležité doporučit využití mediace u sporů mezi dodavateli a subdodavateli.

Komise by měla veřejného ochránce práv informovat o svých následných krocích v dané věci do 30. června 2007.

ŘEŠENÍ STÍŽNOSTI OHLEDNĚ VÝSTAVBY PRŮMYSLOVÉHO PŘÍSTAVU VE ŠPANĚLSKU

Shrnutí rozhodnutí o šetření z vlastního podnětu OI/2/2006/JMA

Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv dostal velké množství stížností a dalších oznámení týkajících se projektu španělských orgánů o výstavbě průmyslového přístavu v Granadille na španělském ostrově Tenerife, rozhodl se zahájit šetření z vlastního podnětu, aby dal Komisi možnost vysvětlit její úlohu „strážce Smlouvy“ v tomto případě.

Podle stěžovatelů se Komise rozhodla uzavřít své šetření mnoha stížností týkajících se výstavby průmyslového přístavu v Granadille na základě toho, že výstavba není v rozporu s právními předpisy Společenství, zejména čl. 6 odst. 4 směrnice o přírodních stanovištích¹⁷. Stěžovatelé obecně tvrdili, že Komise nevzala v úvahu existenci možných alternativních řešení navrhované výstavby.

¹⁷

Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. 1996 L 59, s. 63.

Komise tvrdila, že její útvary tento projekt stále posuzují. Komise vysvětlila, že vzhledem k tomu, že existence nebo neexistence alternativ k projektu je důležitá otázka, která ovlivní její konečné stanovisko podle čl. 6 odst. 4 směrnice o přírodních stanovištích, zváží pečlivě toto hledisko daného případu a vydá stanovisko, které by mělo posoudit dopad na životní prostředí, závažnost „zcela nezbytných důvodů“, které podle španělských orgánů hovoří ve prospěch výstavby, a rovnováhu mezi těmito dvěma protichůdnými zájmy, stejně jako hodnocení kompenzačních opatření. Komise rovněž zdůraznila, že přijímá veškerá nezbytná opatření k tomu, aby rozhodnutí dosáhla co nejrychleji, a že bude stěžovatele informovat.

Veřejný ochránce práv měl za to, že Komise ve svém stanovisku dostatečně vysvětlila body, které vznesl ve svém šetření. Navíc Komise o dané věci ještě nerozhodla. Z toho důvodu došel veřejný ochránce práv k závěru, že další šetření není nutné. Veřejný ochránce práv rovněž poukázal na to, že poté, co Komise přijme rozhodnutí, nebo v případě, že bude se svým rozhodnutím příliš otálet, mohou mu občané a obyvatelé předkládat stížnosti, jestliže se domnívají, že se Komise dopustila nesprávného úředního postupu.

HORNÍ VĚKOVÁ HRANICE V INTERNÍM PROGRAMU PRO STÁŽISTY

Shrnutí rozhodnutí o šetření z vlastního podnětu OI/3/2006/BB

V lednu 2006 veřejný ochránce práv zahájil šetření z vlastního podnětu týkající se pravidel a postupů Evropského parlamentu ohledně horní věkové hranice v jeho programu pro stážisty. Veřejný ochránce práv se odvolal na (i) článek 21 Charty základních práv Evropské unie, v němž se uvádí: „Je zakázána jakákoli diskriminace z jakéhokoli důvodu jako je (...) věk“, (ii) nedávnou judikaturu Soudního dvora, podle níž je zásada zákazu diskriminace z důvodu věku obecnou zásadou práva Společenství¹⁸, a (iii) rozhodnutí Komise, které následovalo po návrhu doporučení veřejného ochránce práv v případě 2107/2002/PB, zrušit věkovou hranici v jejím programu pro stážisty.

Ve svém stanovisku Parlament uvedl, že dne 1. února 2006 přijal nové rozhodnutí o Interních pravidlech, kterými se řídí stáže a studijní pobyty v sekretariátu Evropského parlamentu (dále jen „pravidla“). Od 15. února 2006, kdy tato nová pravidla vstoupila v platnost, již Parlament neuplatňuje horní věkovou hranici ve svém programu pro stážisty. Před tímto datem uplatňoval horní věkovou hranici 45 let.

Veřejný ochránce práv došel k závěru, že další šetření není nutné, neboť Parlament věkovou hranici zrušil.

3.9 DOTAZY, KTERÝMI SE ZABÝVAL VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

PRÁVO ČLENSKÉHO STÁTU ROZHODNOUT V ZEMĚDĚLSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Shrnutí dotazu Q1/2006/GK předloženého irskou veřejnou ochránkyní práv

V březnu 2006 předložila irská veřejná ochránkyně práv dotaz evropskému veřejnému ochránci práv ohledně jednoho svého případu. Dotaz se týkal výkladu článku 40 nařízení č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, ze strany ministerstva zemědělství a výživy Irska. Dotaz se zvláště týkal otázky, zda čl. 40 odst. 4 dává příslušnému

¹⁸

Věc C-144/04, Werner Mangold v. Rüdiger Helm, Sb. rozh. 2005, s. I-9981, bod 75.

vnitrostátnímu orgánu pravomoc vymezit ty nakažlivé choroby, které pokud postihnou část nebo všechna hospodářská zvířata zemědělce, je třeba považovat za vyšší moc.

Tento dotaz požadoval informace od Komise, která v souhrnu sdělila, že veškerá tvrzení o vyšší moci musí zhodnotit případ od případu příslušné vnitrostátní orgány.

Komise měla za to, že podle informací poskytnutých v dotazu irské orgány zjevně nepřekročily svoji pravomoc provádět hodnocení při použití čl. 40 odst. 4 nařízení 1782/2003. Stanovisko Komise bylo zasláno irské veřejné ochránkyni práv, která informovala evropského veřejného ochránce práv, že je s výsledkem spokojená.

VOLNÝ POHYB ZBOŽÍ

Shrnutí dotazu Q3/2005/IP předloženého regionální veřejnou ochránkyní práv regionu Friuli-Venezia Giulia

Regionální veřejná ochránkyně práv italského regionu Friuli-Venezia Giulia zaslala dotaz evropskému veřejnému ochránci práv ohledně toho, že do Itálie nelze dovážet látky určené pro divadelní nábytek, které byly vyrobeny v Německu. Podle italských zákonů vyžaduje každý (dovezený) výrobek, který musí splňovat italské protipožární předpisy, zvláštní povolení italských orgánů. Regionální veřejná ochránkyně práv se dotazovala evropského veřejného ochránce práv, jaké jsou perspektivy sladění právních předpisů v této oblasti na úrovni Společenství, aby se tak odstranily překážky volnému pohybu zboží.

Veřejný ochránce práv požádal o informace Komisi, která uvedla, že v případě neexistence platných harmonizovaných norem nebo pravidel EU v příslušné oblasti platí obecná ustanovení o volném pohybu zboží, která jsou obsažena v článcích 28 až 30 Smlouvy o ES. Podle těchto zásad musí být výrobek, který je zákonně vyrobený a prodáváný v jednom členském státě, prodejní i v jiném členském státě. Článek 30 předpokládá, že ustanovení článku 28 nevylučuje zákaz nebo omezení dovozu *mezi jinými* z důvodu veřejné morálky, veřejné politiky, veřejné bezpečnosti nebo ochrany lidského zdraví a života. Aby byla vnitrostátní opatření oprávněná, musí být nutná k dosažení sledovaných cílů a být těmto cílům přiměřená. Takové zákazy nebo omezení nesmí být navíc prostředkem svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy. Jakoukoli stížnost, která chce ukázat na porušení právních předpisů Společenství ze strany některého členského státu, je možno zaslat přímo Komisi k šetření.

Regionální veřejná ochránkyně práv informovala evropského veřejného ochránce práv, že je spokojená s odpovědí Komise, a případ byl tudíž uzavřen.

4 VZTAHY S INSTITUCEMI A ORGÁNY EVROPSKÉ UNIE

Evropský veřejný ochránce práv má zvláštní zájem na zachování a podpoře konstruktivního dialogu s institucemi a orgány EU, aby pomohl dosáhnout co nejlepších výsledků pro občany. Tato kapitola obsahuje přehled setkání a akcí pořádaných během roku 2006 se zástupci a úředníky institucí a orgánů EU s cílem zajistit výborné pracovní vztahy. Během téhož roku podepsal veřejný ochránce práv rovněž několik dohod, které jsou uvedeny níže.

Zvlášť důležitá byla v roce 2006 dvoustranná setkání s evropskými komisaři, během nichž se diskutovalo o používání nového postupu Komise při zabývání se šetřeními veřejného ochránce práv, který byl zaveden v listopadu 2005. Jelikož Komise je orgánem odpovědným za nejvyšší podíl šetření, která veřejný ochránce práv provádí, je nutno zajistit, aby tento postup fungoval co nejlépe. Pan DIAMANDOUROS se během roku 2006 setkal s 11 komisaři a velice ho povzbudil jejich závazek podporovat kulturu služeb občanům. V červnu se veřejný ochránce práv také zúčastnil velmi přínosného setkání se zaměstnanci Komise, kteří odpovídají za koordinaci vyřizování šetření veřejného ochránce práv. Toto setkání mu poskytlo příležitost vysvětlit, že veřejný ochránce práv není pouze mechanismem vnější kontroly, ale i bohatým zdrojem, který orgánům může pomoci zlepšit způsob jejich fungování. Klíčovou úlohu při zprostředkování těchto setkání sehrály místopředsedkyně Komise Margot WALLSTRÖMOVÁ, která je mimo jiné odpovědná za vztahy s veřejným ochráncem práv, a generální tajemnice Komise Catherine DAYOVÁ. Margot WALLSTRÖMOVÁ také v prosinci promluvila k zaměstnancům veřejného ochránce práv ve Štrasburku a přehledně popsala úsilí Komise o zlepšení vztahů s občany.

Evropského veřejného ochránce práv volí Evropský parlament, jemuž je veřejný ochránce práv odpovědný. Veřejný ochránce práv má výborné pracovní vztahy s petičním výborem Parlamentu, který je odpovědný za vztahy s veřejným ochráncem práv a sestavuje zprávu k jeho výroční zprávě. V roce 2006 se pan DIAMANDOUROS zúčastnil čtyř schůzí petičního výboru, během nichž představil svoji výroční zprávu a zvláštní zprávy zabývající se celou řadou témat. Na žádost výboru byl veřejný ochránce práv zastoupen některým ze svých podřízených na každé schůzi, kterou výbor během daného roku organizoval. Veřejný ochránce práv v roce 2006 rovněž dále rozvíjel své konstruktivní vztahy s poslanci Evropského parlamentu.

Veřejný ochránce práv v roce 2006 pokračoval v oslovování dalších orgánů a institucí. V březnu se setkal s předsedy Soudního dvora, Soudu prvního stupně a Soudu pro veřejnou službu, předsedou Účetního dvora a prezidentem Evropské investiční banky v Lucemburku. V říjnu se setkal s řediteli Evropské agentury pro obnovu a Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání v Řecku. Po celý rok také prezentoval svou práci různým skupinám zaměstnanců evropských orgánů a institucí v Bruselu, Lucemburku a Štrasburku.

S úmyslem zajistit nejlepší možné služby pro občany podepsal veřejný ochránce práv v uvedeném roce několik důležitých dohod.

V březnu 2006 podepsal novou dohodu s Parlamentem, která se týká spolupráce v oblastech jako politika nemovitostí, informační technologie a komunikace. Nová dohoda by veřejnému ochránci práv měla umožnit co nejrozhledněji využít zdrojů poskytnutých jeho úřadu (viz příloha B) a zároveň mu zajistit naprostou autonomii práce.

Další důležitou dohodou, která byla v roce 2006 podepsána, bylo memorandum o porozumění s evropským inspektorem ochrany údajů¹. Účelem této dohody je zajistit shodné nakládání se stížnostmi týkajícími se ochrany osobních údajů a vyhnout se zbytečnému zdvojení. Při sledování tohoto cíle se veřejný ochránce práv a evropský inspektor ochrany údajů shodli na tom, že: (i) budou stěžovatele informovat o druhé z obou institucí a umožní předávání stížností; (ii) budou informovat druhou z obou institucí o stížnostech, které jí přísluší; (iii) nebudou znovu zahajovat šetření stížností, které již byly předneseny, pokud nebudou přeloženy nové závažné důkazy; (iv) zaujmou konzistentní přístup k právním a správním hlediskům ochrany údajů, čímž podpoří práva a zájmy občanů a stěžovatelů. Veřejný ochránce práv a evropský inspektor ochrany údajů Peter HUSTINX podepsali memorandum o porozumění v Bruselu dne 30. listopadu za přítomnosti asistenta evropského inspektora ochrany údajů Joaquína BAYA DELGADA a generálního tajemníka evropského veřejného ochránce práv Iana HARDENA. Při této příležitosti měli možnost si vyměnit informace o řadě otázek společného zájmu.

© Evropský inspektor ochrany údajů

Nikiforos Diamandouros a Peter Hustinx, Evropský inspektor ochrany údajů, podepisují memorandum o porozumění. Brusel, Belgie, 30. listopadu 2006.

30. listopadu evropský veřejný ochránce práv také podepsal dohodu o spolupráci se španělskou vládou, která ve stížnostech podávaných evropskému veřejnému ochránci práv umožňuje používat baskičtinu, katalánštinu / valencištinu a galicištinu, což jsou další úřední jazyky ve Španělsku. Jménem španělské vlády dohodu podepsal stálý zástupce Španělska při EU, velvyslanec Carlos BASTARRECHE SAGÜES. Podpisem dohody sladil veřejný ochránce práv svůj postup se závěry Rady EU z června 2005, které stanovují použití těchto jazyků k usnadnění komunikace občanů s institucemi EU. Podle této dohody zřídí španělská vláda překladatelský orgán, který bude odpovědný za překlady stížností předložených v těchto jazycích. Tento orgán bude následovně překládat rozhodnutí veřejného ochránce práv ze španělštiny/kastilštiny do jazyka stěžovatele. Až španělské orgány zřídí tento překladatelský orgán a následně nabude účinnosti uvedená dohoda, bude možno na tomto odkazu na internetové stránce veřejného ochránce práv získat informace o tom, jak si v těchto jazycích stěžovat: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Výše uvedená setkání a události a všechny další činnosti veřejného ochránce práv v této oblasti jsou uvedeny v bezprostředně následujících oddílech této kapitoly².

¹ Memorandum o porozumění mezi evropským veřejným ochráncem práv a evropským inspektorem ochrany údajů; Úř. věst. 2007 C 27, s. 21.

² Pokud není uvedeno jinak, konala se tato setkání a akce v Bruselu, v Lucemburku nebo ve Štrasburku.

4.1 EVROPSKÝ PARLAMENT

18. ledna: účast na pracovním obědě „Kangaroo Group“ poslanců Evropského parlamentu. Hlavním řečníkem byl poslanec Evropského parlamentu Andrew DUFF, který promluvil na téma „Období úvah – struktura, témata a souvislosti hodnocení diskuse o Evropské unii“. Tomuto setkání předsedal poslanec Evropského parlamentu Manuel MEDINA ORTEGA.

25. ledna: prezentace Zvláštní zprávy o transparentnosti při jednání Rady na zasedání petičního výboru Evropského parlamentu. Následné diskuse se zúčastnili poslanci EP Marcin LIBICKI, předseda výboru, Elmar BROK, David HAMMERSTEIN MINTZ, Michael CASHMAN, poslankyně EP Diana WALLISOVÁ a Hans BRUNMAYER, generální ředitel a vedoucí protokolu Rady, kteří jsou zde uvedeni v pořadí podle svých příspěvků.

14. února: setkání s poslankyní EP Inés AYALOVOU SENDEROVOU.

14. února: setkání s poslancem EP Davidem HAMMERSTEINEM MINTZEM.

14. února: setkání s Gregoriem GARZÓNEM CLARIANOU, právním znalcem Evropského parlamentu.

14. března: prezentace *Výroční zprávy za rok 2005* evropského veřejného ochránce práv Josepu BORRELLOVI FONTELLESOVI, předsedovi Evropského parlamentu, a podpis nové dohody o spolupráci s Evropským parlamentem (viz příloha B).

© Evropský parlament

Nikiforos Diamandouros a Josep Borrell Fontelles, předseda Evropského parlamentu, podepisují novou dohodu o spolupráci. Štrasburk, Francie, 14. března 2006.

14. března: setkání s poslancem EP Markusem FERBEREM.

14. března: setkání s poslancem EP Manolisem MAVROMMATISEM.

4. dubna: setkání s poslanci EP Andreasem SCHWABEM a Richardem SEEBEREM.

2. května: setkání s poslancem EP Louisem GRECHEM.

3. května: prezentace *Výroční zprávy za rok 2005* evropského veřejného ochránce práv petičnímu výboru. Následné diskuse se zúčastnili poslanci EP Marcin LIBICKI, předseda výboru, Andreas SCHWAB, Manolis MAVROMMATIS, sir Robert ATKINS, poslankyně EP Inés AYALOVÁ SENDEROVÁ, poslanec EP David HAMMERSTEIN MINTZ a poslankyně EP Alexandra DOBOLYIOVÁ, kteří jsou zde uvedeni v pořadí podle svých příspěvků.

15. května: prezentace Zvláštní zprávy evropského veřejného ochránce práv o Evropském úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) petičnímu výboru. Pan DIAMANDOUROS přednesl svůj příspěvek a pak odpovídal na dotazy poslanců Evropského parlamentu sira Roberta ATKINSE, Michaela CASHMANA, Paula VAN BUITENENA, Manolise MAVROMMATISE a Jens-Petera BONDEHO, uvedené v pořadí podle příspěvků. Poté svůj příspěvek přednesl generální ředitel úřadu OLAF Franz-Hermann BRÜNER, který pak odpovídal na dotazy poslanců Evropského parlamentu sira Roberta ATKINSE, Alexandry DOBOLYIOVÉ, Michaela CASHMANA, Paula VAN BUITENENA a Jens-Petera BONDEHO.

15. května: setkání s poslanci EP Andreasem SCHWABEM a Manolisem MAVROMMATISEM.

17. května: účast na obědě na počest oficiální návštěvy řeckého prezidenta Karolose PAPOULIASE v Evropském parlamentu.

15. června: setkání s Pascalem DE POORTEREM a Ville-Veikko TIMBERGEM, účetními Evropského parlamentu.

4. července: setkání s poslancem EP Jo LEINENEM.

4. července: setkání s poslancem EP Herbertem BÖSCHEM.

4. července: setkání s Gregoriem GARZÓNEM CLARIANOU.

13. července: přednáška na téma „Úloha veřejného ochránce práv v kontextu rozvíjejícího se evropského právního řádu“ na semináři „Evropský systém ochrany lidských práv“ pořádaném Univerzitou Adama Mickiewicze v Poznani v Polsku. Tuto akci pořádal poslanec EP a předseda petičního výboru Marcin LIBICKI. Semináře se rovněž zúčastnil polský veřejný ochránce práv Janusz KOCHANOWSKI.

13. září: prezentace zvláštní zprávy veřejného ochránce práv petičnímu výboru pojednávající o tom, že se Komise nezabývala stížností podle článku 226. Následné diskuse se zúčastnili poslanci EP Marcin LIBICKI, předseda výboru, Manolis MAVROMMATIS, David HAMMERSTEIN MINTZ, Proinsias DE ROSSA a poslankyně EP Maria PANAYOTOPOULOVOVÁ-CASSIOTOVOVÁ, kteří jsou zde uvedeni v pořadí podle svých příspěvků.

23. října: setkání s Gregoriem GARZÓNEM CLARIANOU.

14. listopadu: večere pořádaná evropským veřejným ochráncem práv na počest předsednictva a koordinátorů petičního výboru. Večere se zúčastnili: poslanec EP a předseda výboru Marcin LIBICKI, poslanec EP sir Robert ATKINS, poslankyně EP Alexandra DOBOLYIOVÁ a Diana WALLISOVÁ, poslanec EP David HAMMERSTEIN MINTZ a vedoucí sekretariátu petičního výboru David LOWE.

15. listopadu: projev ke „Kangaroo Group“ poslanců Evropského parlamentu na téma „Posílení vlivu občanů – úloha evropského veřejného ochránce práv“. Schůzi předsedal poslanec EP sir Robert ATKINS.

16. listopadu: prezentace *Výroční zprávy za rok 2005* na plenárním zasedání Evropského parlamentu (viz část 6.1).

4.2 EVROPSKÁ KOMISE

12. ledna: setkání s místopředsedou Evropské komise pro administrativní záležitosti, audit a boj proti podvodům Siimem KALLASEM.

12. ledna: setkání s generální tajemnicí Evropské komise Catherine DAYOVOU.

14. března: setkání s místopředsedkyní Evropské komise pro vztahy s institucemi a komunikační strategii Margot WALLSTRÖMOVOU.
30. března: setkání s úřadujícím interním mediátorem Evropské komise Peterem GALEZOWSKIM.
30. března: přednáška o úloze evropského veřejného ochránce práv pro zaměstnance Evropské komise sídlící v Lucemburku.
16. května: setkání s komisařem pro vědu a výzkum Janezem POTOČNIKEM.
16. května: setkání s komisařem pro životní prostředí Stavrosem DIMASEM.
17. května: setkání s komisařem pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti Vladimírem ŠPIDLOU.
16. června: setkání s Margot WALLSTRÖMOVOU a Catherine DAYOVOU.
6. června: přednáška pro zaměstnance Komise zodpovědné za koordinaci vyřizování šetření veřejného ochránce práv.
4. července: setkání s komisařem pro vnitřní trh a služby Charliem McCREEVYM.
4. července: setkání s Giuseppem MASSANGIOLIM z Evropské komise, ředitelem odpovědným za vztahy s evropským veřejným ochráncem práv, a vedoucím oddělení Andreou PIERUCCIM.
26. září: setkání s komisařem pro vzdělávání, odbornou přípravu a kulturu Jánem FIGELEM.
26. září: setkání s komisařem pro hospodářské a měnové záležitosti Joaquínem ALMUNIOU.
26. září: setkání s komisařem pro zdraví Markosem KYPRIANOU.
27. září: setkání s Margot WALLSTRÖMOVOU.
16. listopadu: setkání s komisařem pro rozšíření Ollim REHNEM.
13. prosince: setkání s komisařkou pro vnější vztahy a evropskou politiku sousedství Benitou FERREROVOU-WALDNEROVOU.
13. prosince: přednáška Margot WALLSTRÖMOVÉ pro zaměstnance úřadu evropského veřejného ochránce práv. Ve své přednášce se místopředsedkyně Komise zabývala tématy komunikace, nakládání se stížnostmi a ústavní smlouvy.

4.3 DALŠÍ INSTITUCE A ORGÁNY

12. ledna: setkání s velvyslancem Nicholasem EMILIOU, stálým zástupcem Kypru při Evropské unii.
12. ledna: setkání s velvyslancem Vassilisem KASKARELISEM, stálým zástupcem Řecka při Evropské unii.
6. března: setkání s předsedou Soudního dvora Evropských společenství Vassiliosem SKOURISEM.
6. března: pracovní oběd s předsedou Soudu prvního stupně Bo VESTERDORFEM, předsedy senátů Jörgem PIRRUNGEM a Marcem JAEGEREM a vedoucím kanceláře Emmanuelem COULONEM.

6. března: setkání s předsedou Soudu pro veřejnou službu Paulem J. MAHONEYEM, členy soudu Horstpeterem KREPPELEM, Irenou BORUTOVOU, Seanem VAN RAEPENBUSCHEM a Stéphanem GERVASONIM a vedoucí kanceláře Waltraud HAKENBERGOVOU.
6. března: setkání s Hubertem WEBEREM, předsedou Evropského účetního dvora.
6. března: setkání s Philippem MAYSTADTEM, prezidentem Evropské investiční banky, a generálním tajemníkem Eberhardem UHLMANNEM.
30. března: přednáška pro shromáždění výborů zaměstnanců evropských agentur o úloze evropského veřejného ochránce práv.
15. června: setkání s Vicky VOULGARAKIOVOU ze stálého zastoupení Spojeného království při Evropské unii.
14. září: přednáška pro zaměstnance Evropské investiční banky na téma „Úloha evropského veřejného ochránce práv a EIB“.
26. září: setkání s velvyslankyní Ninou VASKUNLAHTIOVOU, náměstkyní stálého zástupce Finska při Evropské unii.
6. října: setkání s Richardem ZINKEM, ředitelem Evropské agentury pro obnovu, a se zaměstnanci této agentury v Soluni v Řecku.
6. října: setkání s Avianou BULGARELLIOVOU, ředitelkou Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP), a se zaměstnanci této agentury v Soluni v Řecku.
30. listopadu: podepsání memoranda o porozumění spolu s evropským inspektorem ochrany údajů Peterem HUSTINXEM.
30. listopadu: podepsání dohody o spolupráci se španělskou vládou, která ve stížnostech podávaných evropskému veřejnému ochránci práv umožňuje používat baskičtinu, katalánštinu/valencijsčinu a galicijsčinu, což jsou další úřední jazyky ve Španělsku. Jménem španělské vlády dohodu podepsal stálý zástupce Španělska při EU, velvyslanec Carlos BASTARRECHE SAGÜES.

5 VZTAHY S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A OBDOBNÝMI ORGÁNY

Evropský veřejný ochránce práv úzce spolupracuje se svými kolegy na vnitrostátní a regionální úrovni, aby zajistil efektivní vyřizování stížností občanů. Tato kapitola začíná přehledem činností Evropské sítě veřejných ochránců práv v roce 2006. Pokračuje nástinem širší škály konferencí a setkání, jichž se veřejný ochránce práv a pracovníci jeho úřadu zúčastnili za účelem propagace činnosti veřejných ochránců práv v Unii i za jejími hranicemi. Na závěr je uveden přehled bilaterálních setkání, která se uskutečnila v průběhu celého roku.

5.1 EVROPSKÁ SÍŤ VEŘEJNÝCH OCHRÁNCŮ PRÁV

Evropská síť veřejných ochránců práv se skládá z téměř 90 úřadů v 31 evropských zemích. V rámci Evropské unie se jí účastní veřejní ochránci práv a podobné orgány na evropské, vnitrostátní a regionální úrovni. Na vnitrostátní úrovni zahrnuje i Norsko, Island a země žádající o členství v EU. Všichni národní veřejní ochránci práv a podobné orgány v členských státech EU i v Norsku a na Islandu jmenovali svého kontaktního pracovníka pro ostatní členy sítě.

Tato síť vznikla v roce 1996 a postupně se vyvinula v účinný nástroj spolupráce pro veřejné ochránce práv a jejich pracovníky a slouží jako efektivní mechanismus spolupráce při řešení případů. Pro evropského veřejného ochránce práv je zvláště důležitá, neboť mu umožňuje rychle a účinně řešit stížnosti, které nespadají do jeho působnosti. Zkušenosti a osvědčené postupy se prezentují na seminářích a setkáních, v pravidelném bulletinu, na elektronickém diskusním fóru a každodenní elektronickou zpravodajskou službou. Informační cesty evropského veřejného ochránce práv pořádané veřejnými ochránci práv v členských státech a v přístupových zemích se rovněž ukázaly jako vysoce efektivní pro budování sítě. Část 5.1 proto končí zmínkou o informačních cestách veřejného ochránce práv v roce 2006, kterými se podrobněji zabývá část 6.2.

Všechny tyto níže uvedené činnosti mají zásadní význam pro úspěšné plnění úlohy veřejných ochránců práv při zajišťování správného uplatňování právních předpisů EU v celé Unii. To je skutečně zásadní, pokud mají občané plně užívat svých práv vyplývajících z právních předpisů EU. Evropský veřejný ochránce práv toto tedy považuje za zvláštní prioritu a věnuje značné zdroje na rozvoj této sítě.

Semináře

Pátý seminář regionálních veřejných ochránců práv členských států EU

Semináře pro národní a regionální veřejné ochránce práv pořádá každý druhý rok evropský veřejný ochránce práv spolu se svými národními nebo regionálními protějšky. Pátý seminář regionálních veřejných ochránců práv členských států EU pořádaný veřejným ochráncem práv pro místní samosprávy v Anglii Tonym REDMONDEM a evropským veřejným ochráncem práv se uskutečnil v Londýně ve dnech 19.–21. listopadu 2006.

Bylo to poprvé, kdy se evropský veřejný ochránce práv intenzivně zapojil do organizace semináře regionálních ochránců práv a byla to velice pozitivní zkušenost. Této události se zúčastnilo přibližně 80 účastníků z každé ze šesti zemí, kde jsou veřejní ochránci práv na regionální úrovni (jmenovitě Belgie, Německo, Španělsko, Itálie, Rakousko a Spojené království).

Téma semináře pro rok 2006 znělo „Spolupráce v rámci prosazování řádné správy a ochrany práv občanů v EU“. Program zahrnoval zasedání o právu EU, o prosazování řádné správy, vyřizování stížností a spolupráci veřejných ochránců práv.

Seminář zahájili spoluorganizátoři, pan Tony REDMOND a pan DIAMANDOUROS, spolu s prvním místopředsedou Výboru regionů EU Lucem VAN DEN BRANDEM a stálým tajemníkem ministerstva pro komunity a místní samosprávy Velké Británie Peterem HOUSDENEM.

Tony Redmond, veřejný ochránce práv pro místní správu v Anglii.

Alice Brownová, skotská veřejná ochránkyně práv pro veřejné služby.

Felix Dünser, veřejný ochránce práv ve Vorarlbergu, Rakousko.

1. zasedání s názvem „Provádění práva EU v členských státech“ předsedala Anne SEEXOVÁ, veřejná ochránkyně práv pro místní samosprávy v Anglii. Během tohoto zasedání zazněly přednášky na téma „Volný pohyb osob“, kterou přednesla profesorka Elspeth GUILDVÁ, profesorka migračního práva na Univerzitě Radboud v Nijmegenu, a „Sdílení poznatků prostřednictvím evropské sítě veřejných ochránců práv“, kterou přednesl Ian HARDEN, generální tajemník kanceláře evropského veřejného ochránce práv.

Bernard Hubeau, veřejný ochránce práv ve Flandrech, Belgie.

María Jesús Aranda Lasherasová, veřejná ochránkyně práv v Navaře, Španělsko.

Silvano Micele, veřejný ochránce práv v Basilicátě, Itálie.

2. zasedání s názvem „Proaktivní činnost veřejných ochránců práv – prosazování řádné správy“ předsedali veřejný ochránce práv regionu Basilicata Silvano MICELE a vlámský veřejný ochránce práv Bernard HUBEAU. Toto zasedání zahrnovalo šest přednášek na téma „Šíření správné praxe, zajišťování přidané hodnoty“ (Tony REDMOND, veřejný ochránce práv pro místní samosprávy v Anglii), „Podpora konstruktivních vztahů se státní správou“ (Frédéric BOVESSE, veřejný ochránce práv Valonska), „Mechanismy podávání zpráv“ (Alice BROWNOVÁ, veřejná ochránkyně práv skotských veřejných služeb), „Zlepšení přístupu pro občany“ (Ullrich GALLE, veřejný

ochránce práv regionu Porýní-Falcko), „Spolupráce s občany s cílem podpořit řádnou správu“ (Felix DÜNSER, veřejný ochránce práv regionu Vorarlberg) a „Kodexy řádné správní praxe“ (María JESÚS ARANDOVÁ LASHERASOVÁ, veřejná ochránkyně práv regionu Navarra).

3. zasedání s názvem „Reaktivní činnost veřejných ochránců práv – vyřizování stížností“ předsedal předseda petičního výboru Bavorska Alexander KÖNIG. Toto zasedání zahrnovalo přednášky na téma „Vyřizování stížností od zranitelných skupin ve společnosti“ (Caterina DOLCHEROVÁ, veřejná ochránkyně práv regionu Friuli-Venezia Giulia), „Prosazování práv dětí“ (Roger MORGAN, ředitel pro práva dětí) a „Jednání s vytrvalými a kverulantskými stěžovateli“ (Jerry WHITE, veřejný ochránce práv pro místní samosprávy v Anglii).

Jerry White, veřejný ochránce práv pro místní správu v Anglii, Roger Morgan, ředitel organizace Children's Rights ve Spojeném království, Alexander König, předseda Petičního výboru v Bavorsku, Německo, a Caterina Dolcherová, veřejná ochránkyně práv v autonomní oblasti Friuli-Venezia Giulia, Itálie.

Poslední zasedání s názvem „Postupovat společně dál“ zahrnovalo přednášku evropského veřejného ochránce práv na téma „Pracovat společně prostřednictvím evropské sítě veřejných ochránců práv“. Toto poslední zasedání, kterému předsedal veřejný ochránce práv Katalánska Rafael RIBÓ I MASSÓ, umožnilo výměnu názorů na fungování sítě a na způsob, jakým se regionální veřejní ochránci práv do ní mohou aktivněji zapojit.

Tom Frawley, veřejný ochránce práv Shromáždění Severního Irsku a komisař pro stížnosti.

Zlatým hřebem semináře byl proslov veřejného ochránce práv Severního Irsku a komisaře pro stížnosti Toma FRAWLEYHO, který pohovořil o důležitých otázkách pro veřejné ochránce práv, včetně etiky, odpovědnosti a dostupnosti.

Ohlasy na seminář byly velmi pozitivní. Veřejný ochránce práv doufá, že podobně úspěšný seminář proběhne v roce 2008 v Německu nebo v Rakousku.

Seminář styčných úředníků 2006

Pátý seminář styčných úředníků Evropské sítě veřejných ochránců práv se konal ve dnech 18.–20. června 2006 ve Štrasburku. Nesl název „Prosazování základních práv — sdílení nejlepších postupů“ a jeho cílem bylo poskytnout prostor pro výměnu názorů mezi styčnými úředníky o osvědčených postupech v jejich institucích, stejně jako podpořit diskusi o jejich práci na prosazování základních práv. Seminář rovněž styčným úředníkům poskytl příležitost diskutovat o fungování sítě a navrhnout způsoby jejího vylepšení. Celkem se semináře zúčastnilo 28 účastníků z 26 evropských zemí, poprvé včetně zástupců z institucí národních veřejných ochránců práv Bulharska, Chorvatska a Rumunska.

Účastníci pátého semináře styčných úředníků evropské sítě veřejných ochránců práv.
Štrasburk, Francie, 18.–20. června 2006.

Během prvního dne semináře se diskuse zaměřovaly na zlepšení podávání stížností, prosazování řádné správy, podporu spolupráce prostřednictvím sítě a zjišťování spokojenosti stěžovatelů.

Večer se účastníci setkali na večeři v centru Štrasburku, kde si vyslechli projev nejdéle sloužícího národního veřejného ochránce práv Unie Hanse GAMMELTOFTA-HANSENA, který popsal své zkušenosti z téměř dvaceti let ve funkci dánského veřejného ochránce práv a zaměřil se zejména na svoji činnost v oblasti podpory a ochrany základních práv.

Hans Gammeltoft-Hansen, veřejný ochránce práv dánského parlamentu, se obrací k pátému semináři styčných úředníků evropské sítě veřejných ochránců práv. Štrasburk, Francie, 18.–20. června 2006.

Druhý den setkání dostalo prioritu téma, které několik styčných úředníků nastolilo jako otázku, kterou by stálo za to prozkoumat společně, jmenovitě prosazování základních práv a konkrétně práva na svobodu informací, svobodu projevu a rovné zacházení.

Seminář nabídl bohatý a rozmanitý program, který vyvolal živé diskuse. Potvrdil, že je cenné se setkávat každé dva roky k výměně názorů a rozvíjení kontaktů s ostatními styčnými úředníky v síti, a stal se dobrou předzvěstí do budoucna.

Spolupráce při vyřizování případů

Národní a regionální veřejní ochránci práv v členských státech jsou oprávněni vyřizovat mnoho stížností, které nespadají do působnosti evropského veřejného ochránce práv, neboť se netýkají orgánu nebo instituce Společenství. Během roku 2006 poradil evropský veřejný ochránce práv 828 stěžovatelům, aby se obrátili na národního nebo regionálního ochránce práv a příslušnému ochránci práv postoupil 363 stížností, z nichž 270 bylo na stejné téma. Příklady těchto stížností jsou uvedeny v části 2.5 této zprávy.

Vedle běžné neformální výměny informací v rámci sítě existuje i zvláštní postup, jehož prostřednictvím si národní nebo regionální veřejní ochránci práv mohou vyžádat písemnou odpověď na dotazy ohledně práva EU a jeho výkladu, včetně dotazů, které vyvstávají v průběhu řešení určitých případů. Evropský veřejný ochránce práv poskytuje odpověď buď přímo, nebo dotazy případně postupuje dalším orgánům a institucím EU. V roce 2006 byly obdrženy dva takové dotazy (jeden od národního a jeden od regionálního veřejného ochránce práv) a tři byly vyřízeny (včetně dvou z roku 2005). Podrobnosti dotazů jsou uvedeny v kapitole 3.

Veřejný ochránce práv evropských zemí – bulletin

Veřejní ochránci práv evropských zemí – bulletin se zabývá prací členů Evropské sítě veřejných ochránců práv a širšího členství evropského regionu Mezinárodního institutu veřejného ochránce práv (IOI). Bulletin je vydáván v anglické, francouzské, německé, italské a španělské jazykové verzi a je rozeslán do více než 400 úřadů na evropské, národní, regionální i místní úrovni. Bulletin vychází dvakrát ročně – v dubnu a v říjnu.

Bulletin prokázal, že je velmi užitečným fórem pro výměnu informací o právních předpisech a osvědčených postupech v EU. V roce 2006 se jeho dvě čísla věnovala široké škále témat včetně článků o nadřazenosti práva EU, vzájemném uznávání kvalifikací v EU, evropském právu životního prostředí a přístupu k informacím o životním prostředí, úloze veřejných ochránců práv při kontrole věznic, všeobecném přístupu k širokopásmovému internetu, diskriminaci v přístupu k zaměstnání, svobodě projevu, právech dětí a problémech migrace a azylu.

Nástroje elektronické komunikace

V listopadu 2000 zahájil veřejný ochránce práv provoz internetového diskusního fóra a fóra pro výměnu dokumentů pro veřejné ochránce práv a jejich pracovníky v Evropě. K fóru, které nabízí možnost každodenní spolupráce mezi jednotlivými úřady, má přístup více než 230 jednotlivců.

Nejpopulárnější součástí fóra je služba *Denní zpravodajství veřejného ochránce práv*, které vychází každý pracovní den a obsahuje zprávy z úřadů veřejných ochránců práv a z Evropské unie. Do *Denního zpravodajství* pravidelně přispívají téměř všechny úřady národních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě a hledají v něm informace.

Diskusní fórum bylo velmi užitečným prostředkem k výměně informací mezi úřady veřejných ochránců práv i v roce 2006, a to formou otázek a odpovědí. Tímto způsobem bylo zahájeno několik zásadních diskusí. Týkaly se tak odlišných témat, jako je nezávislé sledování věznic, status osoby s trvalým pobytem pro děti přistěhovalců narozené v EU, boj proti diskriminaci a prosazování rovného zacházení a právo volit v místních volbách v EU.

Obsah diskusního fóra zahrnuje schválený seznam národních a regionálních veřejných ochránců práv v členských státech EU, v Norsku, na Islandu a v zemích žádajících o členství v EU. Seznam je aktualizován vždy, když se změní kontaktní údaje o úřadu veřejného ochránce práv, a je tedy nezbytným zdrojem pro veřejné ochránce práv v celé Evropě.

Informační cesty

V průběhu roku 2006 navštívil evropský veřejný ochránce práv své kolegy v Lucembursku (březen), Španělsku (květen), Severním Irsku (listopad) a Bulharsku (listopad). Tyto návštěvy byly výbornou příležitostí k posílení pracovních vztahů v rámci Evropské sítě veřejných ochránců práv a zvýšení

povědomí o mimosoudním opravném prostředku, jímž je veřejný ochránce práv. Tyto návštěvy jsou podrobně uvedeny v části 6.2.

5.2 DALŠÍ SEMINÁŘE A KONFERENCE VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Snahy evropského veřejného ochránce práv o spolupráci se svými protějšky přesahují činnost Evropské sítě veřejných ochránců práv. Veřejný ochránce práv je aktivním členem řady organizací veřejných ochránců práv a pravidelně se účastní konferencí a seminářů, které organizují. V této části je uveden přehled účasti evropského veřejného ochránce práv nebo jeho pracovníků na takových akcích v roce 2006.

Konference veřejných ochránců práv členských států Organizace pro černomořskou hospodářskou spolupráci, Istanbul, Turecko

26. dubna se evropský veřejný ochránce práv zúčastnil Konference veřejných ochránců práv členských států Organizace pro černomořskou hospodářskou spolupráci (BSEC) s názvem „Úloha institucí veřejných ochránců práv při upevňování demokracie“. Konferenci uspořádalo Parlamentní shromáždění BSEC v Istanbulu v Turecku. Pan DIAMANDOUROS promluvil na téma „Institute veřejného ochránce práv v právním státě – výzvy a perspektivy“. Semináře se zúčastnili veřejní ochránci práv z členských států BSEC. Na semináři se rovněž diskutovalo o návrhu zákona o instituci veřejného ochránce práv v Turecku a hlavní projev přednesl bývalý prezident Turecka Süleyman DEMIREL.

Mezinárodní institut veřejného ochránce práv (IOI) – Zasedání a valné shromáždění evropského regionu, Vídeň, Rakousko

Od 11. do 13. června se pan DIAMANDOUROS zúčastnil zasedání a valného shromáždění evropského regionu IOI, které se konalo v rakouském parlamentu ve Vídni. 12. června vystoupil pan DIAMANDOUROS ve funkci zpravodaje pro pracovní skupinu č. 1, která zkoumala vztahy mezi veřejnými ochránci práv a soudy. Dalšími tématy projednávanými během konference byly „Pravomoc evropských veřejných ochránců práv“, „Uplatňování lidských práv v Evropě“ a „Uplatňování lidských práv a úloha veřejných ochránců práv“.

Veřejný ochránce práv jako orgán správní reformy, Ohrid, Bývalá jugoslávská republika Makedonie

Od 14. do 16. září se v Ohridu v Bývalé jugoslávské republice Makedonii konala konference s názvem „Veřejný ochránce práv jako orgán správní reformy“. Konference se konala jako součást projektu Eunomia řeckého veřejného ochránce práv ve spolupráci s veřejnými ochránci práv Katalánska a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Jednalo se o seminář zaměřený na budování kapacit pro instituce veřejných ochránců práv v jihovýchodní Evropě. Konference se zúčastnilo přibližně 60 účastníků. Evropského veřejného ochránce práv na konferenci zastupoval hlavní právní poradce kanceláře veřejného ochránce práv Gerhard GRILL, který vystoupil s příspěvkem na téma Evropský kodex řádné správní praxe.

Mezinárodní konference na téma „Práce veřejných ochránců práv pro děti“, Atény, Řecko

29. a 30. září se veřejný ochránce práv zúčastnil v řeckých Aténách mezinárodní konference s názvem „Práce veřejných ochránců práv pro děti“. Konferenci pořádal komisař pro lidská práva Rady Evropy Thomas HAMMARBERG spolu s veřejným ochráncem pro lidská práva Ruské federace Vladimírem LUKINEM a řeckým veřejným ochráncem práv Yiorgosem KAMINISEM.

Pan DIAMANDOUROS hovořil na téma „Zakládání nezávislých úřadů pro práva dětí – různé modely“.

Institute veřejného ochránce práv v Itálii a v Evropě, Florencie, Itálie

16. října vystoupil pan DIAMANDOUROS na konferenci ve Florencii s názvem „Institute veřejného ochránce práv v Itálii a v Evropě“, kde představil stanovisko evropského veřejného ochránce práv vůči italskému úsilí o zřízení instituce veřejného ochránce práv na národní úrovni. Tato akce se konala v sále parlamentu toskánského regionu. Konferenci pořádal regionální veřejný ochránce práv Toskánska Giorgio MORALES.

Konference o právu podávat petice a stížnosti, Brémy, Německo

21. listopadu uspořádal *Landesverband Bremen* z Evropa-Union a *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* v Brémách konferenci o právu předkládat petice Evropskému parlamentu a o právu podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv. Konference se zúčastnilo přibližně 50 osob, včetně předsedy a členů *Bremische Bürgerschaft* (parlamentu spolkové země Brémy), soudců a zástupců petičního výboru německého *Bundestagu*. Kancelář evropského veřejného ochránce práv zastupoval hlavní právní poradce Gerhard GRILL, který v hlavní přednášce večera popsal úlohu a práci evropského veřejného ochránce práv.

Mezinárodní seminář o diskriminaci, Lublaň, Slovinsko

8. prosince se veřejný ochránce práv zúčastnil mezinárodního semináře s názvem „Pojďme čelit diskriminaci“, který se konal ve slovinské Lublani. Seminář pořádal slovinský veřejný ochránce práv pro lidská práva Matjaz HANZEK a rakouský Institut pro lidská práva Ludwiga Boltzmann. Pan DIAMANDOUROS vystoupil s projevem na téma „Úloha evropského veřejného ochránce práv v boji proti diskriminaci“. Po konferenci se evropský veřejný ochránce práv setkal s předsedou Ústavního soudu Janezem CEBULJEM a s některými jeho kolegy a vyměnili si názory na své instituce a úlohy.

5.3 DALŠÍ AKCE S VEŘEJNÝMI OCHRÁNCI PRÁV A JEJICH ZAMĚSTNANCI

Dvoustranná setkání s veřejnými ochránci práv

V roce 2006 proběhlo množství dvoustranných kontaktů mezi evropským veřejným ochráncem práv a ochránci práv z celé Evropy i mimo ni, jejichž cílem bylo propagovat instituci veřejného ochránce práv, diskutovat o vztazích mezi orgány a vyměňovat si osvědčené postupy:

24. ledna ve Štrasburku a 23. března v Paříži se pan DIAMANDOUROS setkal s francouzským veřejným ochráncem práv Jean-Paulem DELEVOYEM. Jejich diskuse se zaměřily na práci veřejných ochránců práv v souvislosti se základními právy v EU a plány na šestý seminář národních veřejných ochránců práv členských států EU a kandidátských zemí, který mají společně pořádat ve Štrasburku na podzim 2007.

15. února navštívil pana DIAMANDOUROSE ve Štrasburku nizozemský veřejný ochránce práv Alex BRENNINKMEIJER, aby spolu projednali otázky společného zájmu.

17. března navštívil bruselskou kancelář evropského veřejného ochránce práv veřejný ochránce práv Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) Frank FOWLIE. Během své návštěvy si vyměňoval názory s panem DIAMANDOUROSEM prostřednictvím videokonference.

20. března se pan DIAMANDOUROS setkal ve Štrasburku s regionálním veřejným ochráncem práv Toskánska Giorgiem MORALESEM.

28. března se veřejný ochránce práv setkal ve Štrasburku s nově zvoleným polským veřejným ochráncem práv Januszem KOCHANOWSKIM.

30. března se pan DIAMANDOUROS setkal v Bruselu s irskou veřejnou ochránkyní práv Emily O'REILLYOVOU.

12. dubna, 3. července a 20. září se pan DIAMANDOUROS setkal prostřednictvím videokonference s veřejným ochráncem práv pro místní samosprávy v Anglii Tony REDMONDEM, aby připravili pátý seminář regionálních veřejných ochránců práv členských států EU, který společně pořádali v Londýně ve dnech 19.–21. listopadu.

12. července se pan DIAMANDOUROS setkal s předsedou petičního výboru a poslancem Evropského parlamentu Marcinem LIBICKIM a polským veřejným ochráncem práv Januszem KOCHANOWSKIM v Poznani v Polsku.

30. září se pan DIAMANDOUROS setkal s řeckým veřejným ochráncem práv Yiorgosem KAMINISEM v Aténách v Řecku.

2. října pan DIAMANDOUROS hovořil o své práci evropského veřejného ochránce práv s pracovníky úřadu řeckého veřejného ochránce práv.

8. listopadu se pan DIAMANDOUROS setkal v Dublinu s irskou veřejnou ochránkyní práv Emily O'REILLYOVOU.

18. prosince pronesl pan DIAMANDOUROS řeč při příležitosti zahájení časopisu pracovníků úřadu řeckého veřejného ochránce práv v Aténách.

Setkání pracovníků úřadu evropského veřejného ochránce práv

Několik setkání proběhlo na úrovni pracovníků úřadu evropského veřejného ochránce práv:

5. prosince se asistent evropského veřejného ochránce práv Nicholas CATEPHORES setkal s veřejným ochráncem práv New South Walesu Brucem BARBOUREM a jeho zástupcem Chrisem WHEELEREM.

8. prosince se pan Nicholas CATEPHORES setkal s veřejným ochráncem práv Australského společenství Johnem McMILLANEM.

6 SDĚLENÍ

Oslovování občanů je ústřední činností funkce veřejného ochránce práv. Úsilí věnované šíření informací týkajících se práva podat stížnost na nesprávný úřední postup v roce 2006 ještě více vzrostlo. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci během konferencí, seminářů a setkání, která se konala v průběhu roku, přednesli přibližně 120 prezentací. Návštěvy Lucemburska, Španělska, Severního Irska a Bulharska veřejnému ochránci práv poskytly další příležitost ke zvýšení informovanosti občanů v těchto zemích.

Tato kapitola podává podrobný přehled činností evropského veřejného ochránce práv v komunikační oblasti v roce 2006. Začíná přehledem hlavních událostí roku a pokračuje informačními cestami veřejného ochránce práv, účastí na akcích a konferencích, vztahy se sdělovacími prostředky, publikacemi a elektronickou komunikací.

6.1 NEJVÝZNAMNĚJŠÍ OKAMŽIKY ROKU

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ROK 2005

Výroční zpráva je nejdůležitější publikací veřejného ochránce práv. Podává přehled jeho činností spojených s vyřizováním stížností v daném roce, popisuje jeho úsilí o zviditelnění vlastní práce a vysvětluje, jak byly použity zdroje, které měl k dispozici. Tato zpráva je zajímavá pro širokou řadu skupin a jednotlivců na mnoha úrovních – pro ostatní veřejné ochránce práv, politiky, státní úředníky, odborníky, vědce, zájmové skupiny, nevládní organizace, novináře i občany na evropské, národní, regionální a místní úrovni.

© Evropský parlament

Nikiforos Diamandouros představuje svou třetí výroční zprávu Josepu Borrellovi Fontellesovi, předsedovi Evropského parlamentu. Štrasburk, Francie, 14. března 2006.

14. března 2006 představil pan DIAMANDOUROS svou zprávu předsedovi Evropského parlamentu Josepu BORRELLOVI FONTELLESOVI a 3. května petičnímu výboru Parlamentu. Toto setkání poskytlo veřejnému ochránci práv příležitost vysvětlit výsledky dosažené během dotčeného roku a vyměnit si názory s členy výboru ohledně nápadů a iniciativ do budoucna.

Zprávu výboru o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2005 sepsal poslanec EP Andreas SCHWAB. Tuto zprávu projednalo plenární zasedání Parlamentu dne 16. listopadu, jíž se zúčastnili pan DIAMANDOUROS, místopředsdkyně Evropské komise Margot WALLSTRÖMOVÁ a (v pořadí dle svých příspěvků) poslanci a poslankyně Evropského parlamentu Andreas SCHWAB, Manolis MAVROMMATIS, Proinsias DE ROSSA, Diana WALLISOVÁ, David HAMMERSTEIN MINTZ, Willy MEYER PLEITE, předseda petičního výboru a poslanec EP Marcin LIBICKI, Witold TOMCZAK, sir Robert ATKINS, Inés AYALOVÁ SENDEROVÁ, Mairead McGuINNESSOVÁ, Thijs BERMAN, Richard SEEGER, Lidia Joanna GERINGEROVÁ DE OEDENBERGOVÁ, Marie PANAYOTOPOULOVOVÁ-CASSIOTOVOVÁ a András GYÜRK. Na základě zprávy pana SCHWABA přijalo plenární zasedání Parlamentu následně usnesení, v němž deklarovalo svoji spokojenost s veřejným obrazem evropského veřejného ochránce práv a přivítalo konstruktivní spolupráci mezi evropským veřejným ochráncem práv a dotčenými orgány.

Veřejný ochránce práv představil svoji zprávu sdělovacím prostředkům na tiskové konferenci dne 24. dubna. Více než 50 novinářů, kteří se této konferenci zúčastnili, mu dalo příležitost upozornit na nejdůležitější výsledky svých šetření v roce 2005.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

30. dubna a 1. května ve Štrasburku a 6. května v Bruselu se pracovníci úřadu evropského veřejného ochránce práv zúčastnili dnů otevřených dveří, které pořádal Evropský parlament. Materiály o práci evropského veřejného ochránce práv byly distribuovány návštěvníkům ve 25 jazycích, spolu s řadou propagačních předmětů. Pracovníci úřadu evropského veřejného ochránce práv byli přítomni po celé tři dny a odpovídali na dotazy. Během dnů otevřených dveří navštívilo Parlament 35 000 návštěvníků.

Občané navštívili stánek veřejného ochránce práv na dni otevřených dveří ve Štrasburku, Francie, 1. května 2006.

6.2 INFORMAČNÍ CESTY

S cílem zvýšit informovanost občanů o jejich právu podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv a dále posílit pracovní vztahy se svými národními a regionálními protějšky zahájil evropský veřejný ochránce práv v roce 2003 intenzivní program informačních cest do členských států a přístupových zemí. Tyto cesty pokračovaly rychlým tempem. Během každé z těchto cest připravili veřejní ochránci práv v členských státech a přístupových zemích podrobný program činností a setkání a často evropského veřejného ochránce práv během této cesty doprovázeli. Přítomnost obou veřejných ochránců práv na těchto akcích je pro občany velmi přínosná, neboť jim umožňuje lépe chápat a oceňovat příslušné úlohy a pravomoci národního a evropského veřejného ochránce práv a dozvídat se o svých vlastních právech vyplývajících z občanství nejen ve vlastní zemi, nýbrž v celé EU.

V roce 2006 navštívil evropský veřejný ochránce práv Lucembursko, Španělsko, Severní Irsko a Bulharsko a setkal se s poslanci parlamentů, soudci, vysokými státními úředníky, akademickou obcí, potencionálními stěžovateli a dalšími občany. Následující část podává přehled široké škály setkání, která proběhla během těchto cest, uvádí seznam klíčových účastníků těchto setkání a zmiňuje četné projevy, které byly předneseny. Mediální činnost, která byla součástí těchto informačních cest, je uvedena v části 6.4 této zprávy.

LUCEMBURSKO

Ve dnech 6.–8. března navštívil evropský veřejný ochránce práv Lucembursko. Návštěvu zorganizoval úřad lucemburského veřejného ochránce práv, který připravil celou řadu setkání, která evropskému veřejnému ochránci práv umožnila zvýšit informovanost o své úloze u vedoucích vládních a státních úředníků, sdělovacích prostředků, nevládních organizací a zainteresovaných občanů.

© Cour Grand-ducale/foto Carlo Hommel

Nikiforos Diamandouros s Jeho Královskou Výsostí velkovévodou Henrim a Marcem Fischbachem, národním veřejným ochráncem práv v Lucembursku, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv v Lucemburku, 6.–8. března 2006.

Během své návštěvy měl pan DIAMANDOUROS možnost hovořit o své práci s Jeho královskou Výsostí velkovévodou HENRIM, premiérem Lucemburska Jean-Claudem JUNCKEREM a předsedou Poslanecké sněmovny Lucienem WEILEREM. Tato setkání se zaměřila na úlohu evropského veřejného ochránce práv a na to, jaké služby poskytuje lucemburským občanům. Během dvou dnů se pan DIAMANDOUROS rovněž setkal s místopředsedou Poslanecké sněmovny

Laurentem MOSAREM, předsedou Státní rady Pierrem MORESEM a ministrem pro veřejnou správu a správní reformu Claudem WISELEREM.

Tato návštěva byla výbornou příležitostí rozvinout dále vztahy s lucemburským veřejným ochráncem práv Marcem FISCHBACHEM a pracovníky jeho úřadu. Kromě oficiálních setkání, během nichž diskutovali o svých funkcích, měli veřejní ochránci práv a pracovníci jejich úřadů mnoho příležitostí vyměňovat si názory méně formálním způsobem.

Marc Fischbach, národní veřejný ochránce práv v Lucembursku, Laurent Mosar, místopředseda Poslanecké sněmovny, Nikiforos Diamandouros, Pierre Mores, předseda Státní rady, a Claude Wiseler, ministr pro veřejnou službu a správní reformu, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv v Lucemburku, 6.–8. března 2006.

Tato informační cesta zahrnovala i setkání s potenciálními stěžovateli a tiskovou konferenci, jíž se zúčastnilo přibližně 15 novinářů. Tyto akce zorganizovala vedoucí kanceláře Evropského parlamentu v Lucembursku Monique SCHUMACHEROVÁ. Na začátku své návštěvy měl pan DIAMANDOUROS příležitost diskutovat o své práci s paní SCHUMACHEROVOU a s vedoucím zastoupení Evropské komise Ernstem MOUTSCHENEM.

ŠPANĚLSKO

Evropský veřejný ochránce práv pokračoval ve své informační cestě návštěvou Španělska ve dnech 8.–10. května. Návštěvu pořádal španělský národní veřejný ochránce práv Enrique MÚGICA HERZOG, který pana DIAMANDOUROSE doprovázel na většinu setkání a akcí pořádaných v průběhu těchto tří dnů.

Návštěva panu DIAMANDOUROSOVI umožnila oslovit klíčové cílové publikum a zdůraznit význam práce veřejných ochránců práv během setkání s vysoce postavenými politickými, soudními a správními zástupci. Během své návštěvy se setkal s Jeho Veličenstvem králem JUANEM CARLOSEM, Její královskou Výsostí Infantou CRISTINOU, předsedou Poslanecké sněmovny Manuelem MARÍNEM GONZÁLEZEM, předsedou Senátu Franciscem Javierem ROJOU GARCÍOU, ministrem zahraničních věcí a spolupráce Miguelem Ángelem MORATINOSEM CUYAUBÉM, ministrem veřejné správy Jordim SEVILLOU SEGUROU, vůdcem opozice Marianem RAJOYEM BREYEM, předsedou Nejvyšší soudní rady Franciscem José HERNANDEM SANTIAGEM, předsedkyní Ústavního soudu Emilií CASASOVOU BAAMONDOVOU, vedoucím delegace Evropské komise ve Španělsku José Luisem GONZÁLEZEM VALLVÉM a vedoucím informační kanceláře Evropského parlamentu Fernandem CARBAJEM.

© Španělský národní veřejný ochránce práv

Nikiforos Diamandouros s Jeho Veličenstvem králem Juanem Carlosem a Enriquem Múgica Herzogem, španělským národním veřejným ochráncem práv, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Madrid, Španělsko, 8.–10. května 2006.

Na Den Evropy (9. května) se evropský veřejný ochránce práv zúčastnil akce pořádané informační kanceláří Evropského parlamentu, poskytl rozhovor pro televizní program s názvem „Evropa 2006“ a uspořádal společnou tiskovou konferenci se španělským veřejným ochráncem práv.

Nikiforos Diamandouros s Emilií Casas Baamondovou, předsedkyní Ústavního soudu, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Madrid, Španělsko, 8.–10. května 2006.

Evropský veřejný ochránce práv, španělský veřejný ochránce práv a pracovníci jejich úřadů využili tuto příležitost k posílení spolupráce mezi svými institucemi tím, že si na formálních i neformálních setkáních vyměnili názory na otázky společného zájmu včetně osvědčených postupů.

SEVERNÍ IRSKO

Ve dnech 8.–10. listopadu navštívil veřejný ochránce práv Belfast jako součást své informační cesty po členských státech EU. Cestu zorganizoval úřad veřejného ochránce práv Severního Irska, který

sestavil celý program setkání, přednášek a rozhovorů pro sdělovací prostředky, aby pomohl zvýšit informovanost o úloze evropského veřejného ochránce práv.

Během své návštěvy měl pan DIAMANDOUROS možnost hovořit o své práci s předsedou Nejvyššího soudu sirem Brianem KERREM, ředitelem Úřadu státní správy Severního Irsku sirem Nigelem HAMILTONEM a veřejnou ochránkyní práv policie Nualou O'LOANOVOU. Setkal se rovněž s předsedou Komise pro rovnost Bobem COLLINSEM, prezidentem Rady pro komunitní vztahy Duncanem MORROWEM a zástupcem rektora Univerzity v Ulsteru Richardem BARNETTEM.

9. listopadu uspořádala předsedkyně Shromáždění Severního Irsku Eileen BELLOVÁ večeři pro evropského veřejného ochránce práv na zámku Stormont Castle, jíž se zúčastnili členové legislativního shromáždění Billy BELL a Margaret RITCHIEOVÁ, stejně jako veřejný ochránce práv Severního Irsku Tom FRAWLEY.

© Veřejný ochránce práv Shromáždění Severního Irsku

Nikiforos Diamandouros s Eileen Bell (napravo od něj), mluvčí Shromáždění Severního Irsku, a dalšími účastníky na večeři, kterou pořádala mluvčí během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Belfast, Severní Irsko, 8.–10. listopadu 2006.

Pan FRAWLEY doprovázel evropského veřejného ochránce práv na jeho cestě. To jim umožnilo představit společně služby, které poskytují občanům. Pan DIAMANDOUROS rovněž představil svoji práci pracovníkům úřadu veřejného ochránce práv Severního Irsku a vysvětlil význam spolupráce v rámci Evropské sítě veřejných ochránců práv.

© Veřejný ochránce práv Shromáždění Severního Irsku

Tom Frawley, veřejný ochránce práv Shromáždění Severního Irsku a komisař pro stížnosti, a Nikiforos Diamandouros během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Belfast, Severní Irsko, 8.–10. listopadu 2006.

Tato informační cesta zahrnovala i nesmírně cenné setkání s potencionálními stěžovateli, které zorganizoval vedoucí kanceláře Evropské komise Eddie McVEIGH, který rovněž zajistil přednášku na Fakultě politologie a mezinárodních studií Univerzity Queen, kde pan DIAMANDOUROS promluvil na téma „Evropská unie – práva, opravné prostředky a evropský veřejný ochránce práv“.

BULHARSKO

Ve dnech 27.–29. listopadu pan DIAMANDOUROS navštívil Bulharsko těsně před jeho vstupem do Evropské unie. Tato návštěva, kterou uspořádal úřad bulharského veřejného ochránce práv, poskytla evropskému veřejnému ochránci práv vynikající příležitost k tomu, aby informoval bulharské občany, obyvatele, podniky, sdružení a další orgány o jejich právech, která získají na evropské úrovni v důsledku členství Bulharska v EU.

© Bulharský veřejný ochránce práv

Nikiforos Diamandouros a Sergei Stanishev, předseda vlády Bulharska, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Sofie, Bulharsko, 27.–29. listopadu 2006.

V doprovodu bulharského veřejného ochránce práv Guinia GANEVA se pan DIAMANDOUROS setkal s prezidentem Bulharska Georgim PARVANOVEM, premiérem Sergeiem STANISHEVEM, vrchním státním zástupcem Borisem VELTCHEVEM, místopředsdou Národního shromáždění Lyubenem KORNEZOVEM a s předsedy a členy těchto stálých výborů Národního shromáždění: Výboru pro potírání korupce, Výboru pro stížnosti a petice občanů, Výboru pro evropskou integraci, Výboru pro lidská práva a náboženské záležitosti.

© Bulharský veřejný ochránce práv

Nikiforos Diamandouros, Guinio Ganev, bulharský veřejný ochránce práv, a Lyuben Andonov Kornezov, místopředsda Národního shromáždění, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Sofie, Bulharsko, 27.–29. listopadu 2006.

Více než 220 studentů, akademických pracovníků a novinářů se zúčastnilo přednášky evropského veřejného ochránce práv na Univerzitě národního a světového hospodářství v Sofii na téma „Demokracie, odpovědnost a veřejný ochránce práv“. Po přednášce, kterou pořádal zástupce rektora univerzity profesor Statty STATTEV, následovala živá diskuse s otázkami a odpověďmi.

© Bulharský veřejný ochránce práv

Nikiforos Diamandouros představuje svou práci na Vysoké škole národního a světového hospodářství během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Sofie, Bulharsko, 27.–29. listopadu 2006.

Přednášky pana DIAMANDOUROSE na téma „Evropský veřejný ochránce práv a ochrana práv občanů“ se zúčastnilo více než 100 vysoce postavených zástupců ústřední a místní správy, velvyslanců členských států EU, vládních úředníků, poslanců, místních veřejných obhájců a novinářů.

Na setkání pořádaném Střediskem pro studium demokracie, které uváděl jeho předseda Ognian SHENTOV, představil pan DIAMANDOUROS svou práci široké řadě nevládních organizací se sídlem v Bulharsku a informoval je o tom, jak mohou využít jeho služeb.

Sdělovací prostředky přinesly rozsáhlé zpravodajství o cestě evropského veřejného ochránce práv, kdy se v tisku a na internetu objevilo více než 40 článků, stejně jako mnoho televizních a rozhlasových příspěvků.

Tato návštěva rovněž umožnila panu DIAMANDOUROSOVI rozvinout jeho spolupráci s bulharským veřejným ochráncem práv a pracovníky jeho úřadu, s cílem sloužit co nejúčinněji občanům a obyvatelům Bulharska, jakmile jejich země vstoupí do Unie.

6.3 DALŠÍ KONFERENCE A SETKÁNÍ

Konference, semináře a setkání poskytují evropskému veřejnému ochránci práv vynikající příležitost zvýšit informovanost o své práci u klíčového cílového publika, jako jsou nevládní organizace, zájmové skupiny a akademické instituce. Rovněž mu pomáhají v jeho úsilí o obecnější pozvednutí myšlenky jeho úřadu. Konference a setkání rovněž veřejnému ochránci práv a jeho spolupracovníkům umožňují držet krok s vývojem na evropské scéně, který má pro tuto instituci zvláštní význam.

Tato část podrobně uvádí celou řadu činností zaměřených na obecnou podporu pojetí funkce veřejného ochránce práv, a zejména na práci evropského veřejného ochránce práv. Pokud se evropský veřejný ochránce práv nemůže nějaké akce zúčastnit osobně, pověřil zastupováním instituce příslušného pracovníka svého úřadu. Mnozí se rovněž dozvídají o práci evropského

veřejného ochránce práv v rámci studijních cest do Štrasburku. Tento oddíl tedy zahrnuje seznam skupinových prezentací, k nimž došlo v průběhu roku 2006.

ZA ÚČASTI VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

3. února se veřejný ochránce práv setkal s profesorem Spirosem SIMITISEM, profesorem pracovních, občanských a počítačových věd a práva na Univerzitě Johanna Wolfganga Goetheho, Frankfurt nad Mohanem, Německo, a prezidentem Německého etického výboru. Profesor SIMITIS se pak zúčastnil setkání pracovníků úřadu evropského veřejného ochránce práv, kde pronesl přednášku na téma „Ochrana údajů – nedostatky a omezení společného přístupu EU“.

8. února pronesl pan DIAMANDOUROS projev na výročním valném shromáždění Evropské sítě subjektů zabývajících se rovností (EQUINET) v Bruselu, kde hovořil o své činnosti v oblasti boje proti diskriminaci a podpory rovného zacházení. EQUINET se snaží rozvíjet spolupráci mezi specializovanými subjekty zabývajících se rovností v Evropě a umožnit účinnou výměnu zkušeností s cílem podpořit jednotné používání protidiskriminačních právních předpisů EU. Tuto síť financuje Evropská komise a předsedá jí nizozemská Komise pro rovné zacházení.

20. března se pan DIAMANDOUROS setkal s velvyslancem Jamesem A. SHARKEYM, stálým zástupcem Irska v Radě Evropy, aby spolu diskutovali o úloze evropského veřejného ochránce práv.

22. března pronesl pan DIAMANDOUROS přednášku v *Institut d'Etudes Politiques* v Paříži na téma „Evropský veřejný ochránce práv a základní práva v rozšířené Evropské unii“.

23. března se evropský veřejný ochránce práv setkal s prezidentem francouzského Vysokého úřadu pro boj proti diskriminaci a na podporu rovnosti (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Egalité – HALDE*) Louisem SCHWEITZEREM v sídle HALDE v Paříži.

23. března pronesl pan DIAMANDOUROS přednášku na Univerzitě Pantheon – Assas Paris II na téma „Úloha instituce veřejného ochránce práv v ochraně lidských práv – perspektiva evropského veřejného ochránce práv“.

27. března uspořádal pan DIAMANDOUROS ve Štrasburku večeři na počest odstupujícího komisaře pro lidská práva Rady Evropy Alvara GILA-ROBLESE.

3. dubna pronesl pan DIAMANDOUROS přednášku na téma „Spolupráce mezi komisařem pro lidská práva Rady Evropy a evropským veřejným ochráncem práv“ při příležitosti nástupu nového komisaře pro lidská práva Rady Evropy Thomase HAMMARBERGA do funkce a odchodu Alvara GILA-ROBLESE z funkce.

6. dubna pronesl pan DIAMANDOUROS řeč o řádné správě na úrovni EU a Řecka během večeře, kterou pořádalo Sdružení řeckých podnikatelů v řeckých Aténách.

14. dubna pronesl evropský veřejný ochránce práv řeč prostřednictvím video nahrávky s názvem „Instituce veřejného ochránce práv jako mimosoudní mechanismus pro řešení sporů v rámci vyvíjejícího se evropského právního řádu“ na mezinárodním sympoziu na téma „Řecko v evropském právním společenství“, které pořádala řecká Akademie věd, řecká Společnost pro právní studia a řecké Centrum pro evropská studia a výzkum (EKEME).

24. dubna se pan DIAMANDOUROS setkal v Bruselu se třemi zástupci Alter-EU: Jorgem RISSEM z Greenpeace, Olivierem HOEDEMANEM z Corporate Observatory Europe a Paulem DE CLERCKEM z Friends of the Earth Europe. Alter-EU je koalice více než 140 skupin občanské společnosti, odborů, akademických pracovníků a firem pro veřejné záležitosti, která vyzývá k větší transparentnosti v činnosti orgánů a institucí EU.

28. dubna byl evropský veřejný ochránce práv pozván, aby pronesl řeč na pracovní snídani, kterou v Madridu uspořádalo New Economy Forum, španělská skupina odborníků (think tank) pro veřejnou politiku. Řeč pana DIAMANDOUROSE měla název „Směrem k Evropě občanů“.

Španělský veřejný ochránce práv Enrique MÚGICA HERZOG představil pana DIAMANDOUROSE více než 150člennému publiku, v němž bylo zastoupeno několik španělských regionálních veřejných ochránců práv, poslanců Evropského parlamentu, politiků, podnikatelů, akademických pracovníků, diplomatů a novinářů. Po projevu pana DIAMANDOUROSE následovaly otázky z publika.

V průběhu večere pořádané předchozího večera, 27. dubna, daroval prezident New Economy Forum José Luis RODRÍGUEZ panu DIAMANDOUROSOVI pamětní plaketu připomínající jeho účast na dané akci.

16. května se pan DIAMANDOUROS setkal s komisařem pro lidská práva Rady Evropy Thomasem HAMMARBERGEM, aby diskutovali o svých úlohách.

19. května se veřejný ochránce práv setkal ve Štrasburku s ministryní zahraničních věcí Řecka Dorou BAKOYIANNIOVOU.

22. května pronesl pan DIAMANDOUROS přednášku na téma „Svoboda informací – evropská perspektiva“ na 4. mezinárodní konferenci zmocněnců pro informace v Manchesteru ve Spojeném království.

27. června se pan DIAMANDOUROS setkal se stálou zástupkyní Finska v Radě Evropy Ann-Marie NYROOSOVOU.

4. července představil evropský veřejný ochránce práv svou práci na večeri ve Štrasburku, kterou uspořádal Výbor francouzských starostů pro evropské záležitosti.

18. a 19. září se veřejný ochránce práv zúčastnil semináře na téma „Demokracie, mimosoudní opravné prostředky a studia veřejného ochránce práv“ pořádaného Evropským univerzitním institutem ve Florencii.

26. září se veřejný ochránce práv setkal se zástupci Shromáždění francouzských obchodních komor Alexandrem CZMALEM a Emmanuelle GARAULTOVOU, aby spolu projednali iniciativu Evropské komise v oblasti transparentnosti.

2. října uspořádal pan DIAMANDOUROS sérii setkání v Aténách, a to s řeckým prezidentem Karolosem PAPOULIASEM, premiérem KARAMANLISEM, předsedkyní řeckého parlamentu Annou BENAKIOVOU-PSAROUDOVOU a vůdcem strany PASOK Georgem PAPANDREOU, které informoval o činnosti evropského veřejného ochránce práv.

5. října byl evropský veřejný ochránce práv pozván jako řečník na Výroční kongres Sdružení evropských průmyslových a obchodních komor EUROCHAMBRES. Kongresu se zúčastnilo více než 500 zástupců ze 44 evropských obchodních a průmyslových komor zastupujících celkem 18 milionů podniků, kteří se zabývali různými rozměry ústředního tématu, kterým bylo „Komunikující Evropa – sdílení vize, přinášení výsledků“. Pan DIAMANDOUROS přednesl svůj příspěvek na zasedání s názvem „Evropa a podnikatelé – fakta, mezery, prodlevy a výhledy“. Během konference se pan DIAMANDOUROS rovněž zúčastnil dvoustranného setkání s prezidentem Eurochambres Pierrem SIMONEM.

10. října pronesl pan DIAMANDOUROS projev na pracovním obědě stálých zástupců členských států EU v Radě Evropy, který pořádala Ann-Marie NYROOSOVÁ, stálá zástupkyně Finska v Radě Evropy.

17. října promluvil pan DIAMANDOUROS na téma „Instituce veřejného ochránce práv a kvalita demokracie“ na slavnostním předávání diplomů pořádaným Centrem pro studium politických změn na Univerzitě v Sieně v Itálii.

17. října přednesl veřejný ochránce práv přednášku na téma „Transparentnost, odpovědnost a demokracie v EU“ na Škole pokročilých mezinárodních studií Univerzity Johns Hopkins v Boloni v Itálii.

19. října se pan DIAMANDOUROS setkal prostřednictvím videokonference s Aspasií PAPAVASSILIOUOVOU, náměstkyní Nejvyššího státního zástupce Státu Kalifornie, která navštívila orgány EU v rámci Programu pro návštěvníky Evropské unie. Během této schůzky byla paní PAPAVASSILIOUOVÁ informována o mandátu evropského veřejného ochránce práv, stejně jako o nejdůležitějších typech případů, kterými se zabývá jeho úřad.

8. listopadu představil veřejný ochránce práv svou práci Společnému výboru pro evropské záležitosti Irského parlamentu. Řeč k výboru pronesla také irská veřejná ochránkyně práv Emily O'REILLYOVÁ. Po projevech následovala živá diskuse s otázkami a odpověďmi, během níž byla nastolena témata spojená s volným pohybem osob, rovným zacházením a informovaností o instituci veřejného ochránce práv. Před tímto setkáním měl evropský veřejný ochránce práv možnost diskutovat o své práci s vedoucím kanceláře Evropského parlamentu v Dublinu Francisem JACOBSEM a jeho spolupracovníky, spolu se zaměstnanci zastoupení Komise v Dublinu.

13. listopadu přicestoval veřejný ochránce práv do Karlsruhe v Německu, aby v Europa-Union Karlsruhe přednesl projev o úloze evropského veřejného ochránce práv. Předtím ho téhož večera pozval první starosta Karlsruhe Siegfried KÖNIG na recepci na radnici města.

21. listopadu pronesl pan DIAMANDOUROS přednášku na Univerzitě Kingston v Londýně na téma „Nesprávný úřední postup, soudy a veřejný ochránce práv“. Hostitelem přednášky, kterou organizovala právnická fakulta, byl úřadující děkan Fakulty obchodu a práva profesor Philip SAMOUEL.

Nikiforos Diamandouros se studenty a zaměstnanci Kingstonské univerzity v Londýně, během představení jeho práce. Londýn, Spojené království, 21. listopadu 2006.

19. prosince se pan DIAMANDOUROS zúčastnil spolu s předsedou Evropského soudního dvora Vassiliosem SKOURISEM a prvním místopředsedou Evropského soudu pro lidská práva Christosem ROZAKISEM kulatého stolu pořádaného aténskou Advokátní komorou u příležitosti vydání knihy *Lidská práva v Evropě: jurisprudence Evropského soudu pro lidská práva*.

ZA ÚČASTI PRACOVNÍKŮ ÚŘADU VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

1. března se právník Daniel KOBLENCZ setkal s Heribertusem JAKOU TRIYANOU vyučujícím mezinárodní právo, aby mu vysvětlil úkoly a povinnosti evropského veřejného ochránce práv.

11. května se právnička Tina NILSSONOVÁ a vedoucí odboru pro komunikace Rosita AGNEVOVÁ zúčastnily semináře pořádaného Evropskou investiční bankou (EIB) pro organizace občanské společnosti v Bruselu s cílem zvýšit informovanost těchto organizací o jejich právu podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv na nesprávný úřední postup v činnosti EIB.

15. června představil hlavní právní poradce José MARTÍNEZ-ARAGÓN práci evropského veřejného ochránce práv skupině diplomatů v rámci semináře o evropských záležitostech pořádaného Centrem pro evropská studia ve Štrasburku.

27. června a 11. července přivítal Daniel KOBLENCZ dva účastníky programu pro návštěvníky Evropské unie a vysvětlil jim práci evropského veřejného ochránce práv.

27. července se Branislav URBANIČ setkal s Thierryem NGOGOU, aby spolu diskutovali o zásadách řádné správy, o níž pan NGOGA prováděl výzkum.

26. září se pan Peter BONNOR zúčastnil semináře o otevřenosti a komunikaci, kde přednesl projev o právu na veřejný přístup k dokumentům na úrovni EU. Tento seminář proběhl na Univerzitě Roskilde v Dánsku a pořádalo ho zastoupení Evropské komise v Kodani. Zúčastnili se ho studenti, novináři a zástupci občanské společnosti.

26. října navštívil úřad veřejného ochránce práv místopředseda senátu Italské republiky Lucio MALAN. Uvítal ho hlavní právní poradce Gerhard GRILL, který odpovídal na jeho otázky ohledně úlohy a práce evropského veřejného ochránce práv.

30. listopadu promluvil generální tajemník úřadu evropského veřejného ochránce práv Ian HARDEN na konferenci pořádané v Bruselu organizací CEE Bankwatch Network s názvem „Právo na odvolání – Mezinárodní finanční instituce a odpovědnost – Na cestě k nezávislému mechanismu odvolání a souladu s právními předpisy pro Evropskou investiční banku“. Během zasedání s názvem „Jaké jsou současné mechanismy odpovědnosti na úrovni EU, aby byla zachována odpovědnost EIB?“, vysvětlil pan HARDEN, jakou úlohu může hrát evropský veřejný ochránce práv, a uvedl příklady stížností, jimiž se již veřejný ochránce práv v souvislosti s EIB zabýval.

1. prosince pronesla Tina NILSSONOVÁ projev na téma „Otevřenost, transparentnost a přístup k dokumentům – funguje příslušná legislativa?“ na semináři o řízení evropských informací „Držet se vpředu s evropskými informacemi v rozšířené Evropě“, který pořádal Evropský institut veřejné správy v Maastrichtu v Nizozemsku.

Skupinové prezentace

V roce 2006 vysvětlili pan DIAMANDOUROS a pracovníci jeho úřadu (uvedeni v závorce) úlohu a práci veřejného ochránce práv těmto skupinám návštěvníků:

Únor

- skupině 85 francouzských úředníků účastnících se semináře o evropských záležitostech pořádaného Centrem pro evropská studia ve Štrasburku (José MARTÍNEZ-ARAGÓN a Marjorie FUCHSOVÁ)
- 35 studentům veřejné správy a jejich doзору z Univerzity Twente, Nizozemsko a z *Westfälische Wilhelms-universität Münster*, Německo. Skupinu doprovázel Jaap H. DE WILDE. (Gerhard GRILL)
- 44 studentům z *Bayern Kolleg Augsburg*, Bavorsko, v rámci cesty do Štrasburku pořádané *Europäische Akademie Bayern*. Skupinu doprovázel Alexander FRISCH. (Gerhard GRILL)
- 35 osobám z *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayern*, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

Březen

- 42 osobám z *CDU Senioren-Union Hilden*, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- 42 studentům z *Technische Universität Chemnitz*, Německo, v rámci cesty do Štrasburku pořádané *Bildungswerk Sachsen*. (Gerhard GRILL)

- 25 starostů z oblasti Trentino-Alto Adige, Itálie, v rámci cesty do Štrasburku. (Ida PALUMBOVÁ)
- 25 osobám z *Deutsch-Französisch Gesellschaft Bonn*, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

Duben

- 37 osobám ze Spolku bývalých členů a přátel (demobilizované) 7. obrněné divize (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*), Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 21 osob z Německa na pozvání poslankyně Evropského parlamentu Silvany KOCHOVÉ-MEHRINOVÉ (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- 44 osobám z *Verein Haus und Grund* z německého Kerpen v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Anne EISENGRÄBEROVÁ)
- skupině 26 členů kontrolních výborů regionálních rad východního Finska v rámci studijní cesty do Štrasburku. (Peter BONNOR)
- skupině 29 studentů specializujících se na evropské právo z Univerzity v Leidenu, Nizozemsko. Skupinu doprovázel Rick LAWSON. (Ian HARDEN)
- 37 osobám z Německa v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- 37 osobám ze zastřešující organizace katolických studentských sdružení (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*), Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 24 osob v rámci cesty pořádané Sdružením pro mezinárodní věci (*Auslandsgesellschaft*), Dortmund, Německo. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- 32 osobám z *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 43 vojáků německých spolkových ozbrojených sil (*Bundeswehr*) a členů *Katholische Militärseelsorge*, Německo, v rámci semináře pořádaného *Europäische Akademie Bayern*. Skupinu doprovázel Alexander FRISCH. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)

Květen

- skupině 29 osob v rámci semináře o evropských záležitostech, který pořádalo *Forum Europa e.V.*, Lipsko, Německo. (Gerhard GRILL)
- skupině 12 studentů specializujících se na evropské právo z Univerzity v Komotini, Řecko. (P. Nikiforos DIMANDOUROS a Ioannis DIMITRAKOPOULOS)
- skupině 32 studentů a pracovníků *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Nizozemsko, v rámci studijní cesty do Bruselu a Štrasburku. (Peter BONNOR)
- skupině 4 osob z Finska na pozvání poslankyně Evropského parlamentu Pii-Noory KAUPPIOVÉ. (Peter BONNOR)
- 30 osobám z *CDU Women's Union Alfter*, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- 37 úředníkům zabývajícím se veřejnými financemi v rámci semináře pořádaného *Deutschland und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen*, Německo. (Gerhard GRILL)

- skupině 49 studentů z instituce pro vzdělávání mládeže (*Jugendbildungswerk*), Marburg, Německo. (Gerhard GRILL)
- 22 ředitelů a učitelů z regionů Lüneburg a Schwerin, Německo, v rámci semináře pořádaného německými ozbrojenými silami (*Bundeswehr*). (Gerhard GRILL)

Gerhard Grill, hlavní právní dohlížitel, představuje práci veřejného ochránce práv skupině návštěvníků. Štrasburk, Francie, 23. května 2006.

Červen

- skupině 18 postgraduálních studentů a dvěma členům sboru fakulty práv a sociálních věd Glasgow Caledonian University ve Spojeném království. Skupinu doprovázela Marcela CHISHOLMOVÁ. (Peter BONNOR)
- skupině 12 studentů politologie z University of Southern Maine, Portland, USA. (Georgios KATHARIOS)
- skupině 45 osob z Německa účastnících se studijní cesty do Štrasburku pořádané společně *Europäische Akademie Bayern* a poslancem EP Wolfgangem KREISSLEM-DÖRFLEREM. (Gerhard GRILL)
- 43 osobám z diocézní rady kolínského arcibiskupství, Německo, v rámci semináře o evropské politice pořádaného *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- skupině 31 dobrovolných hasičů z Wesselingu, Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- skupině 48 osob v rámci cesty pořádané House of Europe v Lyonu a regionu Rhône. (Gerhard GRILL)
- 20 starostů z provincie Trentino, Itálie, v rámci cesty do Štrasburku. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 58 učitelů zvláštních škol z regionu Oberfranken, Německo, účastnících se studijní cesty do Štrasburku pořádané *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)
- skupině 50 účastníků semináře „*Europa-Seminar*“ pořádaného Kolpingwerk, Německo. (Gerhard GRILL)
- skupině 40 studentů z katedry komunikací Univerzity Řím-La Sapienza, Řím, Itálie, v rámci studijní cesty do Bruselu a Štrasburku. (Ida PALUMBOVÁ)

- delegaci 23 studentů účastnících se cesty, kterou získali jako cenu pro vítězné týmy Mini European Assembly pořádané National Student Travel Foundation, Malta. (P. Nikiforos DIAMANDOUROS a Ida PALUMBOVÁ).

Červenec

- skupině 33 učitelů působících v odborné přípravě z norimberské oblasti, Německo, účastnících se studijní cesty do Štrasburku pořádané *Europäische Akademie Bayern*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 39 osob z Německa na pozvání poslance EP Grafa Alexandra LAMBSDORFFA. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- 31 členům *Club BM56*, francouzsko-německého sdružení na podporu twinningového partnerství měst Erftkreis a Le Marbihan, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 26 studentů magisterského programu evropských studií Univerzity v Tübingenu, Německo. (Gerhard GRILL)
- skupině 19 studentů z Národní školy pro veřejnou správu, Atény, Řecko. (Georgios KATHARIOS)
- skupině 30 studentů z Univerzity v Bambergu, Německo, v rámci studijní cesty do Štrasburku. (Gerhard GRILL)
- 36 osobám ze střediska odborné přípravy (*Berufsbildungszentrum*) Neustadt, Německo. (Gerhard GRILL)
- skupině 42 učitelů působících v odborné přípravě z mnichovské oblasti, Německo, účastnících se studijní cesty do Štrasburku pořádané *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)
- 31 studentům z *Einstein-Gymnasium*, Kehl, Německo. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)

Září

- 24 studentům z Institutu pro místní samosprávu a bývalým vojákům německých spolkových ozbrojených sil (*Bundeswehr*), Německo, v rámci cesty pořádané *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- skupině 49 osob z Německa na pozvání poslance EP Grafa Alexandra LAMBSDORFFA. (Gerhard GRILL)
- 25členné delegaci z místního úřadu v Lempäälä, Finsko, v rámci studijní cesty do Štrasburku. (Peter BONNOR)
- 31 osobám z Katolické vzdělávací instituce (*Katholisches Bildungswerk*), Meckenheim, Německo, v rámci semináře ve Štrasburku pořádaného *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- skupině 42 studentů z *St Ursulagymnasium* v Kolíně nad Rýnem, Německo, v rámci semináře ve Štrasburku pořádaného *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- 17 členům *CDU Münster-Amelsbüren*, Německo, v rámci semináře ve Štrasburku pořádaného *Karl-Arnold-Stiftung*. (Gerhard GRILL)

Říjen

- skupině 45 právníků v rámci studijní cesty do Štrasburku, Bruselu a Lucemburku pořádané katovickou pobočkou Sdružení právníků, Polsko. (Marta HIRSCHOVÁ-ZIEMBINSKA)

- 26 osobám z Německa v rámci semináře ve Štrasburku pořádaného *Jakob-Kaiser-Stiftung*. (Gerhard GRILL)
- skupině 30 akademických pracovníků a studentů politologie z univerzity v Düsseldorfu, Německo, v rámci semináře ve Štrasburku pořádaného *ESTA-Bildungswerk*. (Gerhard GRILL)
- 50 studentům z Francouzsko-německého sdružení (*Deutsch-Französische Gesellschaft*) Bonn und Rhein-Sieg, Německo, účastnících se studijní cesty do Lucemburku a Štrasburku. (Gerhard GRILL)
- skupině 45 osob ze sdružení klubů historických zbraní (*Bund der Historischen Deutschen Schützenbruderschaften*), Willich, Německo, na pozvání poslance EP Klause HÄNSCHE. (Gerhard GRILL)

Listopad

- skupině 27 osob z *SPD Duisburg*, Německo, na pozvání poslance EP Klause HÄNSCHE. (Wiebke PANKAUKEOVÁ)
- skupině 25 studentů specializujících se na evropské právo z univerzity v Leidenu, Nizozemsko. Skupinu doprovázel Rick LAWSON. (Peter BONNOR)
- 11 osobám ze srbských nevládních organizací v rámci studijní návštěvy evropských institucí v Bruselu pořádané Centrem pro rozvoj Srbska. (Georgios KATHARIOS)
- 18 osobám z centra pro vzdělávání dospělých (*Münchner Volkshochschule*), Německo, v rámci studijní cesty do Štrasburku pořádané *Münchner Volkshochschule*. (Gerhard GRILL)

Wiebke Pankauke, právní poradce, představuje práci veřejného ochránce práv skupině návštěvníků. Štrasburk, Francie, 15. listopadu 2006.

Prosinec

- skupině 17 maďarských právníků a studentů práva v rámci studijní návštěvy evropských orgánů v Bruselu pořádané *Bruxinfo*. (Daniel KOBLENZ)
- skupině 39 osob z Německa účastnících se studijní cesty do Štrasburku pořádané *Europäische Akademie Bayern*. (Gerhard GRILL)
- 33 studentům z *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Německo, na pozvání poslance EP Jorga CHATZIMARKAKISE. (Gerhard GRILL)

- skupině 48 osob z odborového svazu pracovníků v kovoprůmyslu (*der IG-Metall Senioren*), Duisburg, Německo, na pozvání poslance EP Klause HÄNSCHE. (Gerhard GRILL)

Kromě výše uvedených setkání představili v roce 2006 pracovníci úřadu veřejného ochránce práv jeho práci také stážistům z Evropské komise při 14 příležitostech a stážistům z Rady Evropské unie při 2 příležitostech, kdy se každého setkání zúčastnilo přibližně 50 stážistů.

6.4 VZTAHY SE SDĚLOVACÍMI PROSTŘEDKY

Mediální činnost veřejného ochránce práv sahá od rozhovorů po tiskové konference a od psaných článků po tiskové zprávy. Tyto činnosti pomáhají upozorňovat na službu, kterou veřejný ochránce práv poskytuje občanům, organizacím a společnostem, a vyzdvihovat významné případy. Sdělovací prostředky mohou pomoci zdůraznit význam takových případů, a umožnit tak orgánům nebo institucím EU přijmout vůči občanům kulturu služeb zaměřenou na hledání řešení jejich otázek nebo problémů.

V roce 2006 bylo vydáno dvacet dva tiskových zpráv, které byly poskytnuty novinářům po celé Evropě a všem, kdo mají o tuto problematiku zájem. Mezi témata zpráv patřil výběr jazyků na internetových stránkách předsednictví EU, průhlednost v oblasti zájmových skupin a dotací, stížnost ohledně toho, že nebyla řádně uplatněna směrnice o pracovní době, a nedostatečná otevřenost ve fungování Rady.

Veřejný ochránce práv poskytl v roce 2006 ve Štrasburku, v Bruselu i jinde 40 rozhovorů zástupcům tisku, rozhlasových a televizních stanic a elektronických sdělovacích prostředků. V této části je uveden seznam rozhovorů, které poskytl evropský veřejný ochránce práv a pracovníci jeho úřadu v roce 2006 a který zahrnuje i řadu mediálních akcí organizovaných v průběhu tohoto roku.

- 5. ledna poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Giorgosovi ADAMOVI z rozhlasové stanice *Dimotiko Radiofono Thessalonikis* v Řecku.
- 20. ledna poskytl pan DIAMANDOUROS po telefonu rozhovor Marku BEUNDERMANNOVI z *EUobserver* ohledně své výzvy Radě, aby připravovala právní předpisy veřejně.
- 23. ledna poskytl pan DIAMANDOUROS po telefonu rozhovor Lucovi VERNETOVI z francouzských novin *Sud Ouest*, který psal portrét veřejného ochránce práv.
- 25. ledna po zasedání petičního výboru Evropského parlamentu, vedl veřejný ochránce práv v Bruselu rozhovor s Ruth REICHSTEINOVOU z německé rozhlasové stanice *Deutschlandfunk*, v němž hovořili o zvláštní zprávě veřejného ochránce práv týkající se větší transparentnosti v Radě.
- 27. ledna poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Heraklesovi GALANAKISOVI z rozhlasové stanice *ERA Herakleion* v Řecku.
- 8. února vedla s panem DIAMANDOUROSEM rozhovor Isabel GUZMANOVÁ z německé tiskové agentury *Evangelischer Pressedienst* v Bruselu. Paní GUZMANOVÁ se zvláště zajímala o německé stížnosti a případy.
- Později téhož dne vedla s veřejným ochráncem práv v Bruselu rozhovor Patricia HALLEROVÁ z rakouského deníku *Kurier*. Paní HALLEROVÁ se veřejného ochránce práv ptala na zkušenosti z jeho funkce, příklady případů a jeho práci obecně.
- 9. února poskytl veřejný ochránce práv po telefonu rozhovor Jean-Pierru SARDINOVI z *Radio France Bleu* o tiskové zprávě veřejného ochránce práv týkající se Bílé knihy Komise o komunikaci.

- 14. února poskytl pan DIAMANDOUROS ve Štrasburku rozhovor Nayran AGUADOVÉ ze španělské televizní stanice TVE pro program této stanice „Vivir Europa“. Novinářka se zvláště zajímala o španělské stížnosti.
- Později téhož dne vedla s veřejným ochráncem práv rozhovor Renata GOLDIROVÁ ze slovenské televizní stanice TA3 o své práci a zvláště o slovenských případech.
- 15. února poskytla hlavní právní poradkyně Marta HIRSCHOVÁ-ZIEMBINSKA telefonický rozhovor Heleně VIEGASOVÉ z portugalského časopisu *Noticias Magazine*. Novinářka se zvláště zajímala o portugalské případy.
- 17. února představila hlavní právní poradkyně Marta HIRSCHOVÁ-ZIEMBINSKA práci veřejného ochránce práv skupině 14 novinářů z Bulharska, Rumunska a Chorvatska v rámci semináře o rozšíření pořádaného Evropským novinářským centrem.
- 2. a 3. března natáčel s panem DIAMANDOUROSEM a dalšími pracovníky jeho úřadu ve Štrasburku rozhovor štáb německé televize ARTE vedený Katrin MOLNAROVOU, který připravoval portrét veřejného ochránce práv.
- 3. března vedla s veřejným ochráncem práv telefonický rozhovor Elodie CARTIEROVÁ z *Radio Côte d'Amour* o bílé knize Komise o komunikaci.
- 8. března uspořádal pan DIAMANDOUROS tiskovou konferenci v Lucemburku v rámci své informační cesty do Lucemburku. Před touto konferencí poskytl rozhovor Marcu GLASENEROVI z *Luxemburger Wort*.
- 15. března poskytl veřejný ochránce práv ve Štrasburku rozhovor pro dokumentární film České televize s názvem „Napříč Evropou“. Mladí filmaři pod vedením producenta Filipa ALBRECHTA vedli rozhovory s evropskými politiky a občany, aby ukázali Evropu z různých perspektiv.
- 29. března pozval veřejný ochránce práv čtyři novináře na pracovní oběd v Bruselu: Thomase FERENCZIHO z *Le Monde*, Nicka WATTA z *The Guardian*, Erica BONSEHO z *Handelsblatt*, a Carla FENU z italské tiskové agentury ANSA. Pan DIAMANDOUROS odpovídal na otázky o své práci a stížnostech souvisejících s jednotlivými zeměmi a rovněž vysvětlil nutnost oslovit potenciální stěžovatele ve velkých členských státech EU.
- Později téhož dne poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Janu SLÍVOVI z tiskové agentury AP pro článek o práci evropského veřejného ochránce práv.
- Poté poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Tanselu TERZIOGLUOVI z rakouských novin *Die Kleine Zeitung*. Novinář se pana DIAMANDOUROSE ptal na jeho zkušenosti ve funkci veřejného ochránce práv od té doby, co do ní nastoupil.
- Později odpoledne poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor po telefonu pro PR agenturu německého rozhlasu *Schlenker PR* pro seriál o evropských orgánech a institucích s názvem „Život v Evropě“.
- Poté vedla s panem DIAMANDOUROSEM rozhovor Daniela WEINGÄRTNEROVÁ z německých novin TAZ a *Badische Zeitung* pro portrét evropského veřejného ochránce práv. Vedla rovněž rozhovory s pracovníky jeho úřadu ve Štrasburku a zúčastnila se setkání pana DIAMANDOUROSE s pracovníky útvarů Komise v Lucemburku.
- 24. dubna představil veřejný ochránce práv svoji *Výroční zprávu za rok 2005* na tiskové konferenci v Bruselu. Této prezentace se zúčastnilo více než 50 novinářů. Pan DIAMANDOUROS podal přehled svých činností v roce 2005 a uvedl příklady případů a jejich řešení. Novináři se ptali na statistiku, stížnosti týkající se jednotlivých zemí, vztahy veřejného ochránce práv s úřadem OLAF, transparentnost v Radě, rozpracované zvláštní zprávy a jazykový režim na webových stránkách předsednictví EU.

- Po tiskové konferenci poskytl pan DIAMANDOUROS jednotlivé rozhovory *televizní stanicí Deutsche Welle, německému veřejnoprávnímu rozhlasu, belgickému rozhlasu RTBF, a španělskému veřejnoprávnímu rozhlasu* o nejdůležitějších zjištěních *Výroční zprávy za rok 2005*.
- Později téhož dne poskytl veřejný ochránce práv telefonický rozhovor Fabricu LAMBERTOVI z belgické ekonomické rozhlasové stanice *BFM* o hlavních zjištěních *Výroční zprávy za rok 2005* a konkrétních belgických případech.
- 26. dubna poskytla referentka pro tisk Gundi GADESMANNOVÁ telefonický rozhovor Albrechtu MEIEROVI z německých novin *Der Tagesspiegel* o tom, jak se veřejný ochránce práv snaží oslovovat cílové skupiny v Německu, například malé a střední podniky.
- 27. dubna poskytla vedoucí odboru pro komunikace Rosita AGNEVOVÁ rozhovor Margaritě GASCAOVÉ z *Brussels TV* o úkolech evropského veřejného ochránce práv a hlavních zjištěních *Výroční zprávy za rok 2005*.
- Později téhož dne poskytl pan DIAMANDOUROS telefonický rozhovor Nadje SCHEYSOVÉ z belgické rozhlasové stanice *FM Bruxelles* o *Výroční zprávě za rok 2005* a konkrétních belgických případech.
- 9. května poskytl pan DIAMANDOUROS během své informační cesty do Španělska rozhovor Miguelu ADROVEROVI CONDEMU z televize *TVE* pro program s názvem „Evropa 2006“.
- Téhož dopoledne uspořádali španělský veřejný ochránce práv Enrique MÚGICA HERZOG a evropský veřejný ochránce práv společnou tiskovou konferenci, na níž stručně nastínili účel informační cesty, své příslušné úlohy a způsob, jakým vzájemně spolupracují, aby co nejlépe sloužili občanům a obyvatelům Španělska.

Nikiforos Diamandouros a Enrique Múgica Herzog, španělský národní veřejný ochránce práv, společně představují svou práci během tiskové konference organizované v rámci informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv. Madrid, Španělsko, 8.–10. května 2006.

- 6. června vedl s panem DIAMANDOUROSEM v Bruselu rozhovor Bruno WATERFIELD z *Parliament Magazine* o jeho práci, jeho úspěších, jeho snahách lépe informovat veřejnost o svých službách, jeho doporučeních ostatním orgánům a institucím EU a jeho cílech do budoucna, včetně zajištění větší transparentnosti v Radě.
- 16. června zveřejnil bulletin Komise *En Direct* článek pana DIAMANDOUROSE s názvem „Jsem tady, abych pomáhal svým kolegům“, v němž veřejný ochránce práv vysvětloval svoji úlohu.

- 27. června poskytl pan Olivier VERHEECKE rozhovor Aně LÁZAROVÉ z andaluského televizního kanálu *Canal Sur* v rámci návštěvy 30 španělských zástupců z platform občanské společnosti a nevládních organizací do Evropského parlamentu.
- Do červnového čísla bulletinu *DIHK* (Německá obchodní komora) přispěl pan DIAMANDOUROS článkem o tom, jak konkrétně může pomoci malým a středním podnikům, pokud mají problémy s orgány a institucemi EU. Tento bulletin byl zaslán 74 regionálním obchodním komorám v Německu.
- 6. července představil pan DIAMANDOUROS práci veřejného ochránce práv skupině 14 novinářů z Albánie, Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Kosova, Srbska a Černé hory v rámci semináře s názvem „Směrem k integraci“, který uspořádalo Evropské novinářské centrum.
- 24. srpna byl v bulletinu Německé konfederace řemesel a malých podniků, *ZDH*, zveřejněn rozhovor s veřejným ochráncem práv s názvem „Někdy stačí k vyřešení problému pouhý telefonát“.
- 22. září poskytl veřejný ochránce práv ve Štrasburku rozhovor Paulině WIRPHOVÉ-DUVERGEROVÉ z francouzského *Journal du Parlement*.
- 27. září poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Christině SIGANIDOUOVÉ z řecké televize *ERT3 Television*.
- 5. října během kongresu *EUROCHAMBRES* v Soluni dal veřejný ochránce práv rozhovor několika řeckým novinářům, včetně Magdy CONSTANTINIDOUOVÉ z *Naftemboriki*, a rakouské novinářce Sabine BERGEROVÉ z *Wirtschaftsblattu*.
- 19. října vysvětloval veřejný ochránce práv svoji práci skupině novinářů ze Severského novinářského centra v Århusu v Dánsku, kteří byli na návštěvě ve Štrasburku.
- 3. listopadu Nicholas CATEPHORES pronesl přednášku ke dvěma třídám studentů žurnalistiky na vysoké škole AKMI v Aténách na pozvání novináře Thanasise KALFASE. Pan CATEPHORES hovořil o úloze a práci evropského veřejného ochránce práv.
- 14. listopadu vedla s panem DIAMANDOUROSEM ve Štrasburku rozhovor Shirin WHEELEROVÁ pro BBC. Novinářka se zvláště zajímala o různé mechanismy podávání stížností na evropské úrovni.
- 15. listopadu poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Ioannis PAPADIMITRIOUOVI z řecké sekce *Deutsche Welle*.
- 23. listopadu poskytl veřejný ochránce práv rozhovor prostřednictvím videokonference dopisovateli bulharské tiskové agentury *BTA* Atanasu MATEVOVI o informační cestě veřejného ochránce práv do Bulharska.
- Později téhož dne poskytl pan DIAMANDOUROS další rozhovor prostřednictvím videokonference, a to dopisovatelce německé sekce *AFP* Andree SCHNEIDEROVÉ. Zpráva novinářky byla mimo jiné zveřejněna ve *Spiegel online*.
- 27. listopadu v rámci informační cesty evropského veřejného ochránce práv do Bulharska poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Deianu IODOVOVI z deníku *TRUD*.
- Téhož dne poskytl rozhovor Snejaně IVANOVÉ z *Bulharského státního rozhlasu*.
- 28. listopadu poskytli pan DIAMANDOUROS a bulharský veřejný ochránce práv Guinio GANEV živý rozhovor pro ranní zpravodajský pořad *Balkánské televize (bTV)*. Rozhovor vedl Nicolay BAREKOV.
- 29. listopadu uspořádali pan DIAMANDOUROS a pan GANEV společnou tiskovou konferenci v Národním shromáždění Bulharska.

Nikiforos Diamandouros poskytuje rozhovor Deianovi Iodovi, novináři deníku TRUD, během informační návštěvy evropského veřejného ochránce práv v Bulharsku, 27.–29. listopadu 2006.

- 4. prosince poskytla referentka pro tisk Gundi GADESMANNOVÁ rozhovor po telefonu pro PR agenturu německého rozhlasu *Schlenker PR* pro seriál o evropských orgánech a institucích s názvem „Život v Evropě“.
- 5. prosince poskytl veřejný ochránce práv písemné odpovědi na otázky v rámci rozhovoru pro bulletin španělské skupiny odborníků *Institución Futuro*. Rozhovor vedený Anou YERROVOU se týkal zejména názorů veřejného ochránce práv na jeho práci, stížností, které dostává, a aktuálních evropských otázek.
- 8. prosince po ukončení semináře o lidských právech v Lublani ve Slovinsku poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor slovinským veřejnoprávním a soukromým televizním stanicím, slovinské tiskové kanceláři a slovinskému veřejnoprávnímu rozhlasu. Novináři se zejména zajímali o názory veřejného ochránce práv na otázky lidských práv ve Slovinsku.
- 18. prosince poskytl pan DIAMANDOUROS rozhovor Viki FLESSAOVÉ pro program „Sta Akra“ vysílaný televizí NET v Řecku.
- 27. prosince poskytl Gerhard GRILL rozhovor *Radio France Internationale* o zvláštní zprávě, kterou veřejný ochránce práv sepsal v souvislosti s jazyky používanými na webových stránkách předsednictví Rady.

6.5 PUBLIKACE

Veřejný ochránce práv chce oslovovat co nejširší veřejnost, aby se mezi občany prohloubilo povědomí o jejich právech, a zejména o jejich právu podávat stížnosti. S cílem informovat klíčové zainteresované subjekty a veřejnost o činnosti evropského veřejného ochránce práv a o službách, které může poskytnout občanům a obyvatelům EU, byly v roce 2006 vypracovány a zainteresovaným stranám distribuovány tyto publikace:

Výroční zpráva za rok 2005; fotokopie (v angličtině)

Fotokopie *Výroční zprávy za rok 2005* veřejného ochránce práv byly v anglické verzi poskytnuty členům petičního výboru Evropského parlamentu v květnu, aby výbor mohl projednat práci veřejného ochránce práv před plenárním zasedáním v další části roku.

Výroční zpráva za rok 2005 – Výtah a statistiky; fotokopie (20 jazyků)

V květnu dostali členové petičního výboru také zkopírovanou verzi publikace *Výroční zpráva za rok 2005: výtah a statistiky* ve všech 20 jazycích.

Evropský veřejný ochránce práv – bulletin; číslo 6 a 7 (5 jazyků)

Číslo 6 a 7 půlročního bulletinu Evropské sítě veřejných ochránců práv a Evropského regionu Mezinárodního institutu veřejného ochránce práv byla distribuována v dubnu a v říjnu národním, regionálním a místním veřejným ochráncům práv v Evropě a členům petičního výboru Evropského parlamentu.

Evropský veřejný ochránce práv: Mohl by Vám pomoci? (23 jazyků)

V roce 2006 vyšlo nové vydání průvodce stížností a formuláře *Evropský veřejný ochránce práv: Mohl by Vám pomoci* ve 23 jazycích. Tato brožura je nesmírně užitečná pro potencionální stěžovatele, jimž velice usnadňuje výkon jejich práva podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv. Kopie nového vydání brožury byly rozeslány veřejným ochráncům práv, poslancům Evropského parlamentu, zastoupením Komise a kancelářím parlamentů v členských státech a byly zaslány zastoupením a sítím EU k další distribuci. Tato publikace vzbudila velký zájem a do konce roku se objevily žádosti o několik tisíc dalších výtisků.

Evropský veřejný ochránce práv: Na první pohled (25 jazyků)

V roce 2006 vyšlo nové vydání prospektu *Evropský veřejný ochránce práv: Na první pohled* ve 25 jazycích. Tato brožura je určena veřejnosti a má jí pomoci vysvětlit, co může a nemůže dělat evropský veřejný ochránce práv. Byla široce distribuována s cílem omezit počet nepřipustných stížností předkládaných veřejnému ochránci práv.

Pamětní sborník k desátému výročí; vázané a brožované vydání (ve francouzštině)

Desáté výročí úřadu evropského veřejného ochránce práv provázela řada pamětních akcí. V červnu 2004 proběhl „seminář zakladatelů“, jehož cílem bylo mapovat kroky vedoucí k vytvoření funkce evropského veřejného ochránce práv a sledovat vývoj a trendy, v nichž by se mělo pokračovat. Bylo rozhodnuto vypracovat pamětní sborník jako výsledek této akce. Pod názvem *Evropský veřejný ochránce práv: původ, zřízení, vývoj* byla tato publikace vydána v roce 2005 v angličtině ve vázané i v brožované podobě. Vzhledem k úspěchu této publikace bylo v roce 2006 připraveno francouzské vydání.

Výroční zpráva za rok 2005; tištěná verze (20 jazyků)

V počátečním množství 3 000 kopií a ve 20 jazykových verzích úředních jazyků EU byla *Výroční zpráva za rok 2005* v říjnu rozeslána poslancům Evropského parlamentu, orgánům a institucím EU, veřejným ochráncům práv a zastoupením a sítím Evropské komise. Další kopie byly distribuovány během zbylé části roku.

Výroční zpráva za rok 2005: výtah a statistiky; tištěná verze (20 jazyků)

20 jazykových verzí *Výtahu a statistik* v počátečním množství 8 000 kopií, které vyšly v říjnu, bylo rozesláno rozsáhlé síti příjemců úplné Výroční zprávy, stejně jako nevládním organizacím a univerzitám. Další kopie byly distribuovány během zbylé části roku.

Výroční zpráva za rok 2005 – sbírka rozhodnutí (3 jazyky)

Tato obsáhlá elektronická publikace obsahuje plné znění rozhodnutí v angličtině, francouzštině a němčině u případů uvedených v kapitole 3 této zprávy. Publikace je dostupná na webové stránce veřejného ochránce práv v podobě jediného elektronického dokumentu. Knižní verze nebo CD-ROM jsou k dispozici těm, kdo o ně požádá úřad veřejného ochránce práv.

Další publikace

Veřejný ochránce práv nadále v průběhu roku distribuoval výtisky dalších svých publikací, zejména *Evropského kodexu řádné správní praxe*, který je k dispozici ve 25 jazycích. Tento kodex byl v roce 2006 vydán v makedonštině, aby podpořil řádnou správu v Bývalé jugoslávské republice Makedonii, která je kandidátskou zemí.

6.6 INTERNETOVÁ KOMUNIKAČNÍ ČINNOST

Elektronická pošta

V dubnu 2001 byla webová stránka doplněna o elektronickou verzi formuláře pro podání stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv ve 12 jazycích. Po rozšíření Evropské unie dne 1. května 2004 byl formulář zpřístupněn v dalších devíti jazycích. V prosinci 2006 byl v rámci příprav na další rozšíření Evropské unie dne 1. ledna 2007 tento formulář přidán na webovou stránku v bulharštině a rumunštině. Více než 57 % všech stížností, které veřejný ochránce práv obdržel v roce 2006, bylo podáno prostřednictvím internetu a velká část z nich na elektronickém formuláři pro stížnost.

V roce 2006 byla použita hlavní elektronická adresa veřejného ochránce práv k odpovědi na celkem 10 801 žádostí o informaci. V 7 261 případech šlo o hromadné e-maily, které odeslali občané a které se týkaly stížností zaslaných evropskému veřejnému ochránci práv. K otázkám, kterými se zabývaly tyto hromadné zásilky, patřila výstavba průmyslového přístavu v Granadille plánovaná španělskými orgány, právo lékařů odmítnout provádět potraty a údajné pronásledování náboženských menšin v Polsku. Na všechny e-maily byla odeslána odpověď s vysvětlením, jaký je stav vyřizování dotčené stížnosti evropským veřejným ochráncem práv.

Celkem bylo prostřednictvím elektronické pošty doručeno 3 540 individuálních žádostí o informace, oproti zhruba 3 200 žádostem v roce 2005 i v roce 2004. Všechny obdržely samostatnou odpověď od příslušného zaměstnance úřadu veřejného ochránce práv.

Změny webové stránky

Webová stránka veřejného ochránce práv byla vytvořena v červenci 1998. Během roku 2006 spolupracoval správce webových stránek s vedoucími odboru komunikací i s technickými odděleními Evropského parlamentu na přípravách na změnu webové stránky veřejného ochránce práv v moderní, dynamickou, informativní, interaktivní a neustále se vyvíjející službu občanům. Očekává se, že nová webová stránka bude uvedena do provozu v první polovině roku 2007.

V květnu 2006 se internetová stránka evropského veřejného ochránce práv přesunula společně se stránkami ostatních orgánů, institucí a agentur EU na novou doménu na nejvyšší úrovni .eu. Adresy webových stránek orgánů EU lze nyní snadno rozeznat, neboť všechny končí na „europa.eu“. I když stará internetová adresa veřejného ochránce práv (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) bude v nejbližší budoucnosti stále fungovat, současná úřední adresa je: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Veřejný ochránce práv svou webovou stránku v roce 2006 průběžně aktualizoval a přidával na ni elektronické verze svých různých publikací, jakmile byly k dispozici. Mezi ně patřily jeho *Výroční zpráva za rok 2005* a související *Výtah a statistiky* ve 20 jazycích; *Evropský veřejný ochránce práv: Na první pohled* ve 25 jazycích a *Evropský veřejný ochránce práv: Mohl by Vám pomoci?* ve 23 jazycích.

V lednu 2006 vytvořil veřejný ochránce práv nový oddíl své webové stránky odkazující na šetření z vlastního podnětu v souvislosti s úlohou Komise jako strážce Smlouvy, které se rozhodl zahájit poté, co dostal velké množství stížností na Komisi týkajících se projektu španělských orgánů o výstavbě průmyslového přístavu v Granadille na španělském ostrově Tenerife.

Od 1. ledna do 31. prosince 2006 zaznamenaly webové stránky veřejného ochránce práv 416 533 jednotlivých návštěvníků. Nejnavštěvovanější částí byla anglická jazyková verze, následovaná francouzskou, španělskou, německou a italskou verzí. Pokud jde o geografický původ návštěvníků, nejvíce jich pocházelo z Itálie, následovalo Švédsko, Spojené království, Španělsko a Německo. Sekce s odkazy na webové stránky veřejného ochránce práv obsahuje odkazy na stránky národních a regionálních veřejných ochránců práv v celé Evropě. V roce 2006 tyto stránky s odkazy zaznamenaly přes 44 000 návštěv, což jasně ukazuje, že koordinační činnost evropského veřejného ochránce práv týkající se Evropské sítě veřejných ochránců práv má pro občany přidanou hodnotu.

Aby webová stránka veřejného ochránce práv zůstala na předním místě mezi webovými stránkami EU, podílel se úřad veřejného ochránce práv v průběhu celého roku 2006 na práci interinstitucionálního edičního výboru pro Internet (CEiii), včetně pracovní skupiny CEiii, která byla ustanovena s cílem koordinovat přesun na doménu na nejvyšší úrovni.eu.

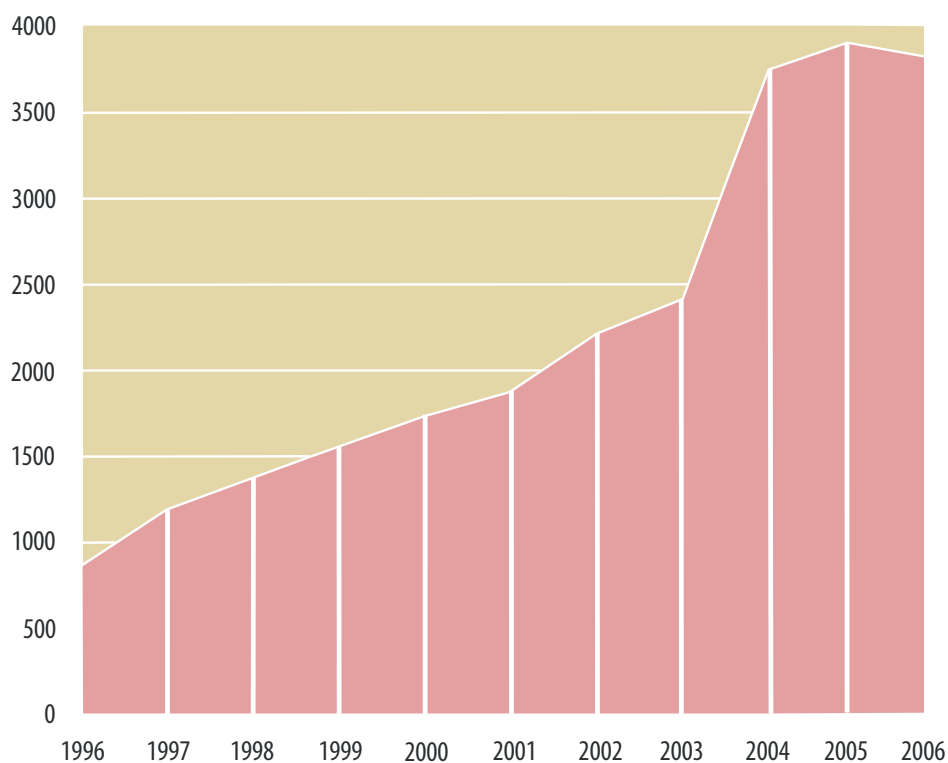

A STATISTIKY

1 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ BĚHEM ROKU 2006

1.1	CELKOVÝ POČET PŘÍPADŮ V ROCE 2006	4 422 ¹
	— Šetření neuzavřená do 31. prosince 2005	315 ²
	— Stížnosti čekající na rozhodnutí o přípustnosti k 31. prosinci 2005	270
	— Stížnosti přijaté v roce 2006	3 830 ³
	— Šetření z vlastního podnětu evropského veřejného ochránce práv	9

Počet stížností přijatých v letech 1996–2006

¹ Z nichž 281 stížností se týkalo stejného předmětu.

² Z toho tři šetření z vlastního podnětu evropského veřejného ochránce práv a 312 šetření na základě stížností.

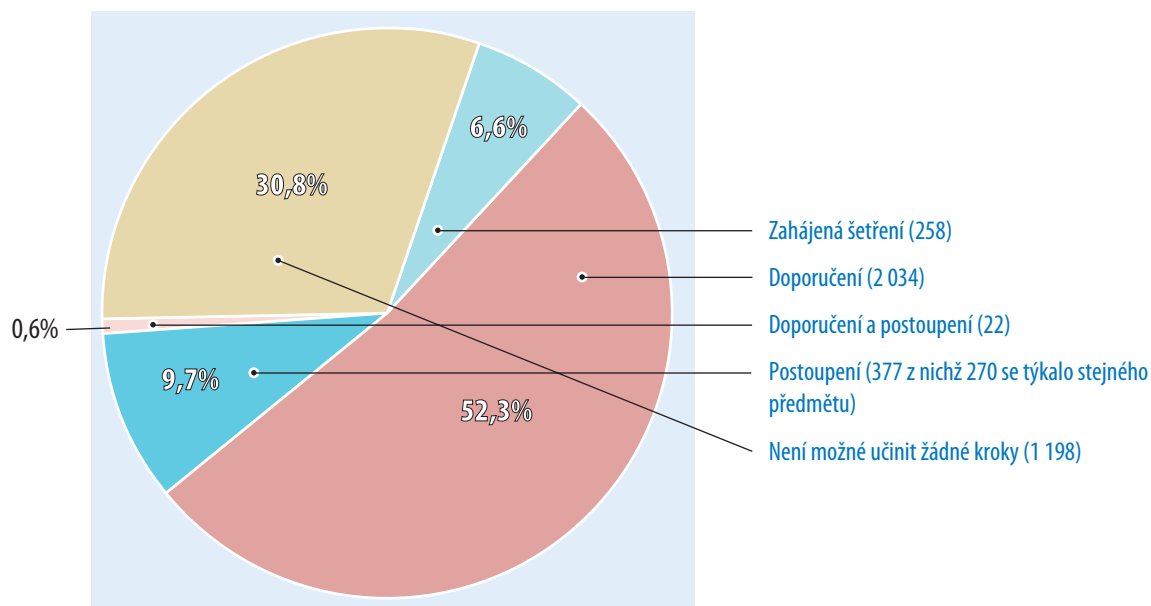
³ Z nichž se 281 stížností týkalo stejného předmětu, viz poznámka pod čarou 1.

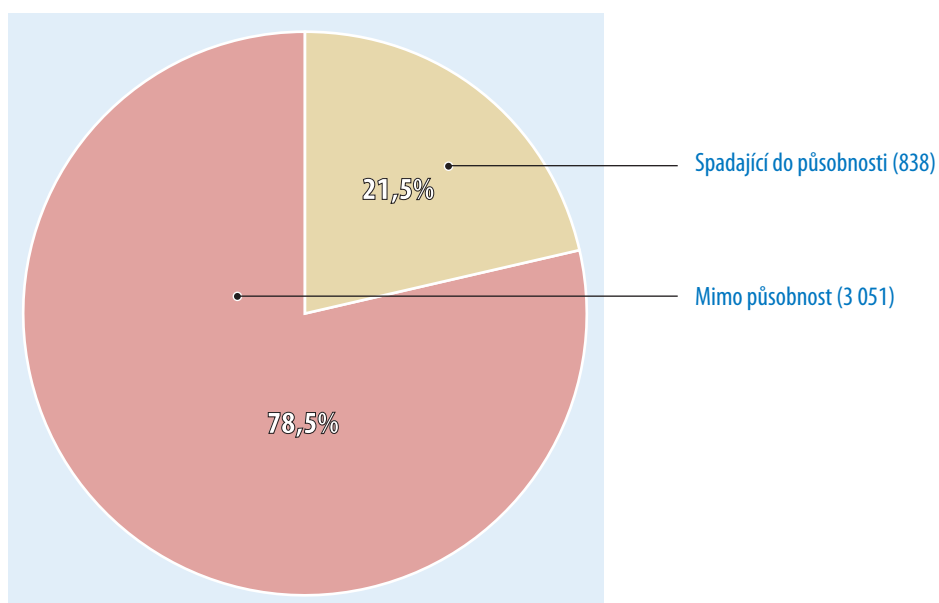
1.2 DOKONČENÁ POSOUZENÍ PŘÍPUSTNOSTI / NEPŘÍPUSTNOSTI95%

1.3 KLASIFIKACE STÍŽNOSTÍ

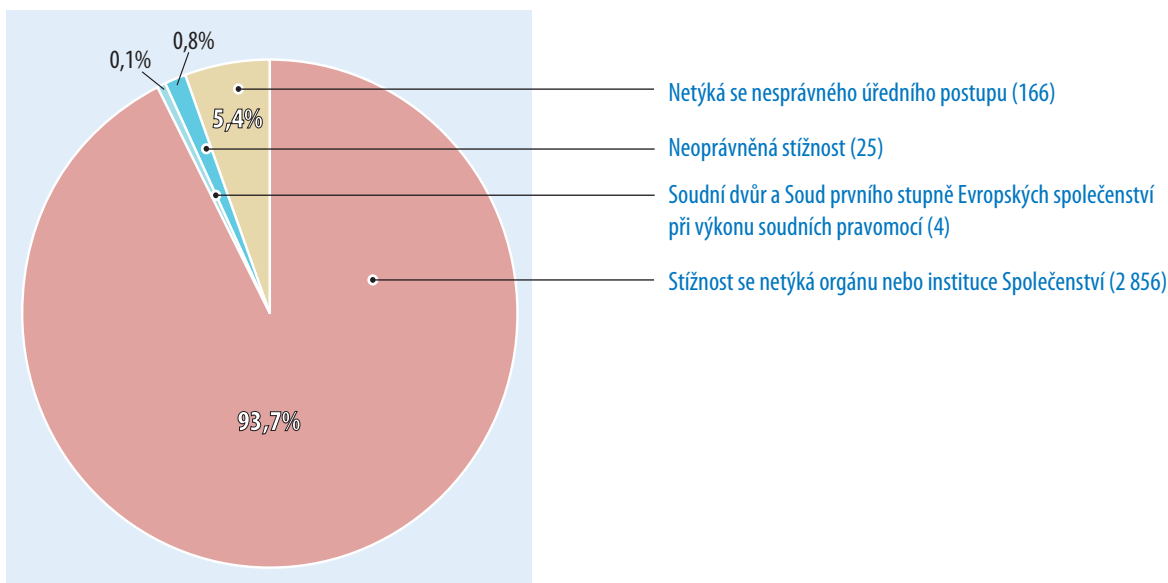
1.3.1 Podle typů kroků učiněných evropským veřejným ochráncem práv ve prospěch stěžovatelů

1.3.2 Podle působnosti evropského veřejného ochránce práv

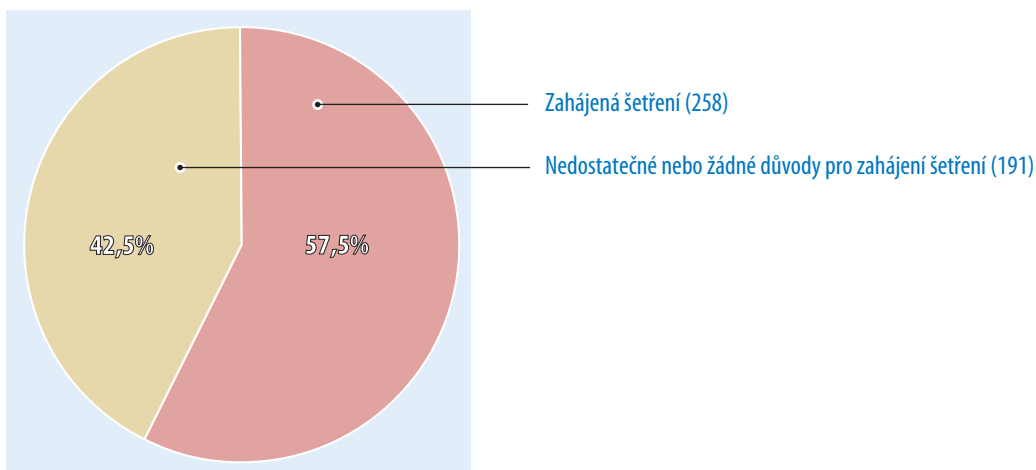

MIMO PŮSOBNOST

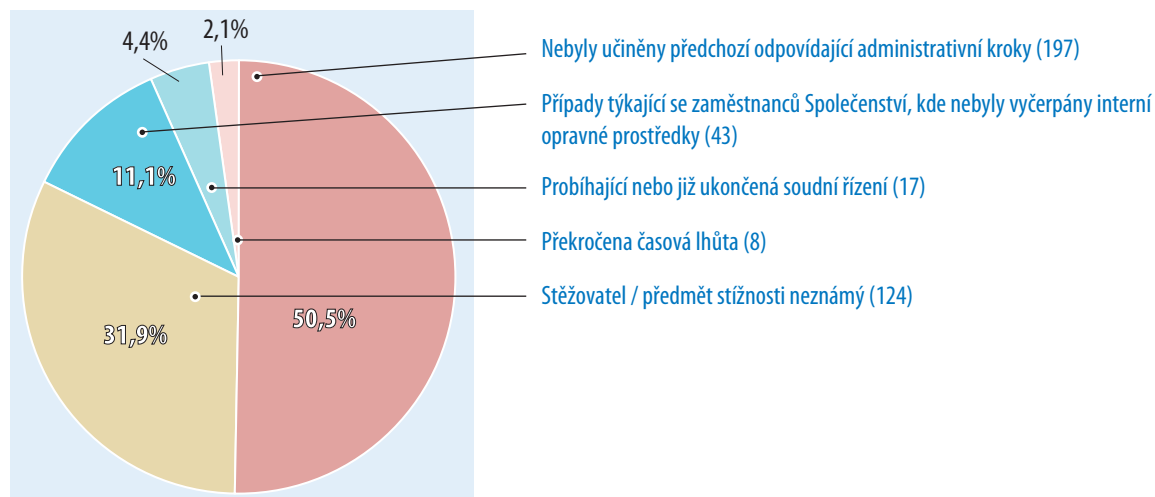

SPADAJÍCÍ DO PŮSOBNOSTI

Přípustné stížnosti

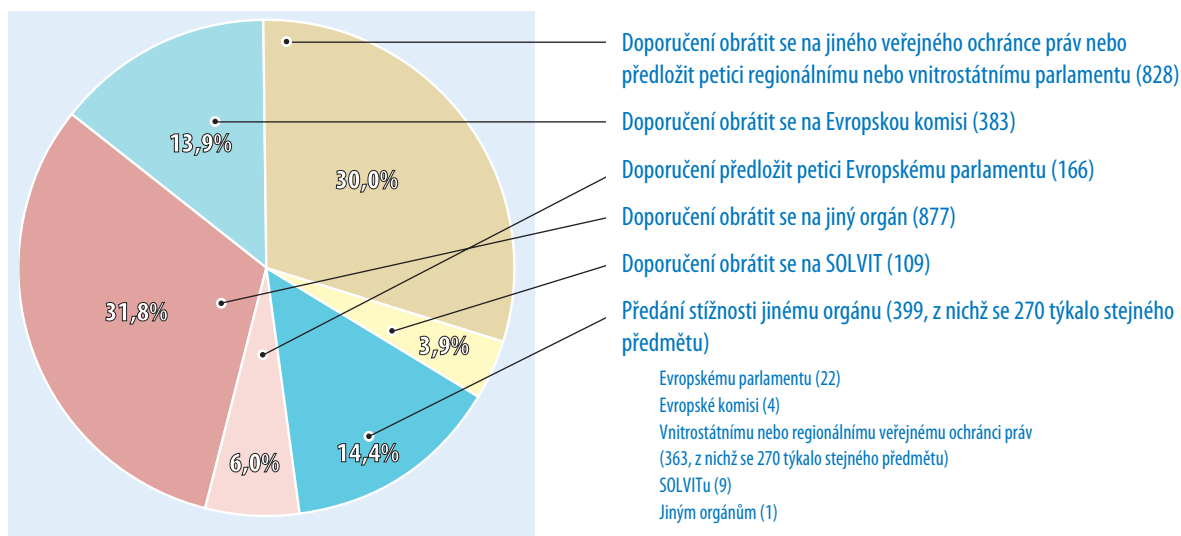
Nepřípustné stížnosti

2 DOPORUČENÍ A POSTOUPENÍ

(V některých případech bylo poskytnuto více než jedno doporučení.)

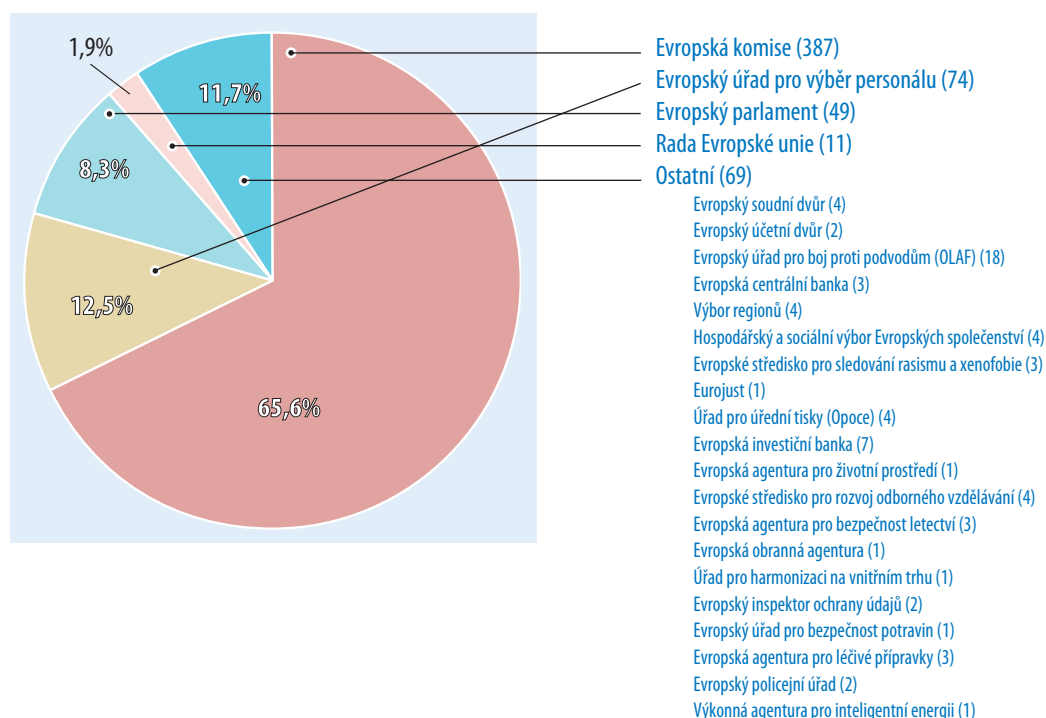

3 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ V ROCE 2006 582

V roce 2006 evropský veřejný ochránce práv uzavřel 582 šetření. 267 z nich, z čehož devět bylo zahájeno z vlastního podnětu, bylo zahájeno v roce 2006, zatímco 315, z čehož tři byly zahájeny z vlastního podnětu, pocházelo z roku 2005.

3.1 ORGÁNY A INSTITUCE, KTERÝCH SE ŠETŘENÍ TÝKALO

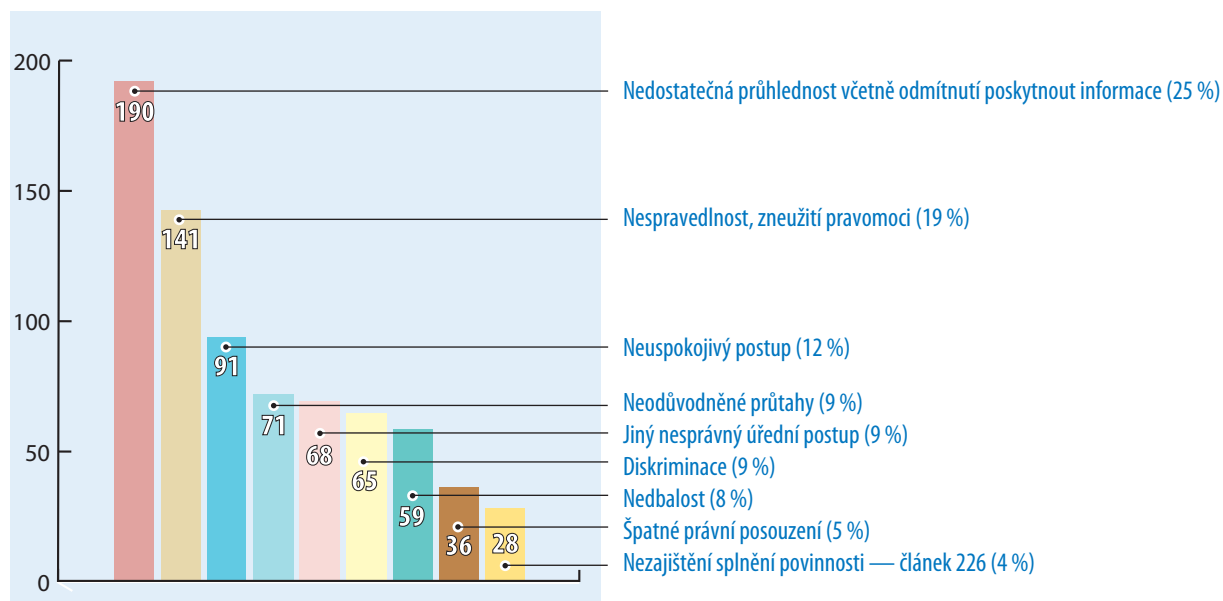
(V některých případech se šetření týkalo dvou i více orgánů nebo institucí.)

3.2 TYP ÚDAJNÉHO NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU

(V některých případech se jedná o dva či více typů údajného nesprávného úředního postupu)

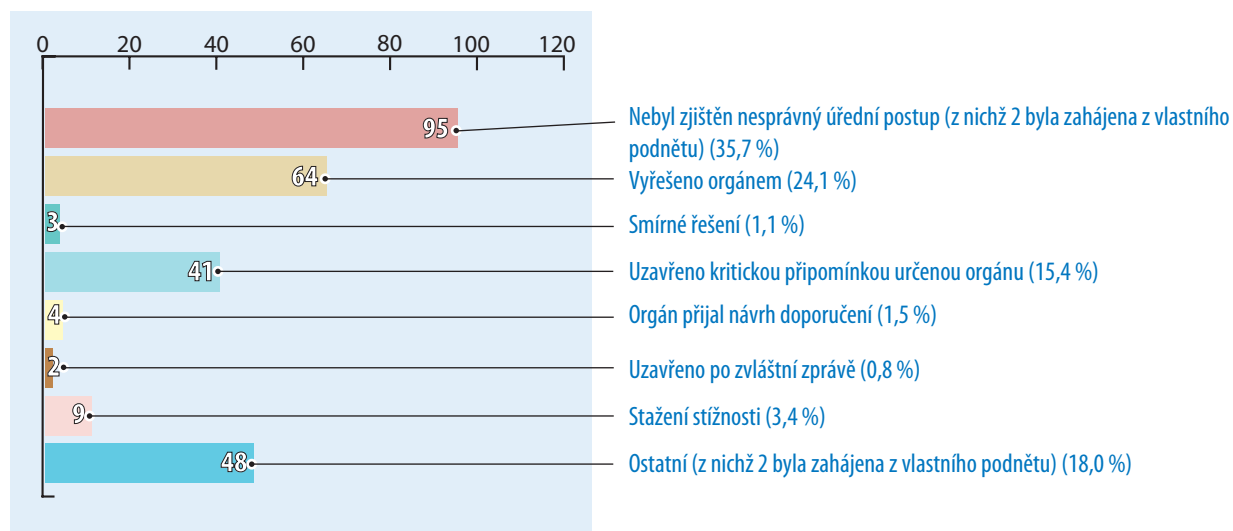

3.3 NÁVRHY NA SMÍRNÁ ŘEŠENÍ, NÁVRHY DOPORUČENÍ A ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY PŘEDLOŽENÉ V ROCE 2006

— Návrhy na smírná řešení	28
— Návrhy doporučení	13
— Zvláštní zprávy	2

3.4 UZAVŘENÁ ŠETŘENÍ 250⁴

(Šetření byla uzavřena na základě jednoho nebo více z těchto důvodů:)

⁴

Z nichž tři šetření byla zahájena z vlastního podnětu veřejného ochránce práv.

4 PŮVOD STÍŽNOSTÍ ZAZNAMENANÝCH V ROCE 2006

4.1 KDO PODÁVÁ STÍŽNOST?

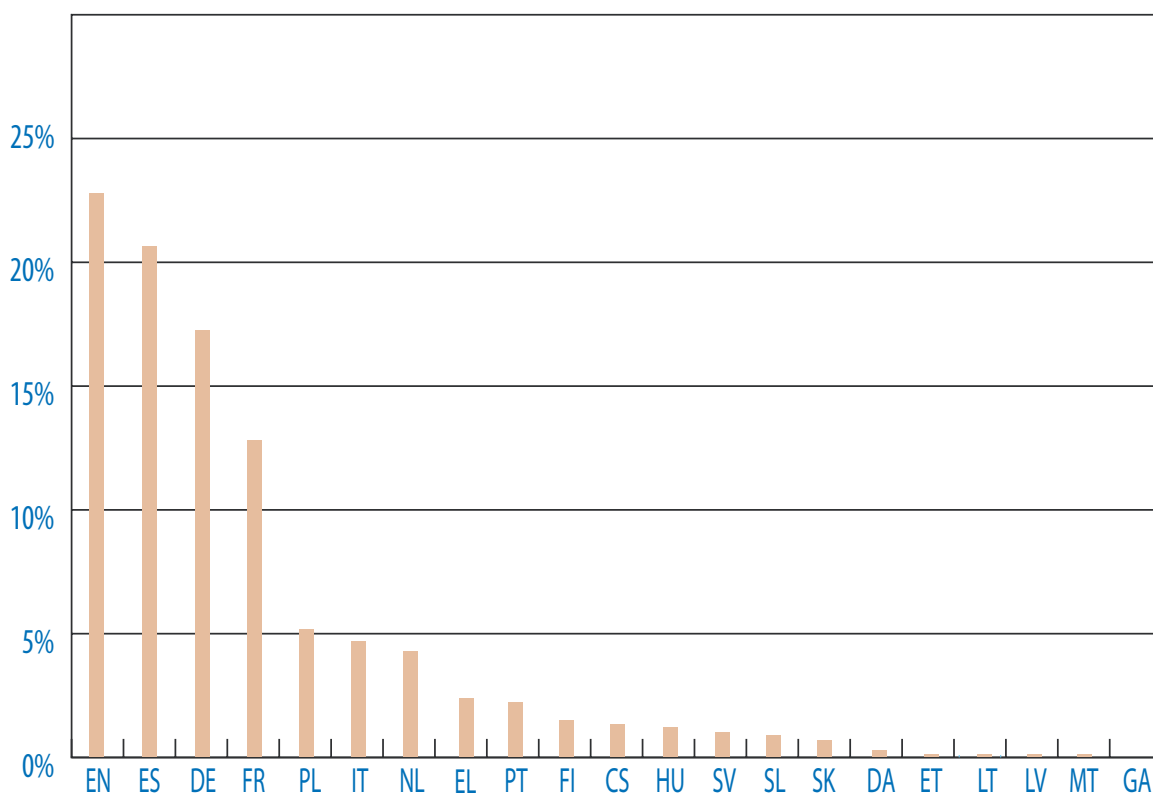

Společnosti a sdružení
5,5 % (211)

Jednotliví občané
94,5 % (3 619)

4.2 JAZYKOVÉ ROZVRŽENÍ STÍŽNOSTÍ

4.3

ZEMĚPISNÝ PŮVOD STÍŽNOSTÍ

Země	Počet případů	Počet případů v %	% z populace EU	Míra ¹
Lucembursko	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Kypr	44	1,1	0,2	7,6
Belgie	241	6,3	2,3	2,8
Slovinsko	44	1,1	0,4	2,7
Španělsko	781	20,4	9,4	2,2
Finsko	74	1,9	1,1	1,7
Irsko	47	1,2	0,9	1,4
Rakousko	81	2,1	1,8	1,2
Řecko	105	2,7	2,4	1,1
Portugalsko	96	2,5	2,3	1,1
Maďarsko	72	1,9	2,2	0,9
Slovensko	37	1,0	1,2	0,8
Česká republika	67	1,7	2,2	0,8
Německo	537	14,0	17,8	0,8
Nizozemsko	106	2,8	3,5	0,8
Polsko	228	6,0	8,2	0,7
Švédsko	53	1,4	1,9	0,7
Estonsko	7	0,2	0,3	0,7
Francie	335	8,7	13,6	0,6
Lotyšsko	12	0,3	0,5	0,6
Dánsko	20	0,5	1,2	0,4
Itálie	207	5,4	12,7	0,4
Spojené království	147	3,8	13,0	0,3
Litva	9	0,2	0,7	0,3
Jiné	291	7,6		
Neznámá	102	2,7		

¹ Toto číslo bylo vypočteno vydělením procenta stížností procentem obyvatelstva. Podíl vyšší než 1 ukazuje, že země podává veřejnému ochránci práv více stížností, než lze očekávat vzhledem k počtu jejích obyvatel. Všechny procentuální údaje ve výše uvedené tabulce byly zaokrouhleny na jedno desetinné místo.

B ROZPOČET VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Samostatný rozpočet

Od 1. ledna 2000⁵ se rozpočet veřejného ochránce práv stal nezávislou složkou rozpočtu Evropské unie (v současné době složka VIII-A).

Struktura rozpočtu

Veřejný ochránce práv předložil rozpočet na rok 2006 podle nové rozpočtové struktury (nomenklatury). Cílem této nové struktury je zvýšit průhlednost a umožnit rozpočtovým orgánům lepší kontrolu tím, že budou mít lepší přehled o výdajích podobné povahy, které byly v dosavadní struktuře rozděleny do několika hlav nebo kapitol.

Rozpočet veřejného ochránce práv na rok 2006 byl tedy rozdělen do tří hlav. Hlava 1 rozpočtu obsahuje platy, příspěvky a další náklady spojené se zaměstnanci. Hlava 2 rozpočtu obsahuje náklady na budovy, zařízení a různé provozní výdaje. A konečně hlava 3 obsahuje výdaje spojené s obecnými činnostmi, které tato instituce vykonává.

Spolupráce s Evropským parlamentem

Aby se zabránilo zbytečné duplicitě úředníků a technických pracovníků, jsou některé služby, které veřejný ochránce práv potřebuje k výkonu své funkce, zajišťovány Evropským parlamentem nebo jeho prostřednictvím. Oblasti, kde veřejný ochránce práv více či méně využívá pomoci služeb a oddělení Parlamentu, jsou tyto:

- tlumočení, překlad a tisk;
- pronájem kancelářských prostor;
- informační technologie, telekomunikace a poštovní služby.

Spolupráce mezi evropským veřejným ochráncem práv a Evropským parlamentem umožnila značné úspory v rozpočtu Společenství.

Spolupráce mezi Evropským parlamentem a evropským veřejným ochráncem práv byla zahájena na základě rámcové dohody ze dne 22. září 1995. Další dohody o administrativní spolupráci a o rozpočtové a finanční spolupráci byly podepsány dne 12. října 1995.

Tyto dohody o spolupráci byly přehodnoceny v roce 2005 s cílem přizpůsobit je nové situaci, která se vyvinula během prvního desetiletí fungování instituce evropského veřejného ochránce práv. Novou dohodu podepsali předseda Parlamentu Josep BORRELL FONTELLES a evropský veřejný ochránce práv dne 15. března 2006 a v platnost vstoupila v dubnu 2006. Jejím cílem je zachovat spolupráci s Parlamentem ve všech oblastech, kde je možno dosáhnout významných úspor z rozsahu. Evropský parlament bude tedy nadále poskytovat veřejnému ochránci práv služby v celé řadě oblastí, včetně poskytování budov, informačních a komunikačních technologií, lékařských služeb, školení, překladů a tlumočení.

Nová dohoda přináší větší jasnost v cenové politice. Napříště se za služby bude platit na základě spravedlivého, transparentního a přiměřeného odhadu nákladů, s výjimkou nákladů na audit a účetnictví, kde se strany dohodly na paušální částce. Tyto změny rovněž odrážejí autonomii veřejného ochránce práv v oblasti řízení lidských zdrojů a ve finančních věcech.

⁵

Nařízení Rady (ES, ESUO, Euratom) č. 2673/1999 ze dne 13. prosince 1999, kterým se mění finanční nařízení ze dne 21. prosince 1977 o souhrnném rozpočtu Evropských společenství; Úř. věst. 1999 L 326, s. 1.

Rozpočet na rok 2006

V roce 2006 obsahoval plán pracovních míst úřadu veřejného ochránce práv celkem 57 míst, oproti 51 místu v roce 2005.

Celková výše finančních prostředků rozpočtu veřejného ochránce práv na rok 2006 dosahovala 7 682 538 EUR. Prostředky v hlavě 1 (výdaje na pracovníky) činily 5 808 538 EUR, v hlavě 2 (budovy, zařízení a různé provozní výdaje) 1 085 000 EUR. Hlava 3 obsahuje výdaje související se zvláštními činnostmi, které tato instituce vykonává. Tyto prostředky činily 789 000 EUR. Rozpočet na rok 2006 počítal s celkovými příjmy ve výši 812 271 EUR.

Následující tabulka uvádí výdaje v roce 2006 ve formě přislíbených finančních prostředků.

(v eurech)

Hlava 1	5 347 167
Hlava 2	1 129 253
Hlava 3	607 819
Celkem	7 084 239

Rozpočet na rok 2007

Rozpočet na rok 2007 vypracovaný během roku 2006 počítá ve svém plánu pracovních míst s 57 místy (žádná nová pracovní místa).

Celková výše finančních prostředků na rok 2007 činí 8 152 800 EUR. Prostředky v hlavě 1 (výdaje na pracovníky) činí 6 150 300 EUR, v hlavě 2 (budovy, zařízení a různé provozní výdaje) 1 251 500 EUR, v hlavě 3 (výdaje související s obecnými činnostmi instituce) činí 751 000 EUR.

Rozpočet na rok 2007 počítá s celkovými příjmy ve výši 939 980 eur.

C ZAMĚSTNANCI

Aby evropský veřejný ochránce práv zajistil, že jeho úřad bude řádně provádět úkony spojené s řešením stížností na nesprávný úřední postup ve 23 jazycích Smlouvy a oslovováním občanů a obyvatel EU s cílem zvýšit jejich povědomí o jejich právu podávat stížnosti, opírá se o vysoce kvalifikované zaměstnance hovořící mnoha jazyky. Tato příloha obsahuje úplný seznam zaměstnanců v roce 2006, jejich pracovního zařazení a kontaktní informace, stejně jako popis pracovních úkonů, které vykonávají jednotlivá oddělení a odbory úřadu. Nakonec je uveden krátký přehled schůzí a setkání zaměstnanců, které se uskutečnily v průběhu roku.

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Evropský veřejný ochránce práv

P. Nikiforos DIAMANDOUROS se narodil dne 25. června 1942 v Aténách. Dne 15. ledna 2003 byl zvolen evropským veřejným ochráncem práv. Své funkce se ujal dne 1. dubna 2003 a dne 11. ledna 2005 byl opětovně zvolen na další pětileté funkční období.

V letech 1998 až 2003 byl prvním národním veřejným ochráncem práv v Řecku. Od roku 1993 byl také profesorem srovnávací politiky na katedře politologie a státní správy Aténské univerzity (v současné době uvolněn). V letech 1995 až 1998 byl ředitelem a předsedou Řeckého národního střediska pro sociální výzkum (EKKE).

Bakalářský titul z politologie získal na Univerzitě v Indianě (1963) a magisterský titul (1965), M.Phil. (1969) a Ph.D (1972) ve stejném oboru na Kolumbijské univerzitě. Předtím, než se stal vyučujícím na Aténské univerzitě v roce 1988, vyučoval a prováděl výzkum na Státní univerzitě v New Yorku a na Kolumbijské univerzitě (1973–1978). V letech 1980 až 1983 byl ředitelem vývoje na Aténské akademii v Řecku. V letech 1983 až 1988 byl programovým ředitelem pro západní Evropu a Blízký a Střední východ Rady pro výzkum ve společenských vědách v New Yorku. V letech 1988 až 1991 byl ředitelem řeckého Institutu pro mezinárodní a strategická studia v Aténách, politicky orientované výzkumné organizace zřízené za společné finanční podpory Fordovy a MacArthurovy nadace. V roce 1997 byl jmenován hostujícím profesorem politologie v Centru Juana Marche pro vyšší studia společenských věd (Madrid).

Byl předsedou řecké Asociace pro politologii (1992–98) a Asociace moderních řeckých studií ve Spojených státech (1985–88). Mezi lety 1999 a 2003 působil jako člen řecké Národní komise pro lidská práva, od roku 2000 do roku 2003 byl zároveň členem řecké Národní rady pro správní reformu. V letech 1988 až 1995 byl jedním z předsedů podvýboru pro jižní Evropu Rady pro výzkum ve společenských vědách v New Yorku, jejíž činnost je financována z grantu Nadace Volkswagenu. Je také jedním z hlavních editorů řady o nové jižní Evropě a získal granty z Fulbrightovy a Národní nadace na společenskovědní výzkum.

Často publikuje na téma politika a dějiny Řecka, jižní Evropy a jihovýchodní Evropy a zejména na téma demokratizace, budování státu a národa a vztah mezi kulturou a politikou.

SEKRETARIÁT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

Sekretariát evropského veřejného ochránce práv odpovídá za provoz osobní kanceláře veřejného ochránce práv. Spravuje pracovní program veřejného ochránce práv, koordinuje příchozí i odchozí korespondenci, poskytuje rady o vztazích s dalšími orgány a institucemi EU, zabývá se protokolárními aspekty činnosti úřadu a provádí pro veřejného ochránce práv všeobecné sekretářské práce.

Alexandra ANDROULAKAKISOVÁ

*Sekretářka evropského veřejného ochránce práv
(do 30.6.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURIOVÁ

*Sekretářka evropského veřejného ochránce práv
(od 1.7.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES

Asistent evropského veřejného ochránce práv

Tel.: +33 3 88 17 23 83

GENERÁLNÍ TAJEMNÍK**Ian HARDEN**

Generální tajemník (od 1.8.2006)

Tel.: +33 3 88 17 23 84

Po jmenování Iana HARDENA do funkce generálního tajemníka a před ukončením náborového řízení na nového vedoucího právního oddělení zůstal pan HARDEN ve funkci vedoucího právního oddělení i po 1. srpnu 2006.

Ian HARDEN se narodil dne 22. března 1954 v Norwichi v Anglii. Vystudoval práva na Churchill College v Cambridgi, v roce 1975 získal titul BA s vyznamenáním a v roce 1976 titul LLB. Po absolutoriu nastoupil na právnickou fakultu Univerzity v Sheffieldu, kde od roku 1976 do roku 1990 působil jako asistent, a od roku 1990 do roku 1993 jako odborný asistent, od roku 1993 do roku 1995 jako docent a od roku 1995 jako profesor v oboru veřejné právo. Do úřadu evropského veřejného ochránce práv přišel v roce 1996 jako hlavní právní poradce, nejprve se stal vedoucím sekretariátu (1997–1999) a od roku 2000 vedoucím právního oddělení. 1. srpna 2006 byl jmenován generálním tajemníkem kanceláře veřejného ochránce práv. Je autorem nebo spoluautorem řady publikací o právu EU a veřejném právu včetně *Stát a veřejné zakázky* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexibilní integrace: k efektivnější a demokratičtější Evropě* (London CEPR, 1995) a *Evropská hospodářská a měnová unie: institucionální rámec* (Kluwer Law International, 1997). Je členem *Association française de droit constitutionnel* a „Skupiny pro parlamentní studia“ ve Spojeném království a čestným profesorem univerzity v Sheffieldu.

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Právní oddělení je složeno zejména z právníků, jejichž hlavním úkolem je analyzovat stížnosti zaslané evropskému veřejnému ochránci práv a provádět šetření pod dohledem vedoucího právního oddělení a tří hlavních dohlížitelů. Vedoucí právního oddělení kromě toho, že řídí oddělení, je také poradcem veřejného ochránce práv v oblasti právní strategie a směřování instituce. Zástupce vedoucího právního oddělení zajišťuje provoz vnitřní kontroly kvality a řízení informačních systémů a koordinuje příspěvek oddělení do výroční zprávy.

V roce 2006 tvořilo právní oddělení celkem 21 zaměstnanců, kteří se skládali z vedoucího právního oddělení, sedmi hlavních právních poradců, z nichž tři plnili funkci hlavního dohlázele⁶, jedenácti referentů, jednoho právníka-lingvisty, právní asistentky a asistentky vedoucího právního oddělení. Během roku 2006 pracovalo v právním oddělení patnáct stážistů.

Murielle RICHARDSONOVÁ

Asistentka vedoucího právního oddělení

Tel.: +33 3 88 17 23 88

6

Třetí hlavní právní poradce plnící funkci hlavního dohlázele nastoupil do právního oddělení dne 1. listopadu 2006.

PRÁVNÍCI

Právníci se zabývají stížnostmi, které mohou být veřejnému ochránci práv předloženy v kterémkoli z 23 jazyků Evropské unie, tj. jazyků Smlouvy. Navrhují také a provádějí šetření z vlastního podnětu, odpovídají na žádosti občanů o informaci, poskytují pomoc veřejnému ochránci práv v právních záležitostech, jsou poradci v oblasti právních postupů, vývoje a tradic ve svých příslušných členských státech a zastupují veřejného ochránce práv na některých veřejných akcích.

Sabina BALAŽIČOVÁ*Právníčka*

Tel.: +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFYOVÁ*Právní asistentka*

Tel.: +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Právník*

Tel.: +33 3 88 17 25 41

Benita BROMSOVÁ*Vedoucí bruselské kanceláře**hlavního právního poradce*

Tel.: +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Právník lingvista*

Tel.: +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Hlavní právní poradce**Hlavní dozorce*

Tel.: +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Právník*

Tel.: +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHSOVÁ*Právníčka*

Tel.: +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Hlavní právní poradce**Hlavní dozorce*

Tel.: +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCHOVÁ-ZIEMBIŃSKA*Hlavní právní poradkyně*

Tel.: +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Právník*

Tel.: +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Právník*

Tel.: +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Hlavní právní poradce*

Tel.: +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZOVÁ ALLEROVÁ*Právníčka*

Tel.: +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSONOVÁ*Právníčka*

Tel.: +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Hlavní právní poradce**Hlavní dozorce**(od 1.11.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBOVÁ*Právníčka*

Tel.: +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKEOVÁ*Právníčka*

Tel.: +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Právník*

Tel.: +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Hlavní právní poradce*

Tel.: +32 2 284 20 03

STÁŽISTÉ

Marta ARIASOVÁ DIAZOVÁ*Stážistka (od 1.9.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL*Stážista (do 28.2.2006)***Anne EISENGRÄBEROVÁ***Stážistka (do 31.7.2006)***Ramin FARINPOUR***Stážista (od 18.9.2006)*

Tel.: +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ*Stážista (od 1.9.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITEOVÁ*Stážistka (do 31.7.2006)***Beata KULPACZYNSKA***Stážistka (od 1.9.2006)*

Tel.: +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO*Stážista (od 16.1.2006 do 31.12.2006)***Teresa PLANAOVÁ CASADOVÁ***Stážistka (od 1.2.2006 do 31.7.2006)***Zvi RAMAN***Stážista (od 1.9.2006)*

Tel.: +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITEOVÁ*Stážistka (od 1.9.2006)*

Tel.: +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAKOVÁ-SMITHOVÁ*Stážistka (do 31.7.2006)***Axel SCHNEIDER***Stážista (od 1.4.2006)*

Tel.: +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE*Stážista (do 31.7.2006)***Katherine WORTHINGTONOVÁ***Stážistka (do 31.7.2006)*

ADMINISTRATIVNÍ A FINANČNÍ ODDĚLENÍ

Administrativní a finanční oddělení je odpovědné za veškerou činnost úřadu veřejného ochránce práv, která není přímo spojena s vyřizováním stížností a prováděním šetření. Skládá se ze čtyř odborů: jsou to administrativní odbor, finanční odbor, odbor zpracování stížností a odbor komunikací. Vedoucí administrativního a finančního oddělení celkově koordinuje práci oddělení. V této funkci odpovídá za obecnou organizaci a provoz úřadu, za personální politiku v úřadu, navrhuje a plní rozpočtovou a finanční strategii instituce a zastupuje veřejného ochránce práv v celé řadě interinstitucionálních fór. V roce 2006 mělo administrativní a finanční oddělení celkem 35 zaměstnanců včetně 9 členů odboru zpracování stížností, jejichž práce je úzce spojena s prací právního oddělení.

João SANT'ANNA*Vedoucí administrativního a finančního oddělení*

Tel.: +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA se narodil dne 3. května 1957 v Setúbalu v Portugalsku. V letech 1975 až 1980 studoval práva na Univerzitě v Lisabonu a v roce 1981 se stal členem advokátní komory v Lisabonu. Mezi lety 1980 a 1982 působil jako právník právního a administrativního odboru portugalského ministerstva vnitra lisabonského regionu. V letech 1982 až 1984 pokračoval ve studiu práva, přičemž se zaměřil na oblast duševního vlastnictví na Univerzitě Ludwiga-Maximilliana a Institutu Maxe Plancka v Mnichově. Po svém návratu do Portugalska v roce 1984 byl jmenován vedoucím právního a administrativního odboru portugalského ministerstva vnitra pro lisabonský region. V roce 1986 se stal úředníkem v Evropském parlamentu v generálních ředitelstvích pro informace a vztahy s veřejností, pro výzkum, pro personál a finance a nakonec v právním oddělení Evropského parlamentu. Vedoucím administrativního a finančního oddělení v úřadu evropského veřejného ochránce práv se stal v roce 2000.

ADMINISTRATIVNÍ ODBOR

Úkoly administrativního odboru jsou široké. Zajišťuje nábor a personální řízení, zabývá se příchozí a odchozí korespondencí, zajišťuje telefonní ústřednu, infrastrukturu úřadu, koordinuje překlady dokumentů, organizuje a spravuje právní referenční knihovnu a dokumentaci a archivy instituce. Tento odbor rovněž odpovídá za informační technologie v rámci instituce a zajišťuje potřeby úřadu v oblasti IT, a tuto úlohu plní v úzké spolupráci s Evropským parlamentem.

Alessandro DEL BON*Vedoucí odboru*

Tel.: +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER*Administrativní pracovník, řidič*

Tel.: +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELLOVÁ*Asistentka*

Tel.: +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY*Referent pro informační technologie*

Tel.: + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKISOVÁ*Administrativní pracovnice*

Tel.: +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIANOVÁ*Asistentka*

Tel.: +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT*Referent pro informační technologie*

Tel.: +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA*Asistent*

Tel.: +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJOVÁ*Asistentka*

Tel.: +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS*Asistent*

Tel.: +33 3 88 17 70 93

Ana MORAISOVÁ GASPAROVÁ*Asistentka (od 1.6.2006)*

Tel.: +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZOVÁ*Asistentka (od 1.6.2006)*

Tel.: + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGELOVÁ*Asistentka*

Tel.: +33 3 88 17 23 94

FINANČNÍ ODBOR

Finanční odbor zajišťuje, aby úřad veřejného ochránce práv splňoval platná finanční pravidla zaručující ekonomické, účinné a náležité používání rozpočtových prostředků. Tyto povinnosti vyplývají ze skutečnosti, že rozpočet evropského veřejného ochránce práv je nezávislý. Rozpočet připravují a plní čtyři finanční referenti pod vedením pověřeného schvalujícího úředníka.

Loïc JULIEN*Vedoucí odboru*

Tel.: +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT*Referent pro oblast financí*

Tel.: +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANEOVÁ*Referentka pro oblast financí*

Tel.: +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELEOVÁ*Referentka pro oblast financí*

Tel.: +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS*Referent pro oblast financí*

Tel.: +33 3 88 17 24 03

ODBOR PRO ZPRACOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ

Odbor pro zpracování stížností odpovídá za registraci, distribuci a následné zpracování stížností podaných evropskému veřejnému ochránci práv. Odbor zajišťuje, aby všechny stížnosti byly zaneseny do databáze, potvrzeny a předány právnímu oddělení. Odpovídá za zpracování veškeré příchozí i odchozí pošty, zajišťuje aktualizaci záznamů o stížnostech v databázi během celého postupu, monitoruje dodržování termínů, zpracovává statistiky a archivuje dokumentaci o stížnostech.

Isabelle FOUCAUDOVÁ

Vedoucí odboru

Tel.: +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYEROVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Asistent

Tel.: +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROYOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTREOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Asistentka (od 1.4.2006)

Tel.: +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOROVÁ

Asistentka (od 1.11.2006)

Tel.: +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCKOVÁ

Asistentka

Tel.: +33 3 88 17 40 51

Evropský veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci.

ODBOR KOMUNIKACÍ

Odbor komunikací pomáhá veřejnému ochránci práv oslovovat občany a informovat je o jejich právech vyplývajících z právních předpisů Společenství. Hraje proto jednu z hlavních úloh při posilování vztahů a důvěry mezi občany a Evropou s jejími institucemi.

Odbor udržuje a rozvíjí vztahy se sdělovacími prostředky, tvoří a produkuje publikace veřejného ochránce práv, spravuje webové stránky, organizuje informační návštěvy a akce a koordinuje styky v rámci Evropské sítě veřejných ochránců práv.

Rosita AGNEWOVÁ*Vedoucí odboru*

Tel.: +32 2 284 25 42

Ben HAGARD*Vedoucí odboru*

Tel.: +33 3 88 17 24 24

Marc AMIR-TAHMASSEB*Správce webových stránek*

Tel.: +33 3 88 17 44 10

Dace PICOTOVÁ-STIEBRINA*Referentka pro komunikaci*

Tel.: +33 3 88 17 40 80

Gundi GADESMANNOVÁ*Referentka pro tisk*

Tel.: +32 2 284 26 09

Gabrielle SHERIDANOVÁ*Asistentka*

Tel.: +33 3 88 17 24 08

Annika ÖSTERBERGOVÁ*Referentka pro publikace*

Tel.: +33 3 88 17 49 36

SCHŮZE ZAMĚSTNANCŮ

Ve snaze zajistit maximální účinnost a efektivitu postupů v rámci úřadu, zaručit řádný tok informací mezi zaměstnanci a podporovat jejich profesionální rozvoj svolává veřejný ochránce práv pravidelné schůze zaměstnanců. Je pravidlem, že pořad jednání těchto schůzí zahrnuje přehled nedávných a budoucích aktivit, který podává veřejný ochránce práv, stejně jako prezentaci vývoje ve správní, právní a politické oblasti, který má na tuto instituci vliv. V souladu se strategií veřejného ochránce práv týkající se profesionálního rozvoje jeho zaměstnanců jsou na tyto schůze často zváni externí řečníci. V roce 2006 přednesl při takové příležitosti přednášku profesor Spiros SIMITIS, profesor pracovních, občanských a počítačových věd a práva na Univerzitě Johanna Wolfganga Goetheho, Frankfurt nad Mohanem, Německo, a prezident Německého etického výboru na téma „Ochrana údajů – nedostatky a omezení společného přístupu EU“ a místopředsedkyně Evropské komise pro vztahy s institucemi a komunikační strategii Margot WALLSTRÖMOVÁ o úsilí, které Komise vyvíjí ke zlepšení svých vztahů s občany.

Profesor Spiros Simitis, profesor pracovního a občanského práva a práva informačních technologií na Univerzitě Johanna Wolfganga Goetha a předseda Německé komise pro etiku, se obrací k zaměstnancům evropského veřejného ochránce práv. Štrasburk, Francie, 3. února 2006.

Margot Wallströmová, místopředsedkyně Evropské komise pro vztahy mezi institucemi a komunikační strategii, během prezentace pro zaměstnance veřejného ochránce práv. Štrasburk, Francie, 13. prosince 2006.

SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

S úmyslem rozvinout a posílit porozumění hodnotám a poslání této instituce a prosazování jejich účinného předávání zorganizoval veřejný ochránce práv v říjnu 2006 setkání zaměstnanců. To bylo poprvé v jeho krátké historii, co tato instituce podnikla takovou věc. Setkání zaměstnanců je

Zaměstnanci veřejného ochránce práv během setkání zaměstnanců, 11.–13. října 2006.

cvičením v sebereflexi zahrnujícím všechny zaměstnance instituce a široce užívanou praxí, kterou pan DIAMANDOUROS úspěšně používal v době, kdy působil jako první národní veřejný ochránce práv Řecka.

V rámci příprav na toto setkání byli zaměstnanci vyzváni, aby vyjádřili své postoje ohledně celkového fungování úřadu a širšího dopadu dosavadní činnosti veřejného ochránce práv prostřednictvím účasti na cvičeních sebehodnocení. Ta probíhala formou dotazníku, ve kterém zaměstnanci hodnotili různé aspekty pracovních postupů a metod činnosti evropského veřejného ochránce práv v různých oblastech činnosti instituce, stejně jako úspěchy veřejného ochránce práv z širšího pohledu. Dalším cílem této důležité činnosti bylo zajistit lepší řízení rizik v rámci instituce, jak to vyžadují normy vnitřní kontroly EU.

Výsledky dotazníku byly spolu s dalšími podkladovými materiály rozdány všem zaměstnancům ještě před setkáním. Sloužily jako základ pro diskusi, která se soustředila na (i) význam řádné správy jak z koncepčního, tak procesního hlediska, (ii) otázku, jak oslovit celkově občany a jak se zaměřit na konkrétní, specializované skupiny, které by mohly působit jako subjekty významné pro utváření veřejného mínění schopné produkovat větší počet stížností spadajících do působnosti veřejného ochránce práv, a (iii) jak dále posílit a podpořit kulturu služeb v úřadu veřejného ochránce práv.

Každý zaměstnanec byl podporován v tom, aby se jednání aktivně účastnil, ať na plenárním zasedání, nebo v pracovních skupinách, a aby se snažil vyjádřit své názory na různá témata k diskusi. Po setkání se dospělo k obecné shodě ohledně toho, že tato akce rozhodně byla velmi přínosnou a užitečnou zkušeností, která zaslouží opakování.

Zaměstnanci veřejného ochránce práv před zahájením běhu na 10 km ve Štrasburku, 14. května 2006.

D REJSTŘÍK ROZHODNUTÍ

1 PODLE ČÍSLA PŘÍPADU

2003

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP	74
1537/2003/ELB	75
1764/2003/ELB	76

2004

0642/2004/GG	89
0674/2004/PB	85
0956/2004/PB	90
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	77
2312/2004/MHZ	93
2437/2004/GG	78
2467/2004/PB	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	79
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB	64

2005

0032/2005/ELB	86
0106/2005/TN	86
0191/2005/BB	57
0289/2005/GG	95
0552/2005/SAB	58
0582/2005/PB	80
0760/2005/GG	80
1037/2005/GG	81
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB	55

1429/2005/JF	88
1463/2005/TN	82
1482/2005/MHZ	61
1487/2005/GG	94
1729/2005/JF	71
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	72
2172/2005/MHZ	90
2523/2005/TN	60
2601/2005/ID	59
2616/2005/SAB	62
2787/2005/OV	92
3172/2005/WP	67
3389/2005/WP	62
Q3/2005/IP	98

2006

0163/2006/MHZ	83
0242/2006/BM	92
0472/2006/DK	63
0786/2006/JF	87
0800/2006/WP	68
0817/2006/TN	73
0866/2006/SAB	84
1363/2006/MF	65
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67
OI/1/2006/TN	96
OI/2/2006/JMA	96
OI/3/2006/BB	97
Q1/2006/GK	97

2

PODLE PŘEDMĚTU

Zemědělství (SZP)

Q1/2006/GK	97
------------------	----

Práva dětí

2467/2004/PB.....	69
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
1037/2005/GG	81
1487/2005/GG	94
1776/2005/GG	70
1841/2005/BM	66
1919/2005/GG	72
2601/2005/ID	59
0242/2006/BM	92
0817/2006/TN.....	73
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67

Zakázky

2437/2004/GG	78
0191/2005/BB.....	57
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1315/2005/BB.....	55
2523/2005/TN.....	60
0786/2006/JF	87
0866/2006/SAB.....	84
OI/1/2006/TN	96

Rozvojová spolupráce

1764/2003/ELB	76
---------------------	----

Vzdělání, odborná příprava a mládež

3172/2005/WP	67
--------------------	----

Životní prostředí

1463/2005/TN.....	82
OI/2/2006/JMA	96

Volný pohyb osob a služeb

0956/2004/PB.....	90
0289/2005/GG	95
Q3/2005/IP	98

Orgány a instituce

3403/2004/GG	79
--------------------	----

3436/2004/ELB	64
2172/2005/MHZ.....	90
2601/2005/ID	59

Různé

0800/2006/WP	68
--------------------	----

Přístup k dokumentům

0617/2003/IP	74
3501/2004/PB.....	64
0582/2005/PB.....	80
2787/2005/OV	92
1363/2006/MF	65

Sociální politika

2944/2004/ID	56
--------------------	----

*Zaměstnanci**— Přijímání*

0674/2004/PB.....	85
2312/2004/MHZ.....	93
3399/2004/OV	85
0032/2005/ELB	86
1482/2005/MHZ.....	61
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0472/2006/DK	63
OI/3/2006/BB.....	97

— Jiné otázky

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	75
1217/2004/OV	60
2227/2004/MF	77
0106/2005/TN.....	66
0760/2005/GG	80
1429/2005/JF	88
1729/2005/JF	71
0163/2006/MHZ.....	83

Státní podpora

0642/2004/GG	89
--------------------	----

3

PODLE TYPU ÚDAJNÉHO NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU

Zneužití pravomoci

1315/2005/BB.....	55
-------------------	----

Zbytečné průtahy

1217/2004/OV	60
2944/2004/ID	56
0289/2005/GG	95
3172/2005/WP	67
0242/2006/BM	92

Diskriminace

3399/2004/OV	85
0760/2005/GG	80
1482/2005/MHZ.....	61
1487/2005/GG	94
OI/3/2006/BB.....	97

Chyba při postupu podle článku 226

0956/2004/PB.....	90
2467/2004/PB.....	69
2944/2004/ID	56
3133/2004/JMA	56
3369/2004/JMA	91
1037/2005/GG	81

Nedostatek informací nebo jejich neposkytnutí

1764/2003/ELB	76
0674/2004/PB.....	85
2227/2004/MF	77
3436/2004/ELB	64
3501/2004/PB.....	64
0032/2005/ELB	86
1463/2005/TN.....	82
1487/2005/GG	94
1776/2005/GG	70
1919/2005/GG	72
2523/2005/TN.....	60
0163/2006/MHZ.....	83
0786/2006/JF	87

Nedostatek transparentnosti

2172/2005/MHZ.....	90
0472/2006/DK	63

0817/2006/TN.....	73
1363/2006/MF	65

Právní chyba

0617/2003/IP	74
2312/2004/MHZ.....	93
2467/2004/PB.....	69
0191/2005/BB.....	57
0582/2005/PB.....	80
1315/2005/BB.....	55
2601/2005/ID	59
2787/2005/OV	92
OI/2/2006/JMA	96

Nedbalost

0642/2004/GG	89
3403/2004/GG	79
1841/2005/BM	66
0786/2006/JF	87
3297/2006/BU	67
3684/2006/BU	67

Procedurální chyby

1315/2005/BB.....	55
1429/2005/JF	88
0800/2006/WP	68

Zdůvodnění

1217/2004/OV	60
0191/2005/BB.....	57

Nečestné jednání

0617/2003/IP	74
2437/2004/GG	78
3399/2004/OV	91
0106/2005/TN.....	66
0552/2005/SAB.....	58
1252/2005/GG	58
1429/2005/JF	88
1729/2005/JF	71
2616/2005/SAB.....	62
3389/2005/WP	62
0866/2006/SAB.....	84

Jiné typy nesprávného úředního postupu

0495/2003/ELB	73
1537/2003/ELB	75
1429/2005/JF	88
2601/2005/ID	59
OI/1/2006/TN	96

4 VÝJIMEČNÉ PŘÍPADY

2467/2004/PB	69
0106/2005/TN	66
1729/2005/JF	71
1776/2005/GG	70
OI/1/2006/TN	96
OI/3/2006/BB	97

**5 SEZNAM VŠECH PŘÍPADŮ UZAVŘENÝCH V ROCE 2006
KRITICKOU POZNÁMKOU****2003**

0495/2003/ELB	73
0617/2003/IP	74
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	75
1764/2003/ELB	76
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	85
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	77
2437/2004/GG	78
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	85
3403/2004/GG	79
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	86
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	80
0760/2005/GG	80
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	81
1429/2005/JF	88
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	82
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	72
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	83
0786/2006/JF	87
0817/2006/TN	73
0866/2006/SAB	84
1085/2006/MHZ	

U tučně vyznačených odkazů na jednotlivé případy je shrnutí rozhodnutí uvedeno v části 3.4 této zprávy. Plné znění rozhodnutí ve všech výše uvedených případech je k dispozici na webové stránce evropského veřejného ochránce práv na adrese: <http://www.ombudsman.europa.eu>

JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

POŠTOU:

Evropský veřejný ochránce práv
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR – 67001 Strasbourg Cedex
Francie

TELEFONICKY:

+33 3 88 17 23 13

FAXEM:

+33 3 88 17 90 62

E-MAILEM:

eo@ombudsman.europa.eu

NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH:

<http://www.ombudsman.europa.eu>

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV ŠETŘÍ STÍŽNOSTI TÝKAJÍCÍ SE NESPRÁVNÉHO
ÚŘEDNÍHO POSTUPU ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV A JEHO SPOLUPRACOVNÍCI

www.ombudsman.europa.eu